

ជំនាញអីក

ទៀវាសីកិនការប្រគល់គំរូ
នាមតីម ធមកាបុណ្យ
ន វត្ថមក្បាច់ទីរាជរាជ

៧ ចុងកាល ២៥១០

ขอขอบพระคุณท่านที่เคารพนับถือทุกท่าน
อย่างดี ที่ได้กรุณาสละเวลาไปเป็นเงินเดือนในงาน
ปลงศพคุณแม่ กับข้ออภัยในความไม่พร้อมทั้งป่วยด้วย

สุวน—อากรณี พลกานนท์

น.อ. นานิศ—นราลักษณ์ พลกานนท์

พพัฒน์—สุวนี นิยมกาน

นางเจี๊ยน ภรณานันท์

เกิด ๑๔ เมษายน ๒๕๒๔

ตาย ๘ กันยายน ๒๕๖๗

หมู่บ้าน 21/10/2565

เมื่อวันที่ ๒๐ ปีบริบูรณ์

กราบคุณแม่

วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๐๗ เป็นวันที่คุณแม่ให้รักและเกราะพยิชช่องลูกได้จากไปปอย่างกระหันหัน วันนั้นก่อนเข้าก่อนที่ลูกจะไปทำงานคุณแม่ที่เป็นปกติที่ และไม่มีถ่างอย่างใดที่จะทำให้ลูกสังหารณ์ไว้ว่า วันนี้คุณแม่จะจากไปชนิดที่ไม่มีวันกลับมาอยู่ให้ลูกได้รักได้โปรดให้ลูกชิดกันอีก

คุณแม่มีอาภารความดันโลหิตสูงอยู่เป็นประจำ แต่คุณแม่และลูกก็มีได้ดีนอนในไห ได้ไปหาแพทย์ตรวจรักษากายอยู่เสมอ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ก็ได้ไปวัดความฟ้า ปรากฏว่ายังสูงกว่าที่ควรนิหน่อย ไม่คิดเลยว่าความดันจะขึ้นราวกว่าจนทำให้คุณแม่สื้นหัวใจอย่างกระหันหันเช่นนี้

เมื่อคุณพ่อและคุณยายบ่ายก่อน ที่จะถึงวาระสุดท้ายแห่งชีวิต คุณแม่ได้รักษาพยาบาลท่านทั้งสองอย่างเต็มที่ แต่เมื่อคุณแม่จะถึงวาระสุดท้ายแห่งชีวิตบ้าง มัจจุราชไช่ให้โอกาสลูก ๆ ได้รักษาพยาบาลเป็นการตอบแทนพระคุณของคุณแม่เป็นครั้งสุดท้ายเสีย

ทั้ง ๆ ที่ลูกกระหนนก็ว่า ลังหารย่อมมีการเกิด溘ลัษการเดอกับตามกฎหมายชาติ แต่คุณแม่ของลูกจากไปอย่างรวดเร็วเช่นนี้ แม้จะพยายามทำให้เข้มแข็งสักเท่าไก่ยากเหลือเกินที่จะช่วยความรู้สึกไม่ให้เครว้าโศกและอาลัย ลูกท้องร้องให้ออยู่เสมอเมื่อนึกถึงพระคุณของคุณแม่ ไม่ถึงคุณงามความดีและคำแนะนำพรารถนาสอนของคุณแม่

คุณแม่เป็นที่พึง ที่รัก ที่บุชาของลูก เป็นทั้งแม่เป็นทั้งเพื่อนของลูก คุณแม่ มีความมานะอุดหนุนยอมลำบาก เหนื่อยยาก และเสียสละหักโขย่างเพื่อลูกตลอดทุกما เพราะคุณพ่อได้ถึงแก่กรรมดังแก่ลูก ๆ ยังอยู่ในวัยที่จะต้องศึกษาทุกคน

คุณแม่เดื่อในพระพุทธศาสนามาก การทำบุญบริจาคให้ คุณแม่ทำด้วยความเต็มใจตามกำลัง และทำทุกครั้งเมื่อมีโอกาส คุณแม่ได้นำเพียงกุศล ดีอีส์ พึงธรรม เป็นประจำ ถ้าคุณแม่ได้มีชีวิตอยู่ต่อไปคงจะได้ทำบุญ ทำบุญบำรุงพระพุทธศาสนาได้อีกเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้สมความปรารถนาดังที่คุณแม่เคยประภาไว้ ลูก ๆ จึงได้รักพิมพ์หนังสือ “ทำวักรแปล” เป็นธรรมบรรณาการในงานปลงศพคุณแม่

ขออุศก์ที่ลูกได้สร้างสมไว้ตั้งแต่คุณแม่ยังมีชีวิตอยู่ และหังที่ได้ทำอุศก์ให้คุณแม่ตลอดมา จงเป็นผลสันคงและคลบบันดาลให้คงวิญญาณอันบริสุทธิ์ของคุณแม่ไปสู่สุคติในสัมปราภาพ.

สุนิ นิยามกุล

๕ ต.ค. ๖๐

คำไว้อาลัยของลูก

แม่ เป็นบุคคลแรกที่ปักนิ้งหงส์นุ่นยอมเสี้ยงคุก แล้วให้ความเมตตากรุณาแก่ลูกนับแต่ปีชนิดคลอดคือไป จนกระทั่งถึงกาลเวลา่านแห่งชีวิต มณฑ์ทั้งปวงจึงทรงหนักในพระคุณของแม่อาย่างชาบชั้ง

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “คุณแม่” ของลูกได้ปฏิบัติหน้าที่แม่ อาย่างยิ่งใหญ่เป็นพิเศษ เนื่องจาก “คุณพ่อ” ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวได้ถึงแก่กรรมก่อนแก่ลูก ๆ เพียงช่วงเวลาอันสั้น “คุณแม่” ก็ต้องใช้ความริบาร์ดอุตสาหะอย่างเต็มที่ เพื่อต่อสู้อุปสรรคในการดำรงชีพของครอบครัว “คุณแม่” ท้องเตี่ยสลดความสูญ ท้องเหนื่อยยากมากทั่ว เพื่อหารายได้อุปการะคุกคามความมานะอุดหนุน กลอกระยะเวลาที่ภาวะทางเกรย์ศักดิ์ของสังคม บันบวน อันสืบเนื่องมาจากการณ์ของโลก และพร้อมกันนั้น “คุณแม่” ได้พยายามแนะนำ อบรม สั่งสอนชูใจลูกให้บำบัดศรีษะเจ้าเรียน จนสามารถประ同胞อาชีพเป็นหลักฐานได้ พระคุณของ “คุณแม่” มากดั่นสุดร้ายแพ้น

“คุณแม่” เป็นร่มโพธิ์ของลูก ๆ เป็นที่พึ่ง เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ และเป็นที่ปรึกษาทุกช่วงของลูกคลอดก่อมา

ในวาระที่ “คุณแม่” จะจากลูก ๆ ไป วันนั้นคงกับวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๐๗ ตอนเช้าสูง “ทุกคนออกจากร้านไปทำงานตามปกติ ตอนบ่าย “คุณแม่” ได้สั่นลมป่ากระ ไปอย่างวัวเหว่ก้ามลำพังในห้องหักขั้นบน โดยไม่มีผู้ใดรู้เทืนเลยแม้แต่เก็บรับใช้ ลูก ๆ ก้องพูดกับความเครียด ความอาถรร ความว่างเปล่า ไม่มีโอกาสให้กู้และรักษาภาระ เป็นการตอบแทนพระคุณของ “คุณแม่” เดย์แม้แค่น้อย

“คุณแม่” มีอาการของโรคความดันโลหิตสูงมานาน แต่ก็ได้รับการรักษาและได้ปฏิบัติกับภารกิจตามคำแนะนำของแพทย์ตลอดมา ไม่มีผู้ใดคาดคิดว่า “คุณแม่” จะถึงแก่กรรมโดยบังเอิญบันทึกก่อนเข่นนี้

“คุณแม่” เป็นผู้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนาอย่างแรงกล้า “คุณแม่” ได้มีส่วนร่วมในการบูรณะวัดสุวรรณารามกามสูนาะ และได้ไปบำเพ็ญกุศล ประกอบกิจกรรมทางศาสนาทั่วถิ่นที่อยู่อาศัย ที่สำคัญเป็นประจํา “คุณแม่” ประทพอใจยิ่งที่จะส่งเสริมให้คนในสังคมชาวพุทธได้คุ้นเคยกับธรรมะให้มาก เพื่อให้จิตใจได้รับประโยชน์อันสูงสุด พระพธรรมของพระพุทธเจ้า ลูก ๆ จึงให้จัดพิมพ์หนังสือ “ทำวัตรแปด” เป็นธรรมบรรณาการในการปลดปล่อย “คุณแม่” ทราบที่คุณแม่ได้แสวงเจอกันไว้

ขออาลัยสั่งส์แห่งกุศลกรรมที่ “คุณแม่” ได้สร้างสมชื่น รวมทั้งอาลัยสั่งส์แห่งกุศลกรรมที่บรรดาญาติมิตรและลูกหลานทั้งหลายได้บันเพ็ญอุทิศแก่ “คุณแม่” คงคลบันนกกาลให้คงวิญญาณของ “คุณแม่” ได้ไปสู่สุคติในสัมปราวิกาฬเดิม

พ.อ.มนต์ ผลกานนท์

๔ ต.ค. ๖๐

คิดถึงแม่

บ่ายวันอังคารที่ ๙ กันยายน ๒๕๐๗ ผู้ใต้ทราบข่าวทางโทรศัพท์จะเด็กสาว “ฟอย” อายุกับเพื่อนร่วมงานว่าแม่ไม่สบายมาก ให้วิบากลับบ้าน รู้สึกใจหาย เพราะความกันเลือดของแม่สูงนานาแผล ให้ไปขอรับความกรุณาจากท่านหัวหน้ากองควบคุมการประมงในกรุงศรีฯ (ขณะนั้น) ก็อ นายแพทริชั่น ผลพาสุข อายุเป็นประจำ ก่อนหน้านั้นไม่กี่วันก็ได้ไปรับการตรวจ และท่านบอกว่าความกันเลือดยังสูงกว่าระดับที่ควรอยู่เพียงเดือนสอง

ผู้เข้าไปในห้องนอนของแม่ แม่นอนหงายมีเลือดกรุ้งที่จมูกและขอบตาซ้ายหนึ่งช่องเขียวคล้ำ เส้นเลือดใหญ่ในสมองช่องแม่เหล็กแรงดันซึ่งสูงขึ้นอย่างกระหน่ำหันไม่ไหวเสียแล้ว ผู้พูดกับร่างของแม่อายุร่วงวันว่า “คุณรับกุณแม่” ผู้คนหมายความว่า คุณว่าเป็นอัมพาตเป็นเรื้อรังหรือหลายปี เพราะเราเป็นห่วงกันอยู่

ผู้พูดก่อนเล่าไว้ว่าแม่สันลมในลักษณะนอนหงอนหอบคุกคามอยู่ มียวาวห้าง ๆ ทวีส่องสามารถ แสดงว่าแม่ต้องต่อสู้กับความเจ็บปวดอย่างรุนแรงที่สุด ในชีวิตอยู่ชั่วระยะเวลาเดือน ๆ อย่างเดียวคาย แล้วก็แพ้มัชจุราช ไปในที่สุด โดยที่ลูกหรือผู้อื่นไม่มีโอกาสได้ช่วยเหลือหรือ “เห็นใจ”

เมื่อเย็นวันนี้ผู้เขียนได้คุยกับแม่อายุร่วงสูง แม่หัวร่อพื้น (หลักศิกษา) ขาว คุยกันจนถ้า จำไม่ได้ว่าเรื่องอะไรบ้าง จำได้แต่ว่าสูนุกจนอยากจะคุยกับใครไม่ได้ ก็ต้องขอตัวออกไปรับแม่น้ำหนา เพราะมีค่าเสียหายไม่กลับ เมื่อเข้าห้องน้ำหนาไปแล้ว

ซึ่งหนักลับไปคณ์ผู้กำลังอยู่ชั่งถ่วงอีกหนหนึ่ง แม้ก้มองพม ผมมีความรู้สึกอัดข้อาร์ด ชอบกด แม้ก็คงมีความรู้สึกอะไรอยู่ท่านองเดียวกับพม ผมเห็นใจหันออกเดินไปทำงาน โถมไม่ได้สังหารด้วย เนื่องจากประมาทคิดว่าแม่จะอยู่ด้วยก็ไม่ท้ากว่าสิบปี ก่อนหน้านี้ ผมปลูกสาเกที่แม่ส่งซื้อให้แม่ ๆ ยังถามว่า “แม่จะไก่กินหรือ ?” ผมบอกว่า “ไก่ชิกรับ” โถมได้กินทดลองแม่หรือคนของเลย เนื่องจากอายุเมื่อเพียง ๖๓ ปี (เกิด ๑๕ เมษายน ๒๔๔๙) ร่างกายก็สมบูรณ์แข็งแรงกามครัวแก้วัย มีจุดอ่อนก็ที่ความคันเลือด ซึ่งเวลาที่คิดว่าเรากุมอยู่แล้ว

ผมเหลียวไปคุณแม่ก็ เพราะนีกสังสาร ที่ต้องปล่อยให้แม่ห่วงอยู่บ้านตามลำพังกับ เด็กับใช้ ผมเป็นกัวการผู้ช่วยให้แม่มาอยู่สวน แม้เป็นคนมักกังวล (ความกังวลเป็น เกตอกับโถมความกันเลือกสูงเสียกวาย) เมื่อยังบ้านเดิมใจก็มาอยู่สวน เนื่องจากเป็นห่วง บ้านผมที่สวนซึ่งก่อตั้งนาน以来มีคนผ้าและเกยดูกอดเพื่อไม่ท้อใจคือ “ชาติ” ทั้งนี้ ดันนมมา กังวลรังหนึ่ง ถ้ามาอยู่เสียกัยกันที่สวน จะได้พร้อมลูกพร้อมหลานหมกกังวล เป็นใช้ ได้พยายามจะมีสุกหลานอยู่พร้อมหน้า จะไปหาหมอกีสะคาดเพราวดเดียว แต่ ภรั้นมาอยู่สวนแม่ก็ตับเป็นห่วงบ้านเดิม ทั้งกิตความหงอยเหงา ในเวลาที่ลูกไปทำงาน และหลานไปโรงเรียน เพราะเมื่อยังบ้านเดิมแม่หานานสาวผู้เป็นเพื่อนกู่ ใจมีช้านาน ออยู่กัยแทบทั้งวัน นั้นราษฎร์ต้องกราจะเยี่ยมกระบวนการมัจจึงให้แอบมาพำกแม่ไปเสียในขณะ ที่อยู่กามลำพัง

แม่เท่งงานอยู่กัยกันกับพ่อ (เหมือน ผลกานนท์ – วุฒิอักษรสุขกิจ) รวม ๑๙ ปีเท่านั้นพ่อก็ม่ายแรมปีและจากไปเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐ นับแต่พ่อป่วยแม่ก้องผดอยู่ริ维ดอย่าง ทรหด ทำหน้าที่ลูก (แก่ยาย) แม่บ้าน พยาบาล แตะเมฆ หลังจากพ่อสันอาญุแม่ก็ต้อง ทำนาหากินมาเพื่อให้ลูกมีโอกาสสรับการศึกษาตามสมควร โดยมียาย (อิน กลันกานนท์) เมื่อผู้กำกับและช่วยเหลืออย่างคือสุด (ส่วนทานนันชื่อรัน ผมเกิดมาไม่ทันได้เห็นหน้า)

แม่ทำหน้าที่พยาบาลอย่างอุตหนาและเสียสละแก่พ่อ ยาย และลูกหลานมาก ทุกสิ่งสิ่งช่วยให้ลงทะเบียนไปโดยไม่ต้องทราบอยู่เป็นแรมเดือนแรมปี ไม่ท้องกวนใจการ

กระมัง ? ผู้ทรงราบแก่ร่วาแม่ยังอยากอยู่เป็นเพื่อนลูกหลาน เมื่อเข้าวัยชราแม่ร่าเริง สนุกสนาน ทำกันเป็นเพื่อนกับลูกหลาน เห็นว่าโลกนี้ยังน่าอยู่มาก แม้ว่าลมจะค่อยเบ้าชูอยู่ ว่าโลกนี้เลวนักที่ สูญเสียแล้วไง อย่างไรให้อะไรดีไปเสียหมกังก์ ที่กันเองไม่ได้เรื่อง แม้ว่าแม่จะได้เข็นจนอ่อนใจและหมกแรงแล้ว เห็นจะเป็นพระว่าแม่รู้จัก “โลก” ดีกว่า กวัยเห็นนานาคนกว่าสูง จึงไม่สูญเสินง่วงว่าโลกมันจะหมุนไปทางไหน มีบ้านอยู่ มีข้าวกิน สูกไม่ช้ำ หลานน่ารัก ก็พอใจแล้ว แม่เดินสายกlostang ทำบุญตามควรแก่ฐานะ วันพระไปวัด พึ่งเกศน์ ไม่สนใจหารือไม่สะทอกก็พึ่งอยู่กับบ้านก็ได้ ไม่เคร่งเครียด.

ผู้มั่นใจว่าแม่เป็นคนดี แม่ได้ทำหน้าที่หน่วยเลิกกิ่งสุกหน่วยหนึ่งของสังคม ความความสามารถอย่างดีที่สุดแล้ว ทั้งทางโลกและทางธรรม แม่คงต้อง “ไปดี.”

สุนัน พลกานนท์

๑๖ ก.ย. ๘๐

ຜົມອນໍາ

ກົນໄຟຍ້າ ອ່າຍ່າງພມຂອບແກ່ເຮືອງຟອຍ້າ ທີ່ປ່າກງເບີນເສັ້ນຟອຍ້າ ອູ່ຄານ
ກັນັງສືອົດຕ່າງໆ ຈຶ່ງໄດ້ “ຮັບເຮືອງ” ມາທ້າ “ຝ່ອຍນ້າໜົກ” ຊົ່ງຈະເຮັດກວ່າ “ອົວຳນິພິນ໌”
ຫົວ້າ “ອສາຣຄົກ” ກີ່ໄສ ເພື່ອເປັນທ່ານລືກໃນການປັດຄຸພແມ່ ໄທແທກຕ່າງໄປຈາກ “ທໍາວັດຊ້
ແປລ່” ຊົ່ງຄົງຈະຫວຸນວ່າງສໍາຮັບບາງທ່ານ ຫວ້າງວ່າຂອງຟອຍ້າ ກໍ່ອານີປະໂຍືຫຼັບບັງ ອ່າຍ່າ
ນ້ອຍກໍໄຟສກປະກຫຮອນ້າເກຮັງເຊື້ອໂຮຄຍ່າງ “ຝ່ອຍນ້າລາຍ” ກວາມຄື (ດ້າຈະນີ) ຂູອຸ້ສູ້
ເມື່ອເກົ່າຮັດຖະບາຍເຫັນຄຸດຂອງແນ່

ພມຂອບແທ່ອ່ານ ໄນດັ່ນດັກການເຂົ້າມ ດ້ວຍຄໍາສໍານາວຸນກົກຈະເຂົ້ານ “ແຕກຈານ
ຫ້ານເຂົ້ານ” ກັ້ງພມກົມໃຊ້ຜູ້ຮູ້ ໄນໄວ້ເຮືອງໄດ້ທັງສັນ ເບີນເພີ່ງຜູ້ເກັນມາເຈົ້າ ຢ່ອມພຶກນົງຄູກບັງ
ດຳລັກໄດລໄປບັງ ກ່າວວິສັຍນຸ້ມຸ່າ ຈຶ່ງໄດ້ນໍາ “ກາຄານສຸກ” ມາຈັງໄວ້ເບີນອັນດັບແຮັກ
ເພື່ອເຄືອນທ່ານຜູ້ຈະອ່ານໄມ່ໄຫ້ເຂື່ອດີຕ້ອເຮືອງຟອຍ້າໆ ຈ້າຍໆ ກວາມໄມ່ຈິງ ກວາມພຶກພຳຖ້າ
ກື່ອນນີ້ຍູ່ຫຼ້າໄປເສັອ ແນ້ແກ່ຄຳນັ້ນເສັ້ນມາຂອງຮ້າງບາລທີ່ກົດກັນໄວ້ຢືນໃຫຍ່ທີ່ສຸກໃນໂລກກົກັງກລາຍ
ເປັນສົມໄປເຜື່ອງຈ່າຍໆ ກັ່ງຈະເຫັນໄກ້ຈາກເຮືອງ “ອ່າວເຮືອກໜູນ.”

ຮູ້ນ ສລການນໍ້າ
ຄວນອິເຫດລະ ໄກສະ/
ບາງນຸ້ນນໍ້າ ຕົນນຸ້

ເຈົ້າທຳມອບ

ລາຄານຸ້ກ	•
ປິດທະນ	•
ອາວເນື້ອຄນູ	•
ຮັດເນື່ອປອດແອກທອງຄໍາ	•
ພັ້ນທຳນັບ	໨໧
ກໍານົບພັ້ນ	໨໬
ກໍານົບໃນໄກ້ພັ້ນ	໨໭
ອີກສອງນາຫຼືຂະເທິງ	໨໮
ເບາແຍ່ງກັນວັນໃຊ້ນໍາຕີ	໨໯
ກະຈາວນໍາເຫັນທີ່ອະນາຍຸ	໨໩
ດ້າວວົງອັງດຸບຊີ່ມອອ	໨໪
ຊັ້ນຮະຂອງອາວ	໨໫
ຄວາມໜ້າອັນຫັບອາງຜູ້ນັຂ	໨໬
ນິຈອົມອາ	໨໭
ຫຳ ຫຳ ຫຳ	໨໮
ອາມໝາຮໄໃ	໨໯
ປົວຫົວ	໨໩
ກີ້າ ກີ້າ ເນັ້ນອາວີເສັ້ນ ?	໨໪
ກີ້າບັນຄອບ	໨໩

ประชามติ หรือ ประชามติ ?	๑๐๔
เครื่องหมายของสถาปัตยศิลป์	๑๐๗
สีที่วุ่นจ้านวน	๑๐๘
ลักษณะกลของโคลัมเบีย	๑๐๙
มะริกันเลืองไก่	๑๑๐
นิคเกิลชูเก็ตยกบันไฟฟ้า	๑๑๑
ส่วนออยเรืองฤทธิ์	๑๑๒
พื้นสีขาว หรือ สีเหลือง	๑๑๓
ลีมเด็กเด็ก	๑๑๔
ฟอร์เร่อร์ลันน์ไน	๑๑๕
วันเส้นเก็บใบไม้ไปริมน้ำ	๑๑๖
ยอดหอยเชลล์เนนไทน์	๑๑๗
ฟอย ๆ	๑๑๘
น.ม.ส. ห่านกรงว่าไว้	๑๑๙

หลักการตามสุธรรม

๑. อธิบายเรื่องโดยเน้นออกค่อๆ กันมา
๒. อธิบายเรื่องโดยเนาทำตามๆ กันมา (อ้างบนบรรณเนื้อหาประเพณี)
๓. อธิบายโดยเน้นหัวข้อ (ตื้นช้ำ)
๔. อธิบายว่ามันมีอยู่ในคัมภีร์ (อ้างพิราบ)
๕. อธิบายโดยการดิกเคเตาเอง
๖. อธิบายโดยการคาดคะเนเอง
๗. อธิบายโดยการศึกษาพามเอกสาร (สันนิษฐานโดยอาศัยหลักการหรือวิธีการ)
๘. อธิบายโดยคิดว่าเบ้ากันได้กับความเชื่อหรืออัทธิบัติของตน
๙. อธิบายโดยคิดว่าผู้สอนหมายจะเขียนถือได้
๑๐. อธิบายโดยคิดว่าผู้สอนเป็นครูของเรา

ในการแสดงป่าสักถาวเร่อง “ชาวนพุทธภาระเชื้อยายไร” ณ โรงพยาบาลสังฆมี เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒ ท่านบัญญานันทภิกขุเล่าว่า ครั้งหนึ่งพระพุทธเจ้า เสกซี่ผ่านบ้านกาลามะ พากาสามชั้นทูลว่าแกบมาช่องค์ก่อนมาสอนอย่างนี้ๆ อีกอังก์หนึ่งมาสอนอย่างนั้นๆ ชักกันทั้งนั้น ไม่ทราบจะเชื่องค์ใดได้ แทนที่พระพุทธเจ้าจะทรงชักจุ่งให้เชื่อพระองค์ กลับทรงสอนไม่ได้เชื่ออะไรย่างๆ ให้กิตกับทวนให้รับสอนก่อน จึงค่อยเชื่อ หรือจะว่าอะไรใช้การได้ประโยชน์จริงจังค่ายเชื่อก็ได้ เช่นธรรมที่ศักดิ์สิทธิ์มากที่สุดได้จริงและได้ทรงสอนหลักถาวเร่องสูตรช้างกัน

หล่ายท่านเห็นว่าหลักกาลามสุก然是เป็นกำsthonที่คึ่ง แต่ในการตอบโต้พุทธาสภิกุ (พระราชาชัยกิริ) ผู้นิยมกาลามสุก然是 สุภาพสติรินักสอนพระอภิธรรมผู้หนึ่งบอกว่า พระพุทธเจ้าทรงสอนหลักนั้นแก่ชาวกาลามะซึ่งล้วนเป็นผู้มีเหตุผลคิดวิเคราะห์ไม่ได้สอนคนทั่วๆไป ท่านนักสอนผู้นั้นเขียนว่า “....เชื่อแต่คนเองเท่านั้นจะเป็นอันตราย ถ้าสังคมอย่างร้ายกาจ ถ้าไกรซึ่นเอาลัทธินี้ไปใช้ก็จะโกลาหลหม่านกันไม่ใช่น้อย....”

เพราจะนั้น ท่านก็ควรใช้หลักกาลามสุก然是และสักครั้งหนึ่งพิจารณาว่าท่าน ควรจะรับนับถือและใช้หลักกาลามสุก然是ให้เกิดประโยชน์แก่ท่านหรือไม่ หรือว่าจะหลับก้าปลดอยให้ไกร ๆ ๆไป.

เหตุผล

คนไม่ใช้เหตุผลคือคนต้นทุน

คนไม่มีเหตุผลคือคนโง่

คนไม่กล้าใช้เหตุผลคือทาส

He that will not reason is a bigot;

He that cannot reason is a fool; and

He that dares not reason is a slave.

Sir William Drummond

ปลงศน

การใช้คำว่า **ปลงศน** ทำให้มีผู้ข้องใจว่า ศพนี้เป็นอย่างไรจึงต้อง **ปลง** กัน
ไม่ใช่มาปนกิจอย่างท่านทั้งหลาย

ความพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๙๗

ตามปน เป็นคำภาษาบาลี แปลว่า การเผาศพ การปลงศน

ปลง แปลว่า เอาลง เช่น ปลงหม้อช้าว ปลงหาน
แปลว่า ถอดลง เช่น ปลงใจ

แปลว่า พิราบด่า เช่น ปลงกรรมฐาน ปลงอนิจจ
ปลงศพ แปลว่า เพาซี จัดการผึ้งเพาให้เสร็จสิ้นไป
ดี แปลว่า ชาศศพ คนที่ตายไปแล้ว

เราเกลี่ยกกลัวฝิกันอยู่ การที่พจนานุกรมอธิบายคำปลงค่าพว่าเพาดี คงจะเป็น
เหตุหนึ่งที่ชวนให้ไม่อายากใช้คำนี้ทั้งๆ ที่ ปลง เป็นคำไทย มีความหมายกว้างขวางกว่า
คำ ตามปน

ขอนำคำชี้งพระอุบลเจกุณูปมาเจาร์ย (จันท สิริจันโภ) ให้อธิบายไว้ใน
“มาปนกิจวิภาค” อย่างน่าสนใจมาเล่าต่อสื้น ๆ ว่า

ปลงคือว่างของหนัก ศพเป็นของหนัก (แก่พวกลับเทรื่องผู้หาม) เป็นของ
เหมือน ของน่าเกลียด เป็นของหนักแก่ญาติ คือคั้งหนักความรัก หนักความคิด
หนักแรงกาย หนักทรัพย์ท้องจับจ่าย เมื่อเพาเมื่อปลงเสร็จแล้วอาการหนักเหล่านั้น
จะงับลงสิ้น จะเหลืออยู่กับความรักเท่านั้น จึงเรียกว่าปลงศพ

อีกอย่างหนึ่ง ปลงศพ เห็นจะหมายถึงการให้ญาติและมิตรผู้มาประชุมกัน
พิหารณาให้เห็นความไม่เที่ยงและความเที่ยงของความเกิดและความตาย

หวังว่าคำอธิบายของท่านจะช่วยให้บางท่านหายข้องใจ กล้ายความเสียหาย
มากกว่า ตามปน ลงได้บ้าง.

อ่าวเบือกหมู

ทำไม่การบุกคิวบากของชาวกิบานาผู้รักชาติ โดยการสนับสนุนของสหรัฐอเมริกา เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๐๕ จึงล้มเหลว!

เพราะที่ปรึกษาทางการเมืองจี้ให้ประธานาธิบดี เคนเนดีเปลี่ยนแผนการที่ได้ วางแผนไว้อย่างคืบเยี่ยมเมื่อไก่ตีดังเวลาบุกโกรกมิ ให้ขอความเห็นชอบจากผู้รู้จริง

ถึงทันนี้ ๒๕๐๓ ท่านประธานาธิบดีคิวาว์ คี. ไอเซนชาร์ว์ ก็กระหนกกว่า พี่เกต คาสโตร ผู้นำคิว (ปักครอง) ชาวกิบานาอยู่นั้นเป็นคอมมิวนิสต์ทั้งไว ไม่ใช่เท่าใดๆ ที่ปฏิวัติรัฐประหาร “ปลดแอก” เพื่อจัดการของนาติสตา ถังที่พวกกระหะรงการต่อประเต็ค (กป.) เช่นๆ และนักเขียนบทนำมีอิทธิพลเช่นๆ จึงคงสนใจช่วยชาวกิบานาเสริมบุกเพื่อ กำจัดนาหัยซึ่งอยู่ห่างสหรัฐอเมริกาเพียง ๙๐ ไมล์เดียว และมอบให้เป็นหน้าที่ขององค์ การสืบราชการลับ (อสล.—Central Intelligence Agency) โดยให้ริชาร์ด เอ็ม.บิสเซลล์ รองผู้อำนวยการเป็นผู้ควบคุมรับผิดชอบ กระทรวงกลาโหมมีหน้าที่ช่วยเหลือทางทหาร และยุทธบัตรชัย คณะเสนาธิการร่วม (สธร.) เป็นผู้ตรวจพิจารณาแผน ประธานาธิบดีเป็นผู้อนุมัติ

ในระยะที่มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีใหม่ เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๐๓ งานนี้ ยังอยู่ในขั้นวางแผนโดย อสล. ยังไม่มีแผนไกด์ไลน์ให้ สธร. พิจารณาเลย แต่มีการทั้งยุทธ สนับประการให้ผู้รักเสรีที่คือสักคาสโตรอยู่ท่ามเทือกเขาเอส坎บรรย์ (Escambray) มีการทั้งค่าย ผู้ช่วยชาวกิบานาผู้อาสาจากที่ปลดอกคนในรัฐคุยเซียนา ฟลอริดา กับในเมริกากลาง เพื่อ ให้จัดเจนการรวมภาคพื้นดิน นักบินชาวกิบานาที่ฝึกบินเด็กวัยเรียนบินขึ้นลง สร่าว.

แต่เมื่อกันผู้ฝึกเชื่อว่าแผนยุทธการไม่คืบหน้าต่างไม่มีวันล้มเหลว แม้ว่า รัฐบาล สรอ. จะถึงกับต้องสนับสนุนอย่างเป็น呂เพยคัญกำลังทั้งบาก เรือ และอากาศที่คาม ฝุ่นผุหหนึ่งบากว่า “ เราต้องรู้ว่าໄอ์กจะไม่ใช้แผนยุทธการใดโดยมิได้คิดไว้จริงเด็ดขาด ” เพราะเหตุนั้นผู้รับการฝึกซ้อมมีชัวญ์คี

ไอค์สั่งอัลเดน กัลเลส ผู้จัดการ ให้นำผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีของพารากอนไม่แทรกให้ทราบการปฏิบัติการทั้งหมด รวมทั้งเรื่องที่ดับที่สุดเช่น การซ้ายชาวคิวบานาเสรีญ่าชาติ เกณเนกีกรานที่ว่า รัฐบาลกำลังจะทำอะไร แต่เขาดับ มือโอกาสเรียกคะแนนนิยมโดยไม่ได้รู้บาลถ่วงไม่ได้ซ้ายเหลือชาวคิวบานาเสรี หนังสือพิมพ์ พาดหัวข่าวตามก้าวหม้อเงงว่า เกณเนกีเสนอให้ สรอ. เข้าแทรกแซงในคิวบานาและซ้าย พวคิวบานาญ่าชาติ เกณเนกีถูกยกเป็นคาวา ส่วนรองประธานาธิบดีนิกสันผู้เป็นหัวแรง สนับสนุนให้ซ้ายคิวบานาพูดไม่ออ ก้าวบอกว่ารัฐบาลถูกกล่าวเรื่องดำเนินการอยู่แล้วเกณ-เนกีจะกลับเป็นคาว่าว แค่แผนบุกจะล้มเหลว แต่ในที่สุดพ่อของชายเกณเนกีที่ได้รับเชิญงานที่เคียว คืออาชานะนิกสันได้ถ่าย และทำลายแผนกุญชากิวบานาเสียยื่อยันไปด้วย ในภายหลัง ทั้งๆ ที่เมื่อกลับมาพัฒนาหน่ำเพื่อไอค์กีได้สารยายให้หนุ่มกุมสไลเกนเนค ทราบว่าสถานการณ์ในคิวบานาร้ายแรง และอันตรายกว่าขึ้นทุกขณะ เพราะรัสเซียเพิ่มความ ซ้ายเหลือทางทหารขึ้นเรื่อยๆ เช่นว่าไอค์บอยก้าว “อย่ามาถังเต คุณอาจจะถูกยิงทุกเช้าไป”

แผนบุกแผนแรกที่เสนอเกณเนกีนั้นก้าวหน้าให้สั่งคนชั้นบากที่กรินเดกไม่ใช่ที่ อ่าวหมู (Bay of Pigs) กรินเดกมีพื้นเมือง ๒๐,๐๐๐ คน ตั้งอยู่ชิซเชาอีสกัมเบรร์บัน ฝั่งทะเลถ้าให้ชื่องคิวบานาห่างอ่าวหมูไปทางตะวันออก ๑๐๐ ไมล์ เน茫กว่าอ่าวหมู เพราะอยู่ห่างจากชายวนานาซึ่งเป็นเมืองหลวงอันมีทหารกับยานเกราะชุมนุมอยู่ พลเมืองกีเกลลี่ชุ คาสโตรเข้ากระถูก สนานบินกี ที่สำคัญที่สุดคือถ้าแพ้พลังทหารที่บุกขึ้นไปอาจจะ หลบเข้าเทือกเขาไกส์ แต่รูปแบบกองโจรคือไปได้

เมื่อเกณเนกีได้รับแผนแรกนี้ กป. กับผู้ที่ปรึกษาประจำสำนักงานเข้ามารักษากิจกรรม การที่ สรอ. สนับสนุนงานนี้เป็นเรื่องดับ การยกพลทางทะเลขึ้นบุกเมืองขนาดกรินเดก จากที่ตั้งใน สรอ. นั่นเป็นจังแจ้งเกินไป เกณเนกีเชื่อและสั่งให้ อสต. หาที่ใหม่

เมื่อถูกค้านหนัก อสต. กับ สรอ. ก็จำใจเปลี่ยนที่ พิจารณาอีกหลายแห่ง แต่ กีเดือกปลาย ชีโรน (Playa Girón) ใกล้อ่าวหมู เฟื่องประภากฎหมายพาดถ่ายทางอาการ ถ้าสุกๆ ไม่มีก้องทางทหารของคาสโตรอยู่ไกส์ สนานบินกีเหมาะสมกับการใช้เครื่องบินทั้ง ระเบิดขนาดกลางแบบบี-๑๖ พื้นที่ระหว่างชายหาดกับแผ่นดินใหญ่ ซึ่งเป็นที่ลุ่มน้ำริมเข้า ชุกชุมนั้นมีถนนเชื่อมสีส้าย ถนนนั้นอาจถูกให้ขาดหรือถูกหุ้มให้จากทางอาກาด ข้อที่

ไม่คืบมากก็อีกด้ำพลดาระไม่มีที่หลบซ่อนเพื่อรับแบบกองโจรได้นาน ๆ แต่ที่ อสส. และ สรร. กิจจะใช้ก็ เพราะเชื่อว่าการบุกคืบคงสำเร็จ

หลักการ สำคัญของแผนนี้คือ การโขนทีทาง อาคารโดย กองบินของ กิจบาลี จากที่ตั้งที่เปอร์โกรากเบชาสินนิการากว่า เพื่อทำลายกำลังทางอากาศของกองโจรซึ่งมี เครื่องบินที่ใช้การได้ ๑๖ ลำ คือเครื่องบินไอยพันที-๓๓ หกลำ เครื่องบินขับไล่ใช้ใบพัด แบบชัฟฟาร์สของอังกฤษ ๖ ลำ กับนี-๒๖ สี่ลำ

กองบินกิจบาลีเครื่องบินกรังส์กรรมโลกลและส่วนกรรมเกาเดิมพอแก่งาน คือ บี-๒๖ ซึ่งปลดบินท้ายออกเพื่อบรรจุน้ำมันเพิ่มให้บินได้ ๗ ชั่วโมง (๑๓๐๐ ไมล์) ไป และกลับถึงนิการากัวได้โดยมีเวลาทำงานเหนือเบ้าอีก ๔๕ นาที จำนวน ๙๖ ลำ เครื่อง บินลำเดียวต้องเครื่องยนต์แบบบี-๔๔ สี่ลำ เครื่องบินลำเดียวสองเครื่องยนต์แบบบี-๔๖ ห้าลำ เครื่องบินลำเดียวเหล่านี้ไม่ติดอาวุธใช้สั่งผลร่วมและบุทธภัณฑ์ เครื่องบินเหล่านี้ ถูกซุปเปียกมีตัวรองไว้ให้อีก

เช้าวันเสาร์ที่ ๑๔ เมษายน เครื่องบินจะรุ่นมาทำลายเครื่องบินของกองโจรที่ จอกอยู่ทุกแห่ง วันอาทิตย์จะโขนทีเครื่องบินที่หลงเหลืออยู่กับบีนท่อสู่อากาศยานและ กลับยุทธภัณฑ์

เช้าวันจันทร์ที่ ๑๕ เมษายน ซึ่งเป็นวันบุก เครื่องบินจะทำลายเครื่องบินของ กองโจรหากมีหลงเหลืออยู่อีก กับรถดัง รถบีน บีนในญี่ปุ่นลากกัวบาร์ดที่น้ำขาม โรงไฟฟ้า ที่ยวานาซึ่งจ่ายไฟฟ้าร้อยละ ๘๐ ของที่ใช้ในกิจบาลี หมก ที่ชุมนุมรถบรรทุก เว็บรุ่น ใหญ่นั่งที่จอกอยู่ใกล้ชิดเอนฟูเยโกส หั้งจะทำหน้าที่สนับสนุนการยกขันบกด้วย

พวกแรกที่ขึ้นบกจะทำให้สนาบินอิโรมันใช้การได้ ลำเดียวเชื้อเพลิง ระเบิด อาวุธ ช่างเครื่องบินพร้อมกับยุ่นปกรณ์ กองบินกิจบาลีจะได้ย้ายจากนิการากัวไปปั้ง ที่นั่น หมายด้วย 21/10/2565

ไม่มีแผนที่จะทำลายกองทหารของกองโจรหรือส่งคนเข้ายึดกิจบาลี แต่ดีของการ โขนทีทางอากาศทำให้เป็นอย่างเป็นหลักใหญ่

ต่อจากนั้นก็สั่งผลเรือนกิจบาลีกลุ่มนั่งลงไปจัดทั้งรัฐบาลรั้นที่เมืองอิโรมเพื่อ เวียกร้องให้รัฐบาลของมิตรประเทศรับรองและช่วยเหลือทางทหาร เก็บบทบาทในย่าน

ทางเดลเคริบเบี้ยนพร้อมที่จะสนับสนุนอยู่แล้ว ชาวคิวบาผู้อุดมด้วยจิตใจอันดีมีความสามารถโดยไม่รู้สึกอึดอัดเนื่องมาก

ได้มีการพิจารณาแผนของ อส. ชั่ง สธร. เห็นชอบถ้ายกเส้นเป็นขั้นสุดท้าย ในที่ประชุม ที่กป. เมื่อวันที่ ๕ เมษายน โดยมีคนแน่ใจว่าเป็นประธาน ผู้ช่วยประธานที่สำคัญก็มีคืน รัศกี รัฐมนตรีว่าการ กป. วุฒิสมาชิกวิสิเจิม พุสไบรท์ ผู้ว่าไทยเป็น ข้าหลวงเมริการ ในฐานะที่กำรรงค์แห่งประชานคณะกรรมการมาติการพิจารณาการวิเทศสัมพันธ์ ของอาชีวสภा พลเอกไถลย์แม่น เดมนนิพชาติ ประธาน สธร. พลเรือเอกอาร์เลห์ เบนอร์ก เสนหาดีการทหารเรือ คัลเลส พอก. อสต. นายพลชาร์ลส์ ที. แคนเบลล์ รอง พอก. อสต. พอด นิชา ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รอง พอก. อสต. ผู้ช่วยประธานาธิบดีสามคน คือ แมคคอร์ช บันดี อาร์เซอร์ เอ็น. ชาลซิงเกอร์(น้อย), แฟร์ชาร์ด ถูกวิน, อคอลฟ์ เบอร์ล ที่ปรึกษาของ ประธานาธิบดีกับบริษัท เอ็น. บิสเซลล์ ผู้วางแผนโดยละเอียดและเป็นผู้ชี้แจงอย่างหนัก แผนนี้ชัดเจนว่าหลักการสำคัญคือการทำลายกำลังทางอากาศของคาสโตรให้ถึงแก่ฝ่ายอยู่บุญ ส่านอกก่อนวันบุก

ทุกคนพึงอย่างเดื่อมใสเพราะบิตเซลล์เป็นหัวแรงของฝ่าย อส. ในกราว แผนสำรวจรัสเซียทางอากาศ โดยใช้เครื่องบินแบบบุก—ด ยันเป็นผลให้ทราบว่า ในขณะ จะบุกขึ้นอ่าวหมุนนั้นการที่รัสเซียจะช่วยเหลือโดยการใช้จรวดข้ามทวีปนั้น จะเป็นเรื่องคุย โวลงๆ แล้วๆ เพราะฉะนั้นฐานยิงจรวดยังคงยังคงอยู่ในที่ที่เดิมเพียงแต่ ไกลัดจะสำเร็จเท่านั้น

มีผู้ก้านกันเกียกิอฟุลไบรท์ อ้างว่าผิดศีลธรรม ส่วนรัศกีวันนี้ไม่ได้ค้าน

รุ่งขึ้นวันที่ ๕ เมษายน เคยแน่ใจว่าสินใจสั่งให้ดำเนินการต่อไป โดยกำหนด วันขั้นทร์ที่ ๑๗ เมษายนเป็นวันบุก กองบินคิวบาเตรียมให้รับคำสั่งให้ดำเนินการต่อไป ทุกคนช่วยกันแม้ว่าการเอาบินหลังออกจากบี—๒จะทำให้ไม่สามารถใจอยู่บ้าน พวกเมริกัน บอกพวกคิวบาว่าเครื่องบินของคาสโตรนั่นไม่วันจะได้ขึ้นจากสนาม

๑๙ เมษายน มีข่าวจากหนังสือพิมพ์ແສกงว่ามีการขัดแย้งกันอย่างรุนแรงใน ภาคตะวันตกของเคนเนดีในແວที่ว่าจะก่อการช่วยคิวบานเสริมในการตั้มคาสโตรลักษณะก่อให้เกิดความเสียหาย

หลักกนที่เข้าร่วมการประชุมเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ที่สำนักนายกรัฐ์ มีความคิดเห็นเปลี่ยน
แนวไปเสียแล้ว เนื่องด้วยมีความเห็นคงเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ แต่ในวันนี้ได้เปลี่ยน
แนวการเมืองจะทำให้แผนการทางทหารที่ได้เยี่ยมอยู่ยัง

ท่านประธานาธิบดีใหม่และหนุ่มๆ เด็กสังฆะและโอลิมปิกแผนประ-
หมอมช่องประภาที่ปรึกษาทางการเมืองเสนอโดยภูมิไก่ปรึกษา อส. และ สร. ซึ่งสองฝ่าย
หลังนี้เนื่องได้ทราบก็ได้พยายามทุกทางที่จะให้เกณฑ์สั่งรับรองการเปลี่ยนแผน

การโขมที่ทางอากาศครั้งที่หนึ่งนั้นตามแผนกำหนดให้ใช้เครื่องบินบี-๒๖ ทั้ง
๑๖ ลำ ทป. บอกว่ามากไป ไม่สมกับข้ออ้างว่าการโขมที่นั้นเป็นเรื่องของนักบินที่เอาใจ
ออกหากำชาดศาสตร์เอง เค้นเนกซิจ “มีบัญชา” ให้ลดเหลือ ๘ ลำ

เมื่อวันที่ ๗ เมษายน การโขมที่ทางอากาศครั้งที่สองก็ได้ถูกสั่งรับรองไปแล้ว
ทั้งหมด เพราะ ทป. และที่ปรึกษาประธานาธิบดีทางนั้นยังให้แสดงที่ก่อประหนึ่งว่า
ไม่ได้เกี่ยวข้อง ก็ผู้ที่ปรึกษาทางการเมืองผู้ใดคิดว่าตนเชี่ยวชาญการห้ามห้ามอย่างกว่าการ
โขมที่ทางอากาศเพียงสองครั้ง (ความจริงหนึ่งครั้ง) ก็พอยทำลายกำลังทางอากาศของ
ศาสตร์ให้ราบเรียบได้

สร. กับ อส. รู้เรื่องที่กิจจะะเสนอให้รับรองการคำแนะนำการตามแผนนี้เสียอย่าง
สันเชิง แท้เมื่อพิจารณาบทวนครุ่นเห็นว่าการโขมที่ทางอากาศครั้งที่สามในวันที่ ๑๙
เมษายนจะจะพอเก็บกวาดกำลังทางอากาศของศาสตร์ที่หลงเหลืออยู่ได้

วันที่ ๑๙ เมษายน อส. และ สร. ไม่สบายนี้เมื่อเกณฑ์ให้สัมภาษณ์
ในที่ประชุมหนังสือพิมพ์พ่วง สร. จะไม่ใช่กำลังทัพรบเข้าแทรกแซงในคิวบ์ในทุกกรณี
และรู้ว่าบាតจะจัดการมิให้มีชาวอาเมริกันเข้าเกี่ยวข้อง หัวนักต่อนารัศก์ย้ายข้อความนี้ซึ่ง
จะเป็นเหตุช่วยให้เกิดความวุ่นวายขึ้น ดังจะได้เห็นต่อไป

ย่ารุ่งวันสารที่ ๒๕๖๕ เมษายน เครื่องบินบี-๒๖ แบปล้ำที่เข้าดึงคิวบ์ แยก
กันโขมที่สามจุด เสียเครื่องบินสามลำ ทำลายเครื่องบินศาสตร์ได้เพียงกึ่งหนึ่ง คงเหลือ
เครื่องบินไอยพันที่ ๓๓ สาม ซึ่พิริฟฟ์สาม ถ้าบี-๒๖ สองลำ

วันเดียกันนั้นเองราชอุดม โรอาร์รัมทรี ทป. คิวบ์ที่รับเรียนที่กองบัญชาการมา-
นิการการเมืองของสหประชาชาติว่า การหั่นระเบิดนั้นเป็นการเที่ยมการบุกซึ่ง สร. ฯ

เป็นผู้วางแผน ให้ทุน และอำนวยการ แยกไป ศึกษาณสันติวัฒน์ สรอ. ประจำสหประชาติปฏิเสธอย่างเด็ดขาด

ความแผนที่วางไว้ ได้จัดให้มี—๒๖ ต้นหนึ่งซึ่งทางสีเหลืองนี้—๒๖ ของศาสตรา
บินจากนิคราภกัวไปลงที่ไม่ถูก นักบินให้สัมภาษณ์ว่าการโขมที่เข้าวันนี้เป็นเรื่องของนัก
ขึ้นของศาสตราภูมิคุกคามระบบคอมมิวนิสต์ของศาสตราภูมิ ภานุกันและเครื่องบินถูกตัด
เฉพาะไปทางไทรภพ ศึกษาณสันติฯ ยังคิดถ้วนหัวของเราว่าเป็นเรื่องของนักบิน
กิริยาผู้ทรยศเองและได้นำภาพแสดงเป็นหลักฐาน แก่ โฆษณาชี้ให้เห็นได้โดยไม่ยากว่า
ปี—๒๖ ล้านนั้นนับถ้วนกับปี—๒๖ ของศาสตรา และว่าท่อไปว่าพวกรหารที่รับจ้าง สรอ.
กำลังเตรียมไปโจมตีกิริยาอีก ศึกษาณสันติฯ ก็เพียงว่าได้จัดการยึดเครื่องบินคิริยา
ไว้และจะไม่ปล่อยให้ไปทำอะไรกิริยาอีก

เมื่อศึกษาณสันติทราบความจริงชึงทำให้เขาก่อการอักงะอย่างที่สหประชาติ
ก่อกรรมมาก

มองเข้าวันอาทิตย์ทำเนียบทวีปัตติสั่งรับการโขมที่ทางอาอากาศ (ครั้งที่สาม) ชั่ง
กำหนดจะทำในเราวันจันทร์ซึ่งเป็นวันบุก ผู้สัมพันธ์ตัดกรณีเรื่องว่าเป็นผลจากการค้านขอ
รัศก์และศึกษาณสันติซึ่งค้านผ่านทางรัศก์

นายพัฒนาเบนดต์ รอง ผอภ. อสส. เคยเป็นหน้ารากผู้เชื่อจังมองเห็น
ความพินาศแห่งแจ้ง เขาถูกนิติธรรมจงไปปืนแจ้งแก่รัศก์ว่ากองบุกกำลังอยู่ในทะเลห่าง
จากที่จะเข้าบินกระยะทางเพียงสองสามชั่วโมง ปี—๒๖ นั้นได้ไปพักและอัญอ่ายจะไปให้
เครื่องบินໄວ่ท่อนของศาสตราภูมิที่เหลือห้าหัน เครื่องบินของศาสตราภูมิกระซองฟ้า ขณะเรือ
ด้วยรวด จะเข่นฆ่าทหารที่ขึ้นบก รัศก์ไม่สะดุงตะเก็บอน (เพราะแก่เคยแต่เป็นศาสตรา-
ชาญ ไม่เคยเป็นศาสตราภูมิชาญ ไม่เคยรู้สึกภูมิ) เช่นที่ว่าเรื่องนายคนและของปีกย
อาศัยความมีได้และด้อยมาเสียก่อนรุ่ง อสส. กลัวเกรงบินเข้าศึกมากไป เหตุผลทาง
การเมืองสำคัญกว่า

แต่ในที่สุดรัศก์ก็ยอมโทรศัพท์ถึงเคนเนดี ผู้ออกไปพักผ่อนในชนบทในรัฐ
เวอร์จิเนีย บอกเหตุผลของ อสส. และความเห็นแจ้งของเข้า เ肯เนดีเป็นบันคำสั่งที่ให้
งโขมที่ทางอาอากาศ ทำให้เคนเนดีและนิติธรรมผิดหวังและงั้นกลับไปที่ทำการ อสส.
และยืนยันคำสั่งนั้นไปให้ผู้ปฏิบัติงาน

21/10/2565

ทั้งแท่นป่ายสามโถงวันอาทิตย์ นักบินพูดจะไปโถมตีกิริยาในวันรุ่งขึ้นดูกะเรียกไปชี้แจงรายละเอียดคลอเคลื่อนให้คุกภาพถ่ายทางอากาศของเบ้าหมายต่าง ๆ อยู่กึ่งสี่ชั่วโมง และดูถูกกำราษับซ้ำซากให้มุ่งทำลายเครื่องบินที่เหลือ

เวลาทุ่มครึ่ง เมื่อการชี้แจงหน้าที่ของนักบินแท้ลักษณะเรื่องด้านลง ยอร์ช เบลล์ อนเมริกันผู้ดูแลนักบินลำเลียงที่—๔๖ เข้าไปบนอุปกรณ์กิริยาไว้ ถ้าจะไม่ก่อังไปโถมตีหรอบ เข้าใจว่าจะมีเครื่องบินจากที่อื่นเข้าการกันเกรื่องบินของคลาสโคโรแล้ว แต่ให้เครื่องพร้อมอยู่ก่อนจนกว่าจะได้รับคำยินยอม พอยังกีบเบลล์ทีกับน้ำเข้าไปบนอุปกรณ์ให้รับคำสั่งยืนยัน * (จาก อส.) ให้ล้มเลิกการโถมตีทางอากาศครั้งที่สาม เหล่านักบินกิริยาพา กันเข้าใจว่า เครื่องบินของ สร. คงจะจัดการเสียเอง เลยผันหวานไปตาม ๆ กันว่าการบุกรุกงานนี้ สำเร็จแน่

๐๘๐๐ น. วันจันทร์ ชุมะที่คุณกันกำลังกำหนดแนวทางเพื่อให้เรือระนาบยพล ผ่านแนวทิศทางรั้งเข้าไปที่ชายฝั่งแควฯ อ่าวหมู และกำลังบางส่วนขึ้นบกเรียบร้อยแล้วนั้น แกนเบลล์ยังได้ข้อนไปหารัสค์เพื่อขอให้มีกำลังคุ้มครองทางอากาศจากเรือบรรทุกเครื่องบินต่าง ๆ ของ สร. ที่อยู่อยู่ห่าง ๆ แม้รัสค์ก้าแกนเบลล์ก็ยังอุทกส่าห์โกรังท์ที่ดึงเก็นเนคที่เรือริบเนี่ยเอง เก็นเนคปฎิเสธ

เพราะฉะนั้น กองเรือบุก้อนนี้เรือลำเลียงขนาดย่อมห้าลำ ชั่วโมงเรือพิฆาต สร. คุ้มกันกับเรือระนาบขนาดใหญ่สัญสิ่งความโถกครั้งที่สอง ๒ ลำ กีเดินทางไปสู่ความข้อยั่บ ใกล้ ๆ กันนั้นมีเรือบรรทุกเครื่องบินและเรือสปีเดอร์และบอชเชอร์ของ สร. พร้อมด้วยเรือพิฆาตคัมภัน บนเรือบุกเข้ามีนาวิกโยธินเมริคันกองพันหนึ่ง

ก่อนส่วนว่างผลบุกที่เข้าเมืองโตรอนโต ยิดสานามบินได้ ใช้รับบุตโตร์กวา กองทรายออกไปพื้นจากทางวิชชั่งไม่เตรียมบุรุณดีเพื่อรับเครื่องบินผู้ยกคน

ระหว่างที่บานงพวงขึ้นบกแล้ว บังก็อยู่ในเรือเล็กกำลังเดินเข้าฝั่ง บังก็ขึ้นช่องลงจากเรือลำเลียงนั้นเอง เครื่องบินของคลาสโคโรก็โผล่อกมาทันรับกับยืนแฉะ ชราด คันบนหักไม่มีทางสู่

ส่องโถงเข้า เรือลำเลียงลำหนึ่งโคนขวาเดินท้องแล่นขึ้นเกยทินประการวันอกฟัน ภัย กันท้องทั้งอากาศและกระสุนว่าเข้าหาฝั่ง ต่อมารีฟิวร์ส์สำนั่นนี้ยิงเรือลำเลียงอีกด้วย

หนึ่งชั่งบรรทุกทุ่นระเบิคบกสำหรับตักกรดถัง กระสุน อาหาร เครื่อเพลิง และอุปกรณ์วิทยุ ด้วยรวม มนระเบิคกิกองแล้วจมอย่างรวดเร็ว

บ่ายสามโมง อเมริกันผู้อำนวยการยกพลขึ้นบกจากเรือรบนายพลใหญ่อยู่ท่าทาง ฝั่ง ๑๙ ไม่ตั้งให้เรือลำเดียวที่เหลืออยู่สามลำของกองอภิริเวณ เรือรบนายพลใหญ่สองลำส่งรถถังขนาดกลางขึ้นได้ ๕ กัน กับรถบรรทุกสองสามคัน และวีดอย กองบุกที่ขึ้นไปค้างแหนงอยู่บนบกมีกระสุนและอุปกรณ์จำเป็นเพียงร้อยละสิบของที่จำต้องใช้ แต่เมื่อท่านของศาสตราจารย์บุกเข้ามาตามถนนซึ่งมีไกดูกหงะระเบิกความแผน ผ้ายบุกที่สูและร่าไกมาก ที่น่าทึ่งก็คือแม้ว่าสถานการณ์จะเยี้ยมีพากหหารอาสาสมัครและประชาชนในอิโตรเข้าร่วมมือด้วยมาก

ผู้บัญชาการคิวบานาเริบุชันไปคิดแหนงอยู่บนหาดเพื่อเรียกร้องทางวิทยุให้บรรดาที่ปรึกษาอเมริกันที่ค่ายฝึกสั่งเครื่องบินไปช่วย “ในลั่นเครื่องบินคุ้มกัน!” “ท่านจะช่วยหรือหนี!” ผ้ายอเมริกันผู้ไม่รู้อิโนอิเน่นเรื่องการเมืองทางกรุงวอชิงตันก็โกรกโดยไม่เจตนาหลายครั้งว่าเครื่องบินกำลังมาบัง เครื่องบินจะไปถึงในไม่กี่นาทีนี้บัง

ความจริงเครื่องบินໄอิฟันช่องน้ำ สรอ. บินเข้าไปเหนือบริเวณบุกหลายครั้ง มักจะเป็นคราวละสองถ้า หนหนึ่งบินเป็นหมู่หกถ้า หนแรกพอยเครื่องบินของ สรอ. โผล่ช่องศาสตราจารีทายไป พลบุกกิ ใจโยนให้ร้อง เครื่องบินก็เอียงมีก่อสำแดงการระลั่ว กับน้ำหายเข้าไป และวีดย้อนกลับผ่านออกทะเลไปอีก และเครื่องบินของศาสตราจารีโผล่ ออกมากะหน้ำผ้ายบุกคือไปใหม่

ในวันจันทร์ที่คิวบานาเริบุกนี้เองรัศค์กิใช้ “ดันทุก” ของเขามาเพลบุกโดยไม่เจตนา กือให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ข่าคำให้สัมภาษณ์ของเก็นเนดีเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ว่า สรอ. จะไม่ใช้ท่านเรเข้าแทรกแซงในทุกกรณี ถังน้ำศาสตราจารีจึงปลดบันกับบินของเขาว่า เครื่องบินน้ำ สรอ. นั่มไม่ทำไม่றรอก บันเข้าไปดำเนินภาพเท่านั้นแหละ หลังจากตอนหน้าเครื่องบิน สรอ. ไปหนหนึ่งแล้ว เครื่องบินของศาสตราจารีก้ออกห้าหันกิบานาเริบออย่างสนุกมือคือไปโดยไม่อันงักเครื่องบินของ สรอ. ชึ่งบินเรเข้าไปเป็นครั้งคราวโดยมิได้เข้าร่วมงานด้วยอีกเลย

กองบินคิวบานาเรชซ์แม้ว่าจะไม่มีทางสู้เครื่องบินขับไล่ของกองโตรกปืนบีทิงน์อย่างเดียวและเดี่ยเครื่องบินไปกรีงจำนวนในวันแรก พากนักบินนั้นแม้ว่าบางคนได้รับบาดเจ็บแล้ว ก็ยังปฏิบัติงานท่อไป ทั้งๆ ที่กองบินจากนิการากัวโดยใช้เวลาถึง ๙ ชั่วโมง แม้ในยามที่เห็นได้ชัดว่าสัมภาระแล้วเขากำทำงานท่อไป เขาใช้บินกดและราชโ鸠มที่กองทหารคิวบานา รถดังและรถบรรทุกทหาร จนเรือปืนและเรือรักษาผู้ที่มุ่งไปชายหาดชิโรมได้อย่างลำบาก

เมื่อเหตุการณ์สืบสุดลงบี—๒๖ เหลือเพียงสามลำ ก่อนวันอังการนักบินอเมริกันนำบี—๒๖ ไปให้ที่นิการากัวอีก ๑๐ ลำ ที่ไม่มีจะเพิ่มคือนักบิน

รายงานตอนแรก ๆ จากอ่าวหมู่ไปถึงกรุงวอชิงตันโดยทางวิทยุน้ำ สรอ. ยืนยันว่าความคิดกังวลของ อสต. และ สคร. เป็นความจริง เมื่อก่อนหนึ่งที่ทราบว่ากองบินสูกห้าหันและเรือบรรทุกจมไปสองลำที่คุกใจ คงเป่ายกเพิ่กถอนคำสั่งห้ามโจนที่ส้านามบินชี้ช่องให้สั่งไปเมื่อป่าวันอาทิตย์ จึงได้จัดการโฆษณาฐานที่พากชาวนอนโนนิโดยเด็ดสูญโดยสึกด้วยกระดาษในคืนวันรับทราบในบี—๒๖ สองคำชี้ช่องนักบินถูกกำชับเป็นหนักหนาว่าอย่าเสียต่อการทำให้เสียรีวิวและทรัพย์สินของประชาชนออกจากนิการากัว เรือทุ่มครึ่ง คืนนั้นเดือนมีค ทั้งที่ว่าเมืองและสนามบินก็พ่วงไฟ และยังมีเมฆคลอยคลุมอยู่ทั่วทั้งป่า นักบินจึงหาเป้าไม่พบ เลยไม่ได้ใช้กระสุนสักนัดหรือระเบิดสักลูก

บ่ายวันอังคาว บิสเซลล์ผู้ทราบ ชี้แจงถึง ความเหยนนะ ที่กำลังจะมาถึงขอเข้าพูนก่อนเนื่องจากได้รับการชี้แจง เหตุการณ์และสามารถรู้สึกว่าสภากับนิการากัวเรียบร้อย ในทำนองข้างห้านปีก็ต้องมาหัวร่วมปรึกษากับรัฐบาล แม่คณาการรัฐมนตรีกล้าโหม พลเอกเล蒙นิทเชอร์ พลเรือเอกเบอร์ก และผู้อื่นที่ถูกเรียกตัวมา บิสเซลล์บอกว่ามีทางเดียวที่จะช่วยไม่ให้กองบุกย้อมบินได้ก็คือใช้กำลังของ สรอ. ชี้แจงพร้อมอยู่ในเรือที่ถอยลำอยู่หนอก่น่าน้ำคิวบานาแล้ว รัฐบาลค้านอย่างไม่ต่ำตน

บิสเซลล์และเบอร์กเสนอต่อไปว่าให้ส่งนาวิกโยธินชั้นช่วย ไม่สำเร็จอีก ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยอ้างว่าจะทำให้ สรอ. ต้องเข้าพัวพันกับความไม่สงบ

เบอร์กสेनเป็นบิชีสุดท้ายที่ได้ใช้เรือพิฆาตลำหนึ่งยิงขั้กชาวทหารของคากส์โภช
เกนเนกีถ้าว่าด้าฝ่ายคากส์โภชยิงเรือพิฆาตเข้าล่ะ เบอร์กตอบว่า “ ก็เล่นงานมันให้
แหลกนะซี ”

เกนเนกีตอบว่า สรอ. ก็เข้าไปพัวพันนั่ซี เบอร์กตอบว่า “ เราพัวพันอยู่
แล้วครับ เรายังคงจะรับ เราฝึกและให้อาชญาพกิจวานา เรายังส่งธันบุก ให้ห่ากินซี (Godammit)
ท่านประทานธินกี เราไม่อาจจะปล่อยให้พากันนั่นถูกห้ามได้ ”

การปรึกษาความนัยก็ผลเป็นการขอ้อมอย่างน่าสงเวชว่า ประทานธินกี
ของให้เครื่องบินรับได้ของนาวีสหราช ซึ่งลงเครื่องหมายออกแล้ว บินถูกกระเหณหนึ่ง
บริเวณที่มีการรบปั้น แต่ไม่ให้เกินสองลำ และให้บินร้ำโน้มเดียวคือจากย่ารุ่งครึ่งถึงโน้ม
ครึ่ง นั่นก็อ “ การสนับสนุน ” ที่ได้รับอนุญาต

เช้าวันพุธ จำนำนักบินกิจวานาเสริฟผู้บังคับบัญชาทำงานในเหลื่อน้อยอย่างน่าสงเวช แต่
ก็ยังจัดให้มีการปฏิบูรณ์ทิ้งงานเที่ยวสุดท้ายขึ้น โดยใช้เครื่องบินลำเดียวซี—๔๖ ไม่ติดอาชญา
หนึ่งมีนักบินกิจวานาสองคน กับบี—๒๖ สองลำใช้ผู้บังคับบัญชาเมริกันผู้อ้างถูกกันซี—๔๗
ลำละสองคน ความประสารก็คือนำสัมภาระไปลงที่ส่วนบินชิโรน และรับนักบินกิจวาน
หนุ่มผู้ซึ่งถูกยิงตกชื่อมาติอาส ฟาร์ยาส พร้อมค้ำยแພที่แหลมรายงานสถานการณ์ภาคที่นี่
คืนไปสนับสนุนค่าว “ คือสู้ ” ของบิสเซลล์ในกรุงวอชิงตัน

ในการรบทางอากาศ ณ บริเวณหัวหาด ฟาร์ยาสผู้บังคับบี—๒๖ ยังชี้ฟ้าไว้สี
“ ใช้การไม่ได้ไปหนึ่งลำ บี—๒๖ อกอึกลำหนึ่ง แต่เอ็กคี กอนชาเลช นักบินที่สอง
ของเขามีเสียงชีวิต เครื่องบินของเขาก็ต้องลงมา “ ໄอกิน ” ที่ใกล้ชิโรน แนวชัยของเข้า
หักและหน้าเป็นแพดถูกกระสุน แต่เขางานการดูบนไปถึงกองบังคับการสนับสนุนได้

บี—๒๖ ถูกยิงตกหงส์สองลำ อเมริกันหงส์ที่ตาย ซี—๔๖ ลงสนามได้ นับว่า
เป็นเครื่องบินฝ่ายบุกลำเดียวที่ได้มีโอกาสใช้สนามบินชิโรน แล้วก็รับฟาร์ยาสกลับบัน
นิการกัววได้ ฟาร์ยาสนับสนุนก็เสียง “ การเชือกหมู ” ของคากส์โภชในบริเวณที่ขันบุกไว้
ได้รักเจนแจ่มแจ้งคี ถนนบันทึกนั่นถูกส่งไปป่าวอชิงตันโดยเครื่องบินไอพันนาวี สรอ. แค่
ไม่กันการ เพราะบิสเซลล์ได้ฝ่ายแพ้ใน “ การณรงค์แห่งวอชิงตัน ” อย่างย่อโยนไปเสีย
ก่อนแล้ว

ค่าวันพุธที่ ๑๕ เมษายน นั้นเองการสู้รบก็ยุติ “หมู” ของกาสโตร์ “ดันรน” อีกสามวันโดยไม่ได้พัก มีอาหารและน้ำดื่มเล็กน้อย ยุทธสัมภาระซึ่งกำหนดไว้ว่าจะจัดให้ “หลังไฟลับไปไม่ขาดสาย” นั้นไม่ไปถึงผู้บุกเบิกเลย จึงขาดแคลนทั้งกระสุนและอาหาร ผู้บุกเบิกจับหรือฆ่าแทบทไม่เหลือ บางพากลงเรือขึ้นปานเล็กๆ ทิ้งผู้ห้ามชายหาดหนีออกทะเล ลำหนึ่งบรรทุกคน ๒๒ คนลงยังเก้งเท็งอยู่ ๑๕ วัน เรือตินก้าอเมริกันพบเมื่อ เหตุการณ์ยกพยายามอยู่ ๑๖ คน

เข้าวันนี้ก่อน ๐๘๐๐ น. เล็กน้อย ผู้บังคับการคิวบานาเวย์บันหาดสั่งช่าวสุก ห้ามถึงหมูเรืออเมริกันซึ่งขออยู่นอกอ่าวหมูว่า “ข้าพเจ้ากำลังทำลายอุปกรณ์ทั้งหมด ไม่มีอะไรเหลือให้ใช้สู้ให้ออกเลย หมูรุดดงข้าหากเป็นมาอยู่ที่นี่แล้ว ตกอยู่ในเดือน!”

พวก “หมู” ชุมชนคลานลงบึงรอคอบุญ ให้สองสามสักพาท์ก่อนท้ายหรือถูกจับ

กลอตเวลาที่สู้รบกันเครื่องบินกาสโตร์ที่เหลือจากการถูกใจที่ทางอากาศยาน ทำการทิ้งระเบิด ผลัดเปลี่ยนกันลงเติมนำมันและกระสุน เครื่องบินไอยพันซึ่งมีความเร็วสองเท่าบี—๒๖ เป็นทัศนการที่ทำให้การบุกเสียกระบวนการสมกับทีบิสเซลล์ แคบเบลล์ เบอร์ก และเอมนิกเชอร์คากคิกไว้

เมื่อการเรือคอบุญสำเร็จแล้วกาสโตร์ไม่สนใจลื้นโลกว่าคิวบานาจะจ่ายร้อยเมือง ดุลแขมผู้เรือเงาได้ภายในสามวัน นอสโตร์และนักกีฬาช่วยให้เสียงโน้นก้องกระห้อน ไปทุกภาษากระหណบกัวกความลำพอง ในสายตาของประเทศและกินอเมริกา เอเชีย แม้ กระทั่งประเทศแถบในยุโรป ศักดิ์ศรีของ สรอ. กกุบูลงกันบัง ไม่มีการสงบสัมฤทธิ์ สรอ. ไม่ได้เข้าพัวพัน และเป็นการพัวพันที่ล้มเหลวไม่เป็นท่าเสียกัย ความเหยระ-แหะของ สรอ. ในเรื่องนี้ทำให้ฐานะของกาสโตร์มั่นคงขึ้นอีกมาก กาสโตร์ยอมรับภัย หลังค้ายว่าถ้า สรอ. ดำเนินการตามแผนอันยอดเยี่ยมนั้นเขา ก็ไม่มีทางตู้

ประธานาธิบดีให้โรมเบอร์ก เกนเนกี น้องชายผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่า-กระทรวงเป็นประธานกรรมการสอบสวนความล้มเหลวนี้ ผู้รับบناปคือ อสต. แต่ รายงานฉบับนี้ไม่เปิดเผย เพราะเผยแพร่ไม่ออก เนื่องจากไม่สอบเข้าแล้วกู้คิวไกรเวลว

ในวันอปปคันนิกสันบังเอญันคพนไว้กับคดีเลขเดลาหกโน้มเงิน จนแลยทุ่ม กวีร์คดีเลขเงินให้ไปหา เช้ามีท่าทีว่ากู้ลุ้นมาก นิกสันตามว่าจะคืนตั้งหน่อยไหม ปกติ

คดีเลสเป็นคนเรียบร้อยเยือกเย็น แต่วันนี้เขากล่าวว่า “ คุณซีคริรับ ผู้มาเป็นท้องที่เมื่อ สักหน่อย วันนี้เป็นวันชราที่สุดในชีวิตของผม ”

เมื่อนิกสันตามว่ามีอะไรเกิดขึ้น เขายังบอกว่า “ ฉันหายหมาดแล้ว การบุก คิวบากล้มเหลวไม่เป็นท่า ” เขายังเล่าว่าเมื่อเคนเนดีได้รับเลือกตั้งแล้วเพียงไม่ได้เข้าทำงาน ทำแน่นใจได้แล้วเรื่องการผูกขาดอำนาจให้ทราบดีเชิง เ肯เนดีได้นอกจากว่าควรดำเนิน การต่อไป เรายังสนับสนุนต่อไปเมื่อได้เป็นประธานาริบบิลแล้ว แล้วกลเลสก็เล่าราย ละเอียดอื่น ๆ ถ่ายไปทำหนังเดียวกับที่เล่ามาห้างพัน

รุ่งขึ้นวันที่ ๒๐ เมษายน เคนเนดีโทรศัพท์เชิญนิกสันไปพบที่ทำเนียบ ท่าน แสดงความผิดหวังและโมโหโกรธชาติถ้อยคำรุนแรง และว่า “ ทุกคนที่ผมสอยูบัดนั้นหัวผู้ เชี่ยวชาญทางทหารและ อสส. ค่างก็ยืนยันว่าแผนนั้นสำเร็จแน่ ” แต่ท่านไม่เอ่ยถึงคำ แนะนำให้ทำการโจมตีทางอากาศสองครั้งของ กป. และที่ปรึกษานางกันอันเป็นเหตุแห่ง ความวินาศัย

เมื่อท่านตามนิกสันอย่างทรงไปทรงมองว่า จะควรจัดการอย่างไรกับคิวบาก่อนที่ไป นิกสันก็บอกว่าถ้าเป็นเขาก็จะอาศัยหลักกฎหมายที่เหมาะสมเข้าจัดการกับคิวบานะ เขาแนะนำ ข้ออ้างทางกฎหมายที่น่าจะใช้ได้สามประการ —

๑. อ้างว่าการที่กลุ่มโซเวียตให้ยุทธภัณฑ์แก่ຄลาสโซร์เป็นการรุกราน จึงเป็น หน้าที่ของ สรอ. ที่จะให้อาวุธแก่ฝ่ายกู้ชาติ อย่างน้อยก็ให้ทักษิเที่ยงกัน

๒. ส่งทหารเข้าไปปราบตัวที่ก้าหนกดไว้ในสนธิสัญญา โดยอ้างว่าฐานทัพ คุ้นเคยอยู่ในอันตราย

๓. ส่งทหารเข้าไปเพื่อบังคับห้ามชีวิตและตัวของประธานาธิบดียังอยู่ใน คิวบาก็คล้ายพัน นิกสันเข้าใจว่าจำเป็นต้องกำจัดค่าส์โตรและคอมมิวนิสต์ในคิวบานให้หมด

เคนเนดีบอกว่าผู้ที่เพิ่งได้สมมติฐานการุสซอฟและผู้เชี่ยวชาญการรัสเซียบอกว่า ครุสซอฟกำลังวางแผนใหญ่ ถ้า สรอ. เข้าคิวบารัสเซียอาจถือโอกาสเข้าเบอร์ลิน ท่าน ไม่กล้าเสียง

แล้วหัวส่องกีบลีนไปคุยกับร่องด้า ชั่งการที่ สรอ. สนับสนุนฝ่ายเป็นกลาง ให้ครองอีนาเจอาเป็นเหตุให้คอมมิวนิสต์ยุบดาวได้ในที่สุด นิกสันบอกว่า สรอ. ต้อง

ทำอะไรให้มันเข้มแข็งขึ้นหน่อยทั้งในความและล้ำ ก้าวเป็นอย่างน้อยก็ควรใช้กำลังทางอากาศ เคณเดี๋ยวกว่า “ ผมไม่คิดว่าจะควรเข้าไปพัวพันในสิ่ง เดียวจะต้องไปรบกับเจ้าเป็นล้าน ๆ ในปี ” คำพูดต่อไปของท่านแสดงว่าการแทรกแซงกับคอมมิวนิตี้ในที่นั่งจะทำให้เกิดเหตุการณ์ทั่วโลก ท่านว่า “ ถึงยังไงผมก็ไม่เห็นทางว่าเราจะทำอะไรในดาวซึ่งอยู่ห่างทั้ง ๔๐๐ ไมล์ได้ ถ้าเราทำอะไรความชื้นอยู่ห่างเพียง ๒๐ ไมล์ไม่ได้ ”

นักสันตะบูลว่าเกณเนคีเท่านั้นแหล่งที่จะเป็นผู้ตัดสินว่าจะทำอย่างไร เขายังคงสนับสนุนอย่างเต็มที่โดยเบิกเผยแพร่ และขอร้องให้พระคริพับลิกันสนับสนุนค่ายด้วยเกณเนคีจะจัดการเรื่องความและล้ำให้เกิดขึ้น แต่มอบออกเสียกับว่า “ เขาไว้ว่าที่ปรึกษานางคนบอกรเคนเนคีว่าถ้าใช้ทหารเข้าพัวพันในความหรือระหว่างน้ออกไกจะแพ้การเลือกตั้งใน พ.ศ. ๒๕๐๙ แต่เขาจะไม่ยอมน่วยโอกาสเยาเรื่องนั้นมาทำคะแนนให้กับเอง (อ่านที่เข้าใจ กลเม็ดของเกณเนคีบ่อยยั่บมาแล้ว)

จะเพื่อแก้ไขความหรือไม่ก็ความเกณเนคีตอบว่า “ คุณมั่นใจได้ว่าผลทางการเมืองที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามมาจะไม่มีอิทธิพล ต่อการตัดสินใจของผม เกี่ยวกับเหตุการณ์ยุ่งยากนั้น ”

กรุซซอฟต้องฝ่าสังเกตท่าทีอันไม่เข้าท่า และความใจเสาะเหยาะแหะของ สรอ. ในการถอนกู้ความอยู่ทุกชั้นระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๙ รัสเซียจึงดำเนินการสร้างฐานยิงจรวด และส่งจรวดรัสเมื่อทำการปะทะกลาง (๒๖๐๐ ไมล์) มาไว้ในความ เตรียมจัดการกับ สรอ. ให้ดีมากขึ้น หนังสือพิมพ์รัมพีต่อนรัฐบาลมาตั้งแต่ก่อนมีการกล่าวว่าสตเครื่องยุทธภัณฑ์มาคิวบามากผิดปกติ แต่ไม่มีการสนใจ วุฒิสมาร์ทฝ่ายค้านซึ่งเกณเนคี คิดว่า แห่งนิวยอร์ก ผู้เป็นพลังจากกองหนุน พูดเดือนในวุฒิสภาครั้งแรกเมื่อ ๓๑ สิงหาคม และพูดในสภาพัฒนาอีก ๑๐ ครั้ง นอกราช ๑๕ ครั้ง ครั้งหนึ่งมีอพุคทางโทรทัศน์ถูก เดখานุการฝ่ายการหนังสือพิมพ์ของประธานาธิบดี โทรทัศน์ไปยังให้ผู้สัมภาษณ์ค้าน และส่งวุฒิสมาร์ทแคลร์ เองเกลิไปอพุคทางโทรทัศน์ในวันรุ่งขึ้น บอกว่าคิดทิ้งเหลาเลือด ขอหนึ่น แมคโคน ผู้อำนวยการ อส. ก็เดือนให้รัฐวังภัยจากจรวดโซเวียตมากก็แต่กันเดือน

ສິງຫາຄມ ຂະນະກຳລັງຄະແວນຢູ່ໂປເຈົກສ່ວງໄທຣເລຊາເຖີ່ນອີກໂຄຍກ່ຽວ ຝ່າຍ ກປ. ແລະ ກົບກົມາ
ກົກຍອຍເຖີ່ນປະຈາກເຮັນກີວ່າພວກ ອສລ. ກາງວາກມເທຍ

ครุฑขอฟ้เสือเม่าเจ้าเลี้ท์เห็นพากอนเมริกันซักจะคืนกัว จึงได้พูดเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ว่าจราจรอชีวิทยิ่งได้ใกล้มิ่งมาเป็นท้องเอ่อไปเกี่ยวทั้งอกประ泰ก เน้นเสีย ด้วยว่า “ เช่นที่กิวนabeenทัน ” เสือเม่าทั้มหนุ่นท้อไปว่าอาวุธที่ส่งไปให้กิวนานั้นไร้ เพื่อบังกันกัวทำนั้น

ต้องยืนยันแผน “ ก่อการร้าย ” ของรัฐเชียก็อภิภาพถ่ายทางอากาศจากเครื่องบินแบบบูรณาการ อย่างที่เคยถูกยิงตกในรัสเซียและจีนแล้ว เมื่อบินสูง ๑๔ ไมล์ ขึ้นไป ถ่ายภาพสามมิติไว้ ๕๐๐๐ คู่ คลุมพื้นที่กว้าง ๑๙๕ ไมล์ ยาว ๓๐๐๐ ไมล์ เมื่อเวลาแมร์ชั่ยและคุณวิษัยกล้องขยายสามมิติผู้ช่วยน้ำหนาจะวัดความสูงของวัตถุที่อยู่บนพื้นดินได้จนถึงเทศาสูงนี้ ฟุต ถ้าถ่ายจากระยะสูง ๖ ไมล์ จะเห็นได้ในกรังส์ลูกกอกลัฟ ในกรณีหัวใจคนหันหันไป และเครื่องบินตรวจการระดับต่ำที่ต้องออกถ่ายภาพไว้ ๒๐๐๐ เที่ยว ภาพทิวทัศน์เป็นเกาะรูปคล้ายกล้วยหอมถูกฆ่าตายก็ว่าง ๒๐ ฟุต มีความยาวรวมกัน ๑๐ ไมล์ ใช้นักถ่ายภาพหลายคนถูกกันโดยไม่ต้องหลบต้องนอน เขาเปรียบเหมือนกับให้คนดื่อเวย์ขยายคลานส่องทางเข้มวินาทีที่หลุดหายจากนาฬิกาข้อมือสกรีฟไปตามถนนยาว ๑๐ ไมล์ เริ่มความหลากหลายแต่เดวนอาทิตย์ที่ ๑๕ ตุลาคม พบรัฐและฐานยิงแห่งแรกอาจเมื่อไก่เดี่ยงวันจันทร์ ภาพถ่าย ๆ และรายละเอียดไปวางแผ่นบนโต๊ะประธานาริบบิคในวันอังคาร

จนวันที่ ๒๒ ตุลาคม ประธานาธิบดีจึงได้ประกาศว่า รัฐเรียบเรียงงานระหว่างประเทศยังปานกลางและเกรื่องบินทั้งระเบิดถือพ่นไปไว้ในคิวบา ซึ่งสั่งปีกกล้องคิวบานะและเรียกร้องให้ถอนน้ำหนักกลับไป และให้มีการตรวจที่ตึกยิ่งกว่าที่ว่าให้ถอนน้ำหนักไปแล้วจริงๆ เกณฑ์คิกลายเป็นวัตถุรุขของอเมริกันและชาวโลกาที่ไม่นิยมคอมมิวนิสต์ชาวรัสเซียเอง ทั้งนี้ ก็ เพราะได้ทำโน้นโน่นไปอย่างส่งหมู่จ้านวน ๑๕๐๐ ขั้นไปให้ศาสตราจารย์เมื่อกราวก่อน ถ้าการบุกคิวบากลางน้ำหนักสำเร็จแล้วก็จะไม่เกิดเรื่องสายของชาวยุคชาวรัสเซีย

นิกสันเห็นว่าประวัติศาสตร์ช้าร้อยในเรื่องการทักสินไม่เก็ขากของ ถวาย
เพราเจริญที่ปรึกษาถึงชาแกนนค์ไว้ได้สำเร็จอีก โดยแนะนำให้มอบเรื่องให้สมพระชาติ
บงก์ให้หลักเลี้ยงการทำรัฐแรงเก็ขาก เป็นผลให้:-

๑. ไม่มีการทราบที่ก็ยังจราจรไว้ได้ดอนจราจรไปหมดจริงหรือไม่ จราจรจะ
ใกล้จังคงอยู่ตามเดิม (สรอ. เรื่องการทราบโดยถ่ายภาพทางอากาศ ห้องๆ ที่ถ่ายภาพพบ
จราจรจะยังปานกลางเพียง ๓๐ เครื่อง แต่รัสเซียนบอกและ สรอ. ก็เห็นจริงว่าได้ดอนไป
ถึง ๔๒ เครื่อง มันถือค่าแก่กว่าไปได้ถึง ๑๒ เครื่อง)

๒. กิจนาเสรีใน สรอ. ถูกห้าม “ กวนใจ ” คาสโตร และ สรอ. กีเลิก
นโยบายบุกชั้นกู้คิวบาน

๓. รัสเซียจังหวัดอาฐุ่ร์ไปให้กิจนาเรื่อยๆ นอกจากแคนาดาและ สรอ. เอง
แล้วกิจนาแข็งแรงที่สุดในทวีปนี้ (ขนาดนี้มีทหารรัสเซียอยู่ในกิจนาอย่างน้อย ๖๐๐๐ คน)

๔. การลองดูเอาจราจรไปทึ่งในกิจนาเป็นการท่าทางกลวิธี “ รุกสองก้าว
ยกหนึ่งก้าว ” ของคอมมิวนิสต์ ซึ่งใช้การได้ผลดีกับภัยและความนัก “ ให้กำไรมามาเยือน ”
ห้องๆ ที่กามสายตาของชาโอลกเห็นว่าครุซซอฟแทย์ไป

เนื่องในการแยกเขี้ยวพองชนเผ่ากันคราวนี้ สรอ. ชิงครุซซอฟบอกจีนແง่วงว่า
แม้จะเป็นสือกระดาษก็เป็นสือกระดาษที่มีเขี้ยวเป็นประมาณ ได้เครียมกำลังระเบิด
ทุกประเภทเทียบเท่ากับที่ เอ็น.ที. ๓๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ตัน ไว้บริการสหายนโซเวียตและ
บริวาร

ในนามหกรัมโลกจราจนี้ขอขยายอยู่ดันก์ไปหัวนุ่งใส่ร่องอกไว้ร่ายรำกับ
เขาน้ำง โดยรำจังหวะ “ ไม่เข้าท่า ” อาย่างที่ร่ายรำร่องญวนอยู่กีบวนนี้ ก่อนออกให้รัสเซีย
ลงดึงอาฐุ่เข้ากิจนาและให้ สรอ. เลิกล้อมกิจนา ซึ่งเท่ากับบันกรัสรัสเซียซึ่งเอาหอกจ่อ
สีข้าง สรอ. ว่าอย่าจ้มเข้าไปนะ และบอก สรอ. ซึ่งกำเหลือกแห่งอเมริกาเม็กโน้ม ถือเป็น
จังรัสเซียว่าให้เก็บบินเข้ากระเบี่ยงเสียงเดิม เก็นเน็จก้ารชาจีชั้งจึงเชื่อยู่ดันไม่ลง ส่วน
หมายเหตุ 21/10/2565
ครุซซอฟนนนยอนเป็นธรรมก้าที่จะแบบหัวร่องคิกๆ และรับยอมรับข้อเสนอ.

รัสเซียเก็บหอกไปแล้ว แท่ก็ยังเอามีกษาชิงจ่อสีข้าง สรอ. ไว้กันกระหึ่งดันนี้
นั่นก็เป็นกุ่กุ่ลผลบุญของการที่ส่งหมุ ๑๕๐๐ ไปให้คาสโตรแล้วเนื้อเดือดนังเล่น.

ຮັສເຊື້ອ “ປົກນອກ” ກອງເສປປຸຢູ່ ១២,៤០០ ລ້ານບາທ

ອເລເກຊັ້ນເກອ້ວ ອອຣູໂລວ (Alexander Orlov) ຜູ້ເຈົ້າເວົ້ອນນີ້ເປັນຜູ້ຄໍານິນການ
ຂ່າຍທອງຄໍາຖຸນໍາສ່າງອະນຸຍາກນີ້ມີຫຍຸ້ງຂາຍອົງສຕາລິນ ເພື່ອເກີຍເປັນນັກການທຸກໆຂອງຮັສເຊື້ອ
ເກີຍເປັນນາຍພົດຕໍ່ກໍາຮົວລັບ (NKVD) ເປັນຜູ້ມີຄໍາແແນ່ງງານດັ່ງກ່າວກ່ຽວກ່າວສູງທີ່ສຸດໃນບຽນ
ຜູ້ທີ່ເອົາໃຈອອກທາກຈາກຄອນມິວນິສົກ່ຽວຂ້ອງຮັສເຊື້ອ ເພື່ອປົກນອກໃນສຫະເວຼຸມເມັງກີກາ

ວັນທີ ២៦ ຖຸດສັກ ២៤៧៩ ພົມບັນດາດອຍອາຈາກເນື່ອງທ່າກຳເກົ່າເຊາ (Cartagena)
ບັນດີ່ງກະວັນອອກເດືອນໄກ້ຂອງເສປປຸ ມີຈັກນ້າທີ່ຮ່ານຮັກຍົ່ວຍຫັ້ນອາວຸໂສຜູ້ທີ່ນີ້ກະສັບ
ກະສຳຍ່າມ້າຊ້າງໆ ມີການຮ່າງທຸກໆຂາຍກໍາທັກນ ២០ ກັນແລ່ນການ ປໍາລັຍກາງຂອງເວົາກີກົມກຸງເຂົາ
ຂາຍຄ່ອມອັນເປັນທີ່ກັ້ງກຳລັງສຽງພາວຸຫຼອງນາວີເສປປຸຮັ້ງອ່ອຍ່າງໄປກາງເໜືອ ៥—៥ ໄນລົ້າ

ເຮົາໄປດຶງເມື່ອກໍາແລ້ວ ດັງຈາກດັລັບພົມຈິງເທິ່ນປະກຸໄມເສຣົມແລັກຂາກທີ່ນາ
ຜົ້ງເຮົາເປັນກັນອ່ອຍ່າງມານີ້ເຊີ້ງເຫັນ ມີການເຜົ່າ ຍາມດອກຄດອນໄທ່ງໆເປັນປະກຸຮັ້ງເປັນບານກຸ່
ອອກປະກຸທຸນ້ຳ ຂ້າງໃນເປັນດັ່ງໃຫຍ່ ມີແສງສັລັກຈາກໄຟພ້າຫລາຍກວງ

ທ່ານເຮົາເສປປຸ ៦០ ຄນຍືນຮອບຕຳສັ່ງຂອງເວົາອ່ອຍ່າງໃນ ມີທີ່ປົມຮຸປ່ວງແລະ
ຂາດເຫຼົ່າງໆ ກັນທັງຂ້ອນອີ້ນພັນຂຶ້ນໄປສູງ ທີບແລ່ດ້ານນີ້ບຽນຈຸກທອງແກ່ງແລະເຫັນຍຸທອງໜີ່ເປັນ
ສົມບັດຂອງໝາຍເກົ່າແກ່ກໍ່ໄດ້ສະສົມມານານຫດາຍກວາວຍ ພົມມີຫັນທີ່ຂັນນັນໄປມອສໂກວ່າ

ຂອະນັດເປັນຮະຍະກັນຂອງສົງຄະນາກຄາງເມືອງເສປປຸ (ກຣກງາມ ២៤៧៩ ດີ່ງ
ມີນາຄມ ២៤៨២) ພົມໃຊ້ເວົາວາງແພນກາຮົານທອງໂຄຍຄະເອີຍຄອຍ່ິດ ១០ ວັນ ຜູ້ນ້າເໝີຍ
ສາຮາດຮ່ຽນບັນການດ້ວຍກ່າວທອງຄໍາຖຸນໍາສ່າງອະນຸຍາກນີ້ມີຫຍຸ້ງຂາຍອົງສຕາລິນ
ກັບພົວງຊີຕໂກ ພຣັງໂກ (Generalissimo Francisco Franco) ເຫັນຄອງຈີເຂົາໄປຝາກໂຈເຊີ້ງ
ສຕາລິນໄວ້ເພື່ອໄຫ້ປົກນອກ ແລ້ວວ່າຈະໄກຮັນນອນບໍານາຈ (ຊົ່ງນໍາສັງສັນໃນຄວາມດູກກັງທົ່ວຄາມ

กฤษหมาย) จากพวากหัวหน้าฝ่ายสานัชารณ์สูงเหล่านี้ การกระทำครั้งนักน่าจะเป็นการโกร
รายใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์

การยกขัยทองเสปปุลซึ่งผู้คน普遍ว่ามีมูลค่า ๑๐๐ ล้านหรือญี่ปุ่นไปไว้รัฐเชีย
นี้เป็นเรื่องที่ร่าเริงและคาดคะเนกันมาประมาณ ๓๐ ปี ในบรรดาผู้ร่วมงานเขียนนักเขียนไม่
ล้วนนั้นยังมีชีวิตอยู่เพียงสอง เป็นชาวนะปุลคนหนึ่งกับผู้

ผู้ไปถึงกรุงแม่ตุกเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๗๙ ราชวงศ์เกื้อหนังจากเกิด
ลงกรุงกลางเมือง เพื่อคำร้องคำแทนหัวหน้าคณะที่ปรึกษารัฐเชียและใหญ่ เพื่อแนะนำ
รัฐบาลสานัชารณ์สูงเสปปุลในค้านจารกรรม ท่อค้านจารกรรม และการรับแบบกองโซรา
คอมอยู่ในคำแทนนี้เกื้อหนังนี้ ผู้ทำ้งานแบบอุทิศตนเพื่อ “พระราธิบดีไทย” เช่นเดียว
กับชาวรัฐเชียในเสปปุลทั้งหลาย

เราจึงสำนักงานเขียนที่เขียนบนของสถานเอกอัครราชมนิสสุทุก มิวิทยุกำลังสูงใช้
ฟมไปอยู่ไม่ถึงเกือน พนักงานระหัสก์หนึ่งสมควรหัลเซ็มมาหาหมาหมายให้อย่างพร้อมกับวิทยุ
โทรศัพท์แผ่นหนึ่ง

“เพื่อได้รับจากมอสโกว์” เขารายงาน “บรรทัดแรกนั้นบอกว่า ‘ลับที่สุด ก้อน
ให้เชาคดีกระหัสส่อง’ ”

เชาคดีกระหัสส่องของผู้ ผู้ถือกระหัสส่องความค่อไปเอง ขอความก่อจาก
บันทึกน้ำของนิโคลา เยซ霍ฟ (Nicolai Yezhov) หัวหน้าตำรวจลับโซเวียต มีความว่า—

“กล่องกันน้ำของรัฐบาลสานัชารณ์โกร กาบลลเยอโร (Largo Caballero) เพื่อขนทอง
คำทุนสำรองของเสปปุลไปรัฐเชีย ให้เรือโซเวียต ดำเนินการอย่างลับที่สุด ถ้าพากเสปปุล
เรียกให้รับ ปฏิเสธ ข้าพเจ้าเข้าว่า ปฏิเสธ บอกเขาว่าชนาคราชที่มอสโกรจะออกใน
รับให้ ข้าพเจ้ามอบให้ท่านรับผิดชอบในการนี้

หมายเหตุ 21/10/2565

(ลงนาม) อิวาน วาชิลเยวิช

ชื่อที่ลงนามนั้นเป็นกระหัสส่องของสถาบันชื่น้อยครั้งนักที่จะใช้

ลาร์โกร คาร์บลลเยอโร และพราโคพากร้าเตปปุลรัฐชาติและชื่อสักย์จะยอมให้
กองทัชของชาติก็ไปอยู่ในเงื่อนมือสถาบันละหรือ ? พากเขาก็หรือว่าทางกรมลินช์

รังเกียจวิถีชีวิตและกฎหมายของ “ชนชั้นกลาง” (bourgeois) จะคืนทองให้ ผู้ส่วนใหญ่ได้ความรู้ว่า พากเจ้าจะยอมรับและไว้วางใจ ความจริงประกายว่า การขึ้นองกันทองมิให้ทกไปอยู่ในเงื่อมมือของฝ่ายชาตินิยมโดยส่งไปรัสเซียนนั้นเป็นความคิดของพวกผู้นำชาติฝ่ายสาธารณรัฐเอียง

ฝ่ายชาตินิยมบีบถ้อมแม่คริคระษัชนทุกชนด้วย และจะต้องเสียเมืองอย่างไม่มีทางช่วย กำลังสั่งลับลงวันที่ ๓ กันยายน ให้ขันทองและเงิน (โลหะ ไม่ใช่กระดาษ) ออกจากคลังของธนาคารชาติสเปนนั้นลงนามโดยประธานาธิบดีมานูэล อชาอาญา (Manuel Azaña) และ ดร. ยูวน เนกริน (Juan Negrín) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กำลังนั้นให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการคลังย้ายโดยหมายกำหนดให้จากแม่คริคร “ไปไว้ที่ซึ่งเขาเห็นว่าปลอดภัยที่สุด” กำลังนั้นแจ้งด้วยว่าจะได้นำเรื่องการขนย้ายสมบัตินี้เสนอต่อสภาคอร์เตต (Cortes) “ภาย ในเวลาอันสมควร” ซึ่งความจริงไม่ได้มีการเสนอสภาคันเดบ

กำลังนั้นจะดูภัยหายหรือไม่ก็ตาม แต่เม้นท์มีไก้มีเขกนาจะให้หมายความโดยถึงกับชนสมบัติของชาติออกไปนอกประเทศเป็นแน่ หากสถานะการณ์ทางทหารแผลงความลื้นคิดทำให้เนกรินคิดเพิ่มพูนอ่านจากามหน้าที่ให้ตนเอง เขาคิดก่อนยังท่าทีกับผู้ช่วยทุกฝ่ายการพาณิชย์ของโซเวียตเกี่ยวกับการนำทองไปเก็บในรัสเซีย โดยได้รับความเห็นชอบจากประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรีเพียงสองคนเท่านั้น ทุกโทรศัพท์ไปมอสโกร์ สภาคิตโนโกรจะกรุณาหยอกห้อนมีมาทันที

หลังจากได้รับคำสั่งจากสถาบันสองวันผ่านก็ปรึกษากับเนกรินที่สถานทูตของเรานะกรินเป็นศาสตราจารย์ทางสวัสดิวิทยาผู้เพียงจะเข้าร่วมในคณะรัฐบาล รัฐมนตรีว่าการลั่นผู้นี้ จึงคุ้นเคยจะเป็นแบบอย่างของบัญญาชันผู้ไม่เห็นชอบลักษณะคอมมิวนิสต์ในการทุกเชิง แต่ก็ยอมเห็นชอบอย่างเงียบๆ กับ “การทดสอบอย่างมหพอภาร” ในรัสเซีย การมีความคิดเห็นทางการเมืองเรื่องนั้นแหล่งที่ทำให้เขาคิดส่งทองไปรัสเซีย นอกจากนั้นอิตเลอร์และมุสโครินีสนับสนุนฝ่ายชาตินิยม บรรดาประเทศฝ่ายประชาธิมไทยก็เฉยเมย จึงมีรัสเซียท่านนั้นที่เป็นมหาอำนาจผู้เป็นพันธมิตรชั่งกำลังช่วยเหลือฝ่ายสาธารณรัฐสเปนอยู่บุ้

“เกี่ยวนี้ทองอยู่ที่ไหน?” ผู้ส่วน

“ที่การ์ทาเยนา” เนกรินกอน “อยู่ในถ้ำเก่าแห่งหนึ่งชิงทหารเรือใช้เป็นคลังสิรภาพาธุ์”

ผมนึกก็ไขว่าเป็นโชคของสกาลินอีกด้วย งานของผู้จ่ายขันอักไนท์สินค้าไปอยู่ที่การ์ทาเยนาแล้ว เพราะเรือโซเวียตไปชนถ่ายอาชุราและสมภาระขันที่ทำเรือในญี่ปุ่นนั้น ไม่แท้เรือ กำลังกันของโซเวียตที่วางใจให้ก็อยู่แก่เอ็อม

เราจำเป็นจะต้องได้รับความร่วมใจจากเจ้าหน้าที่เสปบูอิกผู้หนึ่ง กือ อินคาเลโซ เปรโตก (Indalecio Prieto) รู้สุมนกรว่าการทหารเรือและอากาศ เพราะเราจำต้องให้เรือรับเสปบูกุณกองทัพเรือข้ามทะเลเมดิเตอร์เรเนียนไปขันที่เมืองท่าโอดесซาในทะเลดำ เมื่อไปปรึกษาเจ้าก็กล่องจะสั่งการให้ความความจำเป็น

ความรวดเร็วเป็นสิ่งสำคัญ เพราะว่าเพียงแต่มีช่าวดีอีเรือของเราก็อาจถูกยิงใส่และเยอรมันขัดขวาง ยังกว่านั้น ถ้าประชาชนลุ่งรู้ว่าสมนัติของชาติกำลังจะถูกหั่นออกนกประเทศไปให้คอมมิวนิสต์รัสเซีย การดำเนินงานนี้ก็จะล้มเหลว ผู้ดำเนินการก็จะคาดเดิงมาท

โดยคำสั่งของเนกริน เจ้าหน้าที่ชนาวักย์ชั้นผู้ใหญ่ผู้หนึ่งได้มอบรายละเอียดเกี่ยวกับทองและการเก็บให้ผู้ ปราศกว่ามีทองอยู่ราว ๑๐,๐๐๐ ทัน แต่ละทันยาว ๑๕ น้ำฟุต กว้าง ๗ น้ำ ลึก ๗ น้ำ บรรจุทองทั้งหมด ๑๔๕ ปอนด์ รวมทองทั้งหมดราว ๗๖๕ กัน

วันที่มาผู้ชั่งรถไปการ์ทาเยนา ผู้ช่วยทูตฝ่ายการทหารเรือ กือ นิโกลาส์ คุซเนเชอฟ (Nikolaï Kuznetsov) ผู้ซึ่งระบุว่างสัมภาระโดยครั้งที่สองได้เป็นรู้สุมนกรว่าการทหารเรือนั้น เป็นเพื่อนเก่าของผู้ ผู้จึงรีบแจ้งให้เข้าสั่งเรือโซเวียตทุกลำที่เข้าเทียบท่าการ์ทาเยนาให้รับขนของขันโดยเร็วที่สุด และให้กอยฟ์ฟรังค์คำสั่งของผู้ เรือสินค้าโซเวียตคำหนึ่งเที่ยนท่าอยู่แล้ว และกำลังมาก็หายตัว เราก็ให้เรือกับผู้บุญชาการสรุนทัพเรือที่นั่นด้วย เช่นให้ทหารเรื่องมาใช้ ๖๐ กัน

ต่อไปก็dingบัญหาเรื่องการขนทองจากถ้าไปท่า ก่อนหน้านั้นสองสัปดาห์ก่อน รถดังของโซเวียตได้มาขนถ่ายขันที่ทำนั้น และขณะนั้นก็อยู่ที่อาร์เซนา (Archesna) ห่างออกไป ๔๐ ไมล์ ผู้บุญคันการ กือ พระเจ้าโกร์เชอิน (Grigoryoshein) ผู้ซึ่งชาวเสปบู

เรียกเมเต (Met) กวิโวเซอินมอ Barton บรรทุกของทหารให้ใช้ ๒๐ คน พร้อมด้วยผลขบ
รดังที่มีอีกจำนวนเท่ากัน

ในที่สุดทุกอย่างก็พร้อม รถบรรทุกของผมไปจอดรออยู่ที่สถานีรถไฟคาร์กา-
เรนา มีท่ารถขนโซ่เวียกในเครื่องแบบทหารเสปปูประจำคันละกัน ทหารเรือเสปปู
๖๐ คนนั้นไปรออยู่ที่ด้านหน้าหันหนึ่งหรือสองชั่วโมงแล้ว คันเรือโซ่เวียกสี่ลำรวมกลอง
ไปขันถึงพ่อครัวและคนรับใช้ ได้รับคำสั่งให้เตรียมควาพร้อมสำหรับการดำเนินผิดกฎหมาย
ลงเรือ ซึ่งจะต้องใช้เวลาหลายทีน แล้วในวันที่ ๑๒ ตุลาคม เวลาไฟลัพเพล ผมจึงขึ้นบорт
ไปที่คลังบรรพพาธุ โดยมีชานวนรถบรรทุกตามหลัง คงไก่เล่าไว้ช้างกัน

ทหารเรือเสปปูทุกคนมากจากหมวดเรือคำน้า เป็นคนหนุ่มร่างเด็ก ต้องช่วย
กันยกหีบห่องขึ้นรถทีบีดังสองคน เพื่อสะดวกในการควบคุมจำนวน ผมจึงกัดให้รถแทะ
คลังบรรทุก ๔๐ หีบ ชานนี้ได้ ๑๐ กันก็ให้ไปท่าเรือเสียทีนึง กว่าช่วงแรกจะกดตัวมา
ซึ่งต้องใช้เวลาาราชส่องชั่วโมง อีก ๑๐ กันพร้อมด้วยห้อง ๕๐๐ หีบก็พร้อมที่จะออกเดิน
ทางได้ รถของผมซึ่งมีผู้เรือคำราจลับคนอื่นพร้อมด้วยหนังงานธนารักษ์เสปปูคนหนึ่ง
แล่นนำหน้าไปทุกช่วง

ระหว่างที่การดำเนินผิดกฎหมายเริ่บต้น ผมก็ตามเข้าหน้าที่ธนารักษ์
ซึ่งกำลังยืนอยู่เคียงผู้เรือที่หมาภายนะรัววีมีดามาจนถึงขณะนั้นว่า “เรายัง
คงไปเท่าไหร่?” การดำเนินการเรื่องนี้ฝ่ายเสปปูได้วางแผนไว้แน่นอน หากแท่ทำ
ส่งเชซไปตามสถานะการณ์เฉพาะหน้า เขายังได้ตอบว่า “โอ ผมเข้าใจว่าคงกว่าครึ่ง”
ผมคิดและมีได้กระตุกกระกากขอความร่วมมือกันกว่าไปเยี่ยง

การบรรทุกและดำเนินผิดกฎหมายนี้เป็นเรื่องที่มีความซับซ้อนมาก ระยะ
นี้เป็นกืนช้างแม่มีตันทิ เนื่องจากมีคำสั่งพระแรงอย่างกว้างขันเรื่องใช้ไฟห้ารถ
ไม่ได้ บางคราวกันโภคันหนึ่งมองไม่เห็นรถคันหน้า เดินนำกันหลังๆ หลงไปเป็นแಡວ
ผมวิเศษเรื่องนี้มาก เพราะว่าท่ารถบรรทุกเรียกนั้นแห่งเครื่องแบบเสปปูแท่พูดภาษาเสปปู
ไม่ได้สักคำ ด้านหากดูกห้ารถบรรทุกกระเรื่องนี้จะเป็นชาบูรุ่งเยรมันจะว่าอย่างไร
เพราะว่าการทัดสินและลงโทษในยามกิกกลางเมืองนั้นรวดเร็วและรุนแรง ด้านกรอกถูก
ท่าวกันล่ะ! ช่าวเรื่องคนกำกั่วชนทองไปเป็นคันๆ รถบ้มจะทำให้เกิดผลสะท้อนทาง
การเมืองอย่างร้ายแรง

ภัยอิกประการหนึ่งคือการที่อาจถูกเยอรมันทั้งพระบิด บรรดาภัต้าที่อยู่ที่กันนั้นด้วยเป็นที่สะสมวัทถุระเบิด ถ้าถูกถูกกระเบิดอย่างจังๆ ถักถูกเที่ยวก็หมายความว่าเป็นภาระสุกท้ายของพวกเราทุกคน เวิร์หงหาดายของเราที่จอกเทียนทำอยู่ก็อาจถูกชนได้

ผมมีเวลาสอนเฉลี่ยไม่เกินวันละ ๔ ชั่วโมง พวกทหารเรื่องนั้นระหว่างที่ไม่มีภาระขันทองขึ้นรถถูกถูกก็ไว้ในถัง นอนแผ่นหลังกันตามพื้นด้วย เรายังคงแข็งค์วิช ก้าแฟ กเครื่องฟื้มเย็นๆ และถั่วติสิ่ง บางคนก็ขับกลุ่มเล่นไฟฆ่าเวลาพนันเวลาหรือถูกห้องแคงหรือถั่วติสิ่งกัน คิดๆ กันน่าสังเวช เพราะว่ารอบๆ คัวเขามีทองเป็นล้านๆ

โชคเข้าข้างเราจนถึงกินที่สามซึ่งเป็นกินสุกท้าย ราว ๐๔๐๐ น. เครื่องบินทั้งระเบิดของเยอรมันโฉบข้ามหมู่ถูกเข้าย้อมๆ เรายุ่งทั้งได้ยินเสียงถูกกระเบิดลงที่ทำเรือ พลขับกลับมาเล่าว่าเยอรมันทั้งระเบิดโคนเรือคำเดียงสเปญล้ำหนึ่งซึ่งจอกเทียงหมู่เรือโซเวียต ผมคัดสินใจร่วบภาระขันทองและสั่งให้หมู่เรือออกจากท่าเรือที่สุด

เมื่อขันทองขึ้นรถคันสุกท้ายไปแล้ว ผมตามเจ้าหน้าที่ธนารักษ์ผู้มาทำกับการอยู่ว่ากันไปทั้งหมดแต่ไง “ผมนับได้ ๗,๘๐๐ หีบ” เขาตอบ “รวมสามในสี่ของทองทั้งหมู่ค”

๐๐๐ น. วันที่ ๒๕ ตุลาคม ทองทั้งสุกท้ายลงไปอยู่ในเรือคำสุกท้าย เวลา ๒ แห่งความไม่สงบใจซึ่งหลีกเลี่ยงไม่พ้นก็มาถึง คือผมถูกหงปิงบัน

ผมทดสอบยันที่แคนและมีแวนน่าส่งสารของเจ้าหน้าที่ธนารักษ์ผู้นั้น และตอนกัวยสัมเสียงที่พยายามให้ฟังเป็นเรื่องธรรมชาติว่า “ในรับหรือครับ ผสมไม่ได้รับรอง อำนาจให้เป็นผู้ออกใบรับหรือออกหมาย แค่อย่าวิตกเลย ชนาการแห่งสหภาพโซเวียตจะออกใบรับให้เมื่อทุกอย่างได้รับการตรวจสอบและซั่นน้ำหนักแล้ว”

เข้าอ้าปากค้าง งงนธนารักษ์ถูกสายพาน เก็บจะไม่สามารถพูดจาให้ประคิด ประคิดได้เนื้อด้อยกระหงความໄ้ด เขาไม่เข้าใจ————ในนามหน้าสีหน้าหวานเช่นนี้มันอาจหมายถึงภาระสุกท้ายของเขาก็ได————เขากำราโซกราฟิกที่แม่คริศคิใหม่

ผมไม่ประดังจะให้เข้าแพร่ข่าวนำทูกใจทางโทรทัพที่ จึงแนะนำให้เขาส่องพนักงานธนารักษ์เป็นผู้แทนไปกับเรือหังสีล้ำโลกนเพื่อทำหน้าที่พิทักษ์ทอง การกระทำก็จะว่าที่จริงไม่มีประโยชน์อะไร แต่เขาผู้ก้าลังงั้นก็รับพระครุฑ์ขอเสนอหนังที่

สองชั่วโมงที่ต่อมาเรือก็ออกเดินทาง แล้วมีรายงานไปทาง mosโกว์ว่าสินค้าถ้าค้ากำลังมุ่งสู่โอดেสชาแล้ว

ส่วนการค้าเนินการค้านรัสเซียนนี้ ในเวลาต่อมาพอกจะประคิดປ่องปากป่าวที่ทราบจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายการกรมผู้ดูแลทางไปมาจะห่วงรัสเซียกับเสปญให้ไว้ เจ้าหน้าที่ทำราชดับชั้นผู้ใหญ่จากมอสโกว์และเกียฟเข้ามานามากมายมุนกันที่ โอดีสชา ทำหน้าที่กรรมการคนทองจากเรือไปชั้นรถไฟพิเศษอยู่หลายคัน มีกองทหารพิเศษนักยกของมาก็จะลงล้อบนเรือระหว่างที่เรือกับทางรถไฟ เมื่อรถไฟออกเดินทางไปมอสโกว์ก็มีเจ้าหน้าที่พร้อมค้ำยอาวุธครบมือหลายร้อยกุ้มกันไปค้ำยวากับจะบุกผ่านแกนซีศึก

สถาลินเลี้ยงเจ้าหน้าที่ทำราชดับชั้นสูงอย่างมีพหุสารในคืนหลังจากที่ท่องถึงมอสโกว์เพื่อเป็นการฉลองความสำเร็จ คุณกรรมการบริหารชั้นสูง (Policeuro เคี่ยวนีคือ Preibespeum) ไปกันพร้อมพร้อม ทำนั่งเป็นจำนวนมาก เป็นความสำเร็จอย่างเยี่ยมอย่างเช่นนั้นสำหรับคนที่เริ่มงานการเมืองโดยการวางแผนปล้นธนาคาร

เชื้อฟหัวหน้าทำราชลับเล่าสู่เพื่อนผู้ว่า สถาลินบอกว่า “พวกนั้นจะไม่ได้เห็นทองของมันอีก เช่นเกียวกับมันไม่เห็นไปบุหงาของมันเอง”

ระหว่างเวลา ๒๑ เดือนสิงหาคมของปีเดียวกันนี้ เจ้าหน้าที่ฝ่ายการประจำตัวในรัสเซียที่มุ่งคิดที่จะกับบรรดาหัวหน้าฝ่ายสาธารณรัฐเสปญเสนอ แต่เรื่องการขันทองนั้นเป็นความลับที่ปักธงไว้ ไม่มีใครยอมเอ่ยถึง แผนเชื่อว่าพวกเขารีบดำเนินการแล้วว่า การกระทำการของเขานั้นเป็นความบูรณาการของชาติ ก็อยู่ในบัญชีของคนนั้นให้คำชี้แจงท่านนายกรัฐมนตรีแล้ว “จำพนักงานธนาคารรักษ์สีกันที่ไปกับเรือของหัวน้ำได้ไหม?” เขายก “เขายังคงอยู่ในรัสเซีย นี่ก็เป็นกว่าแล้ว แผนสองด้วยว่าทำไม่ได้อนุญาตให้คนน่าส่องสารพัทกันนักดับบ้านเสียที”

ต่อมาอีกหนานมีจังหวัดกรุงเทพมหานครที่รัฐบาลได้รับอนุญาตให้กลับเสปญได้ต่อเมืองกรุงตามกำหนดเมืองสันสุกแล้ว

พรังโภต้องรู้เรื่องทองที่หายไปเมื่อต้องกรุงแม่คริบแล้ว แทร์สูบานดของเขาก็ไม่ยอมแย้มพระราชเรื่องนี้เก็บ ๙๘ ปี . เพราะว่าเงินเสปญซึ่งไม่ค่อยมั่นคงอยู่แล้วจะไว้ก้าหากปล่อยให้รู้กันว่าห้องพระคลังเก็บเกติ้ง

การเงินของทางการเสปปูลันสุกคงเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๙๙ คือ หลังจาก
คร. ยวน เนกริน ภายใน กระทรงการค่างประเทศเสปปูลันว่า ในที่สุดก็ได้กันพบในรับทอง
ซึ่งน้ำไปฝ่ากิ่วที่รัตเซียได้จากบรรดาเอกสารส่วนทัวของเนกริน สองสามเดือนก่อนมาถึง
บทความโถด้วยความแบบฉบับของคอมมิวนิสต์ลงในหนังสือพิมพ์ของทางการโซเวียตซึ่ง
ประพกฯ รับว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๗๙ โซเวียตได้รับทองประมาณ ๕๐๐ กัน โดยรัฐบาล
โซเวียตได้ออกใบรับให้ไว้จริง บทความนั้นแจ้งก่อไปว่าทองนั้นได้มอบไว้เพื่อประกัน
การซั่รรค่าเครื่องบิน อาวุธ และสินค้าอื่นที่รัตเซียส่งให้แก่รัฐบาลสาธารณรัฐเสปปูลัน
ทองจำนวนนั้นปรากฏว่าไม่พอ มิหนำซ้ำรัฐบาลโซเวียตจึงเป็นเจ้าหนี้อยู่อีก ๑,๐๐๐ ล้าน
บาทค้าย

เรื่องที่ค้างเดิมอยู่เพียงแกน.

(๓.๘. ๗.๘. ๐๘)

บทรองเงินในอ่างล้างพลุ

ครั้งหนึ่งเชื้อชี บี. เออนิกท์ ผู้อำนวยการสร้าง
ภาครหบส์อ่อนน้อมถ่อมตนว่า “ขายไม่มีประโยชน์” “หมาด
ดูดทำหนีว่าอ่านหนังสือในรูรี่อง แต่ไม่เขยนีคร
ว่าหมาดเดชไม่เป็น”

ขายเดียวแต่เดิมมันต้องร้างค่าหอนครทั้งน้ำชา
ล้างฟันลงก่อระบายน้ำ ต้องมาเก็บนาโน่ชื่อ นี่
ตุ้นภารัตน์เจชานน้ำใจไปไปทั้งคิดค่าแรงอัจฉริยะ
เช่นด้วย “หมาดออกคิวบากลับบุนคืนหอบก็รู้ว่าขายเดช
ขายเดชหนน หมาดซื้อในความนี้เมืองท่าอยู่กันเรยว แล้ว
ໄส่ที่จะทำอะไรให้ไคร่โคลนไม่หวังจะได้ของนั้นไม่
เก้อได้สิน หมาดปฎิเสธ รอดชีวะดูนั้นจะได้เกิด
ชน ดอยดาวน์พ่อนขายกันบากันรู้จะทำให้ໄส่ที่
คิดค่าเจ้า ต้องมาเดือดกว่าจะรับซื้อจัด ๙๙ เช่นที่
ใบห์สุคุมกับบอคเข่าว่าหมาดไม่ขายห้อง เว้นแต่เจา
จะขอหนบดความดับและบ่มร้าไว้กันก่อนจะครั้ง”

ขายเดียวแต่เดิมที่จะได้ก็ ๙๙ที่ขอนจะดูวัววัว
ขอหนบดกันน้ำ ต้องขอไปว่า “หมาดเงินไว้ห้อง
น้ำด้วย เพื่อเดือนใจให้ระวังเมื่อจะนี่ไคร่มาซื้อจะไร
ถูกหมาด นี่ต้องเงินมาก ห้องกันน้ำก็ต้องบ่มวันนัก
เงินเดือนจากน้ำยาถูกใจพื้น หมาดใช้รักความถูก แล้ว
บริษัทไก่เงินช่วยค่าเบรอะชาลังชาลังที่ดีนั้นจ้านวนไม่ใช่
มีดีดุกน้ำ”

(๓.๘. ๗.๘. ๐๘)

พัฒนา

ก่อนอังกฤษเข้าร่วมสหภาพโอลิมปิกที่แล้ววันหนึ่ง คร. บาร์นส์ วอลลีส (Barnes Wallis) นักออกแบบเครื่องบินผู้กำลังพัฒนาข้อบกพร่องกรอบกราวในชนบทอังกฤษเมื่อกลับไปทำงานที่บริษัทวิคเตอร์ส เพราเวียกิว่า “ชาติท้องการ” กัวเข้าที่ໂຕะเชียนแบบเจ้ากิจจะช่วยในด้านเรือบินและอุตสาหกรรมเบิก เพราะว่ากองทั้งสหภาพอังกฤษใช้คินระเบิดอย่างมากและใช้หนักเพียงหนึ่งในสี่ของน้ำหนักรวมของอุตสาหกรรมเบิก ทำสหภาพแล้วสามปีจึงได้ใช้คินระเบิดอย่างใหม่ ส่วนเยอรมันใช้คินระเบิดคุณภาพสูงกว่ามากและใช้ถึงครึ่งหนึ่งของน้ำหนักอุตสาหกรรมเบิก

วอลลีสคิดว่าการนำอาชญากรรมพลังงานของชาติอังกฤษ เมื่อยุคที่น้ำเส้นก่อให้เกิดไฟป่าในอุตสาหกรรมไม่ถึง ทุ่นน้ำมันในรูมาเนียก็ໄกฟ์เกินระยะบินของเรือบินที่มีให้ใช้และนั้น ที่นำสนไชคือโรงกลั่นน้ำมัน “เทียน” (สังเคราะห์) กับทำนบกันน้ำใหญ่ตามแหล่งในแคว้นรูธีร์ซึ่งเป็นเมืองคลังแสงที่มี เข้ารู้ว่าในการผลิตเหล็กด้วยน้ำหนึ่งเยอรมันใช้น้ำแยกกัน

ทำนบเมื่อที่เนกันน้ำ ๑๒ ล้านกัน ไว้ในอ่าง กันน้ำเมื่อที่เนกงที่แม่น้ำเอเพบรรจบกันแม่น้ำรูธีร์ ช่วยรักษาภัยดับน้ำให้เรื่องด่านทิ่น เหล็ก และอาวุธไปสู่และจากโรงงานได้ ทำนบเอเกร็งกันน้ำในแม่น้ำเอเกร็งไว้ ๒๐๒ ล้านกัน และช่วยรักษาภัยดับน้ำในคลองมิตรผลันด์ ซึ่งเป็นทางน้ำที่มีความสำคัญเป็นที่สอง กับทำนบชอร์เปกันน้ำในลำน้ำซึ่งเป็นสาขาของแม่น้ำรูธีร์

ฐานทำนบเมื่อที่เนกัน ๑๖ พุก สูง ๑๓๐ พุก ตอนบนหนา๒๕ พุก ทำนบเอเกร็งในฝ่ายกว่าไปอีก ส่วนชอร์เปกันเป็นทำนบแกนคอนกรีตตอนดินขนาดหิม่าเช่นกัน ระเบิดขนาด ๔๐๐ ปอนด์เกือบไม่ระบายน้ำ โภกกว่า ๒๐ เท่ากี้ยังไม่พัง แต่ถ้าหาทางถล่มน้ำเสียไก่จะกดพลังไฟฟ้า ขาดช่องการคมนาคมทางน้ำ และการผลิตอาจรุदูหท-

บ้ำจัยและอื่น ๆ ซึ่งล้วนแก่ค้อองใช้น้ำไม่มากก็น้อยແທນหงส์ คนไม่มีน้ำใช้ก็จะเบื่อน้ำย ชิกเตอร์ น้ำที่พุ่งพลั่งลงไปจากกำนันที่ถูกทำลายก็จะทำลายดันน กะพาณ กางรดไฟ ไวน่า โรงงาน และอื่น ๆ

วอติดิสคำนวณว่าจะก่อให้ระเบิดหนัก ๑๐ กัน ทำก้ายเหล็กตัวพิเศษเพื่อ ไม่ให้แตกเสียก่อนเมื่อกระแทกพื้นก้วยความเร็วสูง ทึ่กค้อองให้บางและเบาที่สุดเท่าจะได้ ชิกนระเบิดไก่นาก รูปร่างกีดองเพรียวเป็นพิเศษ เขาจะใช้ชิกนระเบิด ๙ กันและหังจาก ระยะสูง ๔๐,๐๐๐ ฟุต เมื่อมันถึงพื้นจะมีความเร็ว ๑๕๕๐ ฟุตต่อวินาที หรือ๘๘๒ ไมล์ ก่อช้ำโน้ม จะเจาะคินลงไปลึก ๓๓ ฟุต ระเบิดที่กล่าวมีถ้าให้ระเบิดถูก ๑๓๐ ฟุตจะไม่ทำ ให้เกิดหลุมระเบิดข้างบน แต่จะเกิดแกรงอัดกระแทกให้คินอย่างรุนแรงทำหนองแผ่นคินใหญ่ เกิดเป็นโพรงข้างใต้และคินนูนขึ้นข้างบนเป็นเนิน ก่อให้เกิดความเสียหายได้มาก

เขากำนวณว่าถ้าทำให้มีระเบิดให้ผิดคิน ๔๐ ฟุต มันจะชุกคินขึ้น ๑๒,๐๐๐ กัน ปูกหลุมกว้าง ๒๕๐ ฟุต ลึก ๗๐ ฟุต แม้จะระคอกคนและเครื่องมือให้มากที่สุดเท่าที่เนื้อ ที่ปูกหลุมจะอำนวยให้เข้าไปทำงานได้ใช้เวลา ๑๕ วัน ๑๕ กินก็กลบไม่เสร็จ เพราะ ฉะนั้นถ้าหังระเบิดข่านรถไฟ หรือไม่ก็กางรดไฟ ดันน กดอง ทึ่มที่จำกัด ทำทางเบียง อ้อม หรือลักษณะไม่ได้ จะได้ผลมาก การหังระเบิดก็ไม่ต้องให้แม่นยำพิเศษเพียงแค่ใกล้ เกียงกันแค่แล้ว เพราะถ้าไม่พังพระระเบิดก็จะพังพระเกิดโพรงให้คินทำให้รากฐาน สลวยแล้วบุบลงไปเมื่อถูกใช้งาน

แต่ค่อนนั้นก็ยังไม่มีเรื่อบินที่แข็งแรงพอจะบรรทุกระเบิดขนาด ๑๐ กันได้ เขาย สองคำนวณว่าจะค้อองใช้เรื่อบินขนาด ๔๐ กัน บรรทุกระเบิด ๑๐ กันไปได้ ๕๐๐๐ ไมล์ ในระยะสูง ๔๕,๐๐๐ ฟุตคุ้ยความเร็ว ๓๖๐ ไมล์ ก่อช้ำโน้ม

เขานั้นว่าถ้าหังระเบิดกังวนน ได้ไม่ถูกจะทำให้หลังสังคมของข้าศึกยับ แม่ตุ๊ก 21/10/2003
ไม่ต้องใช้การหังระเบิดแบบ “ปูสตاك” อันแสนทารุณ เพราะทำลายเมืองและประชาชน เป็นเมืองๆ ถ้าไม่ “ปูสตاك” ก็ไม่ได้ผลพระอาทิตย์ภูพของระเบิดมันเข้ากัด แม้แต่ระเบิด ของเยอรมันซึ่งแรงกว่าของอังกฤษก็ใช้ทำลายไม่ได้ผล เช่นโรงงานแห่งหนึ่งถูกระเบิด นาซีขนาด ๒๕๐ ปอนด์ ๗ ถูก เครื่องจักรที่มี ๔๐ เครื่องเสียหายเพียง ๒๕ เครื่อง

เมื่อที่ซ่อนไม่ได้เพียงสองเครื่อง โรงงานนั้นทำงานต่อไปได้เทบจะว่าไฟกันที การเงินที่ไม่แม่นยำพอทำให้เสียระเบิดไปเป็นล่าๆ ร้อยละ ๗๕

มีผู้ชี้ว่าใจความคิดเห็นของเขากล่องหรือสามคน ส่วนมากไม่สนใจ บางพวกก็พยายามหาว่าบ้า ถอร์ค์มีเวอร์บุ๊กเสนาบดีกระหวงสร้างเรือบินก็ไม่เดือนไร วอลลิติส์ จึงใช้เวลาหลายเดือนเยี่ยมความคิดเห็นของเขากับสามัญอ่านเข้าใจ ให้เข้อว่า “บันทึกว่า กวัยวิธีโตามที่ชุมพลังของฝ่ายอักษะ” แล้วอักสำเนาส่งให้ผู้มีอิทธิพลในวงการวิทยาศาสตร์ การเมืองและการทหาร ๗๐ คน

ได้ผลกันก้าวหน้า คือเจ้าหน้าที่สืบราชการลับหนึ่งออกสารนี้ไปท่าทาง ถามว่า “คุณตั้งไว้นี้ไปให้คุณ.....หรือ?”

“ใช่....ทำไม่”

“ผมก็คิดว่าคุณไม่ควรทำอย่างนั้น”

“ทำไม่ล่ะ?”

“นั้นเป็นเรื่องลับ ควรท้องระมัดระวังให้ถูกมือผู้ที่มีอำนาจหน้าที่จริงๆ คุณ... แยกกโซ่ที่ได้รับเอกสารนี้ทางไปรษณีย์.....”

“ผมตั้งไปทั้ง ๗๐ ฉบับ” วอลลิติสบอค เจ้าหน้าที่สืบราชการลับระบุถึง

“เจ็คสัน” เขาย้ำ “เจ็คสัน ใจร้าย ถึงไคร ไม่น่าเดย เรื่องนี้สำคัญและ อันมาก”

“งั้นเราอะ?” วอลลิติสบอค “ เมื่อผมเสนอแก่ผู้มีอำนาจหน้าที่พากันนั้น เขากล่าวว่าผมบ้า ผมถูกเหมาว่าสมองวิปริทิก ผู้มีอำนาจเขาว่าเรื่องนี้เหตุว่าไทย”

เจ้าหน้าที่สืบราชการลับได้แทร็บง “โอ๊ะ” แล้วขอกรีอกหักเจ็คสัน สองสามวันต่อมาเขากลับไปปักกอกอลลิสว่า “ไม่เป็นไร พากเราเชื่อว่าเมื่อสั่งไปอย่างนี้ เป็นเพียงจำนวนมากเช่นนั้นกันบีนการรักษาความลับให้ก็อย่างหนึ่ง คงไม่มีใครคาดคิด หรือกล่าวมันเป็นเรื่องลับ แท้ไปร科อย่าทำยังไงอีก”

ก่อนมาเมื่อได้มีการทดลองระเบิดก้านบ้ำลงปราบภูว่าไม่ได้ผลสมภาค แก่เขามิ่งท้อ คิดหาวิธีใหม่ คือใช้วิธีทั้งท่าๆ ให้ถูกกระเบิดกระเบิดครั้งเดียว ก็ว่ากัน เขายกหอกอง

กับทำงานบ้าคล่องและทำงานจริงที่เลิกใช้การแล้วได้ผลก็เกินคาด เช้าค่ำนัว悶่าวในการใช้งานจริงๆ ใช้ระเบิดขนาด ๔๕๐ ปอนด์ก็พอ ทำให้ไม่ต้องสร้างเรือบินใหม่

เมื่อเรื่องผ่านไปถึงขั้นทดสอบห้องดูกระเบิดข้ามลอง ว่าผลิตต้องขึ้นทำงานที่ผลห้องระเบิดเองเพื่อจะได้กีดขวางวิธีที่เหมาะสม ขนาดของระเบิดข้ามลองทำให้ถ่องถูกบานประทุห้องเก็บระเบิดออกแล้วอาจจำลองห้องห้อยไป พลบินน้ำเร่งแหงหนึ่งเห็นเข้ากันไม่ออกว่าเป็นเครื่องบินอังกฤษแบบไหน เพราะรูปร่างเรือบินนั้นแปลงไป เสียงบินก็อัศญาคยาภยานกระหน่ำเข้าให้

ดำเนาจากยกขึ้นดึงปานนี้แล้วว่าผลิตสิ่งท้องตะเกียบภายในช่วงทางให้ผู้มีอำนาจชอมใช้วิธีการของเชา ท้องผาญกับการคุกมีนค้างๆ นานา ในที่สุดผู้มีอำนาจคนหนึ่งสั่งถูกน้องรั้นผู้ใหญ่ให้ขอร้องว่าผลิตให้เลิกวุ่นวายกับกระกรุงสร้างเรือบินเสียที

ว่าผลิตกลอนว่า “ถ้าคุณคิดว่าผมไม่ได้ทำอย่างที่หื้สุกเพื่อช่วยราชการส่งความผูกมิคิดว่าผมควรจะถอยออกเพื่อหางานอื่นทำ”

เจ้าหนอนนั่นถูกหงส์รั้นเอาก้าบบันฟ้าตีระฆังและตะโกนว่า “ทรยก” สามกาน

หลังจากนั้นว่าผลิตก็เลิกคิดเรื่องนั้น

แค่ปรากฏว่าเสนาธิการทหารอากาศสนับสนุนแผนงานนี้ และนายกรัฐมนตรี เชอร์ชิลล์ก็สนใจ ฉะนั้นมีวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๑๙๔๘ เจ้าผู้มีอำนาจคนนั้นก็เรียกห้องผลิตไปสั่งให้ดำเนินงานตามแผนของเขาย่ออย่างถูกกำลัง เพื่อให้หันปฏิบัติการได้ในเดือนพฤษภาคมซึ่งเป็นเวลาที่รัฐบาลน้ำสูงที่สุด ถ้าทำงานพังเวลาเน้นจะได้ผลก็หื้สุก หังนั้นโดยมีเจ้าคนที่กะโกรินว่าทรยกหงส์เสนอหน้าอยู่ด้วย

ห้องผลิตทำงานทึ่งแต่รุ่งแจงถึงเที่ยงคืนทุกวัน แม้กระทั่งเวลาตกอาทิตย์ตีอ แซนก์วิชมีหันนั่งและทำงานไปพัฒนา

ระเบิดที่ทำใหม่ไว้รอบปีตี ๗ ฟุต และยาวกว่าระเบิดปกติมาก

[มีไฟแทบท่อผลิตเท่านั้นที่ห้องก่อสร้างระบบราชการอันເឡວການ ทางเมืองเยอรมันก็มีคนกีดกั้นว่าผลิตคนหนึ่ง เช้าท้องก่อสร้างระบบทางทหารแบบแพ็คของการยามส่งกรรมอย่างทรหด เช้าคือนายกเทศมนตรีคิดส์การ์ดที่ เขาไม่หนังสือถึงผู้บัญชาการทหารขอให้บังกันทำงานในญี่ให้แข็งแรง เช่นก่อว่าระเบิดขนาดใหญ่ที่รัฐเบิกให้แล้วตั้งแต่ต้นปี ๒๐ เมกรึจะทำให้เรือนพังเป็นช่องให้ญี่เนื่องจากแรงอักจากน้ำ เช้าให้](https://www.youtube.com/watch?v=21/10/2565)

รับตอบอย่างสุภาพว่า “ขอให้วางใจให้ไว้ว่าเรื่องนี้จะได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบโดยเร็ว” เขาเข้าใจถ່านวนนี้คือจึงໄกมีหนังสือไปเทือนอยู่เรื่อยเป็นเวลาถึงสามปี เขายืนยันด้วยว่า จะดูก่อนที่ในเดือนพฤษภาคมเมื่อหน้าเดือนอ่าง เขารีบอนให้สังเกตด้วยว่าจะเบิกอังกฤษให้ญี่ปุ่นและแรงขึ้นทุกที่ เขายังไห้ทางข่ายกันกอร์บีโอดอย่างแข็งแรง ปล่อยค่านำมั่ง ใช้บัลลูนทำข่ายวาง กังไฟฉาย และกัง ปกอ. (บีนก่อสร้างอากาศยาน) ขนาดใหญ่ บางทีทหารก็ส่องปืน หนักมาตั้งบ้าง สักสองสามสัปดาห์ก็ถอนกลับไป คิดถึงการค์ท์กีมีหนังสือไปอีก ปกอ. นานมาตั้งแล้วตอนกลับ คิดถึงการค์ท์กีเทือนไปอีก คำตอบของทหาร ก็กระถั่งขึ้นทุกที่ เช่นแสดงความชอบใจที่ผลเรื่องอุบัติเหตุสั่งถอนทหารในเรื่องที่เป็นหน้าที่ของทหาร คิดถึงการค์ท์กีไม่ท้อใจ จนในที่สุดทหารบอกเขาว่า “ไม่จำเป็นต้องส่งรายงานเกี่ยวกับระดับน้ำที่ท่านเห็นแล้วนั้นให้กองบัญชาการนี้อีก—อีกเลอเรื่องจำเริญ” และส่งบันทึก ๒๐ มม. จำนวนหนึ่งไปกัง

เพื่อการพังท่านบนอังกฤษกังผู้บินพิเศษชั้น เรียกว่าฝูงที่ ๖๙ ให้ฝึกบินเพื่อ การโขมที่ระดับต่ำในกินเก้อนแจน เพื่อจะต้องหันขวาเบิกตามท่ออุดติดกำหนด ก่อหัง จากระดับสูงเพียง ๖๐ ฟุตด้วยความเร็วรา ๒๕๐ ไมล์ต่อชั่วโมง

ความเห็นแก่ตัวอย่างเลขหมายของคนมีเหมือนกันทั่วโลกแม้ในยามที่ชาติใกล้จะสลาย แม้ว่าฝูงบินนี้จะถึงขั้นเพื่อปฏิบัติงานสำคัญเป็นพิเศษและผู้บัญชาการสั่งให้กัด กันดีที่สุด ผู้บินอื่นที่จะถูกแบ่งกันก็เดือดส่งกันหย่อนสมรรถภาพ กันแก่ คตอกัน พนักงานหญิงผู้กำลังมีครรภ์มาให้ ต้องส่งคืนหน่วยเดิมหลักคน

การบินรักษาระดับให้พอค ๒๐ ฟุตเป็นเรื่องยาก เจ้าน้ำที่กระหวงสร้าง เรือบินผู้หนึ่งแนะนำให้ติดไฟฉายที่หัวเรือบินกับที่ห้อง ตั้งมุ่งให้มันฉายไปทันกันเป็นชุด เดียวหรือเป็นรูปเลข ๘ เมื่อบินสูงจากพื้น ๖๐ ฟุต ระหว่างบินพนักงานประจำเครื่องบิน ห้องคายเผาอยู่และบอกกันให้ทราบ ความคิดนี้ใช้การให้ ทหารทุกคนยินดี แท้ไม่มีสูจะนาฎใจนัก เพราะการบินเข้าหาเป้าที่มีการบูรณะกันในระดับต่ำและเบิกไฟค่าวันนั้นเท่ากับเป็นการบอกร่วมอยู่ทรงให้มันไม่สุนัขเลย

ฝ่ายอาทิตย์ซัมภักเต้มันปรับปรุงดุกระเบิดแทนจะไม่เป็นอันกินอันนอนเพราเวศาจานแข็งมี แต่เพิ่งสำเร็จเอาเมื่อ ๒๙ เมษายน

กันเกือนพุทธากามเรื่องบินที่ไม่ใช่ปัจจุบัน ให้มีก้าวเริ่ง ประคุณห้องระเบิด กับน้ำมันบีนกลางก่อนหน้าหายไป และยังดอคเกราะออกมากส่วนเพื่อให้เป็นภาพที่จะวนรำทุก ระเบิดหนักได้ ปรากว่าบินໄได้เพียงแค่อัญเชิญก้าวไปก็เดินอ้าย

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน เวลา ๒๐๙๔ น. เครื่องบิน ๑๙ ลำบรรทุกระเบิดคำตะ ถูกพร้อมกับพนักงานด้าด้า ๗ คนออกเดินทางไปโรมที่ทำงาน ถูกยิงชาร์ดก็องบีนกลับ ส่องค่า ตกสิ้น ดึงเบ้า ๓๓ ด้า

เรื่องนี้ผลักดันเข้าใจนักที่ด้าด้า แม้ว่าจะถูกยิงจากทัวท่านบนเมืองเนกุลล่าที่เข้าใจนักที่เบิกไฟหานและรักษาจะดับเนื้อฟันน้ำ ๒๐ ฟุต ทำให้ปก. ท่านงานสะควร ด้า หนึ่งถูกกระสุนอย่างซึ้งขณะเดินรักษาจะดับนักทัวท่านบน พลังแรงเบิกคงจะนาคนเจ็บทำให้ระเบิดข้ามทัวท่านบนไป อีกด้านหนึ่งกระสุนเข้าไประเบิดในถังน้ำมันที่มีขวาง แต่ไม่เป็นไร เพราะพระคริสต์ท่านช่วย น้ำมันดังนั้นจึงหมดเสียก่อน และได้เข้าทึ่งระเบิด

ท่านบนเมืองเนกุลลุกระเบิดข้ามสู่ถูก แก่ตัวรัตน์น้ำพุ่งสูงสักพันฟุตและกระซวยไป ข้ามเขื่อน ถูกที่สุดเข้าดันกัชนฝอยน้ำกระจาดเก็มหุบเขามองอะไรไม่สังค่าว ที่มองเจิงไว้ เห็นว่าทัวท่านบนพังเป็นช่องกว้าง ๓๐๐ ฟุต ลึก ๑๐๐ ฟุต น้ำแทบทึ่งหมอกพุ่งทะลักเป็นสาย ยาว ๒๐๐ ฟุต กำแพงน้ำสูง ๒๕ ฟุตเกลื่อนที่ก้าวความเร็ววินาทีละ ๒๐ ฟุต เว้าคลาย สังขวางหน้าในหุบเขา

ท่านจากทัวท่านบนเมืองไปสามไมล์ เสียงระเบิดปลดกุณพ่อบร์เกนโภพฟ์แห่ง กำบดยิมเมสพ์ฟอร์เกน (Himmlerforcen) ซึ่งแปลว่าสวรคทาวรา ท่านหาดหนันมา สามบีแล้ว ท่านจึงเข้าใจทันทีและรับแจ้งไปที่ใบสัคคิล้านนาอยู่ย่อม ชื่อปอร์กา โภเอลี (Porta Coeli — แปลว่าประตูสู่สวรรค์ที่เข่นกัน) รับกระถูกเรือก้าวราชวงศ์ให้สัญญาณกານที่ให้ก็กลังกันไว้กับพวงถูก ๆ ทั้งหลายของคณห่อ เสียงระฆังถูกเสียงน้ำก้อนอย่างรวดเร็ว เบงเกนโภพฟ์คงต้องได้ยินเสียงน้ำและเข้าใจที่ว่าประตูสวรรค์เป็นก้าวังแล้ว และท่านก็ เหมือนจะย่ำราชวงศ์อุปกรณ์ทั้งน้ำพุ่งเข้าคลาใบสัคคิและทำบลสวรคทาวรา

ผู้เขียนที่ ๑๖/๒๘๓

น้ำพุ่งท่อไปอีกหลาไปไมล์และถังผลิตภัณฑ์ความไม่สงบ สำหรับทั้ง สองห้าทึ้ง เวียนสักด้วยและปกุสักด้วย

ท่านบนเอกสารทายาทพระมีหมอกคุณ เมื่อพูนแล้วแร้งอังกฤษกับนักอุทธร วัตรกันกามสมบัติพระไม่มี ปก. เนื่องจากฝ่ายเยอรมันเห็นว่ามีถูกเข้าสูงขนาดพันฟุต

ทั้งสัมสลับชันช้อน ไม่ใช่ที่ซึ่งเรือบินทั้งระเบิดขนาดหนักจะไปทำกังทั้งระเบิดให้ถ่าย ๆ ในยามค่ำคืน

สำเรอกบินลงไปทั้งหกครั้งยังทั้งระเบิดไม่ได้ ต้องบินหนีภูเขาย่างเดียวเฉียดขนาดคงจำชันที่เคียว จึงขอตัวบินสำราญภูมิประเทศ ตัวที่สองสองสองครั้งและเข้าทั้งระเบิดในกรังที่สาม แค่คงจะบินเร็วไปรบประเบิดคลอกโคนกำแพงกันทำงานนับละระเบิดเรือบินสายไปด้วย

ลำที่หานี้ต้องอีกครั้งหนึ่งและทั้งระเบิดในกรังที่สอง แต่ทำงานไม่พัง ล่าสุดท้ายสองสองครั้งยังไม่ถูก นักบินลำแรกจึงแนะนำวิธีและทิศทาง ลำที่สามจึงบินลงเป็นกรังที่สามและทั้งระเบิดให้ถอยย่างที่ ทำงานพัง

ทำงานเออเครหังเท่าๆ เมื่อห่น แค่ทำงานบันนิกันน้ำไวมากกว่า น้ำกว่า ๒๐๐ ล้านตันทะลักก่อออก ทุนเข้าเออเครชันกว่าเมื่อห่น จะน้ำตกเน่าน้ำพุ่งมาตามหุบเขาทั้งความเร็ววินาทีละ ๓๐ ฟุต พวกรหารเห็นรอดยกต้นหนึ่งแล่นหนีน้ำ แต่น้ำเร็วกว่าไม่ข้าแสงไฟฉายหน้ารากถูกลายเป็นสีเขียวเพรำน้ำท่วมรถ แล้วไฟก็ดับวันไป

ฝูงที่สองจำนวนห้าลำที่จัดให้ไปพังทำงานชอร์เปชิงอยู่ให้ทำงานเมื่อห่นลงไปเหตือไปดึงเบ้าลำเดียว ภูมิประเทศคำบากกด้วยที่เออเครและมีหมอกคลุม ต้องบินหาอยู่นานและสองบินลงสามกรัง ได้ทั้งระเบิดในกรังที่ศ ทำให้ทำงานพังไปสัก ๑๕๐ ฟุต

ผู้ที่สามจำนวนห้าลำทำหน้าที่บินกองหనุน ให้รับคำสั่งให้ไปพังชอร์เปสามลำ ไปดึงเบ้าสองลำ ลำแรกเจอนอกหน้ากว่าเดิม บินลง ๔ กรังยังทั้งระเบิดไม่ได้ พลังทั้งระเบิดเลยเอาระเบิดเหลิงๆ ขุบบ้าช้างทำงาน และทั้งระเบิดให้ถูกในเที่ยวที่สิบ ลำหลังพบหมอกหนามากจนไม่เห็นอะไร เลยพาระเบิดกลับบ้าน

ลำที่สี่ ให้รับคำสั่งให้ไปพังทำงานบลิสเกร์ เมื่อตอนรับทราบคำสั่งแล้วก็เลบหายเงียบไปไม่คืนรัง

ลำสุดท้ายถูกสั่งให้ไปพังทำงานเนรเป ต้องไปหาอยู่นาน บินลงตามกรัง จึงทั้งระเบิดให้ถูก ลำนี้กลับบ้านเป็นลำสุดท้าย ขาดลับบินผ่านเมื่อห่น หหารชุกนี้ถูกว่า กองแรกราไม่ได้เพรำน้ำสักมากจนเห็นช่วยที่สิบเป็นโภคสมิเรือเล็กถังแห้ง ตะพาบ คุ้งปอย่างย่องอยู่หนอน้ำ ช่วยกันหอรับไปโภคายไป ทุบเขากองนล่างเกิดมีทะเสียงใหญ่ในที่รังเดิมไม่เกรวี่ และทะเสียงนี้ขยายวัดกัดเคียวไปตามหุบเขาทั้ว

เรือบิน ๑๙ ลำเหตือกลับบ้าน ๕ ลำ (ถูกยิงช้ำชุกถับกลางทางดองลำ) มีสองลำที่ໄกลั่ะดึงบ้านท้องร่อนลงทะเล เสียหหารไป ๔๖ กน (รอกกลับบ้านหลังลง

ความพยายาม) ว่าดูดสีไปรับที่สนามบิน แม้เขายังปัตติมที่งานสำคัญถึงกับน้ำใจซึ่งที่ทางราชการหน้าไปประถายกัน เขายังพันว่า “ถ้ารู้ยังงั้นจะไม่ริบเดย์” พรรคพาก็ต้องแจกขานอนหลับ

น้ำราวา ๓๓๐ ล้านกันทะลักແພ่ออกไปทำให้แควันรุห์ยื่อยขึ้น เมื่อถึงถ้านหินหลายแห่งในระยะ ๕๐ ไม้ศรจากทำนบเมอห์เนและເອເກຣີຖຸກນ້າຫ່ວມ โรงงานพังหลายโรง สนามบินทหารใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งที่ພວຍຊារດູກນ້າຫ່ວມ ເກຣີອງບິນ ໂຮງເກີນເກຣີອງບິນ ໂຮງທາງ และທີ່ເກີນຮະບັບຄຸກນ້າແຊ່ ດັນ ກາງຮອໄພ ແລະ ທະພານຫາດ ຍ່ານອຸກສາຫະກຽມອຸງເກວ່ນອົບຊັກທີ່ນອກເນື້ອກາສເສລ່ອງຂຶ້ນອູ້ທ່າງເອເກຣີ ๕๐ ໃນຄຸກນ້າຫ່ວມ ແລະ ນ້ຳຍັງໄລດແພ່ໄປຕາມຫຼຸບເພຸດກາວິຍີ ຜຶ່ງຄົດອງຫລາຍແຫ່ງພັງ ໂຮງໄຟພ້າພັງ ໂຮງຫລດໄມມືນ້າທ່າເຫັນເກີນກົກລ້າ ໂຮງປະປານບສິບຮຸມກັ້ງທີ່ອູ້ ໄກລອອກໄປຈິນດິງເກລເສັນເຄອງເຄີນ ອອຣົກມຸນຕີ່ຮັ້ນມໍ ແລະ ໂບຄຸມ ໃຊ້ການໄມ່ໄດ້ ກາຮັນສົ່ງການນ້າຕົກທ່ອກນັ້ນແລກວຸງຫຼຸງກ່າວ ໂຮງຫລດໄມມືນ້າພອດກັບໄຟ

ທີ່ເມືອງເລັກ ๗ ຊ່ອນໄຍມໍຕົ້ນຕອງໃຊ້ຄົນສອງພັນຂ່ອມແໜນສົ່ງຫັກພັງ ອົກສອງພັນໄປສ່ອມທ່ານນ ແນວິກຫດຕາຍເຄືອນທ່ອມາເນື້ອມກຳຮັບໃນແກວນຮຸຫຼົກປ່ຽກງວ່າໄມ່ມືນ້າພອດກັບໄຟ

ประมวลວ່າກໍາສັງຜົດໃຫຍ້ກໍາຕິກາຕີໄປເຖິງເທົ່າກັບຜົດງານຂອງຄົນໜຶ່ງແສນເບື້ນເວັດງຫລາຍເກືອນ ໂຮງພັນທຣີອີເຊ້ການໄມ່ໄດ້ ๑๒๕ ໂຮງ ໄວ່ນເສີຍຫາຍ ๑๘,๐๐๐ ໄວ່ ກະພານພັງ ๒๕ ແໜ່ງ ເສີຍຫາຍມາກູອີກ ๒๙ ແໜ່ງ ວັດແລະ ມຸນາຍ ๖๔๐๐ ກົວ ການຄາຍ ๑๒๙๙ ກົນສ່ວນນາກເບື້ນພລເວືອນ ໃນຈຳນວນນີ້ ๑๙๙ ກົນເປັນກາສຄວມກຮແລະເຂດຍ ເພົ່າວ່າໄດ້ຈາກທ່ານນເອເກຣີລົງໄປມີຄ່າຍເຂດຍຮັດເຫັນຍູ້ກໍາຫົ່ງ

ທັງຈາກນີ້ເຍອມມັນສົ່ງຄົນຫລາຍຮ້ອຍພຽວັນດ້ວຍ ປກດ. ໄປເພົ່າການທ່ານນ ແລະ ວ່າງສ່ອມທ່ານນເມື່ອນີ້ ສຽງເສາສູງສອງທັນທ່າງຈາກຕົວທ່ານນ ๖๐๐๐ ພົກ ຊຶ່ງເສັ້ນລວດໃຫຍ່ (ເກເບີຄ) ຂາວິໄວ້ ມີເສັ້ນລວດແຂວງຮະບັບຂົນກິກຮະບານແທກທ້ອຍເປັນຮະຍ້າຄາມລວດໃຫຍ່ເພື່ອກັກເຮົວມີນ້າທີ່ນີ້ດ້ານ ຈິງຂ້າຍກັນທອຣີປີໂຄດຢ່າງແໜ້ງແຮງສອງໜັ້ນໄກລືທ່ານນ ກັນຊີງອີກຂ່າຍທີ່ນີ້ທ່າງຈາກທ່ານນ ๓๐๐๐ ພົກ ສ່ວນທາງກັນຄ້າງກີ້ກັ້ງເສາເງິນກາຂ່າຍເລີດກ

ທ່ານນາຍເກຫມນກົກລົກຄໍກົກກົກກົກທ່ານນ ກ່າວເຮຍອມນັດ້ວັນຄອກເນື້ອງວ້າຫຍ່າມມີແລ້ວ.

ห้ามบัง

เมื่อเกิดอนพฤทธิ์ภัย พ.ศ. ๒๕๓๒ ห้ามบังนาก ๗๐ ฟุ่กันแม่น้ำโคเนมาห์ (Conemaugh) ในรัฐเพนซิลเวเนียซึ่งสร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๓๙๕ ถูกน้ำท่วมพัง เนื่องจาก ติมะกอกมากกว่าปีก็และฝนตกหนักจุนท่อระบายน้ำไม่ทัน

ในคืนเกิดเหตุน้ำพายฝุ่นเป็นบริเวณกว้าง ฝนกระหน่ำทั่วบริเวณทันทีต่ำชาร ของแม่น้ำนันท์หลายล้านกัน ห้ามบังส่วนใหญ่ประกอบด้วยคิบและหินดาน (slate) หิน หินหักไม่ไว้กีดกั้นริมแม่น้ำก็ปล่อยน้ำ ๒๐ ล้านกันในอ่างกันน้ำโคเนมาห์เป็นอย่างมาก เป็นก้อนสูง ๔๐ ฟุตพุ่งลงมาตามหุบเขาโคเนมอเข้ากับล่มหมู่บ้านเซาท์ฟอร์ก ซึ่งผู้คน อพยพหนีไปหมดแล้วแต่กลับไป และทำให้สายโทรศัพท์หัวใจเซาท์ฟอร์กบันเมืองขอหันถ ทางน้ำขอกำทำให้แจ้งภัยไม่ทัน

ก่อจากนั้นน้ำพุ่งเข้าทลายโรงพยาบาลโรงงานเหล็กกล้า ย่านสถานีรถไฟ กับบ้านเรือน หลาຍต่ำบล วรจักร รถบรรทุก และรถโดยสารถูกน้ำซัดพังหายไปราวกับของเดิน และพังทะลายเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย จำนวนรถค่อนข้างมากเพี้ยน—นิวยอร์กถูกน้ำซัด มีผู้โดยสารรอออกภายในเพียง ๑๑ คน

ของทักษะพังค้างๆ จากหุบเขาแห่งอุตสาหกรรมนั้น เช่นรถจักร หม้อน้ำสำหรับ เครื่องจักร บ้าน ถนน และของสัพเพเหราทั้งหลายถูกน้ำพัดพาไปกระแทกกำแพงของ ที่ขาวหางทรงมุงสู่เมืองขอหันสถาวน์ค่อไป แท่นของพวกนี้ก็ช่วยลดความเร็วของน้ำลงด้วย เพื่อระมัดระวัง ขาวกันไปตลอดทาง ในที่สุดมนก็ไปชักขาวกันเองเกิดเป็นห้าม ห้ามเชิงกันน้ำที่หนือทะเลพานหินแห่งหนึ่งกรงให้ลงไปจากที่แม่น้ำโคเนมาห์รับกันแม่น้ำสโตร์นีครีก (Stoneycreek) เสียทำให้ขอหันสถาวน์ถล่มลงสู่สภาพเป็นอ่างกันน้ำไป

กันจำนวนมากกล่าวว่าห้ามบังที่เกิดเองนี้จะพังลงหนีออกจากร่อง หลาຍร้อย กันที่อยู่บนภูเขาได้เห็นบ้านเรือนของตนถูกน้ำพัดพาไปท่อหน้าก่อตาก กันหนึ่งในจำนวน นี้ขณะนั้นยังเป็นเกิดไกด์เล่าภัยหลังว่า

“ เรายังอ่อนเสียงลงก็เก็บก้อง แล้วมีลมพัดกระโซอกทำให้ต้นไม้ขันนาโต๊ะ — สนิว ตามถ่านขาดทันที แล้วน้ำหนาลายพันทันกีบุ่งพลางคำมา ”

ผู้ที่อยู่ในเมืองหนึ่นชั้นหนึ่งของบ้าน แต่น้ำที่มีรากฐานไม่แข็งแรงจะถูกน้ำวนเชาะหดดูดอยู่ไปกันน้ำทั้งหลังเตย คนที่ติดไปกับบ้านด้วย บ้างกีเดาอยู่บนหลังคาพายามตะเกียบกระหายเอารือด

มีคนพิคิอยู่บนน้ำดูหักพังที่ก่อเป็นภูเขาเลากาอยู่คันเห็นของกระพันพินน์ หลายร้อยคน บางคนไปพิคิอยู่ที่นั่นเนื่องจากน้ำพัดพาไปปล่อยไว้ น้ำมันเรื้อรังเพลิงไฟด้วยความจารุดบรุ่งทุกถ่ายคัน เคานหุ่งทั้งจากบ้านพังหลังหนึ่งล้มทำให้ไฟลุกใหม่รุณบรรทุกคันหนึ่ง ไม่ใช้ทำนานที่เกิดอยู่นั้นก็ถลายเป็นกองเพลิงที่มา นักหนังสือพิมพ์ผู้หนึ่ง เล่าไว้ว่า

“ บ้านกองเป็นภูเขาเลากาดูใหญ่ร้ายแรงครับไฟฟันรุก —— ถูกเผาแห้งเป็นในบ้าน ของท่านเองซึ่งอาจอยู่ห่างจากที่ที่ก่อสร้างมันขึ้นคงไม่ลึกลึกลับเป็นที่รักของท่านถูกเผาตายไปช้าๆ ท่อหน้าท่อตา และท่านเองก็จะประศบชะตากรรมอย่างเกี้ยวกันในไฟช้า —— ”

คนพิคิอยู่ในวงศ์ต้นของไฟอย่างไม่มีทางช่วย ไฟใหม่อุ่นตามวันເเพกนไปกว่าสามร้อยคน

ทำนบพังกราวนี้มีคนตายกว่า ๒๕๐๐ คน ผู้ที่รอดตายส่วนมากถูกสูญเสียไปประมาณ

(Hewitt: From Earthquake, Fire and Flood)

หมายเหตุ

กพพกต.๙๗๘๔๒๑๘
ลึกหดซึ่ง๑๐ ชวบในกรดออกโซริกหด
ราชภรรณเจ้าฯ ต้นของไตรัตน์เดือดคง
เป็นบะระนาเบื้องดีบง สมรู้ อันรักษา
จะทำดีไว้เป็นหตุนรุก เดือดจันทร์น้ำมัน
อาจ จะไปช่วยพะ ผลวัดพบว่า “ ถุง
หัวใจมนต์คู่เดือดดี ”

(ส.ก. ๑๘๘. ๑๘๘๐)

ทำนบไม่ได้หนัง กูเบามันพัง

บางท่านคงจะยังจำได้ว่า เมื่อเดือนกุศลคม ๒๕๐๖ มีข่าวว่าสสกใจว่า ทำนบกันน้ำเพื่อใช้ทำไฟฟ้าทางที่วันออกเดียงเหนือของอิตาลีรือไวนอนท์ (Vajont) ซึ่งสูงที่สุดในโลกพัง ทำให้คำนอล Longarone หายไปทั้งคำนอลใน ๗ นาที เจ้าหน้าที่สำรวจพบผู้ดับ ๑,๙๙๗ คน แท้จริงว่ายังมีอีก ๒๐๐—๓๐๐ คนตายไปด้วย

ทำนบไวนอนท์สูง ๘๗๐ ฟุต (ราว ๒ เท่าของห้ากิก្រុនแยกการ) ยาว ๖๔๕ ฟุต กกันน้ำได้ ๔๗๐,๐๐๐ ลูกบาศก์ต่อ ตรีวันแล้วเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๓

กล่าวกันว่าสักวันล่วงหน้า

วันพุธที่ ๔ กุศลคม เวลาโพลิเพล็ต กระถ่ายม้าพาภันวิ่งหนีออกจากบริเวณที่กักน้ำไปตามถนนอย่างเงียบ ๆ โดยมิได้แสลงความกลัวหรือสนใจผู้คนและชาวบ้านที่ผ่านไปมา ครั้นค่ำแล้ววันก็พานอยู่ในกอง รถดองจนหมาและไก่กระซับกระซ่ายไม่เป็นอันนอน ผัวเมียก่อนหนึ่งคู่ใหญ่ทั้งน้อยก็ไม่สนใจใจที่นกคิริบูรุณ์ในการบินพื้นบันกะรับกระซับกระซ่ายผิดปกติแล้วก็เงียบไป ปรากฏว่าหัวขี้ซึกรถาย “คงจะเกิดอะไรขึ้นแน่ ! ทำนบ ‘กระซัง ?’” ผัวว่า

ยิโวันนายากจะพาเข้าสู่ในอีก ๒ วันข้างหน้าของเข้าไปคุณนั้นที่ในเมืองเบลดูในชั้งห่างไป ๑๒ ไมล์ แต่ตอนโน้นโไอเพลลี่จึงขอคั่วแยกกันไป ชายไปบ้านบนเขา หญิงไปบ้านในทุ่งเข้า รุ่งขึ้นอยิโวันนาภิมาโกยกตนคุ้ยหาคุ้ยมั่น ปากกิพร่าว่าอยู่แห่งนี้ “ด้วยราพ้าไปคุณังเตีย — ถ้าเราพ้าไปคุณังเตีย — ”

2009-10-2005

เท็จชาบวัยรุ่นคนหนึ่งกำลังกระอักกระอ่วนอยู่บนจักรยานตนท์ เพราแม่ไผล์หน้าต่างออกมากห้ามไม่ให้ไปหาคุ้รักผู้ซึ่งอยู่ท่องทำนอล แท่พ่อผู้บังคับฉะลึกถึงวันแห่งความสุขในวัยหนุ่มจะไกนอกมาราชาชั่งในบ้านว่า “ปลดอยมันไปเด้อะ” แม่ตอนใจยอมปลดเชือกหุ้กชายเดินห่างไปสู่ความปลอดภัย — โดยจะไม่ได้กลับมาเห็นบ้านและพ่อแม่อีก

อเมริกันเชื้อสายอิตาเลียนสามคนไปเที่ยวที่คำนัน แล้วก็อยู่คุยกันที่โรงแรมเด็ก ๆ ในหุบเขา ชนิด เก โบนา เซ้าห้องพัก แล้วก็ไม่ได้พบใครอีก ส่วน รอเบิร์ท เก ดาชาชาร์โร พามีเย็นเซา ๑๕๐ ขัน ใบกินข้าวมือถ่ากับญาติสามคน อีม เกอบสีทุ่ม เครื่องจะกลับโรงแรม แต่คุณยายเอลิชาเนทตายังไม่ยอมให้กลับ บอกว่า เก็บเหล้าองุ่นพิเศษไว้ให้ชาวเหนือ ทำให้หง่ายคืออ้อเอ็ต่อไปจนรอดตาย เพราะว่าก่อน ห้าทุ่มวันนี้สองก่อโนเคนและหมูบ้านไกล์ ๆ จะดูกลังและกดบหมายไปจากพื้นโลก

สองก่อโนยู่ชิงเทือกเขาแอลป์ ได้มาจากการแคนอนอัลสเตรียในไอลนัก ช่องเขาไวออนท์แคนและลีกามาก จนกระทั่งแคลด์ต่องกันช่องเขาได้เฉพาะในเวลาเที่ยงชั่ว ประดิษฐ์ว่าเท่านั้น ทำนนที่สูงที่สุดในไอลนักนี้เป็นที่อาคฟีมือแก้วิศวกรรมท่องค้าผู้ไปเยือน และเป็นเครื่องคงคุณนักท่องเที่ยว แก่ชาวสองก่อโนเคนหงัฟพูนใจและหาด

หันก็แค่ พ.ศ. ๒๔๐๒ มีเดียงประท้วงคั้งขัน ๆ เรียกร้องให้ระงับการสร้าง ทำนบ หรือมีระนั้นก์ให้ยืนยันรับประกันความปลอดภัยอย่างเต็มที่ คร. คาว์ โล เชเมนชา วิศวกรรมเริ่มโครงการไวออนท์เคยสร้างทำนบมหาศาลาประตูกลางลีดี้อ้อ กับคนผู้นี้เป็น วิศวกรรมและนักธารดีวิทยาผู้เชื่อมือได้ ได้สรุปว่า อาจมีแผ่นดินเดือนถล่มบังเกิดน้อยใน ตอนแรก ๆ คงเช่นที่เป็นอยู่ทั่วไปตามธรรมเดสาบที่เกิดขึ้นคัวผู้มีอุก แต่ไม่มีอะไรในน้ำ กังวลด

แก่ผู้อยู่ไอกลักษ์ไม่มีน้ำใจ เขาสงสัยความมั่นคงของภูเขากอ (Monte Too) ชั่ง ยกเชิงทำนบค้านชัยไว้ และได้กังสูญให้มันว่า “ภูเขากินได้” ชาวหมู่บ้านแอร์โตร (Ertor) ช่องอยู่เห็นอุทະเดสาบกลัวมาก เสียงประท้วงตอนแรก ๆ ส่วนใหญ่มาจากหมู่ บ้านนั้น

การก่อสร้างเริ่มแกะปี ๒๔๒๙ ถึงเดือนมีนาคม ๒๔๓๐ ก็เริ่มทดลองกันน้ำได้ แม้น้ำจะยังน้อยกว่าที่ก่อให้เกิดแผ่นดินที่ช่วงกัวลา เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๔๓๐ เกิดรอย แยกกว้างกว่าฟุตหนึ่งและยาวราวก ๕๐๐๐ ฟุตขึ้นที่ตอนบนของภูเขากอ คินและหิน คริสตัลคันเดือนหล่นลงไปในธรรมเดสาบช่องบักนันยังเล็กอยู่ ทำให้เกิดคลื่นสูง ๑ ฟุต

บริษัทไฟฟ้าอุตสาหกรรม (ฟ.) เจ้าของทำนบจัดการผลกระทบกันน้ำลงและใช้เวลา ทดลองใหม่สองปี กับได้เสริมทำนบให้แข็งแรงขึ้น บุกท่อระบายน้ำล้นขนาดใหญ่ท่อหนึ่ง อักก่อนกีดขวางและการขยายแก้ไขร้าวของหิน

ท่องไม่ถึง ๖ เดือน ก.ร. เชเมนชา ก็ซักจะรู้สึกเส้นหัววัง เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๐๙ เขารีบเดินกลับเพื่อนวิภากรผู้หนึ่งว่า “บัญหานี้เห็นจะใหญ่เกินไปสำหรับเรา และไม่มีวิธีใดที่จะแก้ไขให้ได้ผล” หลังจากนั้น ๖ เดือนเขาก็ถึงแก่กรรม ข้อความในจดหมายนั้นเป็นเบ็ดเตล็ดจากเริกความของรายชื่อแล้ว ถึงอย่างไรเขาก็และผู้อื่นที่ร่วมกันลงตีมีได้ภาคหมายถึงยันตรายร้ายแรงที่จะเกิดขึ้นกับคน พวกราชการกันแท้ที่เพียงร่วมแผ่นดินจะถล่มลงกับที่กักน้ำงานใช้การไม่ได้

ผลจากการทุกสอยค่วยแบบจำลองขนาด ๑ ต่อ ๒๐๐ แสดงว่า ถ้ากันไฟที่กำกว่าระดับสูงสุด ๗๕ พุกจะปลดภัยที่สูง แม้ว่าจะเกิดแผ่นดินเลื่อนคลื่นอย่างร้ายแรงที่สุดเท่าที่จะพึงคาดคิดกัน มันก็จะทำให้เกิดดินสูงร้าว ๘๐ พุก

เพราะฉะนั้นวิธีที่จะรักษาความปลอดภัยคือรักษาระดับน้ำให้อยู่ที่ ๗๕ พุกให้ระดับสูงสุด กับย้ายทุกคนที่อาศัยอยู่ตามชายฝั่งไปให้พ้นระยะที่จะเกิดยันตรายจากคลื่นยักษ์ สำหรับคนที่ถอยจากโกรนชั่งอยู่เบื้องล่างห่างถลงไปหนึ่งไมล์ครึ่งนั้นไม่มีเหตุผลที่จะควรเป็นห่วง เพราะถ้าเกิดคลื่นสูง ๘๐ พุกมันจะข้ามเขื่อนไปได้เฉพาะตอนยามคลื่น ๕ พุกเท่านั้น ไม่มีพิษสองอย่าง

พอ. และบริษัทท่อฯ ถูกรัฐบาลเข้าครอบครองร่วมเข้าเป็นการหลักไฟฟ้าแห่งชาติ (พฟช.) พฟช. ให้จัดการทดสอบเพิ่มระดับน้ำในอ่างกันไว้ตอนที่เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๐๖

เมื่อน้ำสูงขึ้น ๗ กิกิลต์ตันเมตรอันตรายขึ้น คินบันเข้ากอยด้วยกันมาก ระหว่างที่คืนนี้กากูรากามถึงกันยาน มีอาการแผ่นดินไหวอยู่ ๔ ในตะวันนั้น เสียงประหาดักสั่นขึ้นมาจากใต้ดิน น้ำในที่กักพลุ่งพล่านน้ำพริ้นพริ้ง

การอ่านเครื่องหมายตอนระดับน้ำยกล้องอย่างละเอียดแสดงว่าแผ่นดินบนคลองเขากอยด์เดือนเร็วขึ้น ๗ เป็น ๖—๘—๑๖—๑๒ มิลลิเมตรต่อ ๒๕ ชั่วโมง เมื่อจะเกิดคลื่นกระโดดมันมันเลื่อน ๘๐ มิลลิเมตร ก่อ ๒๕ ชั่วโมง

พฟช. สั่งระดับการทดสอบเพิ่มระดับน้ำ ก่อนนั้นน้ำอยู่ที่กว่าระดับสูงสุด ๘๐ พุก โดยหวังว่ากินจะอยู่ก้าว แค่กินไม่ย้อมหยุดเลื่อน ยังกว่านั้นยังเกิดผันตกหนักสามเท่าของอัตราปกติ—หนักที่สุดในระยะ ๒๐ ปี ทำให้กินแหลกกว่าธรรมชาติ

เนี่ยคุณ รองผู้อำนวยการฝ่ายเทคนิคของ พฟช.—พอ. จำกสำนักงานใหญ่ในเวนิชบอกว่าจะไม่กักน้ำเพิ่ม ถ้าสัญญาณอันตรายยังคงมีอยู่ที่จะสั่งระบายน้ำ

สัญญาณอันตรายยังคงมีอยู่ไปแต่มาขั้น เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน เปียกเน
จึงส่งร่างนายห้าออกทางท่อระบายน แต่ไม่ให้ปล่อยห้าออกเร็วเกินไป เพราะน้ำมีส่วน
ช่วยพชุบุญคินเบี้ยกบนเขากอตอ้วกวัวด้วย

จากความจำเจนและผลการทดลอง การลอกกระดับน้ำจะถูกต้องไม่ให้เร็วกว่า
๓.๒๕ พุกต่อ ๒๕ ชั่วโมง การลอกในอัตราที่จะถูกต้องใช้เวลา ๑๐ วัน น้ำจึงจะลอกลงไปถึง
ระดับที่ปลดออกบ่ายอย่างสมบูรณ์

การลอกกระดับน้ำไม่เกิดผล ระหว่างที่ระดับน้ำลอกลงครึ่งหน้ายังสอนระดับที่
ยังคงแสดงว่าแผ่นดินแบะออกเร็วขึ้นเป็น ๒๒—๓๐—๓๖ มิลลิเมตร และถึงรัก
อันตราย ก่อ ๔๐ มิลลิเมตรต่อ ๒๕ ชั่วโมงเมื่อวันที่ ๓ กุลาคม

จะคงกักน้ำไว้สูงกืออันตราย จะลดก้อนอันตราย ผู้รับผิดชอบเชิงสั่งให้ระบายนท่อไป
แก่ให้ช้ากว่าเดิม และให้ก็คไฟสว่างจ้าทั่วบริเวณ เพื่อให้อ่านเกรื่องหมายสอนระดับที่ต้อง
ลดออกกิน

ในวันที่ ๘ กุลาคม ก่อนเกิดความวอความวันนั้น ความเป็นไปร้ายแรงขึ้น
อย่างรวดเร็ว แผ่นดินแยกออกเร็ว ๑๕๐ มิลลิเมตรต่อ ๒๕ ชั่วโมง และเร็วขึ้นทุกๆ
เปียกเนทำงาหนุนว่ายังทั้งวัน ออกคำเตือนไปทั่วบริเวณๆ อ่างน้ำ นายกเทศมนตรี
รับออกคำแนะนำให้ขันย้ายครอบครัวหลอกจนสักว่าเลี้ยงหนี้ โดยรถบรรทุกของ พ่อรัช
ชีวะจะไปรับเวลาสีไม้มเย็น กำราจออกนังกันไปให้คนย้าย

เบียกเนกดับเงินซึ่กันนั้นกับความอ่อนแรงและอ่อนใจ แทบไม่คิดว่าทุกคน
พ้นจากເຍືອນกรายรอบๆ ทะเลสาบ เขาไม่ทราบว่าเก็บ ๒๐๐ คนไม่เชื่อคำแนะนำและ
หลบหลีกคำรวาง ภายใน ๒๕ ชั่วโมงกันเหล่านั้นก็ได้รับผลตอบแทน กือความตาย

สำหรับลองก้าวเดียว เบียกเนให้การภายนั้นว่า แทบทะไม่ได้คำนึงถึง
คนที่อยู่เบื้องล่างเลย เพราะผลการทดลองชี้ว่าจะมีส่วนของคลื่นไม้กีฟุกซึ่งไว้อันตราย
ข้ามเขื่อนลงสู่แม่น้ำเบี้ยไวดี

รุ่งขึ้นเป็นวันแรกมีสถานที่ต่างๆ สำหรับลองก้าวเดียว งานเก็บเกี่ยวต้องไปแล้ว
แทบทั้งหมด กิจการค้างๆ ในบันน้อยในระดับตี่ มีโรงงานตั้งขึ้นใหม่หลายโรง ลักษณะ

ชุมทำนบมากขึ้น ทุกคนมีงานทำและรายได้ก็มากขึ้น ยิ่งกว่านั้นก็คือ คนทำไอซ์ครีมผู้มีเชื้อเดียงของสองกาโนเนที่ได้แยกย้ายกันไปทำนาหาภินทวีโรปั้งแท่นเดือนมีนาคมทุกๆ ปี ก้าลังทยอยกันกลับมาพักผ่อนกับครอบครัวของตนในถูกุหนาฯ เป็นระยะที่มีการเดินทางกันๆ แห่งงาน มีการซุ่มนุ่มนิรเริงกันเพื่อนเท่านั้นร้านเครื่องดื่ม เพื่อกิน กิน และ “ฟอย”

จริงอยู่ที่วันนั้นมีชาวว่าแผ่นดินแยกออกกัวห้อตราชเรวสูง กันเข้ารดบราหทู ผู้หนึ่งเล่าว่าเข้ารดชื่นไปบนเขากอ กดหนันทรุก เยี้ย ยุน งานเข้าไม่บอมชั้นไปอีก แต่ ชาวร้ายเกี่ยวกันทำนบมันก็เป็นเรื่องจำเจจนชินชา กันไปเสียแล้ว

ค่านั้นผู้สนใจฟุตบูลท์อย่างร้อยพันก็ได้อ้อยค่าห้องร้านเครื่องดื่มนานกว่าปีก็ เพื่อถูกการต่ายหอกการแข่งขันระหว่างชุดเสปุกับชุดอังกฤษทางโทรทัศน์จากสนามในกรุง แม่คริก คันพากันส่วนมากภายในเสียก่อนให้ทราบว่าชุดไครนจะแพ้กันทั้งสั้น

ระหว่างนั้นเครื่องหมายสองรัฐกับบันเขากอ กดลงกว่า แผ่นดินแยกออกกัวห้อ ความเร็ว ๘๕๐—๙๐๐ มิลลิเมตร

เกือบสามทุ่มเบี้ยเงินผู้ชี้งอยู่ที่วนิชทกlong ใจว่าสมควรจะให้ความปลดปล่อยแก่ ผู้อยู่เบื้องล่างของทำนบรวมทั้งรอบๆ ด่องกิโนเคนกิวะ เช่นโทรทัศน์สั่งวิภากรณ์ผู้หนึ่งใน เมืองเบลสุโนให้ข้อการบอกคำว่าห้ามการไปมานะนันสายค้างๆ ในด่องกิโนเคนและเขต รอบๆ มีโทรทัศน์จากทำนบออกไปตามบ้าน โรงงาน ร้านค้าค้างๆ ที่อยู่เบื้องล่างก็ถูก กับแม่น้ำเบี้ยเว่ “กินน้ำบ้างที่จะมีน้ำล้นข้ามทำนบเด็กน้อย — — ไม่ถังคงใจ”

๒๒๓๙ น. กินน้ำเขากอ กด ไม่ทึ่ดสูก แท้ก็เป็นหันก้อนใหญ่ที่สุดที่ได้ เคยหล่นลงในยูโรปันบแท่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ความกระเทือนรุนแรงราวกับเกิดแผ่น- ดินไหว งานทำน้ำเครื่องบันทึกความไหวของแผ่นดินในห้วยทุ่งบันทึกความไหวให้ หน้าหน้า 21/10/2565 ไม่ทึ่ดสูก แท้ก็เป็นหันก้อนใหญ่ที่สุดที่ได้ เกยเข้าซักที่แบะหล่นลงมานานหนึ่งราوا ๑๐๐,๐๐๖,๐๐๐ ทัน กะหนาน ฯ ถูกหันก้อนที่เข้ากับสนามฟุต- บอลสนามหนึ่งซึ่งมีคินและหินดอนสูง ๔๐ ไมล์ (๖๙ กิโลเมตร) มันไม่ได้ก่ออย่างแยก แยกออกที่ลະน้อยอย่างที่คาดหมายกันไว้. แต่มันแบะออกไปราวกับถูกผ่ากับมีดยกษัยแล้ว ก็หล่นผลลัพธ์ไปในกระเตาบน

บทหลวงองค์หนึ่งประจាทมุ่นบ้านกาลโซบันภูเขางิ่งกรงข้ามกับเขากอคช่องอยู่สูงกว่าอ่างก้นน้ำ ๕๐๐ ฟุตบังเอญกำลังคۇย່ เนื่องจากแสงไฟสว่างร้าวทำนเงิงให้เห็นชายเชาเด่นลงไป “เสียงดังยังกับโลกระพัง” คลื่นน้ำโกรตนพุ่งซึ่นไปทางที่ทำนเงินอยู่ ก้อนหินที่มานั้นเดือนครุกถงไป โบส์ทลังหนึ่งกับบ้านที่อยู่ต่ำบางหลังหายไปก่อนที่คลื่นจะคลักทัวลงไปในทุบเขา เกิดประกายสีน้ำเงินขาวสว่างจันห้องฟ้าแทนบนเมื่อสายไฟฟ้าแรงสูง ๒๐,๐๐๐ โวลท์กระแทบกับละลายและขาดถง ทำให้หัวหงส์ทุบเขามีด

บริเวณรอบ ๆ ทะเลสาบดูกัดนิโอมกระแทกอย่างรุนแรง และไม่ใช่เพียง ๘๐ ฟุต กระบานน้ำแสลงว่า บางแห่งคลื่นชักสูงถึง ๘๐ ฟุต มันโกรเมี้ยกระแทกทำนบทำนบกึ้งกึ้งมันอยู่ได้ แต่น้ำที่ชักขันทำนบไปนั้นสิมันไม่ใช่ ๙ ฟุตความผิดของการทำทุกถง มันกล้ายเป็น ๓๐๐ ฟุต ทอกกระแทกลงไปตู้ซอกเขาซึ่งมีต่ำราเรอยู่เบื้องล่าง เมื่อมัน ถูกบีบให้เข้าสู่ที่แคนความเร็วทึบขึ้นอย่างน้ำพรัตนพริบ น้ำทุ่งออกจากซอกเขาลงสู่แม่น้ำ เปียราไว้กับพุ่งของชากระนองฉีก ภาชนะก้อนหินไปคั่วเหล่ายล้านก้อน สึ้งที่ล้วงหน้าไปก่อนคลื่นกือกระแสลมเย็นเยือกอย่างประหนลากกับพาย ซึ่งประกอบด้วยฝอยหัวคล้ายฝันแท่ร่า พุ่งขึ้น ไม่ใช่หอกลงอย่างฝันธรรมชาติ บักนันมันเงิงไม่ใช่คลื่นหรือกระแตน้ำท่วมธรรมชาติคล้ายเป็นพายทุนุชั่งประกอบกับน้ำโกรตน และหินที่พุ่งสู่ล่องกากโนเคน

ในชั่วเวลา ๖ นาทีที่มามันพุ่งขึ้นเนินเข้าซึ่งคลองกากโนเคนทั้งอยู่ แล้วข้อนกตับสู่ทุบเขามีดี เสียงดังน้ำตกวัวกับเบ็นน้ำหึ้งจากอ่างกว้างไม้ล็อนหนึ่ง ในชั่วเวลา ๖ นาทีนั้นลองกากโนเคนห่ายไปจากพื้นโลก

เก็บไม่มีผู้ใดทิ้งภัย—แม้แต่คนที่คุยอย่างปลอกภัยอยู่บนที่สูง จะเล่าเรื่องที่ให้เห็นให้ประทับใจกันเชือกเรื่องเข้าร้าวได้ กอนหนึ่งว่าเห็น “เมฆขาวซุ่นนานกมหินมาแผ่ต่ำมากถูมเมือง” อีกน่วนว่าเป็น “กคลุ่มก้อนมหินสีเทาปนเงินใหญ่มากชนกุ่ราวด้วยไม้เกลือนที่ ก่อมาจึงให้เห็นของต่างๆ หมุนกว้างอยู่ในกลุ่มนั้น เช่นร่างกัน ชุง รอบนท์” แทนทุกคนจำใจได้ว่ามีลมเย็นยะเยือกอย่างประหนลากและเสียงกังน้ำสายคดดง “ราวดบารด” ไฟค่ำนพันชนวนพุ่งเข้าใส่เรา....ดังสนั่นหวั่นไหวจนหูอื้อไปหมด”

ที่ร้านเครื่องคิมแห่งหนึ่งมีเสียงคนตะโกน “ ทำนบพัง ! หนีเร็ว ! ” ใครโกรกไว้แล้วไปรอก คนแก่อยู่แก่หลังคาทราย อีกแห่งหนึ่งใครโกรกหน้าต่างขึ้นนินภรรอก ไกรอออกประทุหน้าก็ “ จม ”

สาวหนึ่งออกไปเบิกบานเกสต์ที่เฉลียงดูกลมผสมกลืนเฉี่ยวคำไป เชօมีความรู้สึกเหมือนกับว่าร่องไปบ้าง เกินไปบ้าง ว่าขึ้นไปบ้าง น้ำพำไปกองไว้ที่ชั้นล่างของบ้านหลังหนึ่งห่างออกไป ๒๐๐ หลา ไม่เป็นอะไรนอกจากฟกช้ำและตกเพราะทกใจ

ชายผู้หนึ่งเป็นอัมพาตนั่งเชืออยู่ในเก้าอี้ กะโงกตามเมียว่า “ อะไรกัน ? อะไรกัน ? ” เมื่อออกไปถูกที่ระเบียง ผัวรู้สึกบ้านกระเทือนเยือกอย่างรุนแรงก็ตะโกนถาม “ เธออยู่ไหน ? ” ไม่มีเสียงตอบ ยอดคลื่นถูกหนึ่งเฉี่ยวรอไปเสียแล้ว

ผัวเมียอเมริกันที่ขึ้นไปกินข้าวเย็นกับญาติคิมเหล่าอยุ่นชาวพิเศษของคุณยาบ เก็บหมัดก็ໄก์ยันเสียงกิงลั่นมา ลูกพี่ลูกน้องของเขากันหนึ่งเด็กประทุแล้วก็รีบบีก บอกว่า “ เราต้องยกันหมด ” แล้วน้าก็ป่าเข้าหัวแม่ ครู่เดียวที่ให้ดูออกหมก หึ้งคู่กับลูกพี่ลูกน้องอีกสองคนรองคาย เพียงแต่มีกระถูกหักหรือแตกไปบ้าง ส่วนคุณยายหนูไม่ไหวเสียตันใจเสียแท้เพล่านั้น

หลังจากนั้นลองการเนก์ก็ถูกอยู่ให้ทะเลโกรด ผู้สืบท่อรากนเรกบุกเข้าไปเมื่อคิส่องครึง ก่อนย่ารุ่ง ทหารกษาลือชื่อของอิคาลีพันกันก็เข้าไปช่วย ติดตามค้ายทหาร ก้ารรัว พนักงานกับเพลิง เจ้าหน้าที่ก้าชาด ลูกเสือ และผู้อาสาอีกว่ารุ่มหนึ่ง

ผู้สืบท่อรากที่ว่า “ ฝอย ” เต่งเมื่อไปเห็นเข้าก็ซักจะอับจนแก่ต้อยคำที่จะเล่าให้กัน เข้าใจซ้ำซึ้ง กันหนึ่งว่า “ โlong กพก้าวัยโกรดนยว ๑๐ โน๊ด ” อีกคนว่า “ อิโรมิมาที ไว้บ้าน ” บ้าน ๓๐๐ หลังในลองการเนก์เหลืออยู่สักสิบหลัง มีแผ่นโลหะประหลาดสะท้อน แกะเป็นเงวับ กือหารกรรณน์ เนื่องจากน้ำมีกรามมากันเลยวักเค้าสืบออกเสียงเกิดยัง หมายเหตุ 21/10/2565

กระถูกหนึ่ง ๕๕ กนเหตือกันเดียวเป็นหนผู้ อีกกระถูกหนึ่ง ๗๖ กนเหตือ ยกับหลานชาย

หญิงคนหนึ่งไม่ได้รับบาดเจ็บเสียเดินอุ้มลูกน้อยเที่ยวไว้ก้าวรองให้ทุกคนที่เชื่อ พบช่วยนำร่องเสีย กรอบครัวนั้นก็เหลืออยู่เพียงสอง หญิงแก่ผู้หนึ่งไปเยี่ยมลูกชายบุน

โดย กลับลงมา บ้าน ผัว ลูกจะให้ กันหวานอีกสามหายหมก แกพนช้อนคันหนึ่งก็คว้า เอามาขุกทรงที่แกกิคิว่าบ้านแกอยู่ทรงนั้น ไม่มีการยับยั้งแกให้

มีเก็กรอคตายเพียงหนึ่งในหก เมื่อรู้บานแพะโดยคิว่าให้ส่งไปเรียนในเมือง เป็นถลุง ชาวต้องการโนเคนก็ตอบอย่างเกรี้ยวกราบเป็นเสียงเดียวกันว่า “เราต้องการให้ เขาดอยู่ที่นี่—อยู่ในสายตาของเรา” เด็กคนหนึ่งเล่าอย่างประหลาดใจว่า “เมื่อผมเดิน ผ่านพวงผู้ใหญ่ ทุกคนมองผมเหมือนกับอย่างไก่ยอม”

การขุกคันทำกันหลายสัปดาห์ทั้งกลางวันและกลางคืน ผู้รอดตายหลายคนถอย ขอร้อง “อุ้ยระวังหน่อยแม่ฉันอยู่ทรงนั้น” โกร肯หนึ่งชุดได้จากหมายເຄາມอ่อนแล้ว ทีหลังร่อรำวากับคนเสียศรีเมื่ออ่อนประโภคสุดท้ายคง ๆ ว่า “กราหน้าเด่าไปควยนะว่ามี อะไรเกิดขึ้นบ้างในกองการโนเคน”

คนส่งสารกันมาก วิทยุและโทรทัศน์ซักซานว่า “พวงเรางงช่วยกันสร้างสถิติ- กากโนเคน” ให้กว่า ๔๕ ล้านบาท หนังสือพิมพ์ในมิลอนฉบับหนึ่งรวมเงินจากผู้อ่อน ให้กว่า ๘๐ ล้านบาท ครอบครัวที่ได้รับเคราะห์กรรมอย่างหนักได้รับเงินช่วยอย่างสูงถึง แสนบาทเศษ มีการตั้งกองทุนช่วยกันม่ายและกำพร้า รู้บานแพะอีกสี่จ่ายเงินช่อม สร้างและส่งเคราะห์ ไปแล้วกว่า ๔๐๐ ล้านบาท

ทำนบไว้ออนที่อยู่ที่ นอกจากมีรอยกระเทาะก่อนหน้าเล็กน้อย แต่ที่ไว้ค่า เสียแล้วเพราใช้งานไม่ได้ บนก้อนหินนิ่มที่ก่อลงไปในอ่างน้ำก้นไม้ให้ญี่ห้อชื่นองอก งาน ครุราภัยบัวมันอยู่ที่นี่มาก่อนคงแท้ในแน่ใจ บักนีมันมีเชื้อว่า นอนเต นูโธิไว หรือ ภูเขาใหม่ มันนอนอยู่ทำนบช่วงท่องน้ำครุราภัยเมื่อทำนบธรรมชาติซึ่งประกอบ ภัยทินและคินหนานราวนั้นไม่ถึง (๒.๔ ก.ม.) สูงกว่าทำนบคนสร้างเกือบ ๓๐๐ พุก ทำให้อ่างกันน้ำตกขนาดไปรำครึ่งหนึ่ง

หน้าที่ 21/10/2565

แค่แรกคิดว่าทำนบอันมีน้ำว่า “เจือนภูมิพุด” ชื่อสูงเป็นที่ ๑๕ ของทำนบ โถงควยกันจะได้เลื่อนขึ้นเป็นอันกับ ๑๕ เมื่อปรากฏว่าทำนบไว้ออนที่ไม่พังก็จะต้องว่า “ในประค่าทำนบโถงที่ยังใช้การได้ เจือนภูมิพุดสูงเป็นที่ ๑๕ ในได้ก.”

อึกส่องนาฬีจะเที่ยง

เมื่อวันเสาร์ที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๖ พลเรือเอกก่อนโนนิยะยะ ยามาโนโนโต (Gonnohyoe Yamamoto) ที่นอนในเวลาที่สิ่รีจะเข่นที่เกยบปฏิทินโดยไม่เปลี่ยนแปลง วันนี้ท่านมีภาระหนักเนื่องจากเข้าช้ายิโระอิโภ ผู้สำเร็จราชการแผ่นดินญี่ปุ่น ทรงมีรับสั่งให้ท่านจัดตั้งรัฐบาลใหม่ เนื่องจากนายกรัฐมนตรีท่านถึงอสัญกรรม และคณะรัฐมนตรี กองความอุตสาหกรรมประเพณี

แม้ว่าจะมีการก่อสำกัญของชาติ ท่านนายพลเรือร่างเด็กวัย ๗๙ ปี ก็มิได้ ละเว้นกิจประจำวันที่เกยบปฏิทินมาทั้งแท่งครั้งเป็นนักเรียนนายเรือ คือคัดกันเพื่อบริหาร ภายอย่างอาจริงอาจรัง แล้วอาบน้ำแล้วทัว แล้วทำความสะอาดห้องของท่านเองโดยไม่ ยอมให้ท่านผู้หญิงหรือผู้รับใช้มานะเกียรติ รับประทานอาหารเข้าเวลากำไร่ร่างทรง แล้ว บรรจุเครื่องแต่งกาย “ชูคิปีใหญ่” คือหมวกทรงสูง กางเกงถุง กับเสื้อกลุมลงที่มี เพื่อจะได้ใช้เบื้องเข้าเฝ้าถวายรายงานผู้สำเร็จราชการ

เมื่อ Kunio ถึงท่านพ้นนาวิกสมอตรในเมืองโภเกียวันนี้ เหล่าผู้สื่อข่าวมารออยู่แล้ว ท่านรับเดินผ่านเข้าไป และลงมือคัดเนินการทั้งหมดรัฐมนตรีทุกในมหัตถ์

ท่านชักเขมันทำงานอยู่กอดกึ่งวันเข้า ขณะที่นั่งอยู่ที่โต๊ะเดียวกันกับคิอิ ชิโร อิรา努ما ประธานศาลสูงผู้ยังลังเลที่จะเข้าร่วมคณะ ก็มีเสียงลั่นมาแท็กิด พื้นที่นั่น โภเกียวันนี้แแก่วงสะบัด อาคารกว้างเทือนไปทั้งหลัง ปุ่นโนบกหลุดร่วงจากหลังคาและผ่านไป ปลดรองไฟอันหนึ่งพังลงมากองกับพื้น ทำให้ห้องนั้นเต็มไปด้วยเศษปูน ผุ่นและเขม่า แล้ว ความสนั่นสะเทือนก็สงบไป

เบียงผู้อยู่ในญี่ปุ่นทั้งหลายที่ชินกับการลั่นไหวชั่งเกิดขึ้นเฉลี่ยปีละราห ๔,๐๐๐ ครั้ง โดยมีความแรงถ่วงๆ กัน ท่านนี้คงมองปูนออกจากเครื่องนั่นทั้งทรายแล้วก็เก็บลงท่ามกลาง ของสมอตร ท่านสะกอคลั่นความร้าวราด้วยพหุที่สืบขออย่างสุภาพ โภเกียวันนี้พากเพียร ว่า “วันนี้พากคุณจะมีเรื่องท้องเข็บมากมาย”

ແຜ່ນດິນໄຫວອຍ่างແຮງຮາກນະສັບສົນຄຳພຸກຂອງທ່ານ ຈົນນໍາກະຈອກຂຶ້ນມາ
ຈາກບ່ອນໃນສະວນນີ້ ແລະມີເສີຍທະເກີງ ດ້ວຍຊາມ ແລະກະຈົກທັນທ່າງແທກໂຄງຈຳກັນມາ
ຈາກອາຄາສໂມສຣ

ທ່ານເປັນຫ່ວງຄວາມປົດຍົກຍົງຂອງອົງຄູ່ສໍາເລົງຈາກການ ງິງຄີຄະໄປເສົ້າ ແຜ່ນດິນ
ຈະໄຫວຮີອີເນັ້ນການ ກາຮຈະເຂົ້າເພົ້າໂຄຢີໄນແຕ່ກາຍໄຫ້ເຮືອບ້ອຍນີ້ໄມ້ໄກ້ ທ່ານຈິງຄົດນີ້ເຂົ້າ
ໄປໃນສໂມສຣ ເກີນຝ້າຂອງແທກທັກເສີຍຫາຍເຂົ້າໄປກັນທາຫີບເກົ່າງແຕ່ກາຍ ແລ້ວເວັບເປີດຢືນ
ແຕ່ກ່າຍຊຸກຍິ່ງໃໝ່ຢ່ອງຍ່າງວຽກເວົວ ແລ້ວກາງໄປທີ່ກ່ຽວຂ່າງບັນເອົງໄມ້ເສີຍຫາຍ ສັ່ນໄທຄົນຮັບຂັບຂ້າວ

ກາຮໄຫວກວານນີ້ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸກເທິ່ງທີ່ຈຳກັນໄໄດ້ ແຕ່ຢ່ານນີ້ຄວາມເສີຍຫາຍຂັ້ນນັ້ວ
ນ້ອຍທັ້ງກ່ຽວທີ່ສິນແລະຊົວືດ ອາຄາໃນເມືອງຈຳນວນມາກີມ້ອຍແທກຮັວງນາກໃຫຍ່ ແກ່ໄມ້ມີ
ອາຄາຮັວງນາກໃຫຍ່ພັ້ງແຍ ເວັນແຕ່ທອສູງ ១២ ຂັ້ນເຊີ່ງສຸກໃນໂຄເກີວແລະເປັນສົ່ງຄົງຄຸກນັ້ກ
ທ່ອງທີ່ຍິວຫັກຄາງ ບ້ານພັ້ງຮາວ ៥០០០ ພລັງ ຄົນກາຍຮາວ ៩០០០ ຄົນ

ຄວາມເສີຍຫາຍເພີຍເຫັນນັ້ນບ່ານເອີ້ນສໍາຮັບເມືອງທີ່ມີພົດເມືອງສາມດັກ ພອ
ແຜ່ນດິນເວັນໄຫວກນ່ວ່ານີ້ມີພົດເມືອງສາມດັກ ກາຮນາບເຈັບສ່ວນໃຫຍ່ເກີດຈາກ
ກະບະບົ້ອງມຸງຫຼັງກາທີ່ທີ່ນີ້ ແຕ່ກົນກີ້ວັນນີ້ອັກໂຄຍຊຸກເກົ້າໃໝ່ເວົ້າຫຼັກ

ຮັດຂອງທ່ານຍາມໄມ້ໂຄສ່ານດັນສາຍຕ່າງໆ ໄປ ໄກສ່າງນ່າປັດຕຸກ ນອກຈາກຍົ່ວ
ມັກຮັວການອາຄາ ເຄຍກະເນື້ອງ ແລະຝູ່ງໜາກມ້າຫັງຖຸນແລ້ວກີ່ໄມ້ມີສິ່ງທີ່ແສດງວ່າມີເຫຼຸ້
ຮ້າຍແຮງກີ້ວັນ ໂຟ່ເທິ່ງທ່ານນາຍພລັນກີມປກກອງຜູ້ເຈັນຈັດ (ຈະວ່ານີ້ປະສົບກາຮັດນຳການມາຍີກໍທີ່ນ
ຈະໄດ້ໂກົດ) ອາຄານາຍ (ຫີ່ອຈະວ່າລົ້ງເຫັນ?) ໄດ້ສູກທ້ອງວ່າທ່ອງແກັສແລະປະບັບຄົງແທກ
ແລະສາຍໄຟພ້າ ສາຍໂກຮເຊ ແລະໂກຮັກພົກທົກຈາກທັງເມືອງ

ກາຮໄຫວນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ (ໄມ້) ເໝາະ ຂະແໜ່ງຕ່າງໆ ຈະມີການກັບທີ່ດັນກິນຂ່າແລ້ວ
ເລີຍໄປກ່າມດັນແຄນແຕະຄະເກີບເຫຼົວໜີ້ມີມາກໃນໂຄເກີວ ທ່ານສັ້ງເກົດເຫັນນາພິກາເວືອນທີ່ນີ້
ໃນຫຼຸ້ນສົກສົນກັ້ນຮ້າວ້າ ຖ້ານີ້ຕ່າງມີເອົາກສອງນາທີ່ຈະເທິ່ງ ຈຶ່ງເປັນເວລາທີ່ມີການໃຊ້ເຫາ
ຈຳນວນມາກາມຍາໃນກາຮັດນັ້ນກ່າວກັບທັງໝົດອາຫາກຄາງວັນ ທ່ານຮູ້ສູກປະຫວັນເນື້ອສັ້ງເກົດເຫັນຄວັນໄຟພຸ່ງ
ຂຶ້ນສູກທີ່ນີ້ຈະກັບຫຼັງກາທ້າທິກແໜ່ງກ້ວບກັນ

ແຜ່ນດິນໄຫວຄົງນີ້ ຈະກ່ອໄຫ້ເກີດຜ່ານຮ້າຍແຮງການນາ ຈົນກົດຍາເປັນກັບຊ່ອມຈາກທີ່
ຮ້າຍແຮງທີ່ສູກຄົງນີ້ໃນປະວັດຂອງມຸນຸຍໜາຕີ

การให้มิได้จำกัดว่างอยู่เฉพาะโถกเกียว แรงอักที่ให้ที่ร้านกันโถคันกว้างยาวประมาณ ๑๐๐ ไมล์ ซึ่งเป็นที่ที่มีคนอยู่หนาแน่นที่สุด และเป็นที่ทึ่งของกรุงโถกเกียว นครโถกเชยามา กับเมืองอื่น ๆ อีกนับสิบ ตลาดคนทำมาขายต่าง ๆ ตามชายฝั่งทะเลวันออกให้รับความเสียหาย แผ่นดินไหวครั้งนี้จึงเรียกกันว่าแผ่นดินไหวครั้งใหญ่แห่งกันโถ

ศูนย์กลางของการไหวน้ำ สันนิษฐานกันภายนอกว่าอยู่ใต้น้ำในอ่าวชา GAM ใต้โถกเกียวลงไป ๕๙ ไมล์ จะเดินทางที่ก่อสืบท่องการไหวดังผังนี้กรุาวกับว่ามีการระเบิดที่พื้นดิน หัวมันพุ่งขึ้นจากกินราวกับถูกยิงออกมาจากกระเบื้องน้ำ กลิ่นกรุผู้กำลังเดินในไร่จมลงในดินที่กำลังไหวไหวเดิมเข้า ถอนกรุทกรุบ่อน้ำผุดขึ้นจากแผ่นดินสูงสักลิบฟุตกรุาวกับปล่องไฟของจากพื้นดิน เกาะโถกเชยามาเป็นส่วนหนึ่งของเกาะใหญ่เพราะพันกันทะเลขะหัวใจ เกาะถูกคลั่งสูงขึ้นมา

เมืองคาดอ่ากาศและหมู่บ้านบารังงเสียหายย่อมยับ ลึกลับสร้างในหมู่บ้านโซะกังบชิโนโซะพังยับทันทีถึงวันอาทิตย์ ๙๐ บ้านเรือน ๕๐๐๐ หลังในือการระพังครึ่งจำนวนที่เหลือก็ใหม่ไฟภายในช้ำไมงเดียว พอดีกุดางกินหังเมืองก้าววยสัน

ที่เนบุกวางาแผ่นดินไหวนี้อร่อยเฟชบานสุกสับคาก ซึ่งมีผู้โดยสารแหน่นหัดเข้าเทียนสถานีซึ่งอยู่เชิงพาดซันสูงจากอ่าว ๑๕๐ ฟุต เข้าด้านลับ กิน หินและกันไม้หลายพันกันกลมลงกวางาชบวนระด สถานี และคนที่นั่นลงทะเลไป

คำบแทนบุกวางาที่ได้รับเคราะห์กรรมทำหนองเดียวกัน ทางบีองหลังของคำบแทนนั่นคืนบนเขาดล่มจากระยะสูง ๖๕๐ ฟุตคงตู้ซ่องเขาซึ่งแม่นเนบุกวางาให้ผลผ่าน แล้วก่อตายเป็นโคลน โคลนนั่นไหลลอกอสูรปากแม่น้ำ และลันชันกว่าต่อบ้านเรือนแทบทั้งหมดคงทะเลไปกว่า

ที่เมืองมากรุรุซึ่งมีชื่อเดียงเพราะมีพระพุทธรูปทองสัมฤทธิ์ใหญ่ (สูงกว่า ๔๐ ฟุต หน้ากว้าง ๘๐ กัน พระเนตรทำควยทองคำ) บ้านพังรื้อขึ้น ๔๕ คือรัว ๒๕๐ หลัง ยังไม่ทันชาวเมืองจะได้ทึ่งตื่นก็มีมหาภัยยกเบบหนึ่งมาชา หนุ่มอ่อน มักตุถูกอกดกหักการทุกอย่าง ตลาดเสนาบดีการค้าต่างประเทกผู้มีชื่อเดียง เป็นผู้เดินเมืองเจ้าวังลงไปกามหาแม่ที่หาด เจ้าจอมเมืองเดินวันนี้ในอ่าวสกรีดับรุ่งเรืองมากจนทันได้น้า โปรด เจ้ารุสึกพรัตนพรีงเมื่อนึกถึงเรื่องคลื่นยักษ์ที่เรียกว่าทสุนาม (tsunamis) ซึ่งมักเกิดควบกับแผ่นดินไหวและอาจมีความเร็วถึงช้ำไมงละ ๖๕๐ ไมล์

ครั้นแล้วกสกุลร้องเปงกวยความทึ่งเมื่อเห็นสิ่งชี้ชี้กุเหมือนกำแพงน้ำเคลื่อนที่ เร้าหาอย่างรวดเร็ว เข้าออกวิงชี้นากหก ชี้นากเข้า ช้มดัน และบัญไปให้กันรับ รถกันหนึ่งชี้ดแล่นมาจอดรถที่เขาวังชี้นามให้หนี

เขาวังชันถึงระดับที่อยู่สูงกว่าชาญผึ้ง ๕๐ ฟุต แล้วจึงหันกลับไปคุยก霖ใหญ่สูง สามคนต่อโถมเข้ากระแทกหก ชักรถกันที่เขาวังผ่านมหา埸เมน น้ำรัดเข้าหัวมน้ำนัน ความดันที่อยู่ส่วนที่ค้ำของเมืองวนเกอบถึงหลังคา กวางເອພนังพังหดคุปะ บังถูกชัก เอาไปหังหลัง คนที่ก็อยู่ในบ้านตามคายไป ๒๐๐ คน

ที่อินโ Konklin ใหญ่กว่าหนึ่น ที่อุทา米คลินสูง ๓๖๐ ฟุตมาร้าน ๑๖๐ คน ที่อโภ เรือประมงขนาด ๑๐๐ กันถูกชักขึ้นไปห้างห้างผึ้ง ๑/๙ ไมล์ บ้าน ๓๐๐ หลังกามชาญผึ้ง หังสูงและค้ำถูกกวางกระดองท่าเด

กดันน้ำช่วยชีวิตคนไว้ก้มปากเพราะมันช่วยคับไฟให้หายหน่าย ที่แบลกซึ่ก ความพินาครัยแรงเกิดขึ้นทางเหนือซึ่มีมีคลื่นและการไหว้รุนแรงน้อยกว่า

ที่โยโกชามามีองทำใหญ่ชั่งมีหดเมืองกรีงต้านอาการใหญ่ๆ พังเกอบสัน มี เรือจอดอยู่ในอ่าวหลายลำ ผู้โดยสารคนหนึ่งเชยันเล่าเหตุการณ์ที่บรรดาผู้โดยสารได้เห็น ลงในหังสือพิมพ์โภเบ กรณีเดิร์ว่า

“ค่าค่าห้าเรือสันสะท้านอย่างน่าพรัตน์หวิง ชนเกรงกันว่าสำคัญจะหักกลาง ทึ้งๆ ที่มันเป็นเรือขนาด ๑๕,๐๐๐ กันชี้ดอยอยู่ในน้ำ—เรือกันว่าในน้ำเป็นที่ๆ ปลอกภัย ที่สุกรห่วงที่แผ่นกินไหว

“หังจากเรือสันสะท้านนาทีหนึ่งก็เห็นกลุ่มหมอกสีเหลืองลอยขึ้น จากบนบก ขยายตัวใหญ่ขึ้นและเหตุถึงจั้กชั่นๆ ลอยไปทางเหนืออย่างรวดเร็ว หมอกนี้ทำริบคือผู้ ผงอันเกิดจากอาการพัง ไม่ช้าหากาทึกเต็มไปด้วยหมอกนี้”

ความย่อຍับอย่างในใหญ่หลวงความมหันต์ที่เนื่องจากไฟใหม่ ท่อประปาแทกหมค รถกับเพิงทุกหมกอยู่ให้กรากโรงก็บ และเนื่องจากเมืองแห่งชาวยไปความความราษอย ท่าเรือลุมทะเต็จช่วยไฟได้ ก้านหินชี้สะพานไว้ก็ก็ไฟ สองเกีอนก่อนมาด้านหิน นันก็ยังใหม่ ไม่ห่มด น้ำมันหลายสิบตันระเบิด น้ำมันไหลไปตามถนนและทำเรือช่วยผา ผลลัพธ์ที่โยโกชามากถ้ายนรก

ไฟนรากเหย่า่นการก้าและย่านอยู่อาศัยอ่อนโ้ออ่าซึ่งชื่อว่าบลัฟฟ์ อเมริกันและอังกฤษเข้านานมีถูกอยู่ที่นั้น และภายในปี ๒๕๐ กัน รวมทั้งกงสุลของบริกันกับภารยาผู้กำลังเป็นภรรยาและบุตรเล็กๆ คุณหนึ่งถูกไฟฟักออกกายอยู่ในสวนในที่พัก

หญิงของบริกันผู้เป็นครุฑ์ใหญ่โรงเรียนหนึ่งถูกโรงเรียนพังทับ พากฎูที่หนีไปได้ย้อนกลับมาช่วย ยังไม่ทันเข้าถึงทัวแก่ไฟก็ตามมาติดไฟโรงเรียน แกนอกกว่า “ห้องสมุด” ของแคมปัสแล้วให้พากท์ไปช่วยรับหนีไฟ พากหนึ่งก็ไม่พึง พยายามอยู่งานกระทั่งเสือผ้าของพากเขาใหม่จึงได้จ้ำใจหนีเข้าสวนข้างเคียง พากเขายังได้ยินขยายแม่นกระgonata “สวัสดิ์ทุกๆ คน” แล้วก็ร้องเพลงพวกของแก่ต่อไป

ผู้ที่พักโรงเรียมแกรนด์โซล็อก็เพาะที่ก่ออยู่ บุบ หนีหันแทนทุกคน แม่คันหนึ่งกำลังแซ่ขออยู่ในอ่างอาบน้ำ อ่างซึ่งมีท่อน้ำซวยก้าอยู่ก่ออยู่ ลคระคับลลงมาแหะระอยู่ที่ก้นพร้อมกับรับร่วงของแม่คันนั้นซึ่งยังแซ่ขออยู่ในน้ำ

ผู้ที่ไม่ถ่ายจะเกียดจะหายเอาทัวรอคันสามวิช พากหนึ่งแจ้งลงคลองซึ่งมีอยู่มาก โกลมไม่ทราบว่าແเน่นคินให้หน้าในอ่าวลดลง น้ำในลำคลองท่างๆ ชีงปักลึก ๙ ฟุตก็เหลือถูกคงให้หงวนลงเหลือไม่ถึงครึ่ง คันหลาพันกันเลยไปคิดอยู่ในคลองซึ่งไฟใหม่หังสองผึ้ง หังยังมีเรือเล็กใหม่ไฟลอดยกน้ำมาน้ำอีกด้วย

พากที่สองหนึ่งเข้าสวนสาธารณะโดยโกรามมาซึ่งมีเนื้อที่กว่า ๔๐ ไร่อยู่ห่างฝั่งทะเลราวไม่ถึงห้านิ้ว ผู้เข้าไปอักแด้อยู่ในสวนรัฐสีก็ลองใจเมื่อเห็นห่อประปาหลายห่อแทรกทำให้กล้ายเป็นปลัก พากที่อยู่กลางๆ ใช้โกรอนจากปลักพอค้าวรอคกายไปได้ ส่วนพากอยู่รอบนอกซึ่งถูกไฟถูกตามตัวมันเข้าไปถูกย่างกายหลายพัน

ชายทะเลคุน่าจะปลดอกกัย พากที่สามซึ่งมีจำนวนหลาหมื่นคนที่ลงไปปลดยกโกรในทะเลเด็กท้องกอยหลบไฟที่ถูกใหม่บ้านอยู่ก้ามผิวน้ำ ผู้บุญชาการทำรำไว้โดยโกรามเองก็ลงไปปลดยกโกรอยู่สามชั่วโมงก่อนจะมีผู้ซ่าไชน่าขึ้นเรือ เมื่อไก่คืนข้าวหนึ่งชามกับแกงด้วยหนึ่งแล้วเขาก็ขอนญญาทส่งช้าร้องความช้ำยเหลือจากโกรเกี้ยว เพราะเหตุการณ์ทำให้คนบนเรืองั้นๆ ไม่เชื่อใจคิดจะส่งช้า แท้การแจ้งช้าร้องความพินาศ การไว้น้ำคั่มและอาหารน้ำไม่เกิดผล

นายพลเรือย่างโนโกรุกบันนี้ไปจนดึงวัง เข้าไปง่ใจเมื่อเห็นว่าทำผู้สำเร็จราชการการปลดอกกัย เข้าทูลว่ายังหาทัวร์รุ่มกร์ได้ไม่ครบ ผู้สำเร็จราชการแจ้งแก่ท่านว่า

ໄໄສ່ເການົກໂກສາອີ້ນຊັດ ວຽງຈັນຄວ້ອງວູໄສໃນຄະແນວສູນາສກ່ອນຈະຮັກຢາກໃນຕໍ່ແຫ່ງນາຍກວ່າມ ວຽງຈັນກວ່າມໄປຈັກກ່າວຍາມໄມໂກຈະພຽວົມ

ຍາມາໄມໂທກລັບອອກຈາກວ່າມຍາມັນວ່າຈະເດືອກນີ້ໃຫ້ກຣນໂຄຍເວົວທີ່ສຸດ ແຕ່ການຄົມນາຄົມທຸກຍ່າງດຸກຄັດຂາກ ແລະນີ້ຂ້າວໜ້າແພວໄປທຳກຽງ ການທາງແຍກຫລາຍແທ່ງທີ່ທ່ານຜ່ານກລັບໄປທ່ານໄດ້ເຫັນກ່າລຸ່ມຄົນມືການ ກະບອງ ແລະຫດລາວເປັນອາວຸ່ງຄອຍກຣວ່າຄົນຜູ້ຄົນ ແພະຍວກຍານທີ່ຜ່ານເພື່ອຮະວັບການຈົກທີ່ປັນສຄນິ້ນ ດັ່ງທີ່ແທ່ງທີ່ຮັກຂອງທ່ານເອງກີ່ດຸກນັບກັບໄຟ້ຫຍຸກຍ່າງກະທັນທັນ ຂ້າຍຸ້ທັນເອົາໄມ້ໄຟແໜ່ຍເຂົ້າມາທາງໜ້າຕ່າງຮອດຈົມເຫັນອົການຂັບຂະ ແລະຄາມຊື່ອທ່ານນາຍພົດ ພອໄດ້ຍືນຊື່ອເຂົ້າກີ່ໂທກລັບ ອຸນຸມາຖາກໃຫ້ຜ່ານໄປແລະແສກງຄວາມເສຍໃຈທີ່ຈ່າທ່ານໄມ້ໄໄດ້

ຍາມາໄມໂທໄມ້ພ່ອໃຈຄວາມກ້າວວ້າຂອງຜູ້ທີ່ສັດປາປາກເອງຂຶ້ນເປັນຜູ້ພີທັກຍໍສັນຕິ-ຮາຍງົງ ແຕ່ທ່ານກີ່ທ່າອະໄຮໄມ້ໄໄດ້ ອູ້ຊັດແລະວຽງຈັນກວ່າອື່ນໃນຄະແນວເກົ່າທີ່ເຮືອມາກີ່ທ່າອະໄຮໄມ້ໄໄດ້ ຮະຫວ່າງຫລາຍຂໍ້ໄມ້ແທ່ງຄວາມບິນບົວນົວທ່ອມາ ດັວກວຽງຈັນກວ່າເກົ່າໄດ້ພ່າຍາມຕ່ອງກັນຄວາມ ວົບຕົກທີ່ທົກວ່າຄວາມຮ້າຍແຮງຍິ່ງຂຶ້ນ ເຊັ່ນສິ່ງໃຫ້ຂອ້າຫາກ່າຍແລະກົ່ງສຳນັກງານແຈກຈ່າຍ ແຕ່ໄມ້ຫຼັງສັດຖາກຕົກທີ່ກ້ຽວໜ້າແຮງຈົກຈັກຄວາມສາມາດຂອງບຽງຄາພ່ອເຫັນອໜ້າເຈົ້າທ່ານທີ່ຫຼັງຫລາຍ ເຫັນໃໝ່ກີ່ຕົກໄຟ້ຫຼົງໄໝມີດຸກສາມກວ່າງຂວາງຍ່າງຍິ່ງ

ໄຟ ๒-๖ ແທ່ງທີ່ຍາມາໄມໂທເຫັນນີ້ໄມ້ຫັກຄົມທີ່ເປັນຫລາຍສົບແທ່ງ ເນື່ອດັ່ງ
ຂໍ້ໃນໆແກ່ຍາມຊື່ອໝູ່ບຸນທົກຍ່າຍງານວ່າມີໄຟ້ຫານາຍຍ່ອມ ๑๓๙ ບໍ່ຍ່ອມ ເນື່ອຈາກໄກຮັກພົດ
ເສຍ ຜູ້ບັນຍ້າການຄົມເພີ້ງທົ່ວໂລງກົນວົງໄປປົກໃຫ້ຫຼັງທັນສັດຖານີ້ຄົມເພີ້ງຈັກການກົນ
ເຫັນສົມຄວາໂຄຍໄມ້ທົ່ວໂລງໃຫ້ທ່ານຜູ້ໄກ “ມົບບັນຍ້າ” ແຕ່ເຫັນຫັກທີ່ຄົມເພີ້ງກິ່ກໍທ່າອະໄຮໄມ້ໄໄດ້
ມາກເພົະແວທ່ອປະປາແພກຫລາຍແທ່ງທຳກໍໄທໃຫ້ນ້າໄຫດກະປົບກະປ່ອຍຍື່ງກ່າວນ້ຳປະປາໄທຍ
ຍາມປົກຕົກ ກຽມອະຫຼາຍຊື່ກົດເກີ້ວັນແກນໂຍ້ງມີກົນເຕີມໄປໜົດ ລັວງກາມນ້ຳກະ-
ເນື້ອງທດ໌ນໍານົດແລ້ວແກ່ໂກງນັ້ນເມື່ອດຸກດູກໄຟ້ຫຼົງໄຟ້ແລວໄຟເຫັກດູກໄດ້ງ່າຍ
ທຳອາຍ 21/10/2065

ໄຟດູກລາມຍ່າງໄໝ່ຫຍຸກຍັ້ງ ຫລາຍຄນໄໝ່ຍ່ອມຄົນດ້ານທີ່ນັກເທົາທີ່ທັກຄະເນນ
ປະຕ່ອຍໃຫ້ມັນດູກໃໝ່ການສະບາຍໂຄຍຄົດວ່າຍ່າງໄຟເສີຍໄຟກົງຈະກົດໄໝ້ບ້ານຂອງກົນແນ່ ທັ່ງມັນ
ຕົກ ເຊົາພາກນີ້ເອົາສູງເສີຍກົງເນື່ອງວ່າ “ສົມເຈັກກົງ ດູກແປກຫນ” ໄຟເສຍຄາມໄຫຼຸ່ງ

ก่อนน่ายแก่ ไฟทั้งหลาຍก็อุกຄามรวมกันเข้าเป็นสองกองมหึมา ที่ไม่รวมกัน เป็นกองเดียวก็ เพราะแม่น้ำสุมิการชีริงไฟล่อ กางกลางไฟเกียรติว่างไว้ พอดีง ๑๖๓๐ น. ก็ เป็นขันว่าสุดวิสัยที่จะทำอะไรได้ กลุ่มคนผู้ช่วยหนึ่งที่มืออุ่นใหญ่ๆ ชึ่งส่วนมากค่าคราด บรรทุกเข้าของที่เป็นเชื้อเพลิงไปด้วยพากันเร่งรีบไปที่ริมแม่น้ำหังสองฝั่ง

เมื่อถึงตะพานใหญ่ แห่งที่ข้ามแม่น้ำสุมิคอกนหนี้ไฟก็ได้เห็นว่าไฟเก็มไปทั้ง ส่องฟาก บัวยาระหนึ่งต่อไป จะดอยหลังกีดายเกินการ เลยอัดแออกันอยู่กลางกระพานเป็น จานวนถังหลาຍพันคน กันที่ไปถึงก่อนถูกอัดหนักเข้าบังก์โภคน้ำ ผู้ไม่โภคน้ำบังก์ถูก เหยียบหรืออัดตาย พากว่าห้าไม่เป็นก้ม พากว่าห้าเข้าฝั่งได้ก็โคนย่างด้วยความร้อน ที่สูงจนนึกไม่ถึง

คนที่คงอยู่บนตะพานไม่มีทางเดือก เปิดไฟและเด้อ่านกอกลงมาเผาหารพย์สิน ที่หอบหัวไปด้วย กันจึงถูกคลอกหมอก เข้าวันรุ่งขึ้น ๔ ตะพานใหม้เกรี้ยม ทราบพ กองสุมกันอยู่ ส่วนอีกตะพานหนึ่งนั้นคำราษฎร์เลี้ยวรถคาดและกล้าหาญผู้หนึ่งไม่ยอมให้ผู้ โภคเอาจารพย์สินศักดิ์กว้างขึ้นไป เข้าช่วยให้คนรอดชีวิตได้ถึง ๑๒,๐๐๐ คน (ถ้าเป็นเมืองไทย คำราษฎร์คงถูกหาว่า “เบ่ง” แล้ว “ล้อมกรอบ” เสีย)

ผู้คนจากคนละทิศทางมาเจอกันเข้าการจราจรเลขเป็นจุดจัด เจ้าน้ำที่ กับเพลิงและคำราษฎร์ท้องช่วงจักรนายกันไปหาที่โล่งชั่วคุ่น่าจะปลอดภัย ทางฝั่งตะวันตก ของแม่น้ำสุมิการที่ชั่วคุ่นเหมาแซมที่สุดคือนานาอุ่นเชิงเป็นที่ตั้งของหวานสัตว์โภคิยา กัน ด้านหน้าพระบรมมหาราชวัง

ส่วนทางฝั่งตะวันออกมีที่พอจะใช้ ได้แห่งเดียวคือคลังอาภรณ์ภัณฑ์ของทัพนก ชึ่งเลิกใช้และรื้อถอนอาคารแล้ว ทำให้มีที่ว่างอยู่ช้ายน้ำเกือน ๒๐ ไร่ กันหนีเข้าไปที่นั้น หลาຍหนึ่น

พ.ศ. ๒๕๖๕ การดำเนินงานอย่างหัวหาญโดยไม่เห็นแก่ “ก้าหัวสูบ” ของเจ้าน้ำที่คืบ เปิดด้วยการท่าลายสีที่เป็นเชื้อเพลิงให้โล่งเป็นแนวช่วงทางไฟช่วยไม่ให้ไฟไหม้ได้ หลาຍหนึ่น แต่ไฟก็คงถูกใหม่ค่อยไป หลาຍร้อยคนที่อยู่ในระยะห่างและปดอกรักษากันได้เห็น ว่าไฟไหม้ใหญ่กราวนั้นนำสบทดลองแท้ที่สวยงามทิศทางริมแม่น้ำหังสองฝั่ง

เมื่อไฟดึงชีคุณแรงที่สุดนั้นมันกลายเป็นทะเบียนขนาดกว่า ๑๕,๐๐๐ ไร่ เป็นไฟฟุ่งขึ้นเป็นลำสูงกว่า ๓๐๐ ฟุต ของที่ไหม้ไฟแผ่นใหญ่ ๆ ถูกกระแสนมหินมาที่ฟุ่งขึ้นเนื่องจากความร้อนของขันสูงถึง ๔ ไมล์

กระแสนมหินมาที่ฟุ่งขึ้นนี้ทำให้เกิดปฏิกิริยาในอากาศอันจะทำให้เกิดความพินาศอย่างในที่ๆ ห้องและประตูห้องไม่น่าเชื่อ เมื่อลมร้อนนี้กระแทกอากาศเย็นเบื้องบน ก็เกิดเป็นเมฆปุยตีขาวตักแตะประหลาดใจในที่ๆ มาก มีเสียงกระซิบกวนคำชาดเงิน ผู้หลบภัยอยู่ท่านที่กำราบ หัวงัวเเมะหนันจะทำให้เกิดฝน แค่เมฆนั้นไม่มีความชื้น มีแต่กระแสนรุนแรงอยู่ภายนอก

เย็นวันนั้นมีผู้หลบภัยเข้าไปพักอาศัยอยู่ในบริเวณกลังของภารตะภัตเต๊ ๔๐,๐๐๐ คน หลายคนขนของมีค่าและของตัวเพื่อจะนำไปค้า หญิงและเด็กโถ่ส่วนมากซึ่งเด็กเล็กฝึกหัดกลังไปค้า ผู้บ่าวจากโรงพยาบาลใกล้ๆ หลายสิบคนถูกหามไปหรือมีพยาบาลประจำอยู่ใน

ไม่มีไกรที่นักวัฒนธรรมแห่งศิริจะยังสั่นและลั่นอยู่ นับแต่บ่ายวันนั้นจนถึงคืน ๒๓๗ ครั้ง รุ่งขึ้นอีก ๙๒ ครั้ง ทุกคนหัวร้อนมันเป็นเพียงการไหว้ขอความหลังการไหว้ไหว้ มันไม่เกียรติยิ่งเท่ากับการไหว้ครั้งแรกและไม่ก่อให้ทำให้เสียหาย ผู้คนเครียดมากที่ทางพักผ่อนกันยามค่ำคืน เอาอาหารออกกินและกุญแจว่าไม่สามารถเข้าอย่างไรบ้าง

สกุลยาซูค่าผู้มีหัวเราะนี้อยู่ในงานการค้าขายของย่างมีอิทธิพลที่บีกสวนให้คนเข้ามาอยู่ หลบภัย ในจำนวนนี้มีนายแพที่เยอิกิจ อิเกกุจิ กันเมียวและสุกสาม บ่ายตีสองเศษนาฬิกา ๑๒๕๖ ตามที่ [21/10/2565](#) อิเกกุจิเข้าช้าช้าซึ่งเครียดมากหอย่างจุกฉะทุกท่อโนหอยหอยเดียงกรอนกรัว เด็กๆ เท็นว่าโอกาสสนับสนุนถูกใช้เป็นการท่องเที่ยวอย่างหนึ่ง เมื่อผู้หลบภัยบ้างคนบันทึกมองเห็นให้ร่วมวงไฟบุถย์ด้วยความวิสัยคนญี่ปุ่นที่ชอบให้ไฟ ฯ เข้าร่วมวงไฟบุถย์ของชา

ขณะนั้นพวกเข้าได้อย่างเสียงลั่นก้องผังป่า อากาศมีควัน ลูกชาบทอยหัวท้า หม้อกำลังจะเอ้าเข้าไปป่าก็ชังกินอ้าปากหัวร้องดูห้องฟ้าทิวทัศน์ที่

สิ่งที่เข้าเห็นคือ “มังกรฟากทาง” (หักสูมากิ) ขนาดยักษ์ บ่ายวันนั้นอาจมี
มังกรถึง ๔๐ กัวเรือไปฟากทางในโทเกียว บางกัวเป็นสมบัติมุกิคิทึพื้นดิน บังก์เป็น
สมวงช้าง (ทอร์นาโต) ซึ่งเกิดข้างบนแล้วทอคหางลงมาอย่างรวดเร็วถ่าง

สมวงช้างเหล่านี้น่าจะมาจากกระเสือควนในเมืองขาว ซึ่งทุปะหนึ่งไม่มีพิษสูง
อะไรเลย ตอนแรกมันปรากฏเป็นลักษณะคำสูงระพ้าขานตามท่าสำนวนฟุกบอต หมุนวน
เชื่มน้ำพิกาด้วยความเร็ว ๑๕๐ ไมล์ต่อชั่วโมง มันเคลื่อนที่ช้า ๆ ลงมาตามฝั่งตะวันตกของ
แม่น้ำสุมิคิ แรงดึงดูดเรื่องและแพจานวนมากถอยสู่จากพื้นน้ำประมาณ ๑๐ ฟุต มัน
เคลื่อนที่มาได้ครึ่งทางถึงวิทยาลัยสรพอุคสถานกรรมศิลป์โทเกียว (Tokyo Polytechnical
College) ซึ่งกำลังคลุกโผลงอยู่กับดินเปลวไฟสูงเป็นล้านเข้าไปในกัว แล้วหันขับข้ามแม่น้ำ
ทรงเข้ากับถนนย่าซุคิ

นายเพทายอิเกกูจิพยาภรณ์โภกนบอคเมีย แท่เสียงสนนหัวน้ำหวกอบเสียงเจา
เสียงจนกระทึ่กหันมองก็ไม่ได้ยิน เมื่อเปลวไฟมีไวร์เมเผาเผาญกันไม้เข้ากับเสาอุกชาคน
โโคชันหลังและอุ้มอุกหนูยิง เมียเจ้าผู้มีอุกชาญเลือดูก็คิดหลังเข้ามาสมทบ พากันผ่ากระแสง
ตามออกห้าที่ปดอคกัย

หน้าบ้านย่าซุคิเป็นถนนลาดเข้าบ้านแบบมีหลังคาดอุมเข็นที่นิยมกันในสมัย-
ก่อน เนื่องจากอุกพาบุพัดเข้าไปตามทางนั้น อิเกกูจิและผู้หลงกับอึกหดใหญกนกได้เลยหอบ
เข้าไปออกกันอยู่ในถนนให้หลังคาดถังกล่าว เปลวไฟขนาดใหญ่ ๆ กำตั้งแลนเด็งข้ามแม่น้ำ
มาทางสวนนั้น เมื่อยกนย์กต่างของสมวงช้างเคลื่อนมาดึง ถนนที่มีหลังคาดอุมก็เลยกดาบ
สภาพเป็นอุ่มงค์ดมไก่บว้าย เปลวไฟแฟะฟอยน้ำเกือกจากแม่น้ำอุกคอมพักพุ่งผ่านกลอค
แนวถนน บางกุณสาขมนต์ บางกุณหวิววายโวยวาย บางกุณครวง เมื่อลมหายใจชักชัก
เสียงต่าง ๆ เว็บหนึ่ง เพราทุกคนรวมทั้งกรอบกรัวของหมอดกายเรียบ เหลือหม้อไว้เด่า
เร่องกุณเตียว สะควรคิไม่มีกันจักกอ

เมื่อตนเริ่มพักอีกหนึ่งกี้ด้วงพสุกและเมียให้เรียบร้อย ทึ้งใจว่าจะพยาภรณ์ฯ
ชีวิตรอก เพื่อจะได้รักการกพกรอบกรัวให้เหมาะสม หมอบพบว่าถังก้มหัวแนบพื้นหายใจ

สะกวากชั้น เข้าจึงคิดว่าอกมา ลมพัดเข้าเข้าไป แท่เข้าพวยยามคืนคิดว่า ฯ อย่างสุกกำลังทั้งๆ ที่เข้าก็จะปลดกระเบศิยอยู่แล้ว ในที่สุกเข้าก็คิดว่าอกมาถึงทันไม้ทันหนึ่งรู้สึกหมัดแรงซึ่งฟุบหน้าลงที่คินไปร่วงรองๆ รากรไม้โคนกัน ขณะพังพาบนยื่นน้ำลมพัด เป่าวไฟข้มตัวเข้าไป ไฟไหม้หลังมีอดีตงรรษากุก ผมและหันหัวกันทุกทั้งสองไฟมีหมัด แท่ไม่ทราบว่าพระอะไรเสือไม้ใหม้ ตัวเลยไม่เป็นอะไร แล้วหมอก็คลุน

จากสวนยาซุก้าสมงวงช้างเกตือนที่ต่อไปที่กลังอาการณ์ภัตเตช์ กว่าคุมหนึ่งชั่วโมงวิสร้างโรงเรียนประถมแห่งหนึ่ง สังกะสี มีนั่งร้าน ประทุ หลังคา แต่ระรอนของถูกหักพังไปในอากาศ ชาญผู้หนึ่งถูกเสือไทรศักพ์บินชนขาหักทั้งสองข้าง รถจักรยานบินเข้าปะทะกันไม้ สินคำว่าเจอกผู้หนึ่งเห็นเค็กหอยิงคนหนึ่งกัดดังผ่านไปคล้ายถูกอะไรก็ตามๆ ชาญผู้หนึ่งจ้องคุกนหลายร้อยถูกพัดพาไปในอากาศร้าวกับเม็ดถั่ว

นอกจากไฟจะร้ายและลมจะแรง ไฟที่ไปกับลมวงช้างนั้นยังเผาอกชิเงนให้หมกไปอย่างรวดเร็ว จะนั่นกันไม่ทราบว่ากี่ร้อยกี่พันผู้หนึ่นไฟหันต้องล้มตายสุมกันระเนะ ระนากน่าสายสยองเพราจะขาดหายใจ

ในที่สุดมังกรก็ “ตาย” หน่วยบรรเทาทุกข์ที่ไปถึงกลังอาการณ์ภัตเตช์ได้พบเห็นภาพที่น่ากลัวร้าวกับผู้นั่นร้าย เนื้อที่หลายต่อหลายไว้มีคพเท็มไปหมด กหงคงก่ายสูญกันอยู่ห่าล่ายขันกัวย ผู้ที่หลบภัยที่บิริเวณนั้น ๕๐,๐๐๐ คนมีรือคออยู่ไม่กี่ร้อย ผู้หนึ่งก็เป็นนายแพทย์อิเกกุจิ

น้ายันนันนายพลเรือยามาโนโอะกลับถึงบ้านชั่วไม่พังก็ได้ทราบว่าท่านผู้หนูอิจิ ไปเยี่ยมนายนายพลเรือราชการเบนซึเป็นบุตรเขยและอยู่บ้านโภคแลกเดียงกัน ท่านก็ตามไปและพักค้างคืนที่บ้านนั้น และพวยยามจะจักหาคนเป็นรัฐมนตรีให้ครบชุด กับกองยศกับกรับพึ่งช้าจากผู้ต่อชั่วโมงทุกอย่างเช่นเดิม จนถึงเข้าก็ยังมีทำແหน่งว่างอยู่อีก ๒-๓ ทำແหน่ง

ท่านได้ทราบเรื่อง “อนิจกรรมมวลชน” ที่กลังอาการณ์ภัตเตช์เมื่อเข้าครุ่วันที่ ๒ กันยายน ช่าว่า่อนเรื่องอนาคตที่ให้พังหลังจากนอนไม่หลับมากตลอดคืนจนอ่อนเหลือเชื่อให้ท่านตัดสินใจปฏิบัติการยามชุกตะหุก ก็อ่อกำเนิดการแต่งห้องจะรัฐมนตรีทันทีโดยไม่รู้ให้ทราบ ทำແหน่งที่ว่างก็ให้ผู้อื่นรักษาการไปก่อน หลังจากส่งคนไปแจ้งแก่

นาราคผู้ที่จะเข้าร่วมงานให้ทราบถึงการพกตั๋วของท่านแล้วท่านก็รับเข้าເเพิ่มเสนอรายชื่อผู้สำเร็จราชการก็ได้ทั้งอนุมติทันที

คืนนี้เวลาทุ่มกวีมีพิธีแบ่งกั้งคณะรัฐมนตรีที่พระคำหันกเสวยพระสุราสาร (โรงน้ำชา) ที่มุนค้านหนึ่งของสวนในวัง ด้วยเกรงว่าถ้าประกอบพิธีที่วันจะไม่ปลอดภัยเนื่องจากไฟฟ้าเสียต้องทำพิธีโดยใช้แสงเทียนและแสงโคมที่ให้ทหารวังดีอ เสร็จแล้วผู้สำเร็จราชการประทานเงินส่วนพระองค์ ๕,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญอมริกันเพื่อสมบททุนชั่งคณะรัฐมนตรีซึ่กอยูชิคา กังขันเพื่อการลงเคราะห์ผู้ประสบภัย หลังจากนั้นยามาโนโโคปะรุ่มกุล รัฐมนตรีอยู่ขันกิก

บัญชาแรกคือการทำให้บ้านเมืองกลับมีระเบียบ เพราผู้ที่คนเป็นผู้พิทักษ์สันติสุขนั้นเป็นพวกรคนหนุ่มและพวกรหุ่นแรง เลยถือโอกาสสร้างแก้วกาหาด

บัญชูรวมแก่หลักศิริคั้งกำถังเมื่อ ๑๓ ปีก่อนหน้า ก็เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๓ พากกาหาดไม่เคยยอมรับการเสียเอกสารของตน จนสองชาติเกิดขัดซั่งและระวางกันเรื่อยมา มีพวกรากหลักอาสาอยู่ในดินแดนน้ำเมืองใหญ่ในบุนทุกเมือง พากก่อพยพเข้ามานั่งอยู่กันตามลำพังพวกรของเข้า ไม่พยายามเข้าร่วมวงไฟบุญด้วยกับพวกรบุน พวกบุนสังสัยพวกร้อยเย็นอ

หลังจากแผ่นดินไหวมีข่าวลือหัวใจเกียร์หัวใจเกียร์หัวใจที่ยวบลันและฆ่าพื้นดิน ถือกันจนกระหึ่ว่าพวกรากหลักกำลังรวมกันจะเข้ายึดโตเกียว ข่าวหลังนี้แม้จะเป็นไปไม่ได้เก็บมีผู้เชื่อกันทั่วไป และพากันจัดตั้งกองบังกัน มีคนชามุไร หล่าวไม้ไผ่ กระบอก และมีต้นข้าวสาลี พวกรักขักตั้งเครื่องกีขวางทางแยกที่ล่ากัดฯ เพื่อคันห้าหัวพวกรากหลัก

เนื่องจากพวกรากหลักกับบุนรุ่ปั่งหน้าหากแม่ยังกัน เขาจึงให้พวกรู้ที่สัมภาระเป็นชามากหลังออกเดียง "นา บี บุ เบ โน" เขาเมืองหลักว่าพวกรากหลักออกเดียงเป็น "พ" ไกรออกเดียงเป็น "พ" ก็โคนแหง แต่เมื่อ หรือทุกทีชนกาย

ชนบันดันก็ไม่มีผู้ใดทราบว่าในสองวันแรกชาวกาหาดถูกไล่ไปเท่าไหร แม้แต่จะพึงคาดคะเน แท้พวกรากหลักอ้างว่า ๙๐๐๐ คน รัฐบาลบุนรุ่ปั่งหน้ารู้ว่าพวกรากหลักเป็นผู้

พิทักษ์สันติอาชม่าไปสัก ๔๐๐ กม และก็ไม่ใช่ชาวเกาหลังหมด แม้ว่าจะมาไม่โกรจะ
ควบคุมผู้ดูแลกันเป็นผู้พิทักษ์สันติภัณฑ์ แต่พวกเกาหลังก็เรื่องกันทั่วไปเสียแล้วว่ารัฐบาล
ญี่ปุ่นทำเป็นไม่รู้ ไม่เห็นกับเรื่องที่ชาวเกาหลังถูกกรงแก

การข้าพื้นชาวเกาหลังนี้เป็นเรื่องของญี่ปุ่นส่วนน้อย คนส่วนใหญ่ผูกพันกับ
ธุรกิจรายอย่างสงบ การที่นักล้วมมีน้อย การแย่งชิงทรัพย์กันน้อย ผู้คนเข้ามาคนเดียวที่นี่
ไฟนั้นส่วนมากมีระเบียงวินัยดี

รัฐบาลใหม่มองคำสั่งเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน การลดภาษี
และออกกฎหมายชุดเดิมกำหนดให้ยกเว้นสำราญ กรรมนาคมเป็นอุปสรรคการช่วย
เหลือขั้นต้นของรัฐบาล การช่วยเหลือในตอนแรกจึงได้จากເອກະນຸມໃຈ

แทบทุกແພຍາບາດทำงานหนามรุ่งหานก้าวเพื่อรัชฎ์ได้รับบาดเจ็บหลายพัน
คนทั้งๆ ที่ท่องก่ออยู่ในภาวะอันลำบากอย่างยิ่งค้ายกันทั้งนั้น ห้างร้านหลายแห่งແขายชั่วโมง
และน้ำชา เข้าของกิจกรรมน้ำปลาตัววันหลังได้ใกล้โตเกียวคัดแปลงโรงร้านเป็นโรงรับประ^ร
เทาทุกที่ บรรทุกอาหารและน้ำลงเรือยนต์ต่อไปมาช่วยทางแม่น้ำ

ที่สถานีรถไฟกลางแห่งโตเกียว ผู้จัดการโรงรถจักรช่วยเหลือปลดอกภัยจากเพลิง
ให้กว่าร้อยชีวนะ เพาะเชาคาดว่ามันเป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินการเดินเรือน้ำวาย เชาให้
พนักงานตรวจสอบว่าร่างกายหรือร่างกายหลังไม่เสียหายพอจะอาสาเข้ามารอดได้บ้าง บางที
พนักงานขับรถต้องขับรถผ่านบริเวณไฟ ไม่มีเวลาขอครอบกว่าเจ้าหน้าที่จะฝ่าความร้อนอัน
ร้ายแรงไปสับหลังให้สำเร็จ

ทัวเดือนนี้เป็นที่หลบภัยของคนร้าว ๓๐๐๐ กม โดยให้อาศัยที่หักลิ้นก้าบบ้าง
อาศัยรถที่ขอกอนบ้าง ส่วนรถนอนไว้เป็นรถพยาบาล เด็กชายคนคล่องในรถโดยพนัก^ก
งานรักษารถทำหน้าที่หม้อทำแยก

หมวด A 21/10/2565

ในบรรดาผู้ลี้ภัยทางดูเ审ของไวนั้นผู้หนึ่งคือเทสุซิ อินโนรา ผู้จัดการหนุ่มผู้
ปราดเปรียวของโรงเรียนอินโนรา อยู่ในโรงเรียนก็ที่สุดของโตเกียวซึ่งอยู่บนโภค^ก
แฟรงก์ ลองค์ ไรท์ สมัยยังไม่มีชื่อว่าเป็นสถาปนิกชั้นยอดของโลก แผ่นดินไหวที่
ซัดหวัดการเลี้ยงเนื่องในการเบิกโรงเรียนซึ่งเพิ่งสร้างเสร็จใหม่เอี่ยม

โรงเรมไม่เสียหาย แต่ถูกไฟกุกคาม อันมารุให้กันขึ้นไปอยู่บนหลังคา ๑๐๐ คน อีก ๑๐๐ คนใช้ถังลำเลียงน้ำจากสะบั่งของโรงเรมส่งขึ้นไป เข้ากันไฟไว้ได้ คลอดคืนแรก

ทรงข้ามโรงเรมกือสวนริบิยาชิ่งมีผู้มาลงบกยัดเข้าพื้นกัน อันมารุสั่งผู้ร่วมงานให้เลี้ยงคนเหล่านั้นโดยไม่ต้องเกรงว่าหารจะหมด เช่นจะหาเพิ่มเติมเอง และจะก็ทำได้ พออาจารซักจะร้อยหรองหัง ที่เงินสดไม่มี และธนาคารก็เบิก เขาเก็บไปยึดเงินจากเจ้าน้ำที่สำนักงานการค่าประเทก แล้วส่งรัฐของโรงเรมแยกยกกันไปหาอาจารทางค้านหนึ่งอย่างโกรเกียช่องดูนให้การได้ ดังนั้นเขาเก็บมืออาจารเดี้ยงผู้หอบภัยกว่า ๒๕๐๐ คนวันและสองมื้อ และห้องอาจารของโรงเรมก็เบิกรับทุกคนโดยไม่คิดค่า

เมื่อโกรเกียเริ่มฟื้น สำนักงานบรรเทาทุกข์ถูกเดินชึ่งมีเจ้าน้ำที่ ๗๐๐ คนคือเริ่มงาน แพทย์และพยาบาลหลายศิบกนจากรอบ ๆ เมืองหลวงเข้ามาช่วย พอถึงวันขันทร์ที่ ๓ กันยายน ก็มีหน่วยรักษาพยาบาลอาสาสมัครทำงานอยู่ถึง ๘๐ คณะ

การสืบสานระหว่างกองนัญชาการในโกรเกียกับกองทหารที่ถังอยู่ร้อนนอกใจซันกัพิตาปันนำสาร ๔๐๐ ศ้า ไม่ขาดหาย ๓๕,๐๐๐ คนก็เข้าช่วย ทหารร่างชื่นมายไกรกัพท์และไกรเลข ตนน ทะพาน ทหารอันล้ำเดียงอาจารและนา

ชาวดอกเกียส่วนมากอยู่กันกลางแจ้ง เช่นที่สวนอยุเอโนและสนามหลวง (Imperial Palace Plaza) ไม่สร้างสถานที่เหล่านี้ก็คลายเป็นเมืองชั่วคราวเท่านั้นไปกว่ากระโจมและกระตือบที่สร้างกัวเศไม้มและสังกะสีเท่าที่จะเก็บหามาได้

การกันหาผู้รอดตายเริ่มก็ังแต่เมื่อไฟทางด้านเหนือยังคงไหม้อุ่นและขณะนั้นที่ในเมืองซึ่งไฟมอดแล้วก็ยังไม่เย็น ผู้ดูกันหาใช่เวลาเป็นสักพัก ๆ เที่ยวนุกมนั่นไปกามชาภปรักหักพัง ทะโภกเรือเพื่อนหรืออยาด ขังก็ถือป้ายชื่อผู้ที่หายไป

ผู้ที่แย่ที่สุดก็คือเก็กที่หดทางหลายพื้นกัน เจ้าน้ำที่ต้องเกี่ยวรับก้าไปช่วยหาผู้ปักกรองให้ เก็กที่ผู้ปักกรองสถาบันสูญญ์จักบันให้

เรื่องกระเทือนใจที่สุดคือเรื่องพอ ทุกคำบลอกอังจัดที่เก็บศพขึ้น เดพะศพที่ห้องชั่วคราวได้ว่าเป็นไกรจะเก็บร่อนอยาดมิตรไว้สองวัน แล้วจะส่งไปรักการ “ปลงศพนวลดชน” เสีย ไม่สนถูกตั่งเข้าโกรเกียเพื่อการปลงศพหลายท่อหลักกัน

บริเวณคลังอาการมีภัยที่ก่อตายเป็นมาตรฐานไปด้วย เข้าอาจน้ำมันสาดศพชั่วกระยะอยู่เป็นเนื้อที่หลักไว้ ไฟไหม้พออยู่หัววันห้าคืนจึงมอด

ความช่วยเหลือจากนอกประเทศเริ่มออกเดินทางสู่ญี่ปุ่น ก็แต่เย็นวันแรกที่เกิดเหตุ ขณะนั้นกองเรือสหรัฐประจำเฝ้าอยู่ที่เมืองท่าไคร์ในกานุกของแม่น้ำเรียนายพลดเรือเอ็คвин แอนเดอร์สัน ผู้บัญชาการกองเรือทราบข่าวจากวิทยุขอความช่วยเหลือจากโยโกฮามาซึ่งก้ารับได้ จึงสั่งให้กองเรือรับบรรทุกสมการะเท่าที่จะหาได้ และเรียกเรือทั่วๆ ในย่านนั้นคลองจนเรือที่อยู่ใกล้กันมีมาให้ไปช่วย กองเรือนี้ทำงานรวดเร็วมาก ไม่ถึงสองวันก็ไปถึงที่เกิดเหตุและที่ไฟยังไหม้อาการบ้านเรือนอยู่ และน้ำมันขังลูกใหม่ลอดอยู่ในท่าเรือโยโกฮามา

กองเรือพบร่องสำหรับทุกรถยนต์บรรทุกฟอร์คเล耶เว้ากรอบกรอง เอาชนะชั้นต้นภาระและเวลาภัยที่ ใบบริเวณประสนบกัยอันกว้างใหญ่ยั่นน้ำรถบรรทุกชุดหนึ่ง เกเรื่องมือชนส่งอย่างเกี่ยวที่โคอาทัยอยู่ห่างถ้วยสักป้าที่ นาวิกโยธินยอมรับกันดุกสั่นหัวใจ ขาดปรักหักพัง สร้างท่าเทียบเรือชั่วคราว ก็ทรงใจนำน้ำมากันตามแนวชายทะเลให้ผู้ค้ายังคงภัยอาศัย

ไม่ถึง ๒๕ ชั่วโมงหลังจากเกิดเหตุ ประธานาธิบดีแคลวิน คูดิค์ ที่ซักซาน ประชาชนให้บริจากช่วยญี่ปุ่นห้าล้านเหรียญ สมาคมใหม่มีรักันเรียกไร้ ๔๐๐,๐๐๐ เหรียญ สกุลตราดเพลเดอร์ให้ ๒๐๐,๐๐๐ เหรียญ เมืองชานพรานเชิลโกซึ่งถูกแผ่นดินไหวหล่มเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๙ และญี่ปุ่นช่วยไป ๑๐๐,๐๐๐ เหรียญช่วยญี่ปุ่น ๕๐๐,๐๐๐ เหรียญ ชิกาโกริให้ ๖๐๐,๐๐๐ เหรียญ ไม่กี่วันก็ได้ส่องเทาของที่พ่อหน้าหัวเจ้าท่านคุลิค์ซักชั่วโมงในส่องสักป้าที่ไม้ กระโน้ม ผ้าห่ม อาหาร และเวชภัณฑ์ที่ถูกญี่ปุ่น

พ่อหน้าหัวเจ้าท่านยกห้องของตนห้องที่ “ความเมือเสื่อนี้จะผ่านลืออยู่กันบังข่อง” “หัวใจแห่งชาติ” และจะระลึกถึงบุญคุณน้อบย่างมีวันเสื่อมคลาย” เมื่อนายพลดแอนเดอร์สันจะจากโยโกฮามา นายพลดเรือญี่ปุ่นผู้หนึ่งก็บอกว่า “พวกท่านชาวอาเมริกาได้สร้างความอัจฉริยะขึ้น” (หรือจะว่าให้พั่งชราบั้งสมสมัยก็เห็นจะดังว่า “——ได้ยังให้บังเกิดขึ้นชั่วสั่ง มหาศรัทธา”)

(ผู้เขียนเอ่ยชื่อประเทศไทยว่าได้บวชาคั่ว ของเติบไว้ให้ทราบจะได้ไม่โโน่ให้ผู้เขียน พากเราคนไทยใจบุญชอบให้ “กีมัง” งานวัดซึ่งได้หนวกหูเหลือกหู)

ผู้ช่วยเหลือชั้นยอดคือรัสเซียซึ่งส่งเรือ “เลนิน” ไปถึงโยโกฮามาเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน มีแพะยและพยาบาลไป ๖๙ คน เจ้าน้ำที่ญี่ปุ่นรับข้มเบ็นชินไปโถงแตงง อัชยาศัยไม่กร่อนดีจึงยก แต่แล้วก็กลับเป็นยังเหยเมื่อได้ทราบว่าพากนั้นได้รับคำสั่งให้รักษาเฉพาะกรรมการ และให้ “ฉีดเชื้อก้อนมีวนิสท์เข้าสมอง” คั่ว เรือเดินเรือได้รับเชิญออกจากญี่ปุ่น เพราะรัฐบาลญี่ปุ่นไม่เข้าใจว่าลัทธิค้อนมีวนิสท์จะช่วยบรรเทาภัยได้อย่างไร แคร์รัตเชี้ยกืออุตสาหส่งของวาการาว ๑๕,๐๐๐ เหรียญไปช่วยภัยหลัง

ศาสตราจารย์ยะกิตุเน อิมามูระ แห่งสถาบันวัดแฟรงกินใน ให้เวลาศึกษา รวมรวมทั่วประเทศเดือน แกบอกว่าเฉพาะโยโกเกียวทากายและทุาย ๑๐๗,๕๑๙ คน เจ็บ ๔๒,๑๓๔ คน ส่วนโยโกฮามาและเมืองเล็กอื่น ๆ ตายและหาย ๑๒๒,๕๐๗ คน เส็บ ๑๐๓,๗๗๓ คน (ชานฟรานซิสโกทากาย ๗๕๐ คน บาดเจ็บเรื่องรั้งไป)

แม้แต่ระเบิดปูร์มนูห์หรือการระคมเผาคัวยะระเบิดเพิงระหว่างสองกรมทหารที่แล้วก็ไม่ทำให้เกิดไฟ ใหม่ในญี่ปุ่นลงดึงชนาตนี้ บ้าน ๕๐๐,๐๐๐ หลังในโยโกเกียวถูกทำลายไป ๓๗๕,๐๐๐ หลัง ที่โยโกหามานับนา Kochava ไปร้ายละ ๘๐ เมื่อเปรียบเทียบกับโยโกเกียว แล้วก็เป็นเรื่องเล็ก

เพื่อบังกับไม่ให้ประชาชนเชื่อข่าวดีว่าเมืองที่ได้รับความพินาศจะถูกทอดทิ้ง หันนายกรัฐมนตรีมาโนโตได้ขอให้สถาบันกรมทรั่ว่างประกาศพระบรมราชโองการที่ ๑๐๙ การว่าจะสร้างเมืองโยโกเกียวและโยโกหามารื้นใหม่ ณ ที่เดิม “มารตซัน” พากันช่วยชรั่งสานสุการ แผนการฟื้นฟูบ้านเมืองก็เริ่มขึ้นทันที

นายกรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีมหาดไทย คือเกาน์ชินเปอิ โภโภ ได้ขอความร่วมมือจากชาร์ลส์ เอ. เบียร์ต นักประวัติศาสตร์เอมริกันผู้มีชื่อ ให้ช่วยปรับปรุงโยโกเกียว เมื่อหนึ่งปีก่อนแผ่นดินไหวครั้งนี้เบียร์คิดว่าด่านนี้อยู่ในแนวเส้นทางท่องเที่ยวต่างประเทศ ของโยโกเกียวอยู่ ๖ เดือน เขายกับไปญี่ปุ่นพร้อมกับความผึ้นว่าจะเสนอให้สร้างโยโกเกียวให้ล้ำเลิศไม่มีเมืองใดในมนุษย์โลกเทียบเท่า

แผนของศาสตราจารย์เบียร์ก ยามาโนโมโต และ โภโค นั้น จะสร้างกรุงทึ่งคงทันสมัย มีถนนกว้างปูดูกันไม่ให้ร่มรื่น สร้างสวนขึ้นใหม่ให้มาก และมีถนนสายๆ ให้คนเดินเด่น กับจะแยกแหล่งการค้าจากทำพาก แผนนี้กล้ายเป็น “จริงแค่ตื้น” ไป เพราะอยู่บุนไม่สิ่นใจประชาชนไทยอ้างฟรังเป็นสาระ หรือจะว่าเขามีผู้บริหารงานที่ใจเหี้ยมหาญในอันที่จะรักษา “หลักฟรัง” อย่างยึดขวาก็ได้

การจัดแหล่งที่อยู่ของกนกความอาชีพเป็นเรื่อง “ไม่พึงประดูนา” ของประชาชน เขาต้องการอยู่ที่ที่เขาเคยอยู่กันมาอย่างตั้งแต่สมัยบุญรักษากษา ยังกว่านั้นการที่รัฐบาลสนับสนุนให้กนกราษฎร์หนึ่งย้ายไปอยู่ที่กนกชนบทภายหลังแผ่นดินไหวทำให้ขาดแรงงานอย่างร้ายแรงจนกระทั่งการก่อสร้างกนกแผนเป็นเรื่องเกือบสุดสวัสดิ์

ระหว่างที่แผนของศาสตราจารย์เบียร์กท้วิความวินเทชไกล์เมืองพระกรีอาเรย์ยังขึ้นไปทุกวัน และจำนวนกมมารธิการ กรรมภิกิการ อภิกรรมการ อนุกรรมการ กลุ่อกันกระหึ่มกรรมพิการแทรกด้านมากมายหลายคณะขึ้นทุกทันนี้ ประชาชนก็สร้างเมืองขึ้นเรื่อยๆ ตามใจชอบ ยุ่งเหยิงรุ่งรังยิ่งกว่าเดิม เด็กต่างและชาตกปรักหักพังก่ออย่างไปกลาโหมเป็นกรอกซอ กับแคนบคกเดียวไปตามเพียงไม่ถ้าหลังคา “กระปอง” ท่านผู้รัง กือศาสตราจารย์เบียร์ก ได้แต่คุ้ยความง่วงและผิดหวัง

แม้จะมีอุปสรรคเช่นนี้รัฐบาลก็ได้พยายามสร้างสิ่งที่คือเท่าที่ยังจะทำได้ คือ อาคารสวยๆ และถนนลมๆ หลาຍสาย ที่เห็นจะคือสุกคือสร้างสวนใหม่หลายแห่ง ปูดูก ไม้งานๆ เช่นหิติวและเชร์รีนลายพันกัน หนึ่งในบรรดาที่สวยที่สุกคือสวนสมุนไพร มีทางเดินเด่นร่มรื่นนานาแนว น้ำสุกคือห้องส่องผึ้ง สวนนั้นอยู่ไกล์คลังอาหารน้ำกันท์ ซึ่งบันนี้ กลายเป็นที่ทำการค้าไปเสียเป็นส่วนมากแล้ว แต่เข้าไกกันเครื่มไว้ส่วนหนึ่งก็แต่ พ.ศ. ๒๔๖๖ หลังจากแผ่นดินไหวไม่กี่วัน เพื่อสร้างอนุสรณ์สถานแก่ผู้ชายในไฟครั้งใหญ่ คราวนั้น ขณะนั้นที่นั่นเป็นสวนสำหรับเก็บเด่น ไกล์ทางเข้ามีพิพิธภัณฑ์สถานขนาดย่อม สำหรับเก็บสิ่งที่เก็บให้ระลึกถึงความวินาศรัตน์

สถานสวนนั้นมีอนุสรณ์สถานสูงสามชั้น มีโภชฐานใหญ่บรรจุกรุหินคู่เคราะห์ ร้อย ๔๕,๐๐๐ คน มีไฟคุกคุก ที่บุชากลางห้อง “ทดลองกาล”

ทุกนี้ในวันที่ ๙ กันยายน มีกิจกรรมพิธีรำลึกถึง ไอยมีกันทร์ จากวังหลวง และมีเจ้าชายหรือหญิงผู้เป็นสมรสชิกในจักรพรรดิกระถุงทรงเป็นประธาน เมื่อถูกต้องนาทีจะเที่ยงจะมีสัญญาให้ทุกคนโถงการรำลึกถึงเสียชีวิตรากวนนั้น

ภัยธรรมชาติไม่มีอะไรรุนแรงร้ายกาจเท่าแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ฯ บางที่ถูกทำลายเสียหายมากเป็นพื้นที่กว่า ๑๐๐๐ ล้านคน ที่ตายกันมากที่สุดเท่าที่มีการบันทึกไว้คือ ที่เมืองลาด เช่นเดียวกับประเทศไทยเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๗ ภายใน ๘๓๐,๐๐๐ คน

แผ่นดินไหวร้อยละ ๔๐ เกิดตามขอบมหาสมุทรแปซิฟิก ศูนย์กลางของการไหวส่วนมากและที่รุนแรงที่สุดอยู่ลึกเพียงสองสามไมล์ แต่ว่าบางรายศูนย์กลางอาจลึกถึง ๕๕๖ ไมล์ สาเหตุของการไหวคือการที่ผิวโลกแปรรูปอยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดการไหวใหญ่เฉลี่ยปีละ ๒๐ ครั้ง ไหวครั้งใหญ่จุนกระชิมหนึ่งล้านครั้ง.

(ร.ส. ๒๕๓๗, ໄทที่ ๔๔ ๙.๙.๗๖)

เมื่อปลายเดือนกันยายน ๒๕๓๗ ได้ผู้นับ
เวราพักเข้าประจำอยู่บ้าน มีกิจภัย ๓๗๖๕ คน
นาคเขีบ ๕๙๙๘ คน หาย ๑๗๗๕ คน ไว้ที่อยู่
๘,๓๐๐,๐๐๐ คน

(วันข่าวประชาสาร ๒๕๓๗ ๙.๙.๗๖)

គុណគរបៈ

វាន់នៅការអសក្សតានោមិតុង ដែលកើតឡើង
ឡើងហាកនុប្រទល់គឺគេដើម្បីរៀបចំ
ចំណាំដែល កិចចនីជារាងកុងកម្រិតខ្ពស់នៅ
ជាតុកវាជាយករណ៍ដែលបានដោះស្រាយ ស្រាវត្រូវឱ្យដោះ
ដោះស្រាយកម្រិតនៅវាក្រោម ដែលមែន - ទៅវាត្រូវកោះ

“បើខ្សោយការអសក្សតានោមិតុង ការកែវិនិយោគដែលដើម្បី
បាន កុណគរបៈ “អេរាជបន្ទាន់ បាន ការ
កុងអំបី ខ្សោយការអសក្សតានោមិតុង ដោយខ្សោយការ
គុណគរបៈ បានដោយខ្សោយការ”

(រ.ស. ២៥៣៧, ៩.៩.៧៦)

ເຫັນຍ່າງກັນຮັບໃຫ້ຫຼາດ

ເມື່ອຮາວ ១១ ປີມາແດວ ປະທານາທິບຕີຢູ່ສະເລືດໃນ ຖຸນິທເຊັກ (Juscelino Kubitschek) ແກ່ງບຣາຊີດ ຜູ້ໄມ່ເຄຍໄກຍິນຄໍາຂວັງວ່າ “ຫາດີທີ່ຈະເຈົ້າຢູ່ກ່ອງປະຫຍັກ” ຂໍ້ອື່ນບຣາຖຸເກຣີອງບິນຂອງອັກຖະບີ່ເວັນເຈີນ໌ (Vengeance) ລາຄາປະມາດ ៧៥០ ລ້ານບາກເອົາໄປກັ້ງຊ່ອການຮັງຊື່ເປັນບ້ານເກີດຂອງກົນວ່າມີນາຫ່າໄສ (Minas Gerais) ແກ່ໜ້າວມືອງທດວຽງຈູ່ ດີ ເຈເນຣູ (Rio de Janeiro) ໄພດເວີຍກເສີຍວ່າເບີສໂຍອັນໂກນິໂໂລ (Belo Antonio) ອັນເປັນຊ່ອກົວເອກໃນເຮືອງກາພຍນທຣີຜູ້ມີຮູ່ປຳກາມແທ່ໄຮສມරດກາພ ເນື່ອງຈາກເວືອນນີ້ໄດ້ບຣາຖຸເກຣີອງບິນ ທີ່ເປັນຄັ້ງນັ້ນນີ້ໃຫ້ເພົ່າວ່າໄມ້ມີເຮືອບິນ ແກ່ເພົ່າວ່າຖຸນິທເຊັກແລະພົດເວືອນອີກສອງກົນຜູ້ໄດ້ກຳຈົງດໍາແນ່ນໆປະທານາທິບຕີສົບຄ່ອມານັ້ນນີ້ອ່າງ “ມີນັ້ນ່າງ” ໃຫ້ເກີດຂາດລົງໄປໄດ້ວ່າຈະໄຫ້ກອງທັພອາກາກຫຼືກອງທັພເວົ້ວເປັນຜ່າຍກຸນຄຸມເກຣີອງບິນ. ທັພອາກາກອ້າງວ່າມີອ່ານາຫຼັກວຸນຄຸມເກຣີອງບິນທີ່ປະເທດຄາມກົງໝາຍ ຜ່າຍທັພນ້າອ້າງວ່າ ທ່ານອາກາກໄມ້ຮູ່ຮະບັບແບບແພນທີ່ໃຊ້ໃນເວືອນທັງໝົດຮັກກະເສແລະເວົ້ວ ເມື່ອປີ ២៤០៨ ທັພນ້າຊ້ອເກຣີອງບິນຜຶກແບບທີ—២៩ ນັກເກຣີອັນແດລເຊີດຄອພເທກ່ອງອົກສໍ່ເກຣີອັນເພື່ອໃຫ້ກັນເວົ້ວ ແກ່ກີ່ໄນ້ສາມາຮັດຈະນຳດັ່ງເວົ້ວໄດ້ເພົ່າວ່າທັພອາກາກໄມ້ຍ່ອມ

ປະທານາທິບຕີຢູ່ເບີໂທ ດົກສະເຫຼີດ ບຣັງໂກ (Humberto Castelo Branco) ຜູ້ເກຍເປັນນາຍພົດທ່າງບັກປະວົງເວົ້ວອັນນີ້ມາຈານເກີດອັນຫັນວາຄມ ២៤០៧ ຈຶ່ງກັດສິນໃຈອນຸມືໃຫ້ທັພນ້ານໍາເກົ່າງບິນດັ່ງເວົ້ວ ຮ້ອຍເອກທັພເວົ້ວບິນຜູ້ທີ່ນີ້ໂກຮູຈັດໃຫ້ບິນກລົງເຊີດຄອພເທກ່ອງເສີ່ລ້າທີ່ນີ້ ວັ້ນນາກົງທັພເວົ້ວບິນແທນທີ່ຈະສັ່ງສອບສວນລົງໂທທັກລັບຕາອອກ ວັ້ນນາກົງທັພເວົ້ວບິນຄອນໄໝມກີ່ພລທ້າວນາງຊີໂໂລ ເກ ເມື່ອ ເຊ ຊູ້ຈາ (Marcio de Mello e Souza) ກ້າວໄສເກີດ

เกี่ยวที่จะถูกบัญชีหานี้เสียที กลับถูกเดียงกับประธานาธิบดีรุนแรงจนได้รับเชญให้ออกจาก
ท่าหนึ่ง เมื่อถูกตั้งเงื่อนแมร์กาม ๒๕๐๘ ประธานาธิบดีที่ทรงจอมพลนักประชากา
เอคูาร์โโค โภเมช (Eduardo Gomes) “บิดาแห่งทัพอาภาพร” อายุ ๖๙ ขวบ ผู้เคย
สมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีต้องกรีงแก่ไม่ได้รับเลือกเป็นรัฐมนตรีกระทรวงท่าเรือ
อาภาพร โภเมชสถาบันตนเข้ารับท่าหนึ่งแล้วก็ไปสวดอ้อนหวานที่โบสถ์ สามวันก่อนมา
ประธานาธิบดีที่สืบให้พ้นน้าครอบครองของลิโอเพเตอร์ ให้ทัพอาภาพรคุณเรียบิน ที่นั่นก็ถึง
คราวของรัฐมนตรีผู้ชายน้ำสาออกบ้าง ทัพเรือบินคงจะพบอุปสรรคอีกเยอะ

ทนาย (เพราเจมี่ฟาร์ญ) ผู้หนึ่งบอกว่า “ผมกลัวการที่จะต้องเป็นนักบินของ
ทัพอาภาพรผู้จะท้องบินลงบน เบลizi อันโคนิโอลีสกุ”

เมื่อแรกผู้ฟ่ายนิกร้า แต่เมื่อคิคิไปคิกมา ก็เลยหัวร้อไม่ออกร.

(นิวสวีก ๒๕ ม.ค. ๖๘)

สมรรถภาพของศูนย์ฟาร์น

ประธานาธิบดีบีบานลัลว กรรมการสอนห่วงโซะหน้า
ทบวงน้ำชลนาคต่าง ๆ ของรัฐบาลหัวรุสเซีย ๖๘ หน่วย
ต่างศึกษาเรื่องเหล็กน้ำ การขาดแคลนน้ำ ผลกระทบให้ตัว
ศักปรีดี จึงได้แนะนำให้ตัดจำนวนน้ำของชาวต่างๆ (เพราเจ
เม็นเรื่องของน้ำ) ลงเสียบ้าง แต่ก็ยังประจวบว่าชั่วบันทึกน้ำทุกๆ
ปฏิบัติงานดังกล่าวอีก ๕๐ หน่วย

ผู้แทนรายบุรุษเห็นว่านี้ชื่อของน้ำที่ต้องร์ สังกัด
หัวรุสเซียทั้งนั้น บอกว่ารายน้ำของตัวตน กรรมการ ชั่วคราว
ตัดให้ชุดน้อยกว่า ๗ รวม ๖๘ combe ซึ่ง ๕๕ บันทึกน้ำที่ต้องร์
นั้นน้ำซึ่งความรวม บันทึก ๒๐,๐๐๐ หน้า อย่างประธานาธิบดี อีก
คำ คำแนะนำน้ำที่เมืองน้ำทุกบันทึกทั้งหมด.

(ร.ค. ๘.๔. ๖๘)

พระราชบัญญัติ ตราสารที่จดทำอยู่

ให้ความตามรายงานประจำปี ๒๕๐๘ ของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งพิมพ์สวยทรุเชื่อ
กระดาษอาร์ททั้งเล่ม มีภาพประกอบมาก โดยผู้มือของ “ผู้ถ้องราชทัณฑ์” ว่า—

การทรงไทยในยุคเริ่งรักพัฒนากำลังก้าวหน้า ดูที่จะยิ่งกว่ากิจการอื่นหลาย
อย่างด้วยช้าไป มีการส่งเจ้าน้ำที่ชั้นผู้ใหญ่ไปประชุมคุกงานและศึกษาในต่างประเทศเสมอ
ไปเรียนขั้นปริญญาโทที่ยอดเยี่ยมของรัฐบาลนั้นก็มี ต่อไปหากได้ยินคำอาสา-
มุกธรรมศาสตร์มหาบัณฑิตหรือราชทัณฑาศาสตร์คุณวุฒิเกิดไปครอบฯแปลกใจ นายพระเจ้า
ชั้นผู้น้อยก็ต้องเช้า “โรงเรียนข้าราชการฝ่ายราชทัณฑ์” สำเร็จปุ่นพาลายร้อยเด้ง

ผู้ถ้องชั้นวัยหนุ่ม (ไม่กล่าวถึงสาว) เมื่อแรกเข้าไปก็จะถูกสมม獾ณ์โดยนัก
สังคมสองเคราะห์สาวและสอบเชาว์ เพื่อ “จำแนกตักษณ์ผู้ถ้องชั้น” ซึ่งเป็นงานหลัก
อย่างหนึ่ง เจ้าน้ำที่ผู้ดำเนินการจึงก้องประชุมหารือกันเพื่อสรุปผลการวินิจฉัยนั้นและ
วางแผนทางการอบรมที่เหมาะสมที่สุดที่ไป นับว่าเยี่ยมยอดอย่างกว่าการศึกษาอบรมนอก
พระบรม ภัจจะเห็นได้ว่านักศึกษาชั้นนอกจำนวนมากศึกษาไม่สำเร็จ เพราะหลงไปศึกษา
วิชาที่ไม่เหมาะสมกับลักษณะนิสัยและความสามารถของคน เนื่องจากเห็นว่าเก็บบัง
เพื่อเข้าเรียนกันบ้าง พ่อแม่อย่างให้เรียนบ้าง บังเอิญสอบคุณเลือกได้บ้าง โดยไม่มี
นักสังคมสองเคราะห์ นักจิตวิทยา นักการศึกษา ช่วยทดสอบเสียก่อนว่าควรจะเรียน
อะไร ทำให้เสียชั้น เวลา และเงิน ทั้งของตนและชาติ (ชาติอีกแล้ว)

ได้เน้นภารกิจการฝึกอบรมและประกอบศึกษาในลีลาท่าๆ ของผู้ถ้องชั้นวัย
หนุ่มแล้วน่าชื่นใจ ทุกคนส่วนเสื้อยืดคอปก กลางเงาขาสัน ถุงเท้าสัน และรองเท้า
คู่เรียนร้อย ยกย้ายสายคัวไปตามจังหวะกลอง ฉาบ และชลุย ที่พากชาบารลงกันเอง

และที่ขาดเสียไม่ได้ เพราะจะทำไม่ให้กันสมัย ไม่ โถกเข็มกับที่เราเป็นทางการยธรรมหรัง ก็คือครั้งหนามาเย่อ (drum major) นอกจากานนั้นก็มีกีฬา เช่น บาสเกตบอลล์ ให้เล่น ดุกคิคดึงเก็งกีๆ (นดดูกุ) ผู้สูงเสียผ้าป่าปุ เดินเท้าไปล่า บุกน้ำยำโกลนซึ่งมีพยาธิ นานาไปโรงเรียนโกรโกโกราด หลังการวิ่ง ถึงกับห้อง “กีฬาสุขา” จนเป็นพอกันไป ก็มี เพื่อหาเงินสร้างโรงเรียน ทำให้นักถึงคำโกๆ ว่า “ความเป็นธรรมแห่งสังคม” หรือ อะไรเทือนกันนั่น ว่ามันมีความหมายว่ายังไง?

เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๐๘ มีการทำพิธีเปิดโรงเรียนแห่งหนึ่งซึ่งขออกรายการถ่ายนามสกุลใหม่ๆ ก็อโรงเรียนรัฐวิสาหกุลศึกษา เพื่อแสดงเกราะห์ขุตราหดาน “ผู้รับการอบรม” และผู้อาชีพที่หน่องตะลอกจังหวัดราชบูรยอง (คำว่า “ผู้รับการอบรม” ของกรมราชทัณฑ์นั้นห่านหมายถึงบุคคลอันนี้พอด ทำให้ประปนไชว์เข้ากับผู้รับการอบรมผู้ เป็นข้าราชการ)

นอกจากนั้นก็มีผู้สูงมุกเดือนที่หมุนเวียนไปตามที่ทางรัฐบาลกำหนด ให้ผู้ต้องชั่งได้อ่ามาโดยทั่วถึงกัน (แต่สุดท้ายของท่านว่ามีผู้ต้องชั่งไม่รู้หนังสือ ๖,๑๔๔ คน) มีหน่วยแพทย์ เกลื่อนที่เที่ยวคระเวนครัวเยี่ยมเรือนจำ ทำนองเดียวกับที่คณะกรรมการกลางรักษา ความปลดปล่อยแห่งชาติจัดสำหรับคนนอกกระวาง แต่คงจะมิใช่ เพราะเกรงผู้ต้องชั่งจะเอ้า ใจออกหากสมควรติดกระวางเมืองจันทร์อยู่นานเห็นอ ปี ๒๕๐๘ มีผู้ต้องชั่งได้รับการตรวจรักษาทั้งสิ้น ๓๒,๐๕๓ คน แต่มีการเข้าเยี่ยมรักษาฯ ให้ในการรักษาเพียง ๓,๘๙๙ คน อีก ๒๔,๑๕๙ คน คงจะรักษาโดยไม่ต้องใช้เวลาภัยที่เช่นนักผ่องใส่ของแสง นวัก (โดยไม่ ต้องใช้น้ำมันชึงจะ ต้องถือว่าเป็นเวลาภัย) หรือไม่ก็ปล่อยให้ออกไปหาเวลาภัยที่กัน เอาเอง

นอกจากมีหนังสือกับหมวดเกลื่อนที่แล้ว ยังมีภาคยนต์เกลื่อนที่อีก ปี ๒๕๐๘ มีผู้เข้าชมรวม ๑๗,๔๔๖ คน (โปรดอย่าห์หมายความถึงผู้ yan ทางกระวางค้าย) นอกจากนั้นยังจัดเครื่องรับทรงทัศน์^๕ วิทยุและขยายเสียง เครื่องดนตรีทั้งไทยและต่างประเทศให้กับ

กระวางครั้งใหญ่ครั้งใหญ่ ที่บ้านนั้น ทำให้เกิดในที่ชุมชนนั้น ทำให้เกิดการสร้าง ใหม่ให้โถ่โถ่ในและแรกที่สูงบันเยินห่างจากความจักเจ้าของ เพื่อให้ผู้ต้องราชทัณฑ์ นั้นที่อยู่เป็นเอกเทศ ได้รับทั้งความสงบและความสมาย มีอาณาศูนย์รัฐบาลและเทศบาล ภูมิ

ที่ต้องย่างยื่งก็คือการฝึกอาชีพห่าง ๆ อบรมทางศาสนาและวัฒนธรรม กับให้การศึกษาวิชาสามัญดึงประณม ๔ และจะขยายให้ถึงประณม ๗ ทั่วทุกแห่ง ในปี ๒๕๐๘ จัดสอนเดิม ป. ๗ หลายแห่งแล้ว ในปี ๒๕๐๙ นี้ มีนักเรียน ๓๓,๖๙๖ คน สอนให้ห้าน้อยออกเรียนได้ ๑๒,๖๙๘ คน สอบให้ประกาศนียบัตรประณม ๔ ถึง ๔,๖๓๓ คน

นับแค่ปี ๒๕๐๙ ถึง ๒๕๑๘ มีผู้สำเร็จธรรมศึกษา ศรี โภ เอก ๑๐,๕๒๐ คน ในจำนวนนี้ห้าน้อยก็กลับเข้าคุกเพียง ๘๐ คนเป็นนักธรรมครึ่งวัน สถิติหนึ่งในห้องพึ่งครัวกว้างปั๊วะปล่อง ๑๐,๕๒๐ คนนี้ออกไปหมกแล้ว มีกลับเข้าไปเพียง ๘๐ คน ความจริงเห็นจะมิใช่เรื่องนั้นหรือกรรมมั้?

ผู้ต้องซังผู้นับถือศาสนาอื่นก็ได้รับการอบรมและให้ปฏิบัติความด้วยของตน เช่นอิสลามิกชนก็ได้รับอนุญาตให้อือวาฟ้ากับน้ำเส้นเดือน

คิด ๆ ไปก็น่าจะพาคนไปศึกษาเรื่องให้สนใจ แต่ความจริงมันก็ไม่ง่าย กว่าจะเข้าครัวกว้างได้ต้องทำความผิดเสียก่อน แล้วคำารวจท้องขับ (ถ้าคำารวจไม่ยอมขับ—หัวที่เป็นข่าวในหนังสือพิมพ์ จะเข้าทุกอย่างแล้วเจ้ากรุงมาร้องเรียนเงี่ยบ ๆ ให้เรียบร้อย ถ้าร้องโวยวายอาจถูกทำร้ายขับพาไปเสียที่อื่นซึ่งไม่ใช่ครัวและไม่สนใจอย่างครัว กะร่าง กะพรัง กะฟ้า ชือกอินชูลิน—ก็ออกไปทะเลาะ) แม้ถูกขับแล้วก็ยังไม่แน่ บางที่สอบสวนกันเสียยำแย่ อัยการสั่งไม่พ้อง ก็อดไปทะเลาะอีก อัยการพ้องแล้วแก่ผู้พิพากษาทักสิน ฟลั่อยหรือร่อการลงอาญาให้ออกไปทะเลาะอีก ไม่ง่ายเลยจริง ๆ

ที่จริง ๆ อีกอย่างหนึ่งก็คือ ถึงแม้ว่าครัวจะมีหัวร่วมน้ำอยู่ริ่วนกนก ไม่อยากอยู่ จึงมีการแหกคุกและหนีไปไม่ต้องแหกคุกให้ลำบากอยู่เสมอ (โปรดอย่าหนีรวมพวกที่ไปหาช่องวัฎให้นายครัวเนื่องในวันคล้ายวันเกิด หรือไปทำงานเลี้ยงสักวันหารายได้ให้ครัวอย่างที่ชลบุรีตามข่าวหนังสือพิมพ์) ผ่านนายครัวทึ่งสัยว่าหัวร่วมกันจนสุดก้าลังความสามารถที่จะให้ครัวกล้ายเป็นส่วนรักบ่อบี ยังคือก็หนีกันอยู่อีก จึงต้องจัดให้มีการวิจัยกัน ในปี ๒๕๐๘ มีการวิจัยการหนี ๔ ครั้ง (๔ ราย) ไม่ทราบว่าได้ผลไร เหาว่าคงพิคเมียดสรวงภาพมากกว่า เมื่อเบื้องโอกาสให้ก็เลยหนีไปหาความทุน เอกครัวเดินเสียบั้งนั้นแหละ ถ้าไม่ผิดก็คงถูกแน่ ๆ

สอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยวต่างด้วย ผู้ได้รับพระราชทานอภัยไทยเมื่อปี ๒๕๐๖ จำนวน ๑๖,๔๙๘ คนนั้น จนถึง พ.ศ. ๒๕๐๙ มีกลับเข้าไปรับบริการยอดเยี่ยมของท่าราชเพี้ยง ๑,๓๗๐ คน หรือพันละ ๘๓ คน เกณฑ์เฉลี่ยสำหรับคนตั้งประเทศ (ซึ่งก็จะเป็นท้องน้ำหมู่คลังแต่อาชีวันหนึ่งไปจนถึง พฤษภาคมที่เตรียมจะเข้าโลง) ก็อยู่ในระดับ ๑๓ คน แต่สำหรับผู้ที่เคยทราบชื่อรัชชาติของท่าราชแล้วก็เข้าไปอีกห้ามีละ ๘๓ คน ก็อยู่เกือบ ๖๙ เท่าของคนไม่วัดจักราช นับว่าเป็นเครื่องยืนยันอย่างที่ยังไวย่าท่าราชไทยนี้ดีจริงๆ แท้ถึงยังไวยอีกกว่า ๑๕,๐๐๐ คนก็ยังเท่าคุณอิสสระภาพยังกว่าสิ่งอื่น ไม่คิดกลับเข้าไปหาความสมบายนอกพระราชนิเวศน์ ผู้สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณกว่า ๑๕,๐๐๐ คนนี้นอกจำกัดช่วงระยะเวลาการซ้อมสังคมซึ่งก้องจากให้กินฟรีอยู่คือแล้วก็คงจะออกไปทำประโยชน์แก่สังคมตามความสามารถของคนกัวย น้ำชีชุม ผลของการศึกษาและฝึกอบรมที่กล่าวข้างต้นคงจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เขามีคิดกลับเข้าคุณ แม้ว่าจะไม่ใช่ทุกกรณี เพราะรุ่นวงศ์ที่ออกไปก็คงจะขาดแคล้วท่าความผิดไม่ควรจะไหว อายุมากขึ้นทำให้ใช้ใจเยือกเย็นลงบ้าง ศักดิ์อภิเษกกล้มหายใจจากไปเสียแล้วบ้าง ผู้ที่กลับเข้าท่าราชเพี้ยนเหตุนี้คนจำนวนหนึ่งเป็นบัญหามากที่สุดคือผู้ที่ศึกษาและฝึกให้ไทยกลับเข้าไป ๘๐๒ คน รองลงมาคือพวกร้อยทุรพ์ยศตันผู้อื่น ๔๙๖ คน สองพวกราม ๑๗๔๕ คน เกือบห้าร้อยละ ๘๙ เพริ่งคนสองพวกรันนีเปลี่ยนนิตย์ยาก เมื่อมีชื่อว่า “ปศุปติอย” หรือพระราชทานอภัยไทย ประชาชนทั้งที่ท่านเรียก “ชาวบ้าน” และชาวอีรากุญช์ซ่อนเรียกประชาชนว่า “ชาวบ้าน” และคงจะนึกว่าคนของเป็นชาววิมานทั่วพากันระหว่างบ้านและวิมานของคนมากขึ้น

สอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยวต่างด้วย ผู้ได้รับพระราชทานอภัยไทยในปี ๒๕๐๖ เทียบกับจำนวนนักธรรมที่กลับเข้าไปรับบริการของกรมราชทัณฑ์ แต่สอดคล้องไม่มีอยู่ในรายงานดังกล่าว จำนวนนักธรรมผู้ได้รับพระราชทานอภัยไทยในปี ๒๕๐๖ เทียบกับจำนวนนักธรรมที่กลับเข้าไปรับบริการของกรมราชทัณฑ์ แต่สอดคล้องไม่มีอยู่ในรายงานดังกล่าว

ที่มา: 21/10/2565

สำหรับภาระของสังคมนั้น กรมราชบูรณะปี ๒๕๐๙ ได้รับงบประมาณฐาน ๑๒๐,๓๖๑,๙๐๐ บาท มีผู้ท้องราชทัณฑ์เฉลี่ย ๔๒,๔๗๖ คน เฉลี่ยว่าท้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อให้เขากินฟรีอยู่คืนละ ๒,๘๖๗ บาท หรือวันหนึ่งคืนละ ๗.๗๙ บาท ปี ๒๕๐๙ ก็มีอย่างไทย (ไม่เฉพาะชาวไทย ถ้าคิดเฉพาะชาวไทยยังต่ำลงไปอีก) มีรายได้เฉลี่ยคน

หนึ่งปีละ ๒,๕๐๙ บาท ก่าใช้จ่ายสำหรับนักโภชนาศึกษาและนักเรียนสี่ของผู้ที่เข้าใจก้องเพ่งเสียงดียงคุเชา พลเมือง ๓๐ ถ้านครี (พ.ศ. ๒๕๐๘) ถูกยกวักระเบ่าไปกันลดประมาณ ๕ บาท อย่างไรก็ถือว่าใช้จ่ายสำหรับ ทำราช อัยการ และกาลให้ปัวคิร์ยะเยย

“แทน เมืองแม่น” เสียงลงใน “สยามรัฐ” ฉบับวันถุกร์ที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๑๐ ว่าไม่มีรายแรงมาก กินถูกไม่ถูกก็ไม่แจ้งความเพราภกตัวถูกเด่นงานชั้นคิม เขาเขียนว่า “ภัยอันซ้ำซากของคุกเวลานี้เป็นภัยที่เขาไม่กลัว ฝ่าเข้าหากอย่างมากก็ติด ๕ ปี เข้าไปอยู่ให้รับรองก็เรียบๆ อย่างมากก็ ๕-๖ ปีเท่านั้น ดังนั้นไกรชินเอาเรื่องไปบอกทำราชฯ ขาดสันจากกระวางจะค้างถึงเสีย”

คำเตือนของ “แทน เมืองแม่น” คงจะช่วยบีบบังได้ที่ว่ากระวางไทยนี้ห่างคิริเสียงเหลือเกิน สงสารทำราชชั้น แต่สงสารทัวเองยังไงก็ทำว่าทำราช (เพราภกตัวไม่ถูก).

(๒๔ บ.ค. ๗๐)

ลดจำนวนหลเพื่อขอให้มีต้องราชแผน

เมื่อสัก ๔-๕ ปีมาแล้วเชื้อให้สำรอง ถ่านชัยในครัวเรือนครั้งแรกหลังครรภ์โอด ปราบถูกว่ามีหมาเมื่อ ๒๖ ๒๗ ถ้าน เมื่อ H.C. ๒๕๘๐ ก่อนเข้าแขวงครรภ์ดีเช่นนี้ก็เป็น ๔๕ ถ้าน ตามการดูเรื่องใหม่บันทึกว่าเมื่อวัน ๒๕๘๐ จนนี้ไม่เกิน ๒๕๘๑ ถ้าน ถูกหันหางเข็น ๒๕๘๑ ถ้าน เท่าที่ควรจะเป็นหัวอย่างการอุดมด้วยความประทุมปกติ สำหรับให้สันนิษฐานกันได้ว่า ชาวนวนวนไประบบท่วง ทรงครรภ์ ๔๕ ถ้าน จำนวนหัวรวมทั้งเด็ก ๒๐ ถ้าน ซึ่งไม่มีโอกาสให้เกิดครรภ์ดีจะเพิ่มเป็นหัว ๑๙ หัวก็คงจะดีกันนุ่มนุ่น สาวยังคงหัวหนักหัวไว้ด้วยครัวเรือนอีก ๒๕ ถ้าน ในจำนวนนี้เป็นหัว ๑๐ ถ้าน

เดียวนี้รักษาซึ่งมีพิษมากกว่าราช ๒๐ ถ้าน กาวเดือดซึ่งเป็นเหมือนหัว ไปป่าผู้คนไปว่า (labor camps) ไปท่าทางของสาธารณรัฐเมืองนั้น จำนวนนักโทษ ก็ออกเช้า ค่ำรุ่ง นั่งช่วนก้าให้อัศจรรยากรณ์ก่อครม รักษาซึ่งบุญช่วย ประกอบกับตัวเชื้อเสื้อเดือน ๒๐ น.

(Brief ๘.ค. ๘๖)

คำรำชອังกฤษสอง

ขอทัน แก๊เพสทิก นักสืบค่าของสกอตแลนด์ยาร์ด เจ้าความหลักไว้ใน
หนังสือชี้ปิ Given in Evidence บางเรื่องน่าสนใจ เช่น

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ บุตรผู้พิพากษาผู้หนึ่งถูกฆ่า คำรำชสอบสวนคนตั้ง ๗๐,๐๐๐ คน บางคนอยู่ถึง สาร. บางคนอยู่บ้านแห่นคินใหญ่ช่องยูโรป

หลังจากเกิดเหตุเจ้าหน้าที่ของกองทัพอุกาธีสอบสวนทหารและผลเรื่องที่ทำงานในหน่วยงานของกองทัพ ซึ่งอยู่ห่างที่เกิดเหตุไม่กว่าหกเหลาทันที ทุกคนค่อนแconแข่งว่า เวลาเกิดเหตุคนอยู่ที่ใด โดยมีพยานอย่างน้อยคนหนึ่ง ปรากฏว่าผู้ซุ่มส่องก็คือทหารยาตราค ผู้หนึ่ง ทหารส่งตัวให้คำรำช

ส่วนของเรื่องคำรำชเป็นหนึ่งอย แล้วทหารก็มาขอรับตัวไปคุณระเบียน

ทนายความผู้เขียวชาญในภารบึ่งกันไม่ให้นักล้วงกระเปาทิกระวางตามคำรำช มืออัลฟ์ คานซ์ ว่า “คุณฉบับนักล้วงกระเปาคนนี้อย่างน้อยก็ตั้งสามครั้งแล้ว คุณว่ามั้ย คัวนี้เดี๋ยมมาก ทำไม่เข้าจึงปล่อยให้คุณเข้าใกล้ได้! เขาน่าจะเห็นคุณ”

“เขาน่าจะเห็นผม แต่ผมแปลงตัวอย่างราศเริ์” คำรำชตอบ

“แปลงตัวอย่างราศเริ์? งั้นแปลงตัวให้ชนหน่อยเถอะ”

คำรำชยกมือข้างหนึ่งขึ้นล้วงพื้นเพลตติกออก และบีบหน้าเสียใหม่ทันที เสียงหัวร้องกังก้องกลาง เพราะคุณลักษณะนี้เองเข้าไปยืนแทนที่ ท่านทนายมีอาการอย่างจะแซกพันคลาหนึ่งไปเลย

แก๊เพสทิกเล่าว่าพวกทุรทินันถือพ่อคานซ์ผู้นี้มาก แก๊เพสทิกไปงานบรรจุภพพวงกันหลายราย แก๊เพสทิกว่า “คุณจะทึ่งเมื่อเห็นว่ามันมีผลทางใจท่อง

พวknีมากแค่ไหนเมื่อพวknเขานกุดชั้งหลุมพผู้ที่คุณเคยช่วยส่งเข้ากระรง เขาจะได้รู้ว่ากุณไม่ได้ทำกัวความเกลียดชัง เขายังนับถือคุณมาก และคุณยังจะได้รู้กันหน้าเกลอหัวใจในของเขากวัย ผมนึกบ่อຍ ๆ ว่าอย่างพอกกล้องถ่ายรูปจริง ๆ มา กวัย แต่ไม่ได้หรอกมไม่ทำแน่"

กฎหมายอังกฤษแปลง ถ้าค่าดสั่งจำคุก สมมติว่า ๒๐ เดือน แล้วนักโทษหนีไปได้ ถ้าคำารวจพบหลังจากวันครบ ๒๐ เดือนแล้วจะจับไปรับโทษนั้นไม่ได้

การปลอมกัวเป็นไปรษณียบุรุษได้ผลก็มาก แต่กฎหมายอังกฤษห้าม

พวknะไม่ชอบพาหอยิงไปแสดงบทรักทรงหน้าประทุรันค์ ทำให้ว่าอย่างเงินมีด ความจริงลองใช้กุญแจนกัวจะหาดูกอที่ใช้ได้ คำารวจผู้เดินกรวงก็จะไม่สนใจ (มีโอกาสที่จะสนใจเพียง ๑ ใน ๑๐)

ในการสืบหาคัวร้ายขออนช่าเก็บที่แบล็คเบิร์นในແลงຄเซอร์เมื่อ พ.ศ. ๒๕๙๗ แกพสกิคเสนอให้พิมพ์ลายน้ำมือชายอย่างหัวงํา—๔๐ ในแบล็คเบิร์นและทั่วครอบฯ ทุกคน เว้นแต่ผู้ที่ป่วยไปไหนไม่ไหจริง ๆ มีผู้ค้ากัวเกรงว่าคนจะไม่ร่วมมือ หัวจะต้องใช้เวลาเป็นแรมบี เพรา้มีคนถึง ๑๖๓,๐๐๐ คน แต่แกพสกิกบอกกว่านานหน่อยก็ต้องยอม จะขอให้นายกเทศมนตรีนำเป็นคนแรก

ในที่สุดก็ลงทำ โดยแบ่งเมืองเป็นสี่ข่าย ๆ เป็น ๑๗ เขต คำารวจ ๓๐ คน ออกรเดินสำรวจทั้งหมด ๐๘๐๐ ถึง ๑๒๐๐ น. ทุกวัน เจ้าน้าที่ ๕ คนสอบบัตรที่กรอกชื่อ กิอุ่ เลขประจำตัวประชาชน (National Registration Number) และพิมพ์ลายน้ำหัวแม่มือ กับน้ำเขียวไว้แล้ว เทียบกับบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงเดือกตั้ง แล้วจึงส่งไปให้สำนักงานลายน้ำมือสอบเทียบกับลายน้ำมือที่ได้จากที่เกิดเหตุ ลายน้ำมือผู้ร้ายรายนี้เข้าส่งไปตามเมืองต่าง ๆ แม้กระหึ่มสโตร์ สิงคโปร์ อาชิชกัน และหน่วยทหารทุกหน่วย คลองกานสูงกันทั่ว สรอ. ในอังกฤษกัว

แกพสกิกอาจโภกเจ้าน้าที่สอบลุยเมื่อ "สาก" บัง แต่พวknเขาก็ทราบดีว่า

ก่อนนั้นถึงคราวจะหยุดหักผ่อนประจำบ้านกัน แคพสท์กับผู้ช่วยไม้อยาภิวัฒน์² จากก็คืน แท่สกอทแคนน์ยาร์คบังกับให้หัก พอดีที่หักทางอากาศแคพสท์ก็ได้รับ โทรคัพพ์ (ไม่ใช่ ทรคัพพ์ที่เราใช้กัน) ว่าให้ทัวร์ร้ายแล้ว โดยเข้าตรวจสอบพวากที่ไม่มี ซื้อออกเสียงเลือกคั้ง เพิ่มความสงสัยว่าอาจเป็นคนหนุ่มผู้ไปรับราชการทหารเสีย ระหว่างที่มีการเลือกคั้ง เข้าจังสอบจากบัญชีแขกบ้านบี้ส่วน ได้รายชื่อเพิ่มจากบัญชี เลือกคั้ง ๒๐๐ คน และก็สอบได้ทั้งหมดทั้งนี้เอง

นับแต่มาเก็บคนสุดท้ายแล้วทำราชเริ่มเอาใจลงดึงวันส่ง พ่องกินเวลาเพียง ๔ เดือน ไม่ใช่เป็นบือย่างคิดแต่นอก เนพะสีบสวนจริงๆ ๓ สัปดาห์เท่านั้น รวม สอบลายมือไปกว่า ๕๐,๐๐๐ คน ตามมือบางคนส่งไปจากตั้งที่ป้อมและกองสหกรณ์เสีย ก็ ลึกว่าเข้าใช้ความมานะมากยิ่งกว่าวิทยาการ

เขามีความเห็นเช่นผู้ที่ไม่มีส่วนได้กับทรัพย์และภพยน์ คือเห็นว่า ภพยน์ทรัพย์และวิธีการโฆษณาแบบถ้าสมัยซึ่งใช้ภพเกื่องเปลี่ยน ภพใจหัวร้อนยิ่ง ถือเป็น ภพแสดงการรุนแรงรวมแต่ดูหาราก เป็นคัวการกระตุ้นให้เกิดทำผิด

เขาว่าความเคยชินที่เกิดจากความกับแคนยามลงกรรมติกัวคน (อังกฤษ) ใน นาน การฉุดฉวยบัตรบั้นส่วนกับทรัพย์ตินเล็กๆ น้อยๆ ของรัฐบาลเป็นเรื่องธรรมชาติ สำหรับคนทุกชั้น และมักจะฝอยกันอย่างเบิกเผยแพร่ท่อหน้าสู่กุหลาบ เก็บวนี้ความเป็นอยู่ ก็ขึ้นไม่ถ่องบั้นส่วนแก่นิสัยฉุกเฉียกซึ่งมีอยู่ เมื่อพอยกนลออกไฟฟ้าส่องสามเหลี่ยมจาก โรงงานก็เป็นการยากที่เข้าจะทำหนาเข้าลูกชาญ ผู้เอนบไป หยิบบีบวงสีปรามดูมจากรั้วน้ำข่าย ของเด่นที่มุ่งดู

เขาเล่าว่าเมื่อถึงศาลคดีเกิดขึ้นแล้วเกิดทำผิดมากขึ้นอย่างรวดเร็ว

นายแพ็คเก็น ผู้แทนราษฎรผู้สนใจที่กฎหมายบุคคลล่วงในการให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า “ ผมเข้าไปถืออยู่ในศาลและที่เกิด ๑๖ ช่วงกรี๊งผู้ถูกกล่าวหาว่า พยายามขโมยจักรยานเข้าไปในศาล เมื่อถูกจับเข้าฟ้องสู้กับให้ค่าธรรมเนียมเจ็บสาหัส ผม งงสุนั่นไปเมื่อผู้พิพากษานอนเกิดว่า ‘ เธอเป็นเก้ารูปหล่อ่นไว้ ’ เธอไม่คิดหรือว่ามันเป็น การผ่าและอย่างที่ประพฤติกันเช่นนั้น ? ฉันจะไม่ตั้งเรื่องเข้ากับเรื่องหรือแม้แต่ ให้ทำทัศน์บน

กลับไปเดิก และจะเป็นเด็กดินนั่งแต่บังหน้าไป' ไทยท่านผู้พิพากษามิได้แสดงความเห็นออก เห็นใจหรือเขย่าดึงชำราวนะ

"ผู้มีความรู้ในเรื่องนี้อยู่ก็ไปจากศาล ใช้น้ำมือทำสัญญาลักษณ์ท่าที่รวม ผู้จับ เขากินวางแผนท่าอ่องไปสมทบคดีกุญช์ร้องค้อนรับเขากว่าความซื่นชม"

แค่พอสักก็มีความเห็นว่าผู้พิพากษาฝึกหัดส่วนมากไม่มีความสามารถพอแก่งาน อันยากยิ่งนี้ และเชื่อฟังความเห็นบุคคลที่เรียกว่าเจ้าจิตแพทย์ (psychiatrist) ผู้ซึ่งสามารถ สามารถในการจัดการกับเด็กประเภทพร่องประเพร่องเท็มที่เสียจนเกินไป.

เครื่องไว้ตัวทรัพย์คนด้อยพละนา

"คดีนี้" ผู้หูหนังไปถูกอกบันน่องชาช เชื่อและผู้อ่อน หล่อของตนชุมบูร์พ่อมนวนกันไข้ม น้องชายกระซิบ (หาราย กะรัง นัก พ่น ควันแบบ สารีประชาติปีกอันจะจะบ่น) บอกที่ ชาวว่า เนื่องด้วยเข้ามาหันน้าอีกทั้งบูร์ เชื่อถือให้น้อง หายบุกคืนบูร์ซึ่งนักบูร์ทั้งสองอยู่ทัวไป ในที่สุด รื้อถือความยาน

"บูร์ เข้าไปเมื่อครั้งที่บูร์คดีนี้" เขารีบๆ "ช้าๆ ผู้ดูงานไว้ตัวทรัพย์คนด้อยพละนาเสื่อ ที่เขี่ยบูร์เขานี้ไว้ตัวทรัพย์ คนด้อยพละนาเสื่อไม่ออก"

“สุนยา ใจ”

หมวดอายุ 21/10/2565

ເຫັນທີ່ໃນເກືອນຄຸນກາພັນຊີ ໨໕໔໔ ຮ.ກ. ຍອຣ້ຊ ເພ. ວັດແມນ ນໍາເຮືອບິນ
ທັງຮະບັບແບບ ປີ. ១៣ ຈີ່ “ກາຮູດ” (Stardust) ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສີຍຫາຍັງບັນກົດ
ອາກາຫຍານລົງສູ່ສະນາມບິນໂກໂກໂກສິກລົມເມືອງທອຽນ (Toreon) ຂອງປົມແລນດີ້ຈົງຮັບເຂີຍິດ
ກາງອູ້ ເນັ້ນຈາກເກົ່າງຍິນທີ່ຖືກຍິງຫຼຸດໄປສອງເກົ່າງ ຍາງຄົ້ອນຫຼາຍແຕກ ຖ້າ
ຮັບເຂີຍິດກັນຮັບ ຮ.ກ. ວັດແມນ ອາຍຸ ២១ ຂົວ ກັບຊຸກເວືອອົກ ៤ ກນ ແກ່ໄມ້ໄຟດີກົດກຳຂຶ້ນ
ໃຫ້ຂ່າຍຊັກຫາເກົ່າງຍິນມີອະນຸມັດແລະອຸປະກຣູດສໍາຫັນຮັບຮ່ອມ

ວັດແມນຄົ້ນໄຫ້ນາພິກາຂ້ອມືອງຮາກາ ៩៤ ເທິງຍູນເປັນ “ຂອງຂວັງຢູ່” ແກ່ນາຍຫກຫາ
ຮັບເຂີຍິດຫຼຸດທີ່ພ້ອຈະໄດ້ໃຫ້ຮັບຄົດມາຮັກພ້ອຮົກ ຈັງພວກໂປລ ២០ ກນກົວຍເງິນ ៤០ ເທິງຍູ່
ໃຫ້ຂ່າຍຄົດຄົດເກົ່າງຍິນທີ່ເກົ່າງຫຼົງຈາກ ປີ. ១៣ ທີ່ເສີຍຫາຍົກຄໍາຫັ້ນໆ ສະບັບຊຸກມີໜຳໜາກ
៤ ມ.ນ. ແລກກັບການໃຫ້ຮັບແທກຕ່ອງລາກເກົ່າງກວ້ານມາຈາກໂຮງເກົ່າທີ່ຖືກທັງຮະບັບເສີຍຫານ
ໄປແລ້ວ ໃຫ້ “ຮັງວັດ” ៣០ ເທິງຍູ່ແກ່ສ່ວນຫຼັກຫາຮັບເຂີຍສອງຄນໃຫ້ເອົາຫຼຸໄປນາເອາກາໄປ
ໄວ ໃນການທີ່ເນັໄປ “ງ່າມຍີ” ເສົາໂກຮັກພົກສອງຄົນນາໃຫ້ເປັນຄານັກ ຈ້າຍຄ່າແຮງອົກ ១០
ເທິງຍູ່ເພື່ອຊຸກລ້ອນຫຼາຍຫຼັງຈາກພັນໜຶ່ງເປັນນັ້ນແຈ້ງພະຮະກວາມໜາງ ລໍາຫັນເຫຼືອເພີ້ງນອກ
ຈາກຈະກົງທີ່ກົງທ່ານໃຫ້ໄວ ២៥០០ ກັບລອນແລ້ວຍັງຄົ້ນ “ດືບ” ກ້າຍປາກກາໜີກື່ມງານ
១០ ເທິງຍູ່ໄປອົກຄົມຫັ້ນໆ

ອມເວັກນັ້ນທີ່ເກົ່າໃຫ້ເກົ່າງຍິນມີອາກາໂຮງຈານຈຶ່ງຖຸກຮະບັບໄໝມແລ້ວໜ່າຍໆ “ກາຮູດ”
ກ່າມກົດງານອາກາຫຼັງທີ່ນ້າຍ່າງວຸນແຮງ

៣ ວັນທັງຈາກທີ່ຈໍາໃຈຮ່ອນລົງ ວັດແມນກົ່ນນໍາເຮືອບິນກລັບໄປລົງທີ່ອົກເລື ໄດ້ ໃນ
ເຄືອນເມຍາຍເຫັນເຫັນກົ່ນ “ກາຮູດ” ງີ່ໄດ້ຮັບການກວ່າງສອນເບີຍບົນຮ້ອຍກລັບໄປວ່າມຸງໃນ
ອັງກຸມໄດ້ ແລະຍັງໄດ້ອອກບົກ ៤ ເທິງໄໂຄຍໃ້ “ກາຮູດ” ງີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງທີ່ແລ້ວ
ພອສກຽມໂສກຄຽງທີ່ແລ້ວເລີດເຫັນກົກລັບນັ້ນທີ່ເມືອງສປປົງພື້ນໃນວັງວິດລືນອີງ
ໄດ້ງານທ່າ ຫຼຸມນັ້ນທັງໝົດ ແຕ່ງານໄດ້ຖຸກຫາຍສອງຄນ ເງິນທີ່ອະກະທ່າງກົດໄໝໃຫ້
ອັນເຫຸ້ມຫຼັງຈາກພັນໜຶ່ງໄດ້ສົ່ງຄົວທີ່ຕ້ອງເສີຍໄປໃນປົມແລນດີ້ເພື່ອນໍາ “ກາຮູດ” ກົດ

ແປກນີ້ຄ່ອນ ກົດເມືອນພຸດທະການມ ២៥៦ ທ່ານປະຫາວຸດຫົບປົກໄວເຫັນ
ເຫົວໆຈີ່ໄກລົງນຸ່ມອຸນຸມທີ່ຈຸກງົງໝາຍໄຫ້ຈ່າຍເຈີນໃຫ້ວັດແມນ ២៥០ ເທິງຍູ່.

ความท้าทายแห่งองค์กรบัณฑิต ! ?

ในระยะต้นเดือนกันยายน ๒๕๑๐ เสียงเรียกร้องให้ สรอ. หยุดกิจกรรมเบิกเวียดนามเหนือจากค่านประเมินกันเองและจากภายนอก เช่นแกนนำเพื่อนบ้านไกลัชิกสนิทสนม กลุ่มคนของชาญนาຍอุดั้น ผู้ซึ่งเคยโพกหัวนุ่งใส่รองร่ายรำจังหวะ “ไม่เข้าท่า” อุฐเนื่อง ฯ ถังอีกกระถังหนักขึ้น ทำให้ท่านประธานาธิบดีขอหนีตนั่งต้องวุ่นวายใจอย่างน่าสงสาร ถูกท่านก็เป็นชาชารคร และอาจเป็นเพื่อรับบทเรียนบางเรื่องเช่นกรณีเกาหลี และ “อ่าວ หรือคหมู” ยัง “ประทับใจ” ท่านอุฐมากก็ได้ ท่านจึงได้รับอุ่นใจว่าจะไม่ยอมเปลี่ยนนโยบาย เพื่อเรียกคืนนิยม โดยหวังจะได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีอีกครั้งหนึ่ง ท่านว่า ขอเริกันผู้แนะนำให้เปลี่ยนนโยบาย “ขาดความสำนึกในหน้าที่ และขาดความรับผิดชอบ”

อุเมริกันผู้โดยวิทยาลัยส่วนมากก็เหมือนจะเป็นคนรุ่นใหม่ เช่นพวงนักศึกษา ยังรู้สึกโกรกันอย กับพากสกิเพื่อง อย่างเช่นวุฒิสมาริคฟูลไบรท์ผู้สถาปัตย์ที่เป็นชี้ช้าอเมริกัน (อาจเป็นเพราะว่าคนไทยจำพวกหนึ่งผู้ซึ่งเคยถือฝรั่งเป็นที่พึงอันเกยมและสูงสุดทำให้เข้าเช้าใจผิดก็ได้) คุณพากนั่นคงจะทดลองมีบทเรียนใหม่ๆอีกหนึ่ง คือตั้งกรรมการหลัก ซึ่งได้ทำให้วิรชันท่านหนึ่งผู้ได้ถึงแก่อสัญญากรรมไปแล้วท้องป่วยศรีษะ และในที่สุดก็ต้องพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ โดยถูกกล่าวหาว่าหาเงินเก็บทำให้เสียกัน ท่านก็อพลาอกพิเศษกักลัง แมคอารอร์ เหตุการณ์ในเวียดนามขณะนั้นแสดงว่าประวัติศาสตร์กำลังซ้ำรอย เพราะ สรอ. ไม่กล้าทำอะไรให้เด็กชาติลงไป

ต่อไปนี้ขอนำเรื่องของท่านนายพัฒนาคมอาเรอร์กับสังคมการเกาหลีที่ท่านเล่าไว้มาเล่าให้เด็กๆ อ่านโดยย่อ

เช้ามีวันอาทิตย์ที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๘๓ โกรศพท์ในห้องของแม่ก่อเรซี่ที่สตูดิโอกรุงเทพฯ สรอ. ประจำอยู่บ้านในกรุงเทพเกียวังขึ้น นายทหารเรือประจำกองบัญชาการยิคกรองญี่ปุ่นรายงานว่า เพื่อให้รับเข้าจากเกาหลีว่า เกาหลีเห็นอุทุกกำลังท่านรบกู้ข้ามเส้นขานานที่ ๓๙ เมื่อเวลา ๐๙๐๐ น.

(เมื่อ พ.ศ. ๒๕๘๓ กดฉะเจ้าน้ำที่ท่าน สรอ. กับรัชเชียทกลงกันใช้เส้นขานานที่ ๓๙ เป็นเส้นแบ่งเขตปฏิการปักก่ออาฐุทหารญี่ปุ่น ท่องรัชเชียเฉยทุกทักษิรอา เป็นเส้นแบ่งเขตเทาหลีคอมมิวนิสต์กับเกาหลีແสนเดรี)

แม่ก่อเรซี่ไม่สบายใจ หวานคิดถึงเมื่อ ๒ ปีก่อน คือเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๘๒ ซึ่งเป็นวันอาทิตย์เหมือนกัน เวลาเช้ามืดเหมือนกัน โกรศพท์ไก่ก็ขึ้นปลุกท่านที่ห้องนอนบนคาดพื้นของมนต์ลิตาโยเต็ล ท่านบอกว่าคงไม่ใช่เสียงสองครั้งอีก หรือกันนั่น

ก่านกิกว่า ทำไว้ สรอ. จึงได้ปล่อยให้เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น เมื่อไม่นานมานี้ สรอ. เป็นชาติที่มีอำนาจที่สุด ช้าห้าปีอำนาจนี้ก็สลาย เนื่องจากขาดผู้นำที่เกิดเกียรติและเห็นการณ์ไกล

เกาหลีได้มีพิธารสึกองผลประจำอยู่กามแนวเส้นขานานที่ ๓๙ ท่านกล้าและรักชาติ แท้เมื่อเพียงอาทิตย์เป้า ไม่มีเครื่องบิน เรือรบ รถถัง ปืนใหญ่ และอื่นๆ ที่จะเป็น กระกรวงการทางประเทศ (ก.ป.) ของ สรอ. เป็นฝ่ายทำหนนคนนโยบายแบบสายฟ้าสั้น กำหนดกำหนดท่านและให้อาฐุทเกาหลีได้เช่นนั้น อ้างว่าเพื่อบังกันเกาหลีเห็นอิจมี (คนบ้าจำพวกนี้ชอบคิดเห็นกันที่พวกอิทธิพัฒน์ว่าการพร้อมมรบเป็นการยั่วทุษะ) หั้งๆ ที่ประวัติศาสตร์ก็สอนมาแล้วว่า ความชลากก่อให้เกิดเหตุร้าย

ความพิเศษอย่างบัดซบเช่นนี้นี่ไม่พ้นเมื่อ ก.ป. พยายามจะเป็นผู้กำหนดนโยบายทางทหาร ผลก็คือทหารเกาหลีให้ผู้มีทธิอำนาจท้องที่อาฐุเบนาท้องสูกันทหารเกาหลีเห็นผู้มีอุปกรณ์สองกรมทันสมัยพร้อมทุกอย่าง

กองหน้าของทหารเกาหลีเห็นอิจมีอาฐุเบนาบุกเข้ามาแล้วก็หลบไปทางข้างหลัง ข้ายแสงขาว ปล่อยให้กองหลวงที่มีอาฐุหนักเข้าข่ายเกาหลีได้

สหประชาชาติ (สปช.) บอกรให้เกาหลีเห็นอเล็กตรอน ให้สมาร์กิ สปช. ช่วย
ผู้นั้นยังการรุกรานทุกวิถีทาง ประธานาธิบดีทรูแมนถืออาณานิสัยเป็นหัวอ้างสังค์ให้แม่ก่ออา-
เรื่องไว้กำลังทางเรือและอากาศช่วยเกาหลีให้ ให้บื้องกันไม่ได้เข้าให้หัวนบุกแต่นั่นคือ
ในญี่ปุ่น และบื้องกันไม่ได้เจอกแท่งบุกให้หัวนคุ้ย โดยโอนกงของทัพเรือที่เจ้าคามาให้อบู่
ให้บัญชา

ท่องมา สปช. มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ให้ชาติสมาร์กิช่วยเท่าที่จำเป็นเพื่อ
รักษาการรุกราน ฝ่ายบริหารของ สรอ. ถือมตินี้ทำสัมภาระแก่หลีโดยไม่ขออนุญาตสภากา-
และไม่ได้ขอความเห็นจากเมืองพสนาณผู้เกี่ยวข้อง

บัญชาเฉพาะหน้าที่แม่คือแข็งแกร่งล้วนหนักหันห่วง กือ กำลังทางเรือและ
อากาศของ สรอ. พอยใหม่ ! ช่วยทางเรือและอากาศกันเพิ่มอวุโสหนักและนานเกราะให้
แล้วเกาหลีให้จะสู้ไหวไหม ? จะส่งหนารากพันธุ์น้อยของ สรอ. เข้าช่วยเมื่อปล่อยให้หัวร-
เกาหลีให้ถูกชนเมืองและทรัพย์ของย่างไร ? ท่านจึงคงลงใจไปปัญญาเมื่อวันที่ ๙๔
มิถุนายน

ขณะนี้เชื่อถือแก้แล้ว รัฐบาลย้ายไปเทราตน แม่คบินไปลงที่ชูวนันให้เชื่อถือ
๒๐ ไม้ร์ นั่งรถจิ๊ฟ่าทหารเกาหลีซึ่งแก้ทัพหนีไปจนถึงเมืองนี้ยังในขณะที่กองหลังสุด
กำลังบื้องกันบรรดาศึกพานข้ามแม่น้ำ

ทางผู้ทรงข้าม เชื่อถือซึ่งอยู่ในเสื้อผ้าของชาติกำลังในมั่นใจ ฝ่ายเหนือ-
กำลังจะยกยิ่งคัวยืนบินกระชากและที่นูกเข้าหาท่าพาน ทหารกำลังถอยกระชะกระเชิงไม่เป็น
ขบวน รถกาชาดลงทางหารเข็นกลับ มีเสียงกระซุนแหกอากาศ มีกีดิ่นเหม็นเน่าและ
กลิ่นไหของสنانรวมที่ข้อมือพวยอัมมูล

คนอยพยพแน่นกันไปหมด แต่ไม่มีใครเสียสติหรือกรำราญ เขาเป็นเพ่า-
พันธุ์ของชาติที่ร้มแข็งและทะนงตนซึ่งได้รับความวินท้านานมาหลายร้อยปีแล้ว เขายังถัง
ยั่งคงให้ด้วยความชอบซ้ำๆ หอบหัวข้าวของและเก็บซึ่งนั่นๆ คาเบิกโตกด้วยกวนหัวอกกลัว
แต่ไม่ร้องให้หนีภัยกัน

ท่านคุณความวินทัยอยู่ชั่วโมงหนึ่งพร้อมกับคิดความแผน ความหวังมีน้อยแต่ก็ไม่
ใช่ทางเดือนอกจากยอมแพ้แก่คอมมิวนิสต์ ซึ่งก็จะทำกับนายกเอเชียให้แก่มันทั้งหมด

สถานการณ์ที่ແນ່ນໄສເຍັນທໍາໄທທ່ານຄົກວ່າແມ້ຈະໃຊ້ກໍາລັງທາງເວີຍແຮງອາກາດຫຼວຍ ຜ້າຍໄທເກີ້ມີມີກາງຍັນຍັງຜ່າຍເໜືອ ຂຶ້ງໃຊ້ຮັດດັກຄຸມຄົງໄປການດັນນອຍ່າງຄື ຮະຫວ່າງເຂອຫຼກບັນປູ້ານໆ ຂຶ້ນມີຢູ່ສອງສາມສາຍ ຈິງຈາເບີນທັງສ່ວນທາງກາກພື້ນຕິນເຫັນເຂົ້າຫວຍກ້ວຍ ທ່ານຮ່າງຈານໄປວ່ອຊີ້ງກັນ ກຽມແນນອນນຸມທີກາຍໃນ ເຕັມ ຂ້າໂມງ

ທ່ານມີທ່າງກໍາຫັນທໍາຍົກຄຣອງຜູ້ນຸ້ນອູ້ໆ ກອງພດ ລວມກັນເບີນກອງທັພີ່ ລົມກໍາສັງຫາກເພື່ອສອງໃນສ່າມຂອງອັກກາກີກ ໃຊ້ຮັດດັກເບານແກນຮັດດັກຫັກ ໃຊ້ບື້ນວິດໂກຮ້າ
ຂາດ ១០៥ ມ.ນ. ແກນບື້ນໃໝ່ຂາດ ១៥៥ ມ.ນ. ແກ່ວຽວມີໄດ້ ມີອ່າງໄວກີກ້ອງຍິງກັນ
ອ່າງນັ້ນ

ຄະເໜີວ່າຜ້າຍເໜີນຂ້າມເຫັນເຂົ້າໄປກ້ວຍກໍາລັງທາງຈານ ກອງພດ ກັບກໍາລັງ
ສາມ ៣ ກອງພລນອຍ ມີຮັດດັກໂຈເວີຍຖເກີອນ ១៥០ ກັນເບີນປາຍຫອກ ມີນີ້ໃນຢູ່ສັນນັບສັນ
ໜ່າຍຫຼວຍ ທັງໝົ່ງມີກໍາລັງທາງອາກາດຄຸມກັນກ້ວຍ ທ່ານຈຳກ່ອງເຫັນວ່າກ່ອນທີ່ຜ້າຍເໜີນຈະ
ຍືກຜ່າຍໄດ້ໄກ້ໜົມຄ ໂດຍຫວັງວ່າແມ່ກັບຜ່າຍນຸກຈະຫຼຸດຍັນຍັງຫຼັງຈາກ
ກໍາລັງທີ່ປູ້ານໆ ຂຶ້ງໃຊ້ເປັນສູງານທີ່

ເຫັນວ່າມີກໍາລັງທີ່ທ່ານຄາດ ເມັ່ງກັບຜ້າຍເໜີນສັງຫຼຸດນຸກເພື່ອຂົນໃໝ່ດັ່ງນີ້
ສັນນັບສັນ ເພວະເຫຼົາໄມ້ມີກາງກວາມວ່າອ່ານເມົກັນມີກໍາລັງເທົ່າໄກ ເຫຼົາໄມ້ກຳດ້າເສີ່ງ ແກນກາ
ສັງຮັດດັກນຸກທ່ອໄປການດັນເຫຼົາກັບສັ່ງໃຫ້ກະຈາຍອອກເປັນແນວກວ້າງ ១៥០ ໂມ່ສ ກາມພື້ນທີ່
ທຸກົນກ່າວ ເຂົ້າກໍາຜົກຄອຍ່າງຊກຮົງ

ເຂົ້າເພີ່ວເສດໄປຫຼາຍວັນ ຮະຫວ່າງນັ້ນແມ່ຄສົງກອງພດທີ່ ២៥ ຂຶ້ງນາຍພລວິດເລີຍນ
ພຣີຊ ຄືນ ເປັນຜູ້ນັບຜູ້ຊາກເຫຼົາສາມານຮນ ສັ່ງໃຫ້ພາຍາມຍັນຍັງຫຼັກໄວ້ຈົນກວ່າຈະສົງກອງພດ
ທີ່ ២៥ ແລະກອງພລຍານເກຮະທີ່ ១ ມາໄດ້ ອົນກ້ອງຮນອຍ່າງໂຄດເກີຍແລະເກືອນໄມ້ມີຫວັງ
ຫລາຍກັ້ວັ້ງ ຈົນກ້ອງເຕີຍກໍາລັງສ່ວນໃຫຍ່ໄປ

2020/04/21/10:2565

ໃນທີ່ສຸດແນກພິໄຍເຫັນເອກົງວ່າເຂົ້າກໍາຜົກ ການທີ່ເຂົ້ານຸກຫຼັກສົງມີໃໝ່ເພວະກໍາລັງ
ທາງການໃຫຍ່ຂອງອ່ານເມົກັນ ແກ່ເປັນເພື່ອກະປາງກູງຕົວຂອງກໍາລັງທາງອ່ານເມົກັນ ເຂົ້າ
ຈຶ່ງເຮັງວຸກ ແຕ່ສາຍເສີ່ແລ້ວ ເພວະວ່າກອງກັບສາຍທີ່ ៤ ໄປຈັງກັບຜູ້ໃໝ່ໃນເກາຫຼີພຣັນແລ້ວ ແມ້
ຈະຄົ້ອນດ້ວຍກ້າວກໍາລັງຄົນແລະອາວຸຫຼົກກົມ

ท่านขอกำลังหนุนจากวิชั่นกัน และรู้สึกง่วงแล้วดูอุตุนปฎิเสธ โดยยังว่า ก. ไม่ได้รับอนุญาตให้เพิ่มกำลังทหาร ข. กองไฟห้ามกำลังทหารเมืองรักน้อยู่่กามส่วนท่า ฯ ของโถกตามเดิม ค. ไม่มีเรื่องน ท่านเชื่อว่าที่เป็นเช่นนั้นก็ เพราะ สรอ. ยังยึดหลัก การลำกับความสำคัญความแบบโบราณ ที่อ้างลำกับความสำคัญของตะวันออกໄก่ด้วย อันกับท้าย ๆ ท่านขอเข้ามาที่ปฎิเสธช้า

เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ท่านจึงอนุญาตให้ญี่บุนเพิ่มกำลังบ้องกันประเทศได้ ๑๐๐,๐๐๐ กัน (คำสั่งจากวิชั่นกันว่า การบ้องกันเกาหนีจะต้องไม่ทำให้การบ้องกันญี่บุน อ่อนแอลง) ส่วนในเกาหนีท่านทำให้กองทัพที่ ๔ มีกำลังเพิ่มอัตราโดยใช้ทั่วทั่วเกาหนีเข้า แทรก เรียกว่า “ระบบเพื่อน” (buddy system) ได้ผลดีมาก ระหว่างที่ໄก่กำลังเพิ่มจาก วิชั่นกันเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้น รู้สึกดีต่อ ๆ ในสิ่งที่รับได้สนับสนุนกิจการต่อ ๆ ด้วย ความเต็มใจเชิงที่เคยเป็นระหัวง่วงรวมในแบบพิเศษในสังคมโลกครั้งที่สอง

ระหว่างเกือนสิบหกคนผ่ายเหนือเข้ากือบย่างรุนแรงหลายครั้ง ตอนนั้นเกาหนี ให้จัดกำลังใหม่แล้ว มีทหารเกาหนีได้ ๔ กองพลขนาดย่อมเข้ารุนอยู่กับนายพลวัลลัน วงศ์เกอร์ กองพลน้อยนิวิกิซินของกองพลนิวิกิโซนที่ ๑ กีเข้าร่วมรบในกองทัพที่ ๔ ด้วย กำลังผ่าย แปป. ด้วยสูงมากแผนเพื่อทึบรับแนวแม่น้ำนักทอง หลังจากรบ ภัยอย่างหนักสามวันที่ยองคง กำลังผ่ายเหนืออีกหลังไฟลุเช้าทั่วแนวแม่น้ำบังกันผ่าย แปป. จนก้องก้องลงมาถึงแนวรับใหม่เป็นแนวยาวโอบปูชานค้านเหนือและตะวันตก (ตะวันออกและໄก่เป็นตะวัน)

กำลังส่วนหน้าของผ่ายเหนือก่อนนี้ ๓ กองพล ไม่เข้ารับกลอคแนว แต่ ให้ไวซิหึ้งหาดูก่อเป็นที่ ๆ เพื่อจะเจาะและตื้ออบ ศาสตราภายก้าวส์ความไม่จริงทั้งหลาย ที่ว่าโดยทั่วไปก้าวที่ก้าวที่จะเกิดภัยทางเดียวอย่างที่คงเกิดกันในเมืองเชียง หมู่บ้าน 21/10/2565

ลักษณะและจำนวนการส่งกำลังบ่ารุนแสดงว่า ยุทธสมัภาระจำนวนมากจาก แผนรุนเริบของจีนและไชนาเริบของรัสเซีย โดยขันส่งกันก่อนกลับคืน พากันนั่งช่องสร้าง ภพพานและทางรถไฟได้เก่งมาก กำลังทหารที่ตัดชื่นและรถดันใหม่ ๆ อาหาร กระสุน แฉะอื่น ๆ หลังไฟลุเช้าไม่ขาดสาย วอยต์ค์เกอร์และทหารสู้ยังกล้าหาญและชำนาญ

แบบหันหลังยันกระเต แสงสามว่าด้วยทำให้การบุกรุยงข้าศึกช้าลงจนนับว่าหยุดอยู่กับที่เมื่อปัลส์เดือนสิงหาคม

กองนี้แม่ค์พร้อมแล้วที่จะทำให้ความผัน หรือแผนซึ่งคิดไว้มีอุปาระไปถูกเทกุการณ์ที่แม่น้ำขันกลาญเป็นความจริง คือบุกเข้าตักการสำเดียงของชาติทุกวันนี้แล้วและที่กระหนาน ท่านเคยท้ามาหลายครั้งแล้ว แต่ครั้งนี้อนุเคราะห์สุด และดำเนิร์เริ่งที่จะได้ผลก็ที่สุด

ท่านเลือกอินเดียนอันเป็นเมืองท่าใหญ่เป็นที่สองของเกาหลีให้ชื่ออย่างเชื้อดไปทางตะวันตก ๒๐ ไมล์เป็นคำบลที่จะส่งผลขึ้นบก และเนื่องจากจะกันนาขึ้นลงที่นั่น แยกก่อตั้งกันมาก จำกัดสูงกว่านานกุในกลางเทือกน้อยยาน เป็นเหตุให้ก้องเรีบดำเนินการอย่างรวดเร็วจึงกว่าการยกพลขึ้นบกครั้งใด ๆ ในสังครวมสมัยใหม่

แผนของท่านถูกวางการทบทวนทำว่าชั้นกันหนัก นายพลโอมาร์ แบรสต์ ประธานคณะกรรมการร่วม (สหร.) บอกว่าการยกพลขึ้นบกถ้าสมัยไม่มีทางจะสำเร็จได้อีกแล้ว ทรูแมนก็ไม่อยากให้ใช้นาวิกโยธินเป็นหัวแรงทำงานสำคัญ อย่างจะเก็บไว้ทำหน้าที่กำราบ

วิชั่นทันส่งผลเอกสารฯ ลอร์ทัน คอตตินส์ เสนอวิธารทบทวน กับพลเรือเอกฟอร์เรสท์ เชอร์แมน เสนอวิธารทหารเรือ ไป “หารือ” เรื่องบุกกับแม่ค์ที่ใกล้เคียง ที่ความจริงจะไป “คัดังง” มากกว่า

ในการประชุม ฝ่ายนาวีบอกว่า กรณีเสนอแนะภูมิประเทศจะทำให้การขึ้นบกที่อินชอนนี้อันตรายอย่างร้ายแรง ความสดิกิริจะบันไดขึ้นน้ำลงท่องกันเฉลี่ยได้ถึง ๒๐ พุก นับว่ามากที่สุดแห่งหนึ่งในโลก เฉพาะในวันที่กำหนดจะบุกนั้นจะกันน้ำขึ้นลงจะทำกันกว่า ๓๐ พุก เมื่อน้ำลงจะนานแค่ไหนก็ตามหากโกรดน้ำท่าทางจากผึ้งถึงสองไมล์ กรณีเสนอที่ใหญ่ขึ้นลงผ่านช่อง “ปดานกกราซอค” ซึ่งเป็นทางเข้าท่าที่สะดวกที่สุดนั้น อาจเร็วถึง ๖ นาที (ราว ๑ ก.m. ต่อชั่วโมง) ซึ่งปดานกกราซอคและกอกเกี้ยวเหมะที่สุด สำหรับข้าศึกจะวางแผนทุนระเบิด หรือถลังเอยดูเรื่องสักจำหนึ่งทรงที่เหมะ ๆ เรือก็จะเข้าออกกันไม่ได้

ผู้ชำนาญการสายรดบอกรว่า ในวันบุกนายระบุนุพิมพ์ในกองเรือเวลา ๐๖๕๙ น. และกองเรียนเวลา ๐๗๐๘ น. หรือ ๒๙ นาทีก่อนกลางวันตกพิณ หลังจากน้ำขึ้นเพิ่มที่สองชั่วโมงเรือบุกหันหล้ายก็จะค้างอยู่บนฝัลตัน เป็นเป็นน้ำสำหรับชาติก สรุปว่า กองเรือมีเวลาเพียงสองชั่วโมงในกองเรือที่จะจัดการกับบ้มบันยันแข็งแรงบนเกาะวอสต์มิไก ซึ่งเป็นเวลาสูง ๓๕๐ พุกที่ถังคุมทำเรืออ่อนของอยู่

สมมุติว่าทำข้อบัญญัติให้ในกองเรือ ในกองเรียนก็จะมีเวลาเพียงสองชั่วโมง ครึ่งสำหรับส่งทหารขึ้นยึดหาด และส่งยุทธสัมภาระขึ้นให้พร้อมใช้ได้จนถึงเวลาช้า

ผู้ใหญ่หัวเรือยังฝ่ายท่ออึกกว่า ฝ่ายกพลัชชันที่นั่นจะถูกทำกลางไม่มีมอง สิงก่อสร้างก่อ ฯ จะเป็นที่มั่นที่เป็นประโยชน์ท่อชาติก เชอร์แมนสรุปว่า อินชอนไม่มีอะไรให้มาแก่การบุกสักอย่างเดียว

ถือไปก่อติดส์ก็แกล้งบังเอว ผู้ใหญ่หัวเรือกรุ้สือว่าอินชอนอยู่ห่างจากแนวรบมากจนไม่สามารถให้เกิดผลร้ายแรงท่อชาติกทางค้านปูซานได้รวดเร็วทันการณ์ ด้วยเหตุนี้จะถูกดอนกองพลน้อยนวิกไฮธินที่ ๑ ซึ่งกำลังยกพื้นที่กองหนั่นของแนวทัศน์ของวอสต์เคอร์ซึ่งกำลังถูกโจมตีอย่างหนัก อันจะทำให้แนวหน้าต่อแหลมยึดชั้น หอดลินส์ไม่เชื่อว่าแนวจะสามารถกันรัฐบาลกับวอสต์เคอร์ได้ แม้ว่าจะมีเครื่องซุ่มได้ และยังมีหวังจะเขยอกบันชาติกทางค้านหลังซึ่งมีกำลังหัวมันทัน และแพ้ยับเยิน

เมื่อห้องผ่านน้ำและฝ่ายบกพูดจบแล้วแม่คนหุคกิกชั่วครู่ ห่านบอกว่าในห้องประชุมเรียบผังทัศน์ก่อนให้ยกเสียงฟ้อ (พลโทอาร์เชอร์ แมคอาเรอร์) พูดตอนนามเมื่อหลายสิบปีมาแล้ว “ก็ สภาส่วนรวมเพาะความชั้นคลาสและความชั้นแพ”

ห่านตื้อว่า ขอตื้อเมืองของพวงนั้นยังทำให้ห่านแห่ใจร้ายบุกได้โดยฝ่ายชาติกไม่รู้กัว แม่ทัพชาติกคงกิกหานของเมืองนั้นว่าคงไม่มีใครบันกุชั้นไปทางนั้น อุปสรรคซึ่งฝ่ายน้ำชั้นแข็งน้ำสำคัญจริง แต่ก็แก้ได้ กองหนั่นหันมาบอกว่า “ผุดมันใจหัวเรือเพิ่มที่อันที่จริงกุเหมือนแผนจะเข้าดือหัวเรือมากยิ่งกว่าทหารเรือจะเชื่อมันหนาแน่น

“ทางเดือกอีกวันเดียวที่จะใช้แทบทุกการยกพลขึ้นบกที่ผุดเสือก็ถือการแบบสูญเสียที่ปูซาน ซึ่งมองไม่เห็นทางรอดเลย ห่านหันหัวพูดใจจะให้ทหารอยู่ที่นั่น ก่อไปเรียงวันในโรงฆ่าสัตว์หรือ? ใจจะเป็นผู้รับผิด? ผุดไม่เอาด้วยแน่

“ความนิยมผ้ายะวันทักษิณจะกำลังจะกวักแก่วง ชาวยะวันขอเก่าหลายล้านกำลังเพื่อคุณภูมิการณ์ รุ่ปการแสดงชักว่าคอมมิวนิสต์เลือกเอเชียเป็นเวทีแสดงบทบาทในการระบุการองโภค การถอดรองเชิงเร้าไม่ได้อยู่ที่เบอร์ลิน เวียนนา ลอนดอน ปารีส หรือวอชิงตัน แท้อยู่ที่เกาหลีได้ขาดระนั้น ถ้าเราแพ้คอมมิวนิสต์ในเอเชีย ยุโรปก็จะตกอยู่ในอันตรายร้ายแรง ถ้าชนะยุโรปก็จะปลดปล่อยและคงเป็นศรีอยู่ได้ ทั้งสิ่งใจผลักที่นี้ด้วยความเฉื่อยแนะนำไม่เอาจริง เราเก็จจะพบความวิบตี—เราต้องทำให้ยานี้ หรือไม่ก็ต้องพยายาม

“ถ้าผมภาคผิวและพบการท่อถ่านที่ไม่อาจเอาชนะได้ ผมมุ่งจะไปอำนวยการอยู่ที่นั้นเองที่จะสั่งถอนถ่านที่ก่อนจะยื่อยับ สิ่งที่จะเสียก็มือย่างเกียว คือชื่อเสียงทางอาชีพทหารของผม แท้การบุกจะถูกไม่พลาๆ ต้องสำเร็จ และจะประหนึ้นชีวิตทหารได้ดีแน่น”

เมื่อท่านชี้แจงจบทุกคนเงียบสงัด แล้วพลเรือเอกกุชอร์แม่นผู้เคยร่วมงานในสังกรามยกันเป็นพิเศษก็ถูกขันพูดว่า “ขอบคุณ เป็นความคิดเห็นที่ใหญ่ยิ่งในเรื่องที่ยังใหญ่” (Thank you. A great voice in a great cause.)

แบบกลีบบอกรายจากวารչั้งกันว่าเห็นด้วยเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม

๑ กันยายน แม่กองเรือ “ภูษาแม่คินลีย์” เพื่อไปอำนวยการบนทั้ง ๆ ที่ให้ฝุ่นธุกหนึ่งกำลังอาถรรshaw ถึงวันที่สองพระเจดีย์ได้เรียน

เช้าวันที่ ๓๕ กันยายน ทหาร ๔๐,๐๐๐ บุก ก่อนหนบก็มีเรือกระหน่ำเกาะวอสฟิล์ดร่วมกับการหั่นระเบิด และยิงกราดถล่มเรือบิน จนบีบบันเกะเงียบเสียง

สองโน้มเข้าหากหารามส่งกระดาษให้แม่ผู้เผาคืออยู่บนเรือชั้นหนึ่ง มีความว่า “นาวิกโยธินพากขันบกและบีบหัวหาดให้โดยไม่เสียทหารสักคน” ท่านขอให้นายพลเรือเจมส์ คอร์ด ส่งคำชี้แจงว่า “ทัพเรือและนาวิกโยธินไม่เกยรุ่งไว้จนยังกว่าเช้าวันนี้” แล้วท่านก็ชวนคออยู่สัลงไปรับประทานอาหารเช้า

อีกเที่ยงหนึ่งชั่วโมงก่อนมาแก้ลงหาด เรือรับบาทบันงลำกังโกลัน เกาะวอสฟิล์ดรุ่งเช้าวันที่ ๒๑/๑๐/๒๖๖๕ บ่ายหนึ่งท่านก็ขึ้นบก สั่งให้กองทัพน้อยເອົາຫຼັກນຸກเข้าหาเชือดพวงหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งให้เตี้ยวลงได้บุกเข้าหาชูอนอย่างรวดเร็ว

สนานบินคิมโบซึ่งในญี่ปุ่นก็สุกในเกาหลีทั้งอยู่นอกเชื้อถูกบีบได้ กำลังของผ้ายเนห์อที่ประจันหน้าวอต์คเกอร์อยู่อยู่นั้นถ่องอย่างซัก แม่กองให้วอต์คเกอร์ที่ได้ เขานุก

ข้ามแม่น้ำนักทองอย่างคุกคือทันที ผู้อัยเห็นอแกกดอยไม่เป็นกระบวนการ เพราะถูกกระหนาบ ขาดการบังคับบัญชา ขาดการติดต่อ ขาดสัมภาระ ทั้งอาชญาณาก็เริ่มร้าวในเดือนหนึ่งจับเชลยได้ ๑๓๐,๐๐๐ กศ. ข้าศึกนี้อังกันเซอร์ดิเกิมที่ แต่ถูกกว่าครัวเรียนเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน

แม่กอกำพิธีมอบกรุงเชอร์ให้รัฐบาลเกาหลีได้ในที่กรุงสกาน ซึ่งได้รับความเสียหายเนื่องจากการรบ ประธานาธิบดีชิงมัน รี นำท้าให้ลองหากันบอกว่า “เราชนะท่าน เราจะท่านในฐานะผู้ช่วยชุมชนเชื้อชาติของเรารา” และแม่กอกลับโถกเที่ยว

เมื่อวันที่ ๑๒ กุสตุก แม่กอก็ได้รับแจ้งว่า ทรูแมนนอยากจะพบเพื่อปรึกษาที่ขอบโน้นคุกในวันที่ ๑๕ แต่ถ้าสถานการณ์ในเกาหลีไม่เหมาะสมที่แม่จะมาท่องไปใกล้ ทรูแมนก็ยินดีจะไปพบที่เกรเวค แม่กอกกลับให้พบที่เกรเวค

ทรูแมนเขยนพอลพรากไปสามลำเรือบิน ขณะเขย่ามือกันทรูแมนบอกว่า “แม่ไม่ได้พบท่านนายพลเสียนนา” แม่กอกอนว่า “ผมหวังว่าคราวที่อไปคงไม่นาน” แต่ทั้งสองจะไม่ได้พบกันอีกชั่วชีวิต

มีผู้ที่อนแม่ค่าว่าทรูแมนเป็นผู้มีอารมณ์รุนแรงรุ่ววามและอุดม แต่ระหว่างการพบคราวนี้ทรูแมนแสดงท่าทีสุภาพและอารมณ์ชัน มีบุคคลิกตักษณ์ชั้นนิยม พูดจาคมคายทันทุก ในที่ประชุมทรูแมนมีท่าทีฟูมใจ (ภูมิใจ) ว่าตนรู้ประวัติศาสตร์ แต่แม่กอกเห็นว่าเมื่อจะอ่านมากแท้ที่รู้ผิด ๆ รู้จักครัวบันออกไกลนิกเดียวและถูก ๆ ผิด ๆ กับมีความผันแปร ๆ แล้ว ๆ ว่า สรอ. จะมีทางช่วยพอกที่ท่อทันก่อนมีนิสัยที่ได้

ที่ปรึกษาไปค้าบามากมายตัวเยี่ยม ๆ รวมทั้งเบรคส์ กับ คิน รัสก์ รัฐมนตรีช่วยว่าการคป. และก็มีบรรดาพากองกรังค์ และองกรังซ์ขององกรังซ์ ส่วนแม่ก็ได้เขียนๆ การทางการทหาร หมายหารุกสนิท กับนักบิน

การประชุมก็ไม่เป็นเรื่องเป็นราวอะไร ไม่มีการเสนอหรืออุดกโนบายใหม่ หรืออยุธรัชชีใหม่ ตอนท้ายพูดกันถึงเรื่องที่ Jin Gang ของเข้าแทรกแซง ที่ประชุมเห็นกันว่า Jin Gang ไม่มีเจตนาเข้าแทรกแซง องค์การสืบราชการดับ (อสล.) และคป. เคยแสดงความเห็นเช่นนี้มาก่อนแล้ว

เมื่อแม่กดู大局 ท่านก็อธิบายเหตุผลทั้ง ๆ และสรุปว่า ผู้บัญชาการทหาร จันแคนคงจะไม่เสียงัก ไม่มีผู้ใดค้านความเห็นของท่านเลย ภายหลังมีการ “ประชุม

สมพันธ์” ว่า ท่านบอกว่าเข็นแคนจะไม่มีบุกไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น นับว่าเป็นเรื่องได้ เก่งมาก

การประชุมตื้นเวลาเพียง ๕๖ นาที แล้วแม่คกีนั่งรอดไปส่งทุรุแม่นบินกลับ

การประชุมที่เกาเวคทำให้แม่คกีรู้ว่า มีความวิปริตเกิดขึ้นทางวารชิงกัน ผู้ที่ กด้าหาญและไม่ย่อท้ออย่างท่านประธานาธินบีแห่งกลิน เคลาโน่ โรสเวลต์ ตั้งไปแล้ว คงมีแต่ความหมายแห่งเข้าแทนที่การค่อสู้ เพื่อให้ชนะ เห็นได้ชัดว่าการถกเถียงใจอย่าง กด้าหาญแท้ๆ แรกของทุรุแม่นที่จะวนจนชนะสุดก็คือว่อนค้าขเดียงกระซิบแนะนำกันในลักษณะที่เห็นว่าผู้อื่นไม่ดี และนักการทุกประจაตปช. ผู้เห็นแก่ตัวมากคน ประธานาธินบีพูด แหลกความนุชราคกอลักษณะการเดียงภัยที่ท่านกล้าเติ่งมาเมื่อสองสามเกินกว่าหนึ่งเดือน

กองทัพที่ ๔ เข้าที่ปะยอมยาง เมืองหลวงของฝ่ายเหนือ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม สองทาง คือโซร์ฟลร์มลงทางเหนือรัตน์ไป ๒๔ ไมล์ค้าย เมียปะยอมยางแทกแล้วการค่อค้า อย่างเป็นสำเนานกนับว่าสืบสกุล คงเหลือแท้การรวมแบบกองโจร

แท้ทั้งว่าตั้กเคอร์และแม่คกิตั้งก็ตั้งกังวลกันเรื่องการลำเลียงยุทธบัตรชัย ทาง รถไฟจากปะยอมยางฝ่าย สปช. เองทั้งระเบิดอย่างย่องขัน ทำเรือที่อินชอนก็มีกระแสไฟ เป็นอุปสรรคกันเล่าข้างกัน ทำเรือชนันน์ไปของเมืองปะยอมยางก็เล็ก การรุกต่อไปทาง เหตุโดยชิงค่าชา ทหารรีบแต่งก้มารุมนุ่ยทุกฝั่งผึ่งเหนือของแม่น้ำยาลู (คันพรมแกนริบ กับแกนดี) มากอย่างน่าวิตก

กำลังรากอชิงกันชึ้น “บ่อนทำลาย” อาณภาพของทัพอาภาศึ่งกวนประสาท กว่าจะไร้ทั้งหมด แทกที่เดียวก็หันกิ่กตามเรือบินเข้าศึกษาที่เรือบินของฝ่าย สปช. แม่น้ำเรียและไซบีรีเยอเรียและกลางเป็นแห่งชุมนุมและหลบภัยสำหรับกำลังทั้งหมดของข้าศึก อย่างสนับสนุน ก่อมาไว้ชิงกันห้ามห้ามทั้งระเบิดโรงไฟฟ้าพลังน้ำตามแดนแม่น้ำยาลู แล้วก็เลย ห้ามห้ามระเบิดโรงไฟฟ้าทุกโรงในเกาหนลีเนื้อที่ผลิตไฟฟ้าให้แม่น้ำเรียและไซบีรี

ที่ไม่มีทางเข้าใจเลยก็คือ ห้ามห้ามระเบิดคลังยุทธสัมภาระที่ราชินชึ้นไม่ให้อยู่ใน แม่น้ำเรียหรือไซบีรี ๑๐/๒ และอยู่ได้พรมแกนกั้งหลายไมล์ ใช้เวียกนยุทธสัมภาระ จากรากติวอสกอกามาไว้ที่ราชินเพื่อให้เก่ากองทัพเกาหนลีเนื้อ

กองทัพน้อยเอกรัฐบุกถึงแม่น้ำยาลูเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ก่อนหน้านั้น วอล์คเคอร์เริ่มรู้แจ้งว่ามีทหารที่บังฝักซึ่งสามกองพด ซึ่งเชื่อว่าเป็นรีนแคน เข้าร่วมรบ

บัญหามีว่า นี่เป็นการส่งกำลังเข้ามาชิงกองทัพที่ ๘ หรือว่าเพื่อชั่งชัย หรือว่าเป็นการเริ่มเอาใจริงของจีนแองก์ ?

รัฐบาลจีนแองก์อ้างว่า พวกรัฐเป็นพวกราหาร “อาสาสมัคร” เข้าช่วยเกณฑ์แม่ค้าไม่เชื่อเช่นนั้น แต่ท่านก็ยังไม่ทราบเหมือนกันว่าจีนแองก์จะเข้าร่วมทีมที่หรืออย่างไร แหล่งที่น่าจะทราบ เช่น ทป. อสส. กระทรวงคลังโรม แม้กระหั้นผู้แทนประเทศไทยเป็นกลางในสปช. ผู้ซึ่งอนุญาตว่ารู้ความเป็นไปในจีนแองก์ที่ก็เงียบ แม้จะจึงก็สิ่งใดไม่ได้

แม่ค้าได้รายงานกำลังราหารจีนแองก์ แต่ที่ก็ในแม่น้ำเจี้ย ไปตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม แล้วว่า มีทหารจีนแองก์ ๕๖ กองพล จัดเป็น ๑๖ กองทัพน้อย มีทหาร ๕๙๙,๐๐๐ คน และมีทหารประจำถิ่น (District Service Forces) อีก ๓๗๐,๐๐๐ คน รวม ๙๖๙,๐๐๐ คน กับยังมีหนุนเนื่องมากจากจีนกลุ่มอีก รายงานนี้ส่งไปทั้งว่าชิงทันและ สปช. เข้าได้รับคำสั่งว่า ถ้าจีนเข้าที่ก็ให้สู้กับย่าก้าวลงเท่าที่มี ในเมืองเหินว่าจะสำเร็จประโยชน์ แค่กว่า โฉมที่กินแก่นั้นจะทำได้ต่อเมื่อได้รับคำสั่งจากว่าชิงทันเท่านั้น

หลังจากได้รับคำสั่ง แม่ค้าเห็นทางสะดวกจีนแองก์อย่างหนึ่ง จึงสั่งนายพลดาร์ช สแทรทเมเยอร์ เตรียมใช้เครื่องบินบี-๒๖ จำนวน ๒๐ ลำ ทั้งระเบิดกระพาณต่าง ๆ ที่ทดสอบมานั้นยาลูในช่วงรุ่งขึ้นให้พังให้หมด กองทัพมกรจะได้เข้าไม่สะทกสะท่ำ ที่ไม่ทำเสีย ก่อนหน้านี้ก็ เพราะเกรงถูกระเบิดกระพาณข้ามฟากไปแม่น้ำเจี้ย

รัฐมนตรีว่าการคลังโรม 约瑟夫·马尔扎特 (ผู้ค้นคิดแผนการมาร์แซต) สั่งยันชั้งการระเบิดกระพาณมาจากว่าชิงทัน ตามยังห้ามทั้งระเบิดในระยะ ๕ ไมล์จากพรมแดน เพื่อยืดด้วย ช่วง ๕ ไมล์นี้ว่าคือเข้ามาทั้งหัวหาดให้ตาย แม่ค้าประท้วงว่า มีทางเดียวที่จะกันไม่ให้เจอกส่งกำลังเพิ่ม ก็คือถลายกระพาณและที่ชุมบุนพลในเก无辜สีเนื้อ ที่ทำสั่งการไปนั้นอยู่ในขอบเขตของคำสั่งที่ได้รับ และห่วงค้ายิ่งว่า คำสั่งนั้นจะทำให้เกิดความเสียหายมาก ท่านจะไม่รับผิดชอบในการดีนั้น ท่านขอให้มาร์แซตพบทวนกู้อีกที หรือไม่ก็นำเสนอประธานาธิบดี ผลก็คือ ได้รับอนุญาตให้ทั้งระเบิดปลดกระพาณด้านเกาหลีเนื้อ

แม่ค้าให้สแทรทเมเยอร์พิจารณา สแทรทเมเยอร์บอกว่า “ทำไม่ได้ ทางว่าชิงทันก็มองรู้ว่าไม่มีทางจะทำได้”

นักบิน สารอ. พยายามเข้าทั้งระเบิดโดยไม่ล้าແຕນ นอกจากจะโกรก ปកอ. จากร่องชั้มยิ่ง ฝ่ายข้าศึกยังส่งเรือบินบินวนนานคุณเชิงอยู่ทางด้านแม่น้ำเรียว พอดีถูกที่จะทิ้งระเบิดมันก็จะพุ่งเข้ายิงแล้วหนีเข้าแม่น้ำเรียว และจะมีเรือบินอื่นผลักกันเข้ารุ่มโจนคือของบินทั้งระเบิดก้าววิชิญจน์ลัวหนึ่นคิดคือกันเรือไป

นักบินผู้หนึ่งถูกยิง斃命ก้านหัวขอคุกคิกอยู่ชั้งดาว ก่อนจะตายเขากำมแม่กหึ่งฯ ที่ปากเกิมไปกว้างฟองเลือกว่า “ท่านนายพล อ้ายพาหกที่ว่าซิงกันและสหประชาชาตินี้ มันเป็นฝ่ายไหน ?” ทำให้จิตใจท่านนายพลหม่นในมื้อ

วันนั้นท่านมีหนังสือขอพ้นจากหน้าที่ทางพระบรมราชโภคให้ ท่านบอกนายพล กอยล์ อิคคิย์ เสนอธิการของท่าน ว่า “เป็นครั้งแรกในประวัติการทหาร ที่แม่หัดถูกห้ามใช้กำลังทางทหารเพื่อรักษาชีวิตทหารและความปลอดภัยของกองทัพ สำหรับผู้มีบุญ เป็นเครื่องชี้ให้เห็นภัยที่จะเกิดขึ้นในพระบรมราชโภค”

อิคคิย์คิดว่า ทหารจะไม่เข้าใจการที่ท่านจะผลักไปในระยะคับขัน และจะเดียวยัง และว่าเป็นหน้าที่ของท่านที่จะไม่ท้อถอยไปในระยะนี้ ท่านก็เลยห้องนักหนังสือฉบับหนึ่ง หลาบบีก่อมาเมมผู้เล่าไว้ ท่านนายพลกิวาร์ ไอเซนเยาว์ ผู้ไม่ชอบทำสิ่งกรรมแบบหมายแหะสันเปลืองชีวิตและเงินทองไม่รู้รับต้นเหมือนกัน บอกว่าถ้าท่านถูกอยู่ในฐานะเดียวกันแมคอาร์ ท่านจะไม่พึงคำสั่งนี้ ซึ่งอย่างน้อยที่สุดก็จะได้ถูกสั่งให้พ้นหน้าที่นั้นไปทันที

แม่กหัดถือทางทำให้สามทาง คือ บุก คั้มมัน และดอย ถ้าบุกจินอาจะไม่เข้าเกรറกและสองกรมอาชีวศึก์ได้ ถ้าจะคั้มมันก็จะห้องเดือกแนวให้เหมาะและจะห้องใช้ทหารอย่างน้อยถึงสามเท่าของที่มี แต่ก็ไม่มีทางจะได้กำลังเพิ่มจากชิงกัน ชัยภูมิที่จะช่วยให้ฝ่ายบุรุษองกันได้เปรียบก็ไม่มี กำลังที่มีอยู่นั้นไม่พอสู้พวากหಡแกงแน่

ถ้าจะดอยก็ผิดหลักการเดิม ทั้งไม่มีทางที่สองกรมจะยุติ ท่านเห็นว่าทางที่ปลอดภัยที่สุดคือรุก เพื่อเป็นการตัดโอกาสที่ข้าศึกจะเป็นฝ่ายเลือกเวลาและสถานที่จะเข้าที ตัดโอกาสการสะสมกำลังจากแม่น้ำเรียว และจะได้มีโอกาสสกัดลัวด้วยกำลังเบาๆ เหนือที่หดลงเหตืออยู่ ทั้งยังจะเป็นการหยั่งท่าทีของเจ็นแกงก้าว

ถ้าการบุกทำให้จีนแดงเบิกเมืองทำท่าว่าจะร่วมมันเร็วขึ้น ฝ่าย สปช. ก็จะมีโอกาสตัดอย่างต่อสู้อิสระและโดยราศเริ่ว เพื่อทำให้เด่นทางด้านเดียงของจีนขาวขึ้นและดำเนินการขึ้นมากตาม เกรียงบินฝ่าย สปช. จะได้ช่วยขี้สะกด ห่านสั่งว่องค์เกอร์เกรย์ แผนตอนอย่างหน้า แม่ทัพนายกองทั้งหลายเห็นควยและส่งแผนไปให้ สห. ทราบและอนุมัติ

ระหว่างวันที่ ๖—๒๖ พฤษภาคม จีนแอบส่งทหารเข้ากว่า ๒๐๐,๐๐๐ คน โภยสะกด เพราะไม่มีการโฆษณาที่ทางออกทาง คำสั่งห้ามทั้งระบบทะพานเป็นคำสั่งที่ไม่เจ้า ไม่เข้าทำที่สุดในประวัติศาสตร์ของ สห.

ถึงปลายเดือนเมษายนก็ส่งทหารช้านยาถูเข้ารวมอย่างเทมที่ หมู่กองทัพที่ ๒ เข้าทิวต์ค์เกอร์ หมู่กองทัพที่ ๓ เข้าทิวต์ยอดเอ็คเวอร์ค อัลมันค์ กัวย์กำลังทั่วทัน

หมู่กองทัพที่ ๔ ที่บีกกองทัพที่ ๘ หัก วอล์คเกอร์สั่งอยโดยเร็ว อัลมันค์ถูก กัวย์กำลังที่เหนือกว่าซึ่งกัวย์ทิวต์ค์เกอร์ โคน กิสั่งทัพน้อยเอกสารชุดอยเข้าสู่ชุมนุมตามแผน

ฝ่าย สปช. ถือได้ว่าทำการตัดสินใจล่วงหน้าอย่างชำนาญแมก และความสามารถของผู้บังคับบัญชาทั้งหลาย การบุกของฝ่าย สปช. ทำให้จีนลงมือรุกรานกว่าที่กำหนดไว้เดิม ทำให้เสียแผนไป เพราะแท้ที่มีจีนคิดจะแอบซุ่มน้ำหน้าไว้ให้นำมาแล้วที่ กัวย์ให้แหลก ถ้าแมกไม่ทำตามที่ได้ทำไปแล้วก็แหลกแน่

ตลอดการรบແຕบแม่น้ำยาลุหังหมู่ฝ่าย สปช. เสียทหารทั้งหลาย เจ็บ และหายเพียง ๑๒,๙๗๔ คน หรือประมาณกึ่งของที่อิโวจิما ไม่ถึงหนึ่งในห้าของที่โอกินาวา และน้อยกว่าเมื่อยุทธมันที่ໄตพันธ์มิตรครั้งใหญ่ก่อนแพ้ในสงครามโลกครั้งที่แล้ว ที่เรียกว่า Battle of the Bulge

ทุกคนต่างก็เห็นชัดว่าความลับร้ายในล วนอล์คเกอร์ร้องทุกครั้งเมื่อว่าชาศึกษา แผนการของเขากล่าวว่า กัน แมกเชื่อถือความว่าถ้า สห. ประการอย่างเบิกเมือง ถ้าจีนแดงส่งกำลังขนาดใหญ่เข้าเกาะหลีจะถือว่าเป็นการทำสิ่งกรรมะหัวเราะ บุกขึ้นเหนือ แต่ทวงกันข้าม จะต้องมีผู้บุกขึ้นยกับจีนว่าจะพานและฐานทัพจะไม่ถูกใจที่

อนุสัตตนบันหนึ่งของทางการจีนแดง ซึ่งเขียนโดยนายพลเดินเบี้ย梧กล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะไม่ใช่คนดีและเสื่อมชีวิตทหารกับข้อเสื่อมทางทหารของชาพเจ้า ถ้าชาพเจ้า

ไม่ได้รับการยืนยันว่า วอชิงตันจะยังคงออกกฎหมายเดิมไว้ค้ำประกันก่อตั้งเยอรมันให้ดำเนินการทดสอบห้ออย่างหนำส่วนที่ต่อมาทางด้านการเมืองและสื่อสารของชาพเด็จฯ”

แม้ครรภางานให้ สธร. ทราบว่า จีนส่งกำลังขนาดใหญ่เข้าที่อย่างเบิกเฉยแล้ว จะอ้างว่าเป็นกองอาสาสมัครนั้นพึ่งไม่ถูก และขอกำลังเพิ่ม โดยแนะนำให้อนุญาตให้ใช้กองทัพจีนให้หัวนั่งสั่งสกัดและกระทำการบุกรุก แต่ สปช. ไม่ยอม และไม่มีกำลังไปเพิ่มไม่ว่าจากทางใด

วันขึ้นบีใหม่ พ.ศ. ๒๕๙๔ ฝ่ายแท้งโน้มกีหันกลอกแนว ยึดเชือกติดให้ กองทัพที่ ๘ ดอยเจ้าแนวใหม่ ให้เส้น指南针ที่ ๓๓ ลงมา ๗๐ ไมล์ ชาศึกอ่อนกำลังลงอย่างเห็นได้ชัด ใช้ไฟฟล์และไร้กระบอกอื่นช่วยถอนกำลังชาศึก แม้สั่งนายพลแม่ทัพวิริคช์เวช ผู้เข้ารับหน้าที่แทนวาร์ต์คเคอร์ร์ตถึงแก่กรรมเนื่องจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ให้บุก ถึงเกื่อนมีนาคมทัพ สปช. ยึดเชือกติด แต่ที่ขึ้นไปปิดเส้น指南针ที่ ๓๘

สธร. เสนอแผนการระยะยาวต่อ รบก. ก朵 โน้มว่า ควรบีกต้อมจีนแท้งทางทะเล เลิกห้ามเครื่องบินเข้าไปตรวจการณ์ชายทะเลเดือนและแม่น้ำเรียว กับยอมให้จีนให้หัวนั่งเข้ารับ แต่ไม่ได้รับอนุญาต

การให้เดียงกันว่า ควรรุกข้ามเส้น指南针ที่ ๓๘ หรือไม่ เริ่มขึ้นใหม่ยังครั้งหนึ่ง นักค้าหั้งใน ตรอ. และถ่วงประเทศโภชนาถฯ เพราะแม่น้ำกุ้ยชินเห็นอีกหนึ่งเส้นนั้นเจ็บใจเข้ารับความจริงทางวาระที่เป็นฝ่ายตัดสินใจ

เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๐ นาร์กิน ผู้นำฝ่ายเสียงข้างหน้ายังคงในสภาพผู้แทนราชอาณาจักร มีจุดหมายดึงแม่ ขอทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ของ ตรอ. และการส่งทหารให้หัวนั่งเข้าร่วมรับจีนแท้ง แม่ที่ก่อนี้แข่งไปอย่างธรรมชาติเพื่อรักษามรดกทาง

แม่ขออภัยแต่งการณ์ว่า “การรบกงค้ำประกันไปตามแผน เราทำลายกำลังกองมิวนิสต์ปีนก่อมก้อนในเกาหลี ให้เกือบหมดแล้ว ยุทธวิธีที่มุ่งเน้นกำลังพลของชาศึกไม่ได้ผล ทหารของชาหราหกน้อยกว่าทหารของเรานในการเผชิญกับชาชาติ ความทุรกันดารและการรุนแรง

/ “ทั้ง ๆ ที่มีข้อห้ามหลายประการสำหรับกองกำลัง สปช. และจีนแข่งได้เปรียบกว่าหลายอย่าง ชาศึกไม่มีทางพิชิตเกาหลี ได้เลย บัดนี้ชาศึกคงจะได้รับรู้ถึงความ

ขอขึ้นใจแล้วว่า ด้า สปช. ไม่จำกัดความสามารถไว้เพียงในเกาหลี จึงแกงเองก็จะท้องเตียงที่ความย่อขั้นทางการทหารอย่างใหญ่หลวง — —

“ ประเทศไทยและประชาชนเกาหลีผู้อุกรุกวานอย่างโหคร้าย จะท้องไม่ถูกทอดทิ้งนั้นเป็นเรื่องสำคัญที่สุด นอกจากในส่วนที่เกี่ยวกับการรบ รากฐานของบุญพาเป็นเรื่องการเมืองซึ่งจะต้องแก้ไขโดยทางการทุก แก้ไขในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของข้าพเจ้า ในฐานะผู้บัญชาการทหารนั้น ข้าพเจ้าพร้อมทุกเมื่อที่จะเรจาจากันแม่ทัพข้าศึก ด้วยความพยายามอย่างยิ่ง ที่จะหาทางปฏิบัติให้ดีดีประดิษฐ์ทางการเมืองของ สปช. ในเกาหลีฉลุ่ว ไปโดยไม่ท้องเสียเลือกเนื้อกันอีก ”

เป็นวันที่ ๒๔ มีนาคม แม่คอกออกແลงการณ์ชิงเขากับไม่ทราบว่ามันจะเป็นแต่งการณ์ฉบับสุดท้ายในฐานะแม่ทัพฯ ว่า “ ทุกอย่างในแนวนี้คำนิ่งไปโดยเรียบร้อย เชือดชักจะเริ่มนิชชิวิชชีวนี้แล้ว ไม่ถ้าเป็นท้องกล่าวอะไรอีกเกี่ยวกับเส้นข่านานที่ ๓๕ ซึ่ง กามราษฎรน่าจะในระยะนี้ปรากฏว่าดูกเดียงกันให้หายใน วอชิงตัน ลอนדון และเมือง หลวงอื่น ๆ ที่จริงมันไม่มีความสำคัญทางทหารเลย กองเรือและกองบินของเรามาได้ ทุกขณะที่ประดิษฐ์ และกองกำลังภาคพื้นคืนทั้งสองทัพก็ได้เตรียมมาแล้ว ”

แต่งการณ์สองฉบับสุดท้ายนี้ถูกวิพากษ์วิจารณ์มาก มีผู้หัวใจการประการค่าว่า ยินดีพบกับแม่ทัพข้าศึกนั้นทำให้แผนสันทิฆาพอันเดิมคล้ำซึ่ง 서로 ให้รับความยินยอมพร้อมใจจากนานาชาติและกำลังจะประการเบิดเผยแพร่องค์ความเหลวไป เรื่องนี้ไม่จริง ไม่ปรากฏว่ามีแผนการณ์นั้นແນ้แก่เพียงร่าง ก่อนหน้านั้นแม่คอกเคยเรียกร้องให้แม่ทัพข้าศึกยอมแพ้ มาสองครั้ง ก่อนหลังจากที่นั่นที่อินชอนสำเร็จ กับเมื่อยกป้อมยังไก้ ไม่เห็นใจว่ากระไร กลับชอบใจเสียอีก แต่ไหนแต่ไรมาแม่ทัพมีหน้าที่จะหาทางให้ทหารของตนเสียเลือกเนื้อ น้อยที่สุด

แม่คอกการที่ว่าเรื่องอ่อนแอก็ถูกทำหนนิ หึ้ง ๆ ที่มันเป็นความจริง และที่ท่านกล่าวถึงก็เพื่อใช้รุกให้เชิงกิจกิจวารยอ้มเฉิกรบ จันเย่ชิง ๆ ไม่ถึง ๕ เกี๊ยนก่อมา เมื่อรั้งเสียเสนอไกล์เกลี้ย จันกี้อมกันที่

ในระหว่างที่มีเรื่องวุ่นวายกันนั้น ไม่ทราบว่ากัยเหตุไก ต.๗ ๗ มาร์กิน กีเบคแห่งจกหมายของแม่คอกไม่ได้ขออนุญาต ผู้คนก็เอออะໄว้สายกันว่าแม่คอกต้องการจะขยายสูงต่ำ

๐๖๐๐ น. วันที่ ๑๑ เมษายน ทรูมэнเชิญผู้แทนหนังสือพิมพ์ประชุม ณ ทำเนียบขาว ประกาศว่าให้แม่พิมพ์พ้นจากหน้าที่ถาวร ทางกระทรวงออกกฤษฎี

นับเป็นรายแรกในประวัติศาสตร์ที่ให้พ้นค่าแห่งโภคภาระ โดยไม่สอน สรุน โภคไม่ให้ชัดแจ้ง โภคไม่นำนึงถึงอภิค แม่พิมพ์เรื่องการถูกปลดจากวิทยุกระจายเสียง ลักษณะค้ำสั่งที่ให้ไม่อาจผ่องมองหน้าที่การบังคับบัญชาแก้ไขยังไงก็ได้ ท่านว่าแม้ แต่เด็กรับใช้หรือนักการภารโรงจะหากไม่ปลดกันเยี่ยงนี้ ท่านเคยได้ยินเรื่องความฉุนเฉียว รุนแรงจนยังไม่อยู่ของทรูมэн และได้สังเกตเห็นความลังเลใจเกี่ยวกับเรื่องเกาหลี จึง เชื่อว่าประสาทของทรูมэнเกริบคนทันไม่ไหว ใจไม่สู้แล้ว

หล่ายบืนหลังจากถูกปลดในขณะที่ขยันขออยู่เพียงแค่เอื้อม ท่านก็ถูกกล่าวหัว ว่าซักค้ำสั่ง ไม่มีข้อหาอะไรร้ายแรงกว่านี้ แต่ทุกคนในคณะ สรอ. ผู้เป็น “ข้าวนาย” ผู้นำ ทหารของแม่ค้าได้ทำการค่าคอมมิชชันของสถาบันชั้นทั้งชั้นเพื่อให้สวนการปลด หลัง จากที่ได้ทราบมาคืบแล้วว่า ไม่จริง คณะกรรมการชิการก์ลงมติเป็นเอกฉันท์ว่า เหตุว่าให้

การปลดท่านนายพอลแมคอาเซอร์ เป็นศัญญาณของความเหลวและโลดโผนของ สปช. และ สรอ. และก่อให้เกิดความวิตกต่าง ๆ เจ็บแยงถลายเป็นแนวหาดานาจ ได้รับ ผับดือว่าเป็นผู้กรองเมืองจีน อนโครนถูกหัน ทิเบกถูกรุน หล่ายประเทศในเอเชีย กะเกียกกะดาอยเป็นกลาง เกาหลีรวมกันไม่คิด สองรวมที่ควรจะชนะเดิกร้าไปกดถังกัน โภคสูญเสียยังกว่าที่จะเอาชนะ ประมาณ ๓ ใน ๔ ของทหารที่เดียวกันเสียไปประห่วงที่รุน แบบลังเลใจหลังจากปลดพลเอกพิเศษกัลลส์ แมคอาเซอร์แล้ว

(ร.ค. พ.ก. ๗๙)

นางในผืน

คุณพ่อตาม ไทยพันธุ์ ตามสาวผู้เข้าประกวดคว้า หมายที่วังธรรมราษฎร์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๙ ว่า “ในน้ำมีอะไร ?”

“มีเง่าค่ะ” นางในผืนนี้ตอบ “ทรงสั่งก็ต้องจะไปเก็บ เสียบ้างซักกะ”

(เรื่องผืน)

11/10/2565

ปัจจุบัน

การ์ด ท. โรวัน (Carl T. Rowan) ผู้เกียกกำรงกำแท่นผู้อำนวยการสำนักนัดลงข่าวของหอสมุดเมริกา เขียนลงในหนังสือพิมพ์พอร์ตแลนด์ ออริโกรเนียน ว่าเขาปฏิเสธไม่ช่วยให้นักศึกษาชาวอินเดี้ยผู้หนึ่ง โอนชาติเป็นเมริกันอย่างเด็ดขาดด้วยความไม่ถูกต้อง เขาไม่สบายใจที่ทราบว่านักศึกษาจากເອເຊີກວ່າຮ້ອຍລະ ៩០ ไม่กลับประเทศของตน เขาสามารถว่าจะไม่ทำอะไรที่เป็นการสนับสนุนการคิงคูคูເຫຼາສອນແລະความชាំນិច្ចាយុទ្ធផលប្រជាពលរដ្ឋ

เขากล่าวว่า วุฒิสมาชิกวัลเตอร์ เอฟ. มอนเคต แห่งพรรครีพับลิกันได้กล่าวไว้ว่า—

๑. ในจำนวนแพทย์ประจำบ้าน และแพทย์ผู้ทำงานในโรงพยาบาลของ ตรอ. ៤០,១០២ คนนั้น เป็นแพทย์ผู้สำเร็จการศึกษาจากทั่วประเทศ ១០,៨៧៨ คน ในจำนวนนี้ กว่า ៤០០ คน เป็นแพทย์จากประเทศไทยพัฒนาซึ่งหั้งการแพทย์และการสาธารณสุขกำลังแย่มาก

๒. ระหว่าง พ.ศ. ២៥៣៨ ถึง ២៥៤៦ มีนักวิทยาศาสตร์ และวิศวกรจากประเทศไทยจำนวนเมริกา ២៥៤៨ คน กับจากເອເຊី ៤០១៥ คน เข้าไปปั้งรกรากในสรอ.

มอนเคตว่า “ประเทศที่รวยที่สุดในโลกกำลังได้รับความอุดมภัยจากบรรดาประเทศที่จนกว่า” เขายังกล่าวอีกหนึ่งว่า “การช่วยเหลือของประเทศนั้นได้ผลอย่างไรบ้าง ฉันจะนัดหมายเป็นว่าสรอ.ให้ความช่วยเหลือกับเมืองนี้ แต่ว่าอีกเมื่อหนึ่งถึงເວລັມความสามารถได้ไปเสีย

อย่างไรก็ตามที่เดิม รัฐบาลและวงการแพทย์ อุคสาหกรรม และอื่น ๆ ของสรอ. กำลังจำเป็นต้องล่าคนมีความสามารถเป็นจำนวนมากให้เพิ่ม เพื่อการเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและเสริมประชาธิปไตยของโลก และเพื่อความขยายตัวทางอุคสาหกรรมและอื่น ๆ

สรอ. กำลังเร่งมือสั่งแพทย์เป็นพิเศษค้าเข้าประเทศ ทุกนี่แพทย์ทัวโภกราว ๑๙,๐๐๐ คน จะเข้าสอบในการสอบที่ สรอ. จัดขึ้นตามประเทศต่าง ๆ บีระส่องครั้ง มีผู้สอบผ่านบีระประมาณ ๗๐๐๐ คน ซึ่งหมายความว่าแพทย์เหล่านั้นมีความสามารถพอที่ สรอ. จะนำไปใช้เป็นประโยชน์แก่คนได้

โรงพยาบาลในรัฐเดคลาแวร์ นิวเจอร์ซีย์ อาโกคาเนหอ และเวอร์จิเนีย กำวนักใช้แพทย์ต่างค้าวัสดุสำเร็จการศึกษาจากนอก สรอ. กว่าครึ่ง บางโรงพยาบาลใน อิลลินอยส์ เมรีแลนด์ นิวยอร์ก และโกรกไอแลนด์แทนจะไม่มีแพทย์เมริกันเลย

สรอ. ต้องการแพทย์เพิ่มบีระ ๔๕๐๐ คน แต่สร้างแพทย์ได้ไม่พอ จึงต้องใช้แพทย์ต่างค้าวัสดุยละ ๒๘ ของแพทย์ฝีงานและแพทย์ประจำโรงพยาบาล ขณะนี้มีแพทย์ต่างค้าวัสดุทั้งหมดประมาณ ๑๙,๐๐๐ คน ในจำนวนนี้เก็บร้อยละ ๘๐ มาจากประเทศที่ขาดแคลนแพทย์ยังกว่า สรอ. เช่น อินเดีย ปากีสถาน และไทย ซึ่งมีแพทย์คนหนึ่งต่อประชาชน ๔๐๐๐—๕๐๐๐ คน จากพืดปีมนีล์ เคอร์ก โคลัมเบีย และเปรู ซึ่งมีแพทย์คนหนึ่งต่อประชาชน ๒๐๐๐—๓๐๐๐ คน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๖ เกาหลีให้ซึ่งประมาณกึ่งหนึ่งของจำนวนต่าง ๆ ยังไม่มีแพทย์โดยสักกันสั่งแพทย์ให้ สรอ. ๒๐๗ คน พากันไปศึกษาเพิ่ม เกิมเพ้อกลับไปรับใช้ “ชาติ” แก่อย่างน้อยที่สุดร้อยละ ๒๕ ก็คงทักษานอยู่เสียที่ สรอ. ใน พ.ศ. ๒๕๐๙ มีแพทย์ได้รับอนุญาตให้ประกอบโภกคิลป์ใน สรอ. ในมี ๑๘๕๘ คน ร้อยละ ๑๗ เป็นคนต่างด้าว

ถ้าจะไม่ใช้แพทย์ต่างด้าว สรอ. จะต้องลงทุน ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทสร้างโรงพยาบาลแพทย์ใหม่อีก ๑๕ แห่ง และจะต้องจ่ายค่าดำเนินงานอีกบีระ ๒๐๐๐ ล้านบาทเป็นอย่างน้อยที่สุด หากยังกว่าที่ สรอ. ช่วยชาวโลกลain เรื่องการแพทย์มากมายนัก

สถาบันวิทยาศาสตร์แห่ง สรอ. (National Science Foundation) ประเมินว่า ในบี ๒๕๐๓ สรอ. จะต้องใช้วิจกรรม ๑,๓๗๕,๐๐๐ คน แก่จะมีใช้รา ๑,๑๙๕,๐๐๐ คน มากกว่า ๒๕๐,๐๐๐ คน

เมื่อบี ๒๕๐๙ บริษัทคุปองท์ต้องการใช้วิจกรรมเพิ่มหนึ่งในสี่ของจำนวนที่ส่วนรัฐ การศึกษาทั้งหมด บริษัทส่งผู้แทนเที่ยวสัมภาษณ์นักศึกษาวิจกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ทั่ว สรอ. อีกบริษัทหนึ่งส่งเจ้าหน้าที่ ๕๐ คนขออภัยระหว่างรับสมัครนักศึกษา วิจกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ๑๐๐ คน ศูนย์อวากาภานชนิดใช้กันบ้างกับของ สรอ. สัมภาษณ์นักศึกษา ๑๙๐๐ คนโดยหวังว่าจะจ้างให้สัก ๑๐๐ คน

บริษัทเจนอรัลไคนามิคส์ให้รางวัลพนักงาน ๒๕๐ เหรียญ ต้าครี “เกี้ยว” บังพิศทางวิภาวรรณหรือวิทยาศาสตร์มาทำงานกับบริษัทให้กันหนึ่ง ตามปกติสำนักงานจัดหากันจะได้ ๑๐๐—๕๐๐ เหรียญก่อน

คณะกรรมการตีท่านหนึ่งว่า ผู้แทนจากกว่า ๕๐๐ บริษัทเข้าไปปั่นเนื้อข้นในมหาวิทยาลัย แทนไม่เว้นแต่ละวันตลอดทั้งปี แล้วถึงแล้วนักศึกษาวิภาวรรณศาสตร์บีสุดท้ายจะได้รับเงินงาน ๘—๑๒ งาน รายได้ขั้นกันราว ๗๗๐,๐๐๐ บาทต่อปี ค่าจ้างนักพัฒนา เช่น คำนวณแก้ไขลักษณะ ก็ไม่ใช่เรื่องยาก นอกจากค่าจ้างขั้นต่ำให้ผลประโยชน์อย่างอื่นอีก

โอกาสที่จะได้ศึกษาต่อ ก็เป็นเครื่องดึงใจอย่างหนึ่ง เพื่อให้กันของตนพิจารณาทันความก้าวหน้าทางวิทยาการ บริษัทเบล็ตต์ ให้ค่าจ้างและค่าเล่าเรียนเต็มอัตราแก่ผู้ที่เขียนเวลาไปเรียนชั้นปริญญาโท สำหรับผู้ที่ไปเรียนเต็มเวลา ก็ลดค่าจ้างลงบ้างแต่ก็พอใช้ได้อย่างสมบูรณ์ ผู้เรียนชั้นปริญญาเอกได้ค่าจ้างและค่าเรียนเต็ม และยอมให้แบ่งเวลางานไปเรียน และในชั้นสุดท้ายจะให้สถาบันนี้โดยปกติค่าจ้างเต็ม เพื่อไปค้นคว้าทำวิทยานิพนธ์ และเข้าอ้อมมหาวิทยาลัย บริษัทอื่นก็ให้โอกาสไม่น้อยกว่ากัน

แม้จะเดียงดีอย่างนี้ก็ตามวิภาวรรณหรือนักวิทยาศาสตร์ที่ทำงานด้วยความสามารถบีครึ่งโถยเฉลี่ย เพราะถูกบริษัทอื่นเยี่ยงกัวภัยค่าจ้างสูงกว่าและตำแหน่งโก้ๆ

ทั้งๆ ที่โอกาสดี แท้จริงนั่นผู้สมัครเรียนวิภาวรรณศาสตร์ระหว่างพ.ศ. ๒๕๐๙ ถึง ๒๕๐๗ ลดลงทุกปี และเกือบครึ่งหนึ่งของผู้เริ่มเรียนไม่ได้สำเร็จวิชาชีน มีผู้อ้างว่าการสอนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนนั้นยังอ่อนเกินไปจนนักเรียนสอบเข้าไม่ได้ หรือถ้าได้ ก็เรียนตามเข้าไม่ทัน เนื่องจากต้องถูกคัดออกวิชาการก้าวหน้าทำให้ถูกเรียนมาก เรียนหนัก และเรียนนานกว่าแท้ที่อ่อน ต้องเรียน ๕ ปีซึ่งจะได้ปริญญาตรี ส่วนวิชาอื่นเขียนบันทึกหัวธุรกิจ ค่าวรษศาสตร์ บัญชี คิดปีศาตร์ (ไม่ได้เรียนลิเกศาสตร์หรือตะขอนชาติศาสตร์หรืออกกรับ ท่านทั้งซื้อให้เก่าๆ นั่น) นั้น ว่ากันว่า严กว่า แท้จริงเดือนและความต้องการถูกแต้วไกรสักกีกันที่จะอย่างเช่นการสอบตก เสือกเรียนสอบ ไม่คิดกว่าหรือ เพราะสมัยนี้ไม่ว่าอะไรก็ต้องใช้วิชาการ แม้แต่การผลิตน้ำก็คงต้องใช้วิชาการ อ่านเข้าทำการทำลายป้าชวนให้เข้าใจว่าพวงนั้นก็มีฝ่ายวิชาการและวางแผน วางแผนงานและบริหารงาน คือ ทำให้เรียนรู้อย่างรวดเร็วในกระหึ่ม เจ้าหน้าที่รู้ไม่ทันหรือไม่ทันรู้ เท่านั้นจะใช้หลัก O&M. (Organization and Management) วิถีเป็นแน่

รัฐบัญญัติว่าด้วยคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๐๘ ของสราอ. เลิกการกำหนดคนเข้าเมืองโดยแบ่งแยกตามสัญชาติ แต่ให้มีธิเบตแก่ผู้มีวิชาชีพ โดยมีหลักการว่าเพื่อไม่ให้มีความเหลือมล้าทำสูงทางสัญชาติและเชื้อชาตินั้น เป็นผลให้การระหว่างสมองค้าเนินไปรากเร็วขึ้นมาก ในปีที่ประกาศใช้กฎหมายฉบับใหม่นั้นจำนวนผู้มีวิชาชีพจากอินเดียอยู่พื้นที่ประมาณ ๔๕ เป็น ๑๗๕๐ คน จากเดิมที่ให้จาก ๔๕ เป็น ๕๐๐ คน คนมีวิชาชีพทั้งในแหล่งเข้าสราอ. อย่างนี้ทำให้แผนการซ้ายเหลือต่อไปประเทศของสราอ. ทั้งในภัยเศรษฐกิจและวิชาการไม่ได้ผลเท่าที่คาดหมาย และกูเมียนหัวจะหมดความหมาย渺ฯ เสียด้วย

เมื่อเป็นเช่นนี้ความเหลือมล้าทำสูงระหว่างประเทศที่ก้าวน้ำ ซึ่งประชาชนมีรายได้เฉลี่ยคนหนึ่งบีบะกว่า ๖๐,๐๐๐ บาท กับประเทศที่ยากจนซึ่งประชาชนมีรายได้บีบะระหว่าง ๒๕๐๐ บาทก็จะยังมีมากขึ้นทุกที่ แทนที่จะได้ลดลงกันกระชันเข้าไปบ้าง นักวิทยาศาสตร์ผู้หนึ่งบอกว่าประเทศที่ขาดสมองก็จะเป็นโกรกเรือรัง มีฐานะเป็นเมืองขึ้นของประเทศที่เจริญเรื่อยไป (ต้องนึกถึงเรื่องน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศไทยเปรียบถูกใจ)

เฉพาะปีพ.ศ. ๒๕๐๙ สราอ. จังหวัดนักวิทยาศาสตร์ ๔๕๗ คน ครุศาสตราศาสตราจารย์ ๔๙๔ คน นักบัญชี ๑๖๒ คน พยาบาล ๔๙๔ คน ผู้ช่างนาฏงาน เช่น พาด ๒๔๕ คน กับผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมในค้านทั่วๆ อีกหลายหมื่นคนจากต่างประเทศ ที่กล่าวว่านี้เป็นพวกที่อยู่พื้นที่ไม่เดย ยังมีพวกที่เดินทางไปทำงานชั่วคราวอีกค่อนข้างมาก

นักเรียนทั่งค้าขันเงินไปใช้ในสราอ. รวมปีละแสนคน ในจำนวนนี้ชาวເວເຊີບຮ້ອຍละ ๔๐ ชาวทะວັນອອກໄກລື ກຽບ ອິຍົປົດ ຮ້ອຍละ ๔๐ กับชาวອຳພິກາແລະຄະກິນອົມເວິກາອົກໄມ່ນ້ອຍໄມ່ກລັນນັນເກີດ

นอร์เวย์ สวิตเซอร์แลนด์ อิตา利 เนเธอร์แลนด์ และเยอรมันท่วงทันทก็ได้ยกน้ำวิชาไปมาก ที่มากที่สุดก็อังกฤษ หนังสือพิมพ์และวารสารวิชาการของอังกฤษ มีประกาศห้ามผู้ช่างนาฏงานจากบริษัทอเมริกัน แคนาดา นิวซีแลนด์ และออสเตรเลีย ลงพิมพ์มา กับบริษัทอเมริกันให้ค่าเดินทาง ให้ค่าใช้เพิ่มเติม ให้โอกาสก้าวน้ำเร็ว และมักให้ค่าจ้างสองเท่าของอัตราในอังกฤษ

เมื่อพ.ศ. ๒๕๐๗ ครุ ๔๙๐ คน พญาบาตร ๔๙๐ คน วิภาวดี ๔๒๐ คน และเพทาย ๑๘๐ คน ซึ่งเท่ากับร้อยละ ๔๐ ของจำนวนผู้ที่สำเร็จการศึกษาในปัจจุบัน ออกจากองค์กรตุช แต่ในปีเดียวกันนั้นอยังคงตุชให้ครุ ๓๓๐ คน วิภาวดี ๑๖๐ คน พญาบาตร ๑๓๐ คน เพทาย ๑๐๐ คน จากชาติที่ค้ายพัฒนากว่า ในวงการสาธารณสุขขององค์กรตุช มีเจ้าหน้าที่กำกับดูแลจากประเทศไทยถูกๆ เช่นปักษ์ใต้ อินเดีย และหมู่เกาะอินเดียตะวันตก ถึงร้อยละ ๕๐

ผู้ร่วมประเทศได้ทำการสำรวจและเผยแพร่จากประเทศไทยในอัฟริกา ซึ่งเคยเป็นเมืองขึ้นของตนมาก่อนมากกว่าที่ตนส่งไปโถโภ นอกจากนั้นยังจ้างบัณฑิตชาวเวียดนามให้ไว้ ๓๕๐ คน นอกจากราชการทำเนินนโยบายให้ญวนเป็นกองมิวนิสต์ทั่วประเทศแล้ว ยังสูบสมองเสียค้าย

เพื่อซักเชยอกับที่ถูกเผยแพร่สมองของตนไป ประเทศไทยในยุโรปจ้างนักวิทยาศาสตร์และวิภาวดีจากเตอร์รี่ และกลุ่มอาหัวรัน มากยิ่งกว่าประเทศไทยนั้นเกิดขึ้นหลังนั้นจึงได้ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗ แกนนำคนเสียวิภาวดีให้ สรอ. ไป ๔๒๐ คน แท็กซัมจากประเทศไทยอีกด้วย ๑๖๐๐ คน

ในปี ๒๕๐๗ นักศึกษาทางการแพทย์ผู้มีความสามารถอยัดเยี่ยมชาวยังกุตุชซึ่ง เอียน บุช กีฬาคณะของเขามากทั้งหมด ไปทำงานกับมูลนิธิวุฒเตอร์ในรัฐแมสซาชูเซตต์ ของสรอ. วงการอุตสาหกรรมอิเลคทรอนิกส์ของญี่ปุ่นก็เสีย ดร. ลีโอ เอชาคิ นักศึกษาชั้นยอดผู้ซึ่งผลงานของเขามหาศาล ไปทั่วโลกแล้วให้แก่บริษัทหนึ่งของ สรอ. ไป

ชาร์ลส์ วี. กิตต์ ที่ปรึกษาทางวิทยาศาสตร์ของประธานาธิบดีจอห์นสัน บอกว่า การสูญเสียคนมีวิชาชองประเทศไทยอย่างนั้น นับเป็นความวิตกกังวลของชาติที่เดียว บางประเทศเสียคนงานถึงอาจถ้องปีกบางแผนกวิชาในมหาวิทยาลัย สำหรับประเทศไทยที่เพียงจะค่อยเจริญกับเขามากนั้น คันดี้วิชาเป็นทัวการที่กระตุ้นให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

เหกุผลสำคัญที่ทำให้คนดีมีวิชาอย่างพิเศษ คือความประดานาจะมีรายได้เพียงพอ แบร์นาโด อุสชาอี (Bernardo Houssay) นักวิชาชีววิทยาชาวอาร์เจนตินา ผู้เคยได้รับรางวัลโนเบล เกือนเพื่อเริ่มชาติว่า นักวิทยาศาสตร์ໄก้มีโอกาสศึกษาเกี่ยวกับยาคัญชา

เหงื่อเพื่อนร่วมชาติทั้งที่เป็นนักศึกษา กรรมกร และบัญญาชัน เข้าควรจะกลับไปใช้หนี้บุญกุณณ์ แก่เมืองพ.ก. ๒๕๐๙ นักวิทยาศาสตร์وار์เย็นคินา ๒๐๖ กน ผู้ซึ่งบางกอกได้ก่อจ้างบี้ดีในถึง ๔๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่สนใจไปค่าจ้างว่อนนั้น นักชลธีวะชาอิคาลีผู้ทำงานอยู่ที่สถาบันอุตสาหกรรมคิดปั้นแห่งแม่สะずเซฟต์ (M.I.T.) เขียนจดหมายไปปี้ชี้แจงแก่ผู้ออกค่าเล่าเรียนถึงเหตุที่ไม่กดันบ้านเกิดความสัญญาไว้ เนื่องจากหัวใจปฏิเสธฟุ่มเพียรชูสำราญ แต่ก็ไม่อาจกรองเชือยป่ายสมศักดิ์ศรีของคนวัย ๑๒ ผู้มีต้องปริญญาได้ค้ายเงินก่อจ้างเพียงเที่ยนละ ๖๐๐๐ บาท กลับแพทายังคงอยู่ผู้ชำนาญทางโรคหัวใจปฏิเสธค่าจ้างว่อนให้ออยู่ในอังกฤษคือไปว่า “ผู้รักอังกฤษและอยากอยู่ในอังกฤษ แต่อังกฤษไม่สามารถจะเลี้ยงผู้” สามประเทกที่กล่าวถึงนี้ไม่ยากจนถึงกับจะเดี้ยงคนดี ๆ ให้ออยู่ยืนเป็นตุขจริงไม่ได้

เหกดุดำคัญรองลงไปคือ ความสำคัญในการทำงาน ดร. ขอทัน เวรสัน นักประดิษฐ์เครื่องทำงานแทนหัวใจและปอดชั้นนำผู้หนึ่งบอกว่า “แม้ว่าผู้จะได้ค่าจ้างเป็นสองเท่า แต่นั้นก็ไม่ใช่เหตุผลที่ทำให้ผู้ไปจากอังกฤษ ผู้มีงานจะก้อนทำอีก ๒๐ ปี แต่จะทำไม่ได้ค้ายการอ่อนวยความสะอาดเท่าที่ได้รับอยู่ในอังกฤษ” นักพัฒนาราชวิทยาลีชั้นอาวุโสบอกว่า “ผู้เองสนับสนุนนักวิทยาศาสตร์หนุ่ม ๆ ให้ไป ที่นี่ไม่มีอะไรให้เข้าใช้กันกว่า” และท่านทั้งสองยังบอกว่า อิทธิมีทุนแท้ไม่ค่อยจะเรื่องมีความสำคัญของ การวิจัยนัก

ในประเทศไทยเคยพัฒนาหลายประเทกนักวิชาการมีงานทำไม่เต็มมือ รัฐบาลทุ่มเงินบำรุงการศึกษา แต่ไม่ได้ส่งเสริมการอุตสาหกรรมให้เหมาะสม เช่นบันทึกทางวิถีการรวมมาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยการทุ่มของชุมชนวุ่นวาย เพราะไม่มีงานชั่วให้ทำ นักวิทยาศาสตร์และวิศวกรมีร้อยละ ๔๐ ไม่ได้ทำงานที่เหมาะสมกับวิชาที่ได้เรียนมา เช่นเดียวกับผู้สำเร็จการศึกษา ๓๔,๐๐๐ กนในพีดีบีน์ส คดพบคืมหาวิทยาลัยในกรุง ผู้หนึ่งบอกว่ารู้สึกลำบากใจที่จะแนะนำวิชาการอินเดียผู้ซึ่งจะได้งานชั่วให้ค่าจ้างบี้ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้กลับบ้าน เพราะถ้ากลับไปก็อาจจะค้อนไปเป็นเสมือนพิมพ์คือเสียก่อนสักสิบปี (ไอ้บังไกหกอาจารย์กระมัง !)

เข้าว่าเรื่องการท่อง ๆ ใน สรอ. กำลังหาทางจ้างกักข้านวนผู้สำเร็จการศึกษา ที่ขอ
ทั้งหลักอธิบดีในสรอ.ลง ทึ่งใจพยาจามซักจุ่งให้วางการอุตสาหกรรม การศึกษา และการ
แพทย์ปรับปรุงวิธีการซิงสมองในท่องประเทศกัวย ซึ่งไม่น่าเชื่อเลย เพราะแม้รัฐบาล
สรอ. จะทุ่มเงินสนับสนุนการศึกษาระดับสูง แท้ที่แก้บัญชาเรื่องหักนเรียนยกไม่สำเร็จ
การสูบสมองจากท่องประเทศคงเป็นเรื่องค้องฟ้า

เข้าว่าประเทศท่อง ๆ การกำหนดให้นักเรียนเรียนวิชาที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง
ขาดแคลนบ้านเกิดเมืองนอน และจักเกรย์มงานที่มีรายได้เพียงพอไว้ต้อนรับ เพื่อให้มี
โอกาสได้ใช้ความรู้ความสามารถที่ได้รับเรียนมา พึงดูเข้าทือย่างเหลว ๆ นักเรียนชาติ
อินกฤษเมื่อนักเรียนอบรมริกันเอง ก็อยากรีบไปมากแต่ได้เงินมาก ถ้ามีโอกาสจะได้
กรองเมืองแม้จะลำบากยากเข็ญหน่อยก็พอกัน แพทย์ศาสตร์ วิทยกรรมศาสตร์ และ
วิทยาศาสตร์นั้นเรียนยาก สำเร็จแล้วก็เป็นผู้ให้ปักษ์ของกดดูกชาติ

ประธานาริบค์จ่อหันสันแนะนำให้พัสดุบันการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ และ^{รัฐ}
อุตสาหกรรมคิดปีระหว่างชาติขึ้นในเมริกาได้ อัฟริกา และแอเซีย นักเรียนจะได้ไป
ศึกษาในประเทศที่เจริญแล้วอ้ายลง ส่วนวุฒิสมาร์กอนเดลแนะนำให้ สรอ. ช่วยดำเนินงาน
ที่จะค้องใช้ผู้มีวิชาชีพที่ไม่มีงานทำของประเทศไทยนั้น ๆ

ส่วนวงการอุตสาหกรรม สรอ. ที่เริ่มใช้วิธีทั้งสถานวิจัยขึ้นในยุโรป และตะวันออกกลาง เพื่อใช้คนมีความรู้ที่เหลือไว้ในดินน้ำ ฯ เพื่อให้ได้ประโยชน์แก่ทุกฝ่าย คือ
สรอ. ให้ผลของการวิจัย เจ้าของบ้านได้เงิน คนของคนที่มีความรู้ความชำนาญเพิ่ม ไทย
ไม่เสียคนที่มีความสามารถไป จะค้องการค้วนใช้เองเมื่อไก่ย้อมจะได้.

(ร.ค. ช.ก. ๐๘, ๖.๗., ม.ก. ๐๐)

บัญชีดอย 21/10/2565

สอนในเนื้อหาน ใบตรวจสอบ เมื่อใช้งาน ทุกจะสะดวกในคันฉลัวเดียวเบ็ด....

(กสิกร ร.ค. ๐๘ น. ๑๖๖)

พัน พัน พัน

แม่ย้านผู้หนึ่งในเพนซิลเวเนียเผาชัยชนะให้พันได้เองเมื่อกดบุ้ม เข้าไปในกองขยะก็วาย มันระบุว่า เทปโลหะกระดีนมาตัดเส้นเลือดที่คอ—ตาย

คนเผาชัยชนะหนึ่งที่นิวยอร์กเบื้องหลังเพื่อคุ้ยชัยชนะที่กำลังเผา กระปองประเกท “กอกบุ้ม” ชี้ว่าเห็นเราจะเรียกันว่า “สเปรย์” จะเบิก สะเก็ตชันหนึ่งบินมาเฉี่ยวอาลูกท้าไปเสียช้างหนึ่ง

เก็งคนหนึ่งเอ่า “กระปองพันได้” แข่น้ำร้อนเล่น ชากรรไกรล่างของเขากลายไปครึ่งหนึ่ง เพราะ “อาบุกพาฟแห่งการระเบิด”

กระปองหรือชากที่มีแรงอัดจำพวกนี้มีใช้มาทั้งทุกที่ เช่นยาตีพัน ครีมโภนหวาน ยาขัด ยาฆ่าสัตว์ (แมลง หนู) ตี แม้กระทั้งขากอัดลมเปล่าๆ สำหรับใช้เบื้องบนคอมปากกี้ยังมี อีกหนึ่งอย่าง “ถุงฟะหรั่ง” อาจสั่งเข้ามาใช้

ภายในภาชนะจำพวกนี้เชาไปตัวขับดัน (propellant) ไว้ด้วย ปกติมักจะใช้แก๊สเหลว แก๊สส่วนหนึ่งจะระเหยหันที่ทำให้เกิดแรงดันขึ้นนำออกเมื่อกบุ้ม เมื่อนำข้าพาร่องไปแก๊สระเหยออกแทนที่ทำให้มีความกดดันพร้อมอยู่เสมอ เมื่อน้ำยาหมกแล้วความดันจากแก๊สมีอยู่ ถ้าทำให้ร้อนขึ้นความดันก็จะสูงขึ้นจนภาชนะแตกแรงดันไม่ไหวและระเบิด ราชสูรคนชายนั้นผู้หนึ่งกว่าจะไปไม้สุมไฟเจอะกระปองเปล่าก็โยนเข้ากองไฟ เศษระเบิดจากกระปองใบนั้นก็เส้นเลือดชา เข้าหายก่อนที่ใจจะทันช่วย

ถ้าเจาะกระปองประเกทนี้ ความดันที่เหลือจะพ่นน้ำยาที่ถูกคั่งออกมามาเลื่อยผู้เจาะ น้ำยานั้นหลายอย่างมีพิษ ทรงที่ถูกเลิกใช้แล้วก็ทิ้งไว้เสียกับรถชนชัย ผู้มีหน้าที่กำจัดขยะคงจะมีเครื่องอัดสำหรับบีบกระปองให้แบนไป ไม่ควรทิ้งส่งเทขายให้มีผู้ถือรับไว้รักษาไว้ไม่ดี

มีคำแนะนำสำหรับ “ก้อนพิษ” กระป่องพ่นชี้งูกูไม่น้ำร้าเป็นและวุ่นวายพอใช้ เข้าให้เข้าผ้าชี้รัวหรือกระดาษหนังสือพิมพ์ห่อกระป่องแซ่ในช่องทำน้ำแข็งในตู้เย็น ทึบกั้งคืนไว้ เป็นผ้าห่อกระดาษที่กันกระป่องของออกเป็นช่องเล็ก ๆ เอาออกไปนอนอกบ้าน หันกระป่องออกจากกัว ใช้เครื่องเบีกกระป่องจะกันมันเสีย ความดันในการป้องชี้งูกูลคงตัวความเย็นแล้วจะค่อยๆ หมดไปโดยไม่เกิดอันตราย

บริษัทรับประกันภัยไทยลองโภนกระป่องพ่นเช้ากองไฟ น้ำยาใบระเบิดพุ่งไปไกลถึง ๓๐๐ ฟุต รอบรั้วทุกขนาดเล็กกันหนึ่งอยู่ห่างออกไป ๑๕๐ ฟุต ถูกเชื้อจังๆ สองชั้น หงส์สองชั้นจะแพ้นกันหลังรอด

กระป่องที่คือการหักความร้อนได้ ๑๕๕—๑๘๐ องศาฟarenaise (ราก ๖๙—๘๒ เช่นที่เกร็ง) บริษัทถูผลิตที่คือบริษัทหนึ่งเอกสารกระป่องแซ่หัวร้อนสูงกว่า ๑๓๐ ฟarenaise (ราก ๔๔ เช่นที่เกร็ง) เพื่อกัดกระป่องไม่แข็งแรงออก ยาน้ำแมลงสัตว์อีกคลังผลิตในอังกฤษขายในเมืองไทยกราหนึ่ง หัวแม้แต่หัวทางแก้คริมหน้าต่าง หรือเก็บไว้ที่กว่ามร้อนสูงกว่า ๑๗๐ ฟarenaise (๔๙ เช่นที่เกร็ง) แต่ไม่ได้บอกไว้ว่ามันจะเบิดได้ถ้าร้อนจัด

แม่บ้านผู้หนึ่งวางแผนกระป่องพ่นน้ำยาเกลือบผสมไว้บนเครื่องทำความอบอุ่นห้องน้ำ—ถ่าย รดินค์หลายกันเสียหาย เพราะเอกสาร ป่องพ่นหึ้งไว้ในรถซึ่งบีกหมกและขอคหงไว้กางลงแกะ

ถ้าไฟไหม้สถานที่ซึ่งมีกระป่องพ่นวัสดุไวไฟเช่นสี มันจะระเบิดช่วยให้ไฟถูกดามอย่างขันและเป็นอันตรายแก่ผู้ดับ โรงเก็บสินค้าแห่งหนึ่งถูกไฟไหม้ ยาฆ่าสัตว์ร้า ๔๐๐,๐๐๐ กระป่องพ่นระเบิด ทำให้ไฟถูกตามออกไปมากน้อย

นกรณิวอร์คหัวใจหัวใจน้ำยาล้างน้ำแข็งในตู้เย็นกับน้ำยาล้างเทาบนบางชนิด และมีกฎควบคุมน้ำยาพ่นอื่นๆ ตลอดจนกำหนดของภาชนะและคำแนะนำสำหรับผู้ใช้ที่อยู่ข้างกระป่อง

ของที่ไวไฟเขาก้มักมีคำแนะนำไม่ให้ใช้ใกล้เปลวไฟหรือใช้ขณะสูบบุหรี่ แต่ผู้ใช้ก้มไม่ทันได้กินถึงอันตราย ทุกนิวอร์คผู้หนึ่งบอกพนักงานกับเพลิงสองสามนาที ก่อนถ่ายไฟจะถูกไฟทดสอบว่า เชอสูบบุหรี่จะ “สเปรย์” ผสม แล้วไฟก็ถูกทำห้อง

ผู้ผลิตเครื่องใช้ที่ใส่กระป๋องพ่นที่รักษาเชื้อเดียงจะทดสอบเสียก่อนว่า ของเหลวที่ใช้สะอาดอย่างนั้น ๆ เช่นยาฆ่าสัตว์ จะกลมกลืนกันได้ดีในม และจะทำให้ผู้ใช้ได้รับอนุกรรมอะไรหรือไม่ บางอย่างทำให้เกิดผื่นคัน ผื่นร่วง เย็นแพด หรือเป็นพิษแก่ผู้ใช้

คู่มือการใช้ของชำร่วยของหน่วยทหารเรือ สำหรัญ แนะนำว่า—

๑. อ ย่าใช้ในบ้าน เว้นแต่แน่ใจว่าลมโทรศัพท์

๒. อ ย่าใช้ใกล้ไฟหรือของร้อน ๆ และอย่าสูบบุหรี่

๓. ใช้เครื่องห่อหุ้มร่วงภายใน และรีบถังอวัยวะที่เบิกกับขัน เน่าหะอย่างยิ่ง เมื่อใช้ยาฆ่าสัตว์

๔. อ ย่ามีอาการไม่สบายพิเศษใดๆ เช่นวิงเวียน ปวดศีรษะ อาเจริญ ให้รีบเปลี่ยนเครื่องแต่งกายถังกัว และความหมองคล้ำอาการรุนแรง

๕. อ ย่าเอากระป๋องใส่เทาหรือกองไฟ.

(ร.ศ. ๙๘.๘๐)

เนื่อง

ให้ทุกโรงเรียน บุตรสาว ชาวชุมชนทางตอนบน ของรัฐบาลน้ำนมนายแพทย์หุ้นส่วน ขอรับรังควานนายทหารผู้อยู่บ้านไกลต้องเดินทางไปดำเนินค่าใช้จ่ายเดินทาง ทราบด้วยว่าไม่มีผู้ใดลงถังเพื่อจะห่อ

วันที่ไปห้องเย็นในเมืองปักกิ่งที่วัดในลานม้าน เจ้าโรงเรียนรัก ก็ตามน้องกอดชูกันขึ้น ท่านนายหันขอร้องให้เดินทางบ้านกลับมา เจ้าหันก็ไม่เมตตา ใบหน้ากันไม่ไหวตัว “ ไม่ให้พ้น ”

“ ไม่ไปโปรดจะทำไม่ พ่อคิดเป็นหนาทอด ” เด็กเบี้ยง

“ เดี๋ยว พ่อเข้าก็เป็นหนาทอด ”

“ พ่อหนีเป็นนายแพทย์สองครา ” โรงเรียนรักว่าเจ้าก็

“ พ่อเข้าสักดาวไว้ซ ” ผู้ไทยผู้นี้เสียงดัน ลักษณะดูแพ้ห้องสมุด ของโนโกราชไม่เป็นมากกว่าเจ้าไปกว่าห้าเดือน.

แหล่งที่มา 21/10/2565

(ร.ศ. ๙๘.๘๐)

ยาฆ่าօหะໄຣ

เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๙๐ นางดาวเรือง กัตชู บ้านหมู่ ๒ ตำบลท่องเงน อําเภอินทรบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จะขึ้นเก็บมะม่วงห้างบ้าน เห็นหมกแคงชุม นักจิ้งไปปีช้อวยาฆ่าแมลงมาฉีด แต่เชือแพพ้ายาฆ่าแมลง พอนีกไก่กริ่งกระป่องกระดองจากก้น มะม่วงมาซักดันเข้ากับอยู่สักตันนาทีก็ตาย (สยามรัฐ, ๑๕ พ.ค. ๒๕๙๐)

จากการใช้ยาแรง ๆ ฆ่าสัตว์พืชแล้วกับสิการของ cavity ไปกับแมลงนั้นมีอยู่เสมอ บางครั้งสูบบุหรี่ชิ่งน้ำยาที่คนนิคในลมานี่ยก็ตาย บางคนน้ำยาที่ฉีกให้ลมามาเบี้ยกเสือผ้าที่สวมอยู่ ยาซึมเข้าทางผิวนานก็ตาย ผู้ที่ไม่ถ่ายทันทีแต่เจ็บบ่อยกรรมโนโຍที่ทนอาจไม่กระษานาเท่านั้นจะมากกว่าจำนวนที่ถ่ายหลายเท่า ในสหราชอาณาจักรใช้ยาฆ่าแมลงอย่างต่อเนื่องนานแล้วนั้น มีผู้คน死ว่าเมื่อปีถัดมา มีผู้ซื้อยาฆ่าแมลงที่ไม่พึงประดานา (ไม่หมายเฉพาะแมลง มีหนด้วຍเป็นกัน) ประมาณ ๑๕๐ ล้านปอนด์ และตายไปกับสัตว์กว่าร้อยคน หัวหน้าฝ่ายควบคุมยาพิษของทบวงสาธารณสุขสหราชอาณาจักรกล่าวว่ามีผู้บ่อยไม่ถ่ายบีดี ๔๐,๐๐๐—๕๐,๐๐๐ คน

ผู้เดาว่าห่อถ้าถ่างจังหวัดซื้อยาฆ่าแมลงไปเป็นถัง ๆ แล้วจังกันแบ่งยาพิษนั้นใส่ช่องเพื่อจานน่าไปปลิด โดยมิได้จักรเครื่องบีบองกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการถูกห้องและสุกหอยใจเข้าไปให้ใช้เสย เมื่อผู้รับจ้างร่างกายทรุดโกร姆ทำงานไม่ไหวเปลี่ยนจ้างผู้อื่นต่อไป ปล่อยให้ถูกจ้างเก่ากลับไปรับความทรมานและตายไปตามยถากรรม เรื่องท่านองนี้คงจะมีหลายราย ผู้จ้างอาจรู้หรือไม่เท่าถึงการตั้งกิจให้ เพราะบ่ายในงานพิชิมมงคล ๒๕๙๐ แต่คงว่าท่านผู้รู้ก็ยังก้าวไว้เรื่องพิษยาฆ่าแมลงอยู่ รอให้ท่านกันกันจนกว่าจะกว้างมาได้เสียก่อนแล้วท่านก็คงจะแนะนำหรือกำหนดหลักปดอคภัยในการใช้ยาพิษเหล่านี้

การถ่ายยาฆ่าแมลง ไว้ในชากน้ำหวานหรือภาชนะอื่นเป็นอันตรายแก่เด็กผู้ไม่รู้อิโนนอิเหน่นมาก อาจารย์แพทบี้แห่งมหาวิทยาลัยแสตนฟอร์ดศึกษาจากเด็กถูกยาฆ่าแมลง ๖๖๕ คนให้ความว่า เด็กร้อยละ ๔๔ พบรอยในภาชนะอื่น

ที่โรงหนังกลางແປດງແທ່ງໜຶ່ງກາງຕະວັນທິກລາງຂອງສຫວົງມືຜູ້ປ່ວຍຮ້າຍແຮງ ໭០ ຄົນທີ່ຈຳກັດມືນ້າຫວານຮ່າງພັກການຊາຍ ໄດ້ການມາຍຫລັງວ່ານ້າຍໍາຝ່າທຸກຄົວໜຶ່ງທີ່ສົ່ງໄປໃຊ້ທີ່ໂຮງກາພົນດີແກ່ງໜັນແທກ ມີການຮະອໄວ່ວ່າງກີ່ເອມໄສ່ນ້າຍໍານີ້ເຂົ້າວິ່າ ຮຸມທີ່ເຫີຍອກໄສ່ນ້າເຂົ້າສໍາຫວັບຜສນນ້າໄກດ່າວົງ ນ້າຍໍາຝ່າທຸກ່ຍ່າງເຂັ້ມຂັ້ນນັ້ນສົມນໍແມ່ນເອນນ້າເຂົ້ອໄກດ່າ ກົນຜສນນ້າຫວານກີ່ເສຍເຫັນສົງໄປໃນເກື່ອງຂາຍນ້າຫວານ ສ່ວນໃນເມືອງໄທຢ່າງກຳນົດ ກົງພ້ອຈະຍັງຈໍາໄດ້ວ່າ ພ້ອລຸກມາກຄົນທີ່ນີ້ສ້ອນຝັ້ນກຳນົດມາວາງໄວ້ໄກດ້ທ່ຽຍໍາຝ່າແມ່ລັງ ແລ້ວ ກີ່ເລຍຄວ້າທ່ອນໍາຝ່າແມ່ລັງມາກຳນົດມາກຳນົດແບ່ງ ຄຮອບຄວ້ານັ້ນກີ່ເສຍທີ່ກຳນົດມາກຳນົດໄປບ້າງ

ໃນຄ້ານການຂົນສົ່ງ “ພະຍົບ” ກີ່ຮ່ຽມໄນ້ອຍ ເຊັ້ນຍໍາຝ່າສົກວ່າວົມໄປກັນອາຫານແລ້ວ ເກື່ອງໄຫ້ເຊັ້ນເສື້ອຜ້າ ກຣວັນທີ່ໃນແກລິພຼວົງເນີຍເຂາຍນ້າຍໍາອ່າງເຂັ້ມຂັ້ນຄົວໜຶ່ງໄປໃນ ຮົດຂອງເກື່ອງອຸປ່າໂກ ດັ່ງວ່ານ້າຍໍາອ່ອກມາເນື້ອການເກັງນຸ່າຍືນຕໍ່າຫວັບເດີກນັດໃຫຍ່ ບໍລິຫັກ “ໜັນຕຶ່ງເຕົກ” ສັງການເກັງໄຫ້ວ້ານີ້ເຊີ່ຍ່າຍຸໃນການຂາຍຂອງເສື່ອມເສີ່ຍຈ່ານນ່າຍ ເດີກນັດເວີນ ຂ ກົນຮ້ອໄປ ຂ ກັ້ ແລ້ວນຸ່ງໂກຍືໄນ່ຮັກ ບໍ່ຍ່າຍທຸກຄົນ ໂຮງດີກີ່ຖຸດ່ານອັນຫຼັງທີ່ສັງເກດເທັນ ວ່າເປັນອາການຂອງຜູ້ອຸປ່າໂກພິມຈໍາພາກອິນທີ່ຍົກເສີ່ພັກ ແລະເຈົ້າຫັນທໍາສາຮາຣຸມສຸພະຈົ່ງ ດັ່ນແລະປະປ່າງຮູ້ສົນພັບດ້ວຍກາງຈິງຂ່າຍໄຫ້ເດີກອື່ນປົດອົກຍັງ ບໍລິຫັກ “ໜັນຕຶ່ງເຕົກ” ຢື່ວມໃຫ້ ບໍລິຫັກທົມທິພາດ (ພາດຜູ້ມືອິທີ) ອຸກປັບອ່າງຫັນກຽນໄນ້ຮ່າຍຈານກາຮ້າໃຫດຂອງຍາພິມ ສ່ວນກາທີ່ດັ່ງຍໍາຝ່າແມ່ລັງກົກແທກທີ່ທ່າເຮືອແທ່ງປະເທດໄທຢ່າງເປັນເທິງໃຫ້ກໍານົດ (ກີ່ຜູ້ມືກວ່າມ) ໄຫຍ່າຍາພິມເຫັນໄປຈົນຄາຍນີ້ກັຈຈະ “ໄມ່ເປັນໄວ້” ຄາຍແລ້ວກີ່ແລ້ວກັນໄປ ເພຣະວ່າຜູ້ ຄາມມີໃຊ້ອຸກພ່ອເໜືອຫຼັງເຈົ້າທ່ານທີ່ອຸກຫຼານແມ່ເຫັນຫຼັງເຈົ້າເຮັດ

ເນື່ອວັນພຸດທະບູດທີ່ ๗ ກຣກງາມ ๒๕๐๙ ຈາວກຳນົດອາງົ່າໄຍ້ດ (Argyle) ໃນມິນ-
ນີ ໂຮງຈາກຈຳນວນກົງໜຶ່ງທີ່ຄ່ອງຮາວ ๔๐๐ ຄົນ ສ່ວນມາກເນື້ອເຕີກອພຍ່າຍີກຍັງ ເນື່ອຈາກນັກບິນຜູ້
ທີ່ນຶ່ງພັນຍໍາຝ່າຍຸງເມື່ອຄອນທີ່ກວັນພຸດແລະເຂົ້າມົວກວັນພຸດທະບູດທີ່ ພ່ານເຮືອບວ້ອຍທີ່ກຳນົດແລ້ວຈື້ງ
ໄດ້ກ່າວວ່າທີ່ພັນໄປນັ້ນໄມ້ໃຊ້ຍໍາຝ່າຍຸງທີ່ກີກຈະໃຊ້ ແຕ່ເປັນພາກໄຊອອນ ອັນເປັນຍໍາຝ່າແມ່ລັງທີ່
ມີພິຍຮ້າຍແຮງສ່າກນໄດ້ຕ້າຫຍ່າໄປ ທີ່ອຸກົນ ທີ່ອຸ່ນເຂົ້າກາງຜົວໜັງ ມີຜູ້ປ່ວຍເລິກນ້ອຍ
ທະຍາສົນຮາຍ ແຕ່ກົງຈະໄມ່ເກີດອິນກາຮ້າຮຸນແຮງພະຮັງກົງທີ່ກົງທີ່ ແລະຜ່າຍສາຮາຣຸມສຸພະເກົງຢືນ
ພວອນ

ໃນວັນເຕີຍກັນນີ້ ຈົວທີ່ຄອກປຸກສຸກວ່າເຫັນທີ່ໃນເວລັງຈິນຕະວັນທິກລາງໄປ ๕๕
ກົວ ແລະຄາກວ່າຈະຄາຍອີກ ๑๕ ກົວ ເພຣະເຍາຍໍາຝ່າແມ່ລັງພິຍຮ້າຍໄປພ່ານກັນແມ່ລັງໃຫ້ວ່າກົງ
ກວາມເຂົ້າໃຈພິດ ກໍາເສີ່ຫາຍ່າງຮາວ ೯೬,೦೦೦ ນາທ

นอกจากรากใช้และการชนส่างยาพิษอย่างชรุ่ย จะทำให้คนตายแล้ว การเก็บไว้ในที่ไม่ปิดกั้นทำให้เด็กรับบาปวาย ที่แกลลิฟอร์เนียเด็กคนหนึ่ง死เอาน้ำจืดยาเทพพ์ (TEPP-เทพกระเจิด ไฟโรฟอสเฟฟ) เส้น กายภายใน ๑๐ นาที

เก็บเรียบร้อยเท่านั้นยังไม่พอ เมื่อใช้หมกแล้วจะหงุดหง่านที่บรรจุยาส่างเช่นก็เมื่อกี้ อีก เด็กชายอายุ ๔ ขวบผู้หนึ่งเข้าโรงพยาบาลเพราะอาเจียน อ่อนเพลีย ชื้นมาหลายวัน เมื่อยื่นที่โรงพยาบาลเขามีอาการชักกระถูกและซีดเพราะเสียน้ำมาก ชัยน้ำมูกหนึ่งหมุนก็จะหลุดเป็นปอยใหญ่ ก่อมาแม่นีก่ออกว่าเห็นลูกເອກະປ່ອງຢາມຳແມດສານ ชົງເຂົາໃຈວ່າใช້ຍາหมกແລວໄປກຳພັດລົ້ວເລື່ອຍໍ່ທີ່ສາມາ ບ້າຍຮັງກະປ່ອງນອກວ່າຢານີ້ນີ້ຮັດເລີນຫັດເພິ່ນຍຸ້ວ້ອຍຄະຫົງ ຢານີ້ຮັງກ່ອນມາຖຸກສັ່ງຫັນຂາຍມີພິທິທີເທິມສາຮັນ ເພີ່ນ ๑/๓๐ ເອານີ້ (ເກືອນ ๖ ກຣັມ)ກົດພູກ່າວໃຫ້ຄາປໄດ້ ເກັນນີ້ອູ້ໂຮງພາບາດໄກສັປາທີ່ທີ່ນີ້ກົດຄາປ

ทີ່ນໍາປະຫຼາກກົດຫັນສື່ອພິມພົດ “ກສີກ” ຂອງເຮົາ ໂມຍຸດສິນຄ້າຢາສ່າສັກວົບປະໜີດ້ວ່າປລອກກັຍ ເຊັ່ນຢາປະຫຼາກທອກໃນຝອສັເກນິກຫົ່ງນອກວ່າ “ປລອກກັຍທີ່ສຸກ” ອົກຫີກຫົ່ງນອກວ່າ “ພິບຂອງຢາຄ້ານາກ ກໍາກວ່າຄືທີ່ກວ່າ ๓ ເທົ່າກັ້ວ” ແລ້ວກົງເລີບໄວ້ໃຫ້ຖຸດັງວ່າ “(LD-50: 430 mg/kg)” ທີ່ໝາຍຄວາມວ່າ ຫຸ້ນຄອງຈຳນວນຫົ່ງທີ່ໃຫ້ມັນກິນຢານີ້ ๕๓๐ ມິລືລິກຮັມທ່ອນ້າຫັນກັ້ວ ๙ ກົດໂກຮັນຄາປໄປກົງຈຳນວນ ສໍາຮັບກີ່ທີ່ເທົ່າທີ່ກາຣບກົດ 406 mg/kg ດັກວ່າເຊັນນີ້ໄມ້ຜົດ ຢາທີ່ໂມຍຸດນີ້ຈະກ້ອງໃຫ້ຫຸ້ນກິນເຂົ້າໄປສັກ ๑๖๐๐ ມິລືລິກຮັມທ່ອນ້າຫັນກັ້ວໜີ້ກົດໂກຮັນແລວຕາຍເພີ່ນກົງຈຳນວນ ຈຶ່ງຈະຄີໄດ້ວ່າພິມ ກໍາກວ່າຄືທີ່ສາມເທົ່າ ໂມຍຸດກັນຍຸ້ນນີ້ໃຊ້ຢາສ່າສັກວົດທັງກາຍໄປກັບສັກວົດເວົ້ອຍ ກ່ອນເພរະຢາສ່າສັກທີ່ໃຫ້ຜົດດີໃຈຜູ້ໃຊ້ແຕ່ໄມ້ມີອັນກາຍທ່ອຄົນຍັງໄມ້ມີ ແລະນ່າຈະກັນຫາກວ່າເອມາໄກຍ້າກ ເພຣະກົນເປັນສັກວົດນີກຫົ່ງ ຍານັ້ນໄມ້ມີຄອນໄມ້ໄດ້ເຮັນຫັນສື່ອຈະວັງກັກ ເກັ້ນແກ່ຫັນວັນໃດອ່ຍ່ງໄວ ແມ້ແກ່ຄົນມີຄອນແລະເຮັນຫັນສື່ອຍັງໄມ້ເວັນທຳອັນກາຍກົນ ຄ້ວຍກັນແບຍ

ມາດວຍ 21/10/2565

ອັງກອດມີພລເມືອງມາກກວ່າໄທ ກັ້ງອາຫາກກົດຄັກ ແກ່ຽວບາລົກ ໄນປ່ອຍໄຫ້ໄກຮາຍງ່າງ ຢາສ່າສັກທີ່ມີພິບຮ້າຍແຮງມາກເກີນໄປກົດຫັນຈ້າຍແກ່ປະຊານທີ່ໄປຂາຍໄຫ້ແກ່ຕ່ອງກໍາຮຽນຮ້າຍພະປຸລູກທີ່ຈະເຂົ້າຢາໄປໃຊ້ເອງ ມີວິທີການເກັນການໃຊ້ຮັກກຸມເພື່ອໄຫ້ປລອກກັຍ ສ່ວນບຽນມຫວັງຈີ່ຢືນນຸ່ມຂອງເຮົາຍົນໄຫ້ຄົນເກົມມາ ຈຸ່ງໄໝຮອບໃຫ້ຄຸນກຳນົດ

เกิดมาแล้วจะลำบากยากเข็ญแค่ไหน จะตายกันอย่างไร ท่านไม่ไกรจะสนใจนัก ท่านว่า กันเกิดมาก ๆ กิจการค้าว่าง ๆ เช่นการคุณนาคม การพาดเมร์ย์ก็เจริญ เว็นทองก็จะไปลงมา เท่ไป

เดี๋ยวนี้ยาพิษมีรอบกว้างท่าน รวมทั้งในคัวของท่านกัวย ถ้าเรามาใช้ยากำจัด ก็ครุ่นแรงก็จะเยิ่งพืชผักผลไม้กินเหมือน เมื่ออาหารเหล่านี้ถึงปากท่านนั้นยาอย่างสุดยอดก็ไม่หมดก็ได้ ยังคงชอบใช้ยามาก ๆ แรง ๆ หวังจะเล่นงานมันให้ย้ำแย่ ผู้ใช้และผู้บริโภคก็ยังเยิ่งไปกว่าย เวลาเนี้ยค้าว่าง ๆ เข้าไปทดสอบบูรณาการก็ไม่ทราบ แม้แต่ ความพรมก็มียาภัณฑ์แมลงกัด ในกินก็มียาชาปลวก ร้าน “ชาแก้ไข้” บางแห่งก็ใส่ยาภัณฑ์แมลงกัดเตือกผ้า บางแห่งแม้แต่ในน้ำนมก็มีก็ที่ เป็นหน้าที่ของท่านผู้อยู่ในสังคมของคนซุย จะก้องเสียงก่อไป.

(๒.๔. ๘.๔.๐๘, นารกอกไทยที่ ๓ ๙.๙.๖๘)

ต่อไปการปฏิบัติ “การภารกิจอันมีเกียรติ” ของหุต

ลองร์คพอนชันน์ (Ponsonby) นักการเมืองอังกฤษชื่อดัง กล่าวก็ว่า “หุตเป็นคนดีที่สุดในโลก” หุตเป็นคนดีที่สุดในโลกที่สุดที่สุด หุตเป็นคนดีที่สุดที่สุดที่สุด “เดิมเห็น” ว่า ในสยามเข้ามาทุกทั้งปวงและดูความไม่สงบของพระองค์ที่ไม่เข้ากับมาตรฐาน อังกฤษให้สร้างประดิษฐ์เช่น ๆ ขึ้นเพื่อให้หุตานุญาต จึงต้องยกหานเป็นหัวหน้า ลองร์คพอนชันน์นี้ก็ให้ปฏิบัติการภารกิจอันมีเกียรติให้ถูกต้องไปได้อย่างดีเยี่ยม ให้หุตเป็นหัวหน้าก็ต้องดูดี ดูดีดีเข้าประดิษฐ์ หุตานน์ที่ดีอันมากที่สุดจ่าภานอุทิ่มในการเดินทาง ชาติน้ำแข็งเข้าไปก่อน ต่อจากนั้นก็ทรงทุ่มเทท่านผู้ประทับน้ำด้วย.

ปัจจุบัน

เมียที่ใช้ได้ผลดีขنانหนึ่งซึ่งใช้กันมาหลายสิบปีแล้วและกำลังขายก็ยังขึ้นทุกที่ ขณะนี้สรอ. ใช้เก็บบีลี ๓๔ ล้านปอนด์ หรือเฉลี่ยสักป้าห้าละ ๕ เม็ดต่อคน (รวมทั้งเด็กวัย) ยานนี้ก็叫做สพิริน ถ้ายานี้เพิ่งค้นพบในสมัยนี้คงจะต้องโฆษณาแก่บ้านประเทศ ให้ญี่ปุ่นเป็นยาบรรเทาปวดหัวเรื้อรัง ๆ เช่นทำเตียงเหมือนวันพุธภำภาคัน ใช้โฆษณาเดิมมหาสนน์เพื่อให้หญิงวัยรุ่มปวดหัว หรือใช้กันสดๆ ปีน ฯลฯ

ประโยชน์สำคัญของแอสพิรินคือแก้ปวด ลดไข้ บรรเทาอาการอักเสบ แก้ไข้กัดว้าก็คันแพบประ予以ชันอื่นเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และสพิรินไม่ปลดออกซิเจนสูงสุดเชิง อาจเกิดการแพ้ถ้าใช้มาก บางรายอาจเกิดการตกเลือดภายใน ทุบวงการสาหารณสูง ส่วนจะว่า แอสพิรินทำให้เกิดอาการเป็นพิษขึ้นมากกว่ายาอื่น ส่วนมากเป็นเค็กร้าว ข่วน ผู้บีบหัวอกกินเองเป็นกำมือ ๆ นับแต่เก่อนกรกฎาคมที่แล้วผู้ชายยาจึงบรรุญา แอสพิรินที่ปัจจุบันสำหรับเก็บเพียงชาคละไม่เกิน ๑๖ เม็ด

คนในที่หลายแห่งในยุคศึกษาปรัชญา ใจความป่วยหนังไปจนถึงคหิน ได้ใช้สมุนไพรค่าง ๆ ซึ่งมีชาติชีเลกส์รักษาไข้และความปวด เมื่อร้อยปีเศียวนี้นักเคมีเริ่มสังเคราะห์ กรรมชาลีซิติกและเกลือชาลีซีเลกส์ใช้ แต่กรดและเกลือพากันมีเป็นพิษแก่ร่างกาย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๖ เฟลิกซ์ โซฟ์ฟ์มันน์ นักเคมีของบริษัทใบเออร์ในเยอรมันพบอนพันธ์ อย่างหนึ่งซึ่งเก็บป่าไม่มีพิษต่อร่างกาย คือ กรดอะเซทิกชาลีซิติก ซึ่งใบเออร์ก็ซื้อมาทำการ ก้าว่า แอสพิริน

ยาที่เข้าแอสพิรินแล้วปวดหัวอย่างโหมชาต่าง ๆ มีกว่าพันชนิด เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๘ เฉพาะใน สรอ. ขายกันเป็นเงินเกือบ ๘๐๐๐ ล้านบาท บ้างก็ผสมโซดาใบควรโนเบน หรือเกลืออัลูมิเนียมเพื่อลดฤทธิ์กรด บ้างก็ผสมพื้นชาทินและแคนฟ์เพอิน ช่วยให้ออกฤทธิ์แรงขึ้น เรียกว่า เอ.พ.ซี. (aspirin, phenacetin, caffeine)

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๖ กรมควบคุมอาหารและยาของ สรอ. เห็นว่าพื้นชาทินมีพิษ แก่เด็กและโสด จึงสั่งผู้ชายยาจำพวก เอ.พ.ซี. ว่า ถ้าไม่เอาพื้นชาทินออกก็ต้องทำ

ฉลากบนอกให้ชัดว่าพื้นชาตินี้ให้ไทยด้วยใช้มากหรือใช้คิดที่ต่อหน้าเป็นเวลานาน เจ้าของ เออมไฟรินใส่คำเตือนลงในฉลาก เออกซ์คิรินใช้ยาระงับปวดอย่างอ่อนกว่าสองชนิดแทน พื้นชาตินี้ ส่วนอนามาชีนเอาพื้นชาตินอก คงเหลือสองอย่าง ผู้รักษาสุขภาพสกู๊ คูเมื่อันจะยังไม่ทราบชัดว่า การเติมแต่งแผลพิรินนั้นทำให้มันดีขึ้นเพียงใด

เมื่อถึงกลางบ้าน ผู้ฝ่ายเสียผื่นบ้านที่ดีไปคนหนึ่งใหญ่ไม่ทราบว่าเนื่องจากอะไร แน่ ทราบแค่ว่ามีอาการทางเดือดและไก่ด้วย และได้ให้เชื้อพี.พี.ชี. ไปกว่าร้อยมีก่อหนี้เข้า โรงพยาบาล

ควรสังเกตว่า คำ แผลพิริน เออมไฟริน เออกซ์คิริน อนามาชีน เป็นคำที่ ผสมขึ้นใหม่เพื่อให้เป็นชื่อทางการค้า ไม่ใช่ภาษาคนมาตรฐานแต่ตั้งเดิม เช่นเดียวกับคำว่า ไอล่อน ออร์ล่อน เทโกรอน และชื่อผลิตภัณฑ์ที่เกิดให้มีมากมากซึ่งผู้ใช้เรียกันจน กิจปากโดยมิได้หยุดคิดว่ามันแปลว่าอะไรและเป็นภาษาคนหรือไม่ การที่ทางราชการให้ ผู้ค้ายาหั้งซื้อยาโดยไม่ใช้คำว่าอ้างสรรพคุณ หรือใช้ชื่อสิงที่ความจริงมิให้ใช้ปัจจุบันนี้ก็ เพื่อรักษาผลประโยชน์และความสุขของประชาชน ไม่ให้เข้าใจผิดเนื่องจากชื่อยาต่าง ๆ ไม่ใช่ก่อให้เกิดโรค หรือจะให้ภาษาไทยบันทึก ผ้ายังค้านนี้ก็มีเหตุผลว่า ได้ลงทะเบียน โฆษณาชื่อเดิมไปมาก่อนรู้แล้วกันคือสิ่งเดียวที่ประเทศไทยกลั่นเกี่ยง จึงพยายามคัดแปลงชื่อ ให้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ให้ใกล้เคียงกับชื่อเดิมที่สุด เพื่อให้ผู้ใช้เข้าใจ้งานนี้เดินได้ ชัดเจนว่าเป็นเหตุผลที่นำเห็นใจ เเละเป็นเหตุให้เกิดค่าที่ขวางหัวทางเดิน หน้าที่ของ เรายังคงต้องดำเนินการให้เด็กเข้าใจ ไม่ใช่แก้ลังใช่คำว่า บาดหัว ทั้งๆ ปอยเป็นจุก และอัน ๆ เพื่อกระชับเย้าและผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติการตามกฎหมายเพื่อประโยชน์ของประชาชน อัน จะเป็นเหตุให้เด็กเข้าใจงั้น.

(ร.ศ. มี.ค. ๑๐)

แก้ไข

เผยแพร่ 21/10/2565

บังคับป้องกันมนุษย์คือดูดในเท้าช้อต ไปบังคับป้องกันหัวเข่าเดิน บังคับไอล่อนในอกกันช้อต บังคับไอล่อนป้องกันสีหน้าขาว ๖ ต.ก. ชินนา คือ “ฟอย” กับชาวอาคันช้อตซึ่นนำทางว่า “บงหนันในเท้าช้อตเราใช้ กันเหตุ”

ชาวอาคันช้อตซึ่นฟังหักหน้าและคงความชั้นชั้น ตลอดกับก่อช

(ร.ศ. เม.ค. ๑๘๐๐)

รับสมานมีร้าวเหล็กสูง ๘ ฟุต แท้ก็มีท่านผู้ซึ่งอบรมทำร้ายผู้ตัดสิน จนได้รับฉายา "ลูกธาระเบิก" บีนข้ามร้าวเปรี้ยวขาหปาโซส ค่ารัวเข้าข้างและลากอออก อีกท่านหนึ่งบุกเข้าไปอึดเฉยเอกสารของเจ้าหน้าที่และถูกจุดดือออก

ผู้ตัดสินรู้ว่าคน Göring ชี้แจงเลยสั่งเลิกการแข่งขัน ผู้คุยสิ่งกลั่นไหญู่ ผู้ถูกทางค้านเห็นใจอย่างสุดตั้งจากที่นั่งพ่ายแพ้มีนร้าว แค่ทำรัวๆ ก่อนอื่น ท่านก็เลยพาภันนั่งดีบัวร์พร้อมๆ กันเป็นจังหวะๆ ทำให้รัวพังเป็นช่องไหญู่ สามช่อง ท่านก็พาภันเข้าไปในสนามได้หลายฝูง และว้ากเข้ากับระบบของและหมายทำรัว ส่วนทางบนที่นั่งผู้คุมผู้ก่อไฟขึ้นหลายกอง บังก์รือผนังกันระหว่างที่นั่งเอาอิฐขวางทำรัว

เรย์ "เลิงเห็นว่า" หนทางเดียวที่จะบังกันไม่ให้นองเลือกก็ก่อ บังกันไม่ให้กลุ่มคนที่กำลังแก่นเคืองเข้าถึงตัวทำรัวได้อึด เข้าจึงสั่งโยนลูกกระเบิกราดแกสน้ำตาไปที่รัวเพื่อต้อนกันตกับ ตามรอบกวันตีขาวไปทางที่นั่งค้านเห็นใจซึ่งมีผู้คุณนั่นด้วย แล้วจะค่อยๆ ไล่ชักนำทางไปบนที่นั่น

คนหน้ายืนสำลักและไอ ตามองไม่เห็นชั่วกราว จึงพาภันค้ำหานทางไปหาที่ซึ่งมีอาภารบริสุทธิ์ไว้ควนกรรมมา แต่ทางก็ทันไปเสียทุกค้านทั้งหมดก่อนหน้านั้น ทำให้เกิดความกลัวใจเสียสติ คิดอยู่ๆ แต่เพียงอย่างเดียวว่า "จะถ้องขอให้ได้" จึงก่อให้เกิดการกระทำอย่างบ้าคลั่ง

คนพาภันเอ่ไปที่ทางออกซึ่งทำเป็นช่องทางลงไปสู่ใต้ดินที่นั่งเพื่อออกบาร์ซูสุดบน ปากช่องทางกว้าง ๑๙ ฟุต และสูบลงเป็น ๑๐ ฟุต มีคนสัมภั้งหนูง่ายมาก และผู้ใหญ่ แล้วก็เสียทุกเหยียบย้ำทราย

ทำรัวๆ ถูกม้า ๓ กศ คันหนึ่งถูกรักโภคตัวผ้าพูดกอของคนเอง อีกคันถูกโย่นจากที่นั่งชั้นบนสูง ๔๐ ฟุตลงมาบนที่นั่งค่อนกรีดเบื้องล่าง คันที่สามถูกกระทบบ

ชายร่างสูงผู้หนึ่งพ่ายแพ้มีชีวิตเกิดสองคนโดยแบนไว แต่เขาเสียหลัก
 2020/10/21/2565

ประคุเหล็กสามประคุปลายทางออกของที่นั่งค้านเห็นใจซึ่งมีคนถูมากที่สุดนั้น เป็น กศ คนเพ้าสองประคุถูกจะละหน้าที่ไปก่อนสัมฤทธิ์การแข่งขันสักสิบนาที เพื่อถูกการแข่งขัน ก่อนถูกท้าชัย และพยายามเบิกประคุให้ไม่ได้ ส่วนประคุที่สามนั้นไม่ได้ใช้ถูกนี้ก狎

พวากที่ไปข้างหน้าพยาบาลจะย้อนกลับ แท้ที่อยู่ร้องเสียงตะโกนบอกของพวากนี้ไม่เกิดผล คดีนกนบ้าคลั่งถูกตามเข้าหาประชารุ่งนิคอยู่เรื่อยๆ กันเกราะห์รับส่วนมากภายในเนื่องจากไม่มีอาการหายใจและถูกเหยียบย้ำ

ผู้ที่พยาบาลไม่แยกคืนไปกับเขาที่ต้องถูกผลักคนให้ไปลดความไปค้าย คงໂภผู้กราจบัญชีชื่นการอาชญาตบีเล่าไว้ “น้าหากมีไฟฟ้าร้ากไฟฟ้ากระแสแกส เรายังดันแน่นจนแม่แท้จะบั่นขา ก็ไม่ได้ ผู้ชายใจเก็บไม่ออก ช่วยกัวเองก็ไม่ได้ ผู้ชายความรู้สึกที่กระหนนของมนไม่ถูก”

บ้านคนงานฝึกหัดทำเครื่องแก้วอายุ ๒๖ ปีเล่าไว้ “กลุ่มคนพากเพียรไปในทางของอกได้ครึ่งทางโดยที่ผู้ชายไม่ได้แค่พื้น ผู้ชายร้ากบัวถูกอัดให้หาย เสียงคนตะโกนเรียกหาถูก ร้องให้พระเจ้าช่วย ผู้ชายค่าว่าผิดพลาดแน่ แท้ใจกด ผู้ชายบีบขึ้นเบื้องบน หัว อห กับแขนชั่งหนึ่งถอยอยู่ในอากาศโดยไม่ถูกอัด”

“แล้วประทุเหล็กก็ไปงอออกคล้ายถูกไปแพระระเบิด คนที่อยู่ข้างบนก็รีบกระเดื่องกระกาษของอกไป ส่วนผู้ชายคนนี้ได้เดย แต่ก็จะหลบไป ผู้ชายบีบในโรง พยายามมีสายยางอยู่ในรูขุมหักหงส่องข้าง ขาชั่งหนึ่งถูกเย็บ อึดชั่งหัก แห่ง”

การที่บ้านหมกสติช่วยให้เขามิ่งท้องเห็นนรก ที่ขยายตัวออกจากบริเวณด้านไปสู่หน่วยนฯ คณเดชะกระรานบนช่องคว้าก้อนอิฐก้อนหินหัวใจ จับรัดหงายห้อง เพราที่ทำงานและร้านค้า ทุบหน้าต่างร้านฉกฉวยช้าของ

บนทางเท้าและในถนนออกวิชาสถานด้านหนึ่ง มีศพและผู้ได้รับบาดเจ็บ วางเรียงรายอยู่เป็นแทวยาวหลายແడວ นาทหลังที่ลางของคืนน้ำซึ่งขาวด้วยความตกใจ เคินไปมาอยู่ท่ามกลางเหตุการณ์ท่านน้าที่ส่งวิญญาณ

ผู้ชายจำนวนมากเป็นเด็กวุ่น พวากที่ช่วยกันเย็บธงเปรูผืนให้ถูกทัย ๓ คน เด็ก๓ คนนับคนหนึ่งได้รับน้ำคั่นประทุเป็นของขวัญวันเกิดจากพ่อ ไม่ได้กลับไปเห็นหน้าพ่ออีก หมาย 21/10/2565

ขาวปะรำงผู้หนึ่งถูกถูกชัยหัวบืออายุ ๔ ขวบขอร้องให้พาไป เดยพาไปเหมือนทั้งครอบครัวคือเมียกับถูก ๕ คน เข้าเล่าไว้พอยเริ่มรwan กันก็พากครอบครัวออกแท้ไม่ทัน กการ ถูกคลื่นคนกระแทกหนักหลังจากกันไปแล้วโภนชัย “เมียผิดกับถูกห้ากน้ำทัยหมก ! พระเจ้าช่องนันเยย !”

ส่วนกองโ果กตามพันชากร่องทางออกของสนามมาได้ คุณคุณเป้าตามดูนั่น
ต่ำเมื่อคือจากป่าไปถือฤทธิ์ นิความรู้สึกถ้ายหดดูออกมากจากเครื่องทราบนักโภช
สั่งที่ให้พบเห็นชวนให้ข่าวญหนีดีดี เขาเห็นพ่อออกสูกสองคนไว้แน่น แกงงั้นจันไม่
ยอมปล่อยลูกให้แก่ผู้ที่ต้องการจะพยายามปอกซี่วิเศษเด็ก หญิงชายหลายคนคันหาดพญาที่
ในลักษณะคนเสียดี กือกุนคันผลักใส่พ่อนราวกับเป็นห่อนไม้ ชายคนหนึ่งป้าเป่องน
ดึงกับข้อร้องกองโภอย่างเอารังเจาซั่งให้ช่วยหารองเท้าที่หลุดหายไปข้างหนึ่ง

หนังสือพิมพ์บางฉบับและผู้คุยบางคนกล่าวไทยผู้ตัดสินว่าเป็นกันเหตุ ป้าใช้
ว่า “พระเจ้าทรงทราบค้ว่าผมตัดสินด้วยความซื่อกรง ไม่ได้ล้าอึงเลย”

บังเกิดคำตัวรุจที่ใช้รัวเบิกแกะสน้ำตา ผู้บังคับการคำรุจก็ว่า “ผมต้องรับ
ผิดชอบในการให้ความปลดปล่อยแก่ผู้ล่าและผู้ตัดสิน ระหว่างแกะสูน้ำ atan นี้จากต้องใช้ เพราะ
ไม่มีวิธีอื่นที่จะป้องกันฝุ่นคนดัง เรื่องมันคุกส้ายกับผืนร้าย”

หลังจากเกิดเรื่องก็มีเจ้าหน้าที่กี้ยังไม่รู้ว่ามีคนตายเท่าไหร่นั่น ก็ตกลงว่าจะห่วง
๒๘๗ ถึง๓๒๙ กัน กินแหหินใจเจ้าหน้าที่ เพราะมีคนดูว่ายอดกระโดดไปอยู่ต่างเมืองกันบู
เนื้อคุ้กนใหม่โดยใช้ร่องใหม่ พากหนีเจ้าหน้าที่ไปหักตัวใหม่กันน่าจะมี

สมัยก่อนเจ้าพระยาธรรมกัมมัตน์ครรภ์แต่งเพลงกราวกีฬานั้นคนไขสูง กีฬาก็คง
เป็นขยายศรีษะแก่กองกิจเลสทำกันให้เป็นคน ช่าวการกีฬาจากหัวโลกในสมัยนี้ทำให้เห็นว่า
“กีฬา กាល เป็นยาผีเปรตก พอกพูนกิจเลส ทำกันให้เป็น—”

คนโน้ยย่องจะ “เลึงไม่เห็น” ว่าค่าจัด “กีฬาอาเสีย” (Asian Games) เมื่อ
ชั้นวางกม ๒๕๐๙ รวม ๓๖๐ ล้านบาท ซึ่งเท่ากับรายได้เฉลี่ยของกนไทยรา ๑๔๔,๐๐๐ กัน
ก่อต้นปี (๒,๕๐๐ บาทก่อต้นก่อต้นปี) นั้น ด้วยเงินไปสร้างโรงเรียนตามชนบทที่ต้อง^{21/10/2003}
ใช้โรงมุงจากหุ้นร้าว ไม่มีฝ่าสัก ๑,๒๐๐ หลังฯ ละสัก ๓๐๐,๐๐๐ บาท จะทำให้คับเป็นกัน
คึกคักกันหรือไม่?

อีกสองวันก็จะเริ่มกีฬาแหกมหองอีกแล้ว คงไม่ตันถูกถึงท้ายอย่างกราว “กีฬา
อาเสีย”

ກືພາບນຄອຍ

ເນື້ອໄມ່ນານານມານີ້ (ຈໍາໄມ່ໄດ້ວ່ານີ້ທີ່ຮ່ອນົກຕາຍ) ມີກາງແຊ່ງຂັ້ນກີພາທີ່ກຽງເນີກີໂກ
ມິນກີພາຈາກສຽວ. ແລະຮັສເຊີຍຮ່ວມດ້ວຍ ປຣາກງູວ່ານັກີພາຜູ້ໄປຈາກທີ່ກໍ່າແຍ່ໄປການ ຖ້າ
ເພົ່າວ່າກຽງເນີກີໂກຢູ່ຫຼຸງກວ່າຮະກັນນ້ຳທະເທ ๗,๔๐๐ ຜຸກ (ຄອຍຜ້າທ່ານປົກໃນເຖິກເຫຼັກ
ລາວ ๗,๑๕๐ ຜຸກ ກູມີຢູ່ໃນເຖິກເຫຼັກຫລວງພະບາງ ๗,๖๗๐ ຜຸກ) ອາກຳຄົບຍາງກວ່າຂ້າງຄ່າງ
ເນື້ອກີພາອອກແຮງອ່າງໜັກຮ່ວງກາຍຕ້ອງໃຊ້ອອກີເຈັນນາກວ່າປົກທີ່ຢູ່ແລ້ວ ເພື່ອຕັ້ງປັບ
ແຊ່ງນັກອອກຍ່າງນັ້ນອອກີເຈັນກີເຕີຍໄມ່ພຍ ຖຸ່ມເນື້ອນມີຂ້າວກ່ອມາວ່າທາງການເນີກີໂກປົດຕອນ
ທີ່ຮູ່ທດອກວ່າ “ໄມ່ເນີນໄຮ”

ໃນກາງແຊ່ງຂັ້ນກີພາຮ່ວງຫາທີ່ຕ່າງ ທີ່ຢູ່ໃນທົ່ວປອມເມົາກາທີ່ກຽງເນີກີໂກເຄື່ອນ
ມີນາຄມ ๒๔๘ ນັກີພາຜູ້ໄປຈາກທີ່ກໍ່າກີມີອາກະຮະກາຍໄປການ ຖ້າ ຕ້ອງໄຫ້ອອກີເຈັນ
ເປັນກາໄທໆ ບາງຄນສດບຄາກາງວົງ ມີແກ່ນກີພາຫານເນີກີໂກແລະອາරີເຢັນຄືນາທ່ານັ້ນໄມ່
ສະຄັ້ງສະເໜີນເພົ່າວ່າພີກບົນຄອຍ ທຳໄຫ້ອາරີເຢັນຄືນາໄດ້ຮ່າງວັນວົງໄກສານປະເທດ

ທີ່ຢູ່ຫຼຸງມາກອາກາກຢູ່ນາງນາກ ອ່າງທີ່ປາປະເມືອງຫລວງຂອງໂບລີເວີ້ຫຼຸງ ๑๒,๔๐๐
ຜຸກ (ກູບ່າໄຟຟູ່ຫຼຸງ ๑๒,๓๖๕ ຜຸກ) ສະນຸມບັນດາປຸາຫຼູ້ຫຼຸງຂຶ້ນໄປອົກ ๑,๐๐๐ ຜຸກ ຍ່າງໄມ່
ກັນທີ່ໂຄຍຄາຕົກເກີ່ອງບົນໄປກີເມືອງນັ້ນຈະອອກພັນຄຸນບັນກິຈເຮັມຮູ້ຕິກປວກຫ້າ ດັ່ງນີ້ໄສ
ວົງເວັນຄົ້ນກົ່າຍຄົ່ນເໜັດແຮງ ພົມ

ເມືອນຂຶ້ນຫຼຸງ ๑๐,๐๐๐ ຜຸກ ທັພອາກາສສຽວ. ກຳທັນຄິຫັນກົນໄຫ້ຫຼັກກອອກີ
ເຈັນ ແກ່ຈາວລາປາປະແຮງວ່າດີເຫັນ ໃນອ່ານາກ

ກົນເມືອງໄກຂຶ້ນໄປເມືອງຄອຍຈະມີອາການໂມໂທຊຸມເຈົ້າໂຄຍໄມ່ມີສາເຫັກ, ແහັນຍິ່ງຈ່າຍ
ຫລັບຍາກແລະຫລັບໄມ່ສິນທີ່ເມືອດົກນີ້ໄມ່ສົກຂຶ້ນ ໄຫຍໃຈຮົວແລະໄມ່ເລີກ ເນື້ອາຫາວົາ ທີ່ຮູ່ໄມ່ກີ
ກລັນມີຄວາມອຍກອາຫາວະແປດກ ສອງໄມ່ໄປຮ່ວມທ່າອະໄໄວໄໝ ຖ້າຍ່າງທາງການເພຣະກັດຕິນໃຈໄມ່ກີ
ໂຄຍໄນຮູ້ກ້ວ່າເບີນເຊັ່ນນັ້ນ ຄວາມຈຳເຕືອນ ພຸດຊ້າກວ່າປົກທີ່ເຫັນເຢັນ ນຸກາໃຊ້ການໄມ່ໄດ້ກີ
ເຫັນກ່ອງການ ແລະຂະຍິ່ງໄໝສົບາຍໃຊ້ເມື່ອການວ່າໄນ້ມີກາງຮັກຍາ ນອກຈາກຈະປ່ອຍໃຫ້ຮ່າງກາຍ
ຄອຍ ພົມກັບຮັກພອາການງານ ປົກທີ່ຕັ້ງໃຫ້ເວົາຕ່າງວາ ๖ ສັບກັນ

แม้จะรยุนร่างกายขึ้นแล้วก็จะเดินเร็ว ๆ ไม่ได้ ออกแรงมากกว่าเดิมก็ไม่ได้ สมองแข็งไม่ขึ้น แต่ความเข้มข้นที่ลดลงอยู่ อาการที่เกิดคือคิกร้าวเกิดลิมเรื้อร ชุรุกิจที่นั่นจึงคำนินไปแบบตามสบาย

อาบุกัวพของยัตถกอยอัล็บนกอยนั้นพิกการมาก เมื่อเป็นขากเหล้าก็จะมีเสียงระเบิดกัง ปังແນມเปบูยิ่งกังมาก เพราะอาการซึ่งอยู่ในชาติที่บรรจุในทารันหนึ่งออก นักควาเมื่อขึ้นไปควบคุมกอยจะกว่าอย่างที่ไม่เคยเป็นมาต่อหน ผู้ที่คุ้มเหล้าแล้วออกไปถีดีก กีเท่ากับข้างกุลีถีดีกอยประคองไม่ให้ล้มลงไปกองกับพื้นเท่านั้น

อาการที่คลาป้ามีความแน่นเพียง ๖ ใน ๑๐ ของอาการกระตับสะเด็ด หายใจกรังหนึ่งจะได้ออกซิเจนรา ๓ ใน ๔ ของเมื่อหายใจอยู่หัวงลาง เมื่อขึ้นไปอยู่บนโน้น สองสามสัปดาห์เมื่อคิดเลือกແຕงจะเพิ่มราวย้อยละ ๑๕ แต่ถ้าแม้ร่างกายจะพยายามปรับตัวอย่างไรก็ไม่สบาย จะมีความรู้สึกว่าขาต่อขาต่ออยู่เสมอ ผู้ที่มีใช้กันพื้นเมื่อขึ้นไปอยู่บนกอยอัตราการมีบุตรก็ลดลงมากกว่า

ยังที่เหมือนกับบุก ชุมทรัพย์ซึ่งหล่อเตี้ยงโบสถ์เวียงหังประเทศ ซึ่งอยู่ตุ่ง ๑๘,๐๐๐ ฟุต อาการมีเพียงกึ่งหนึ่งของข้างล่าง เจ้าน้ำที่เหมือนผู้มีใช้กันกอยจะอยู่ได้ครั้งละหนึ่งถึงสองวัน หลังจากนั้นจะลงมาชื่อ เลิกงานแล้วขึ้นนั่งจ้องก้ามแพงอย่างใจด้อยอยู่ จนกระทั่งผู้รับใช้ท้องไปพากรลับบ้าน

คนยังพอปรับตัวได้ หังที่บางกอกอาจมีอาการเรื้อรังอยู่ตั้ง ๒๐ ปีก็มี แต่สักวันบางชนิดปรับตัวไม่ได้ดี และจะหายเสียก่อนปรับตัวสำเร็จ เช่น แมว ทำให้หนู ๆ หังหลายสหายมาก แต่ธรรมชาติก็ช่วยให้หนูขับพันธุ์ได้ดี บางที่มีลูกได้ตั้งตัวเดียวแทนที่จะเป็นสอง หนูทดลองที่เอาเข็นไปบนเมืองกอยบีเรกมีเพียงครึ่งเดียวที่มีลูกได้ ส่องตามบีแล้วก็ยังมีลูกได้เพียงร้อยละ ๗๐ เท่านั้น

สักวันป่วยร้ายว่าทันทันที่ของการเปลี่ยนแปลงความกตยาการให้คือที่สุด ก็จะ พิลาปน้ำสาลี เข้าเกย์ทกดองเอาใส่ห้องแล้วสูบอากาศออกให้เหลืออากาศบางเท่านั้น ที่สูง ๑๕,๐๐๐ ฟุต แล้วก็ ๒๐,๐๐๐ ฟุต และ ๓๐,๐๐๐ ฟุต (ยอดเอเวอร์เรสท์ ๒๙,๐๐๐ ฟุต) มันก็เฉย สองเดือนความกตยกันอย่างปุบบันจากเท่าระดับภูเขาไปจนถึงเท่าระดับสูง ๔๐,๐๐๐ ฟุต มันก็เฉย ไม่มีที่ทำว่าจะสะทั้งสั่งอะไรเห็นเลย

บนเทือกเขาแอนติโลปมีกันกอยอยู่ตามที่ทางฯ ๑๒ ล้านกน (ที่ทำการไปรษณีย์ที่สูงที่สุดคือที่เมืองเหมืองแร่ของเปรูริโอเกนส์ต็อก สูง ๑๕,๓๘๕ ฟุต) บางกอกก็มีลักษณะที่แตกต่าง ไม่สามารถปรับปัจจุบันให้กตมกตัญกันยากที่มีความกตต่ำเหมือนกัน

เช่นเดียวกันและเชยิน ปถายน้ำมุ่งทุ่ หน้าอองจะเป็นผิวผิดกับทั่วไป ร่างกายอ่อนแอ และอ่อนโยนอยู่เสมอ อาการไม่แจ่มใส บางครั้งมีอาการหายใจเหนื่อยหรือหูไม่ได้ยินชัดคร่าว การรักษาที่นิยมก็คือลงไบอยู่ที่ต่ำ

สำหรับผู้ไบเย็น เมื่อกลับลงมาช้างล่างจะรู้สึกเป็นสุขอย่างยิ่ง อย่างอาหารมาก และหลับป่ายังไวย่างเด็กๆ ทั้งวัน ส่วนคนโดยเมื่อมีโอกาสลงมาช้างล่างเข้า ก็รู้สึกว่ามีความผิดปกติเกิดขึ้น เช่นกัน เพราะได้รับความทรมานจากอากาศชื้นแน่น ร้อน และชื้นยังกว่านอนดอย พากที่อยู่ช้างล่างนานมักเป็นวัณโรค ทุกปีจะมีคนดอยเรื่องแต่น ลงมาทางานทำงานไวร่นาช้างต่าง แท้แต่ว่าไม่เกินสามเดือนก็จะกลับขึ้นไบแทนหมด เพราะทนไม่ไหว

กำบัดไคลแมกซ์ในรัฐโกโตรากสูง ๑,๔๕๘ฟุต นับเป็นกำบัดสูงที่สุดในสรวง ที่การไปประดิษ์ไปส่องไปประดิษ์ภัยตัวที่ให้เป็นประจำ ที่นั่นก็ต้องมีไฟดึง ๗ นาทีเรืองระดูก (ปักต้นนาที) ช้าๆ ไฟดับต้อง ๔๔นาที มันฟรังต้องช้าๆ ไม่กริ่ง น้ำเต็อดกท่ออุณหภูมิ ๙๖.๗ ช. แทนที่จะเป็น ๑๐๐ ช. ขณะที่อบจะขึ้นฟูต้องร้าวกระเว้แส้วกจะกดันขับแน่น การทำเครื่องคงของเมาก็จะได้ที่ในเวลากริ่งหนึ่งช่องเมื่อทำช้างล่าง คันมีสุขภาพดี การคิดเชื่อมันอย อาการคนบันว่าหน้าที่สุด อุณหภูมิเฉลี่ย ๒.๔ ช. และเกย์ลงที่ดึง -๖.๕ ช.

สองในสามของคนทำงาน ๑๕๐ คนที่ทำงานที่ไคลแมกซ์ขอบกลับบ้านชั่วอยู่ กำลังไปสักหน่อย เพราะทุกความไม่สบายที่เกิดจากความสูงไม่ไหว เช่นนอนหลับไม่สนิท และปวดต้องทำงานหนักเพื่อให้ได้ออกซิเจนพอ เก็บเกี่ยบที่นั่นเท่านั้นที่รู้สึกปักตัว

ชาวดอยมีลักษณะแตกต่างจากคนอยู่ที่ต่ำ เช่นหัวใจใหญ่กว่า อกใหญ่กว่า เลือดข้นกว่า เพราะมีเม็ดเลือดแดงมากกว่า เส้นเลือดใหญ่กว่า หัวใจเห็นช้ำ กล้ามเนื้อหัวใจตื้น

คนปกติมีเม็ดเลือดแดงราว ๓๕ สลั้นล้านเม็ด หญิงมีราส์ล้านครึ่งก่อหนึ่ง ลูกบากก์มิลลิเมตร (ลบ.ม.) ชายมีร้าว ๕ สลั้นต่อ ๑ ลบ.ม. ชายที่แข็งแรงมากมีได้ถึง ๖ สลั้นต่อ ๑ ลบ.ม. เป็นปกติ ถ้าออกกำลัง ขึ้นที่สูง หรืออุณหภูมิร้อนกว่าสูงขึ้น มันจะปล่อยเม็ดเลือดแดงออกมากเพิ่ม ถ้าอยู่บนยอดภูเขา ฯเชื่อสร้างเม็ดเลือดแดงในโพรงธูระดูก (แขน ขา สันหลัง ช่องโถ) จะมีมากขึ้น เพื่อให้สร้างเม็ดเลือดให้มากขึ้น คนโดยจึงมีเม็ดเลือดให้มากถึง ๘ สลั้นต่อ ๑ ลบ.ม. เมื่อออกซิเจนในอากาศมีน้อยลง หรือเมื่อร่างกายต้องการออกซิเจนมากขึ้น โพรงกระดูกจะปล่อยเม็ดเลือดที่ยังไม่สมบูรณ์

ออกมาเพื่อช่วยรับออกซิเจนไปให้ร่างกายได้ใช้มากขึ้น เมื่อเดือกที่ไม่สมบูรณ์เนี้ยจะเรียกว่า ค้อไปจนเป็นเม็ดเลือกที่สมบูรณ์ในร่างกายแล้ว

เลือกถูกออกซิเจนได้ ๒๐ เท่าของน้ำ เมื่อก.๑๐๐ ลูกบาศก์เช่นกิมครุ (ชช.) ก็ออกซิเจนได้ ๒๐ ชช. กันหนัก ๘๐ กิโลกรัมมีเลือกควรจะติดไว้ หรือรวมกันใน ๑๙ ของน้ำหนักตัว เดือกหัวร่างถูกออกซิเจนได้ร้าว ๑๖๐๐ ชช. ซึ่งร่างกายจะแพ้ได้ร้าว ๕๖ นาทีก็หมด ถ้าออกแรงหนักก็ไม่ถึงนาทีนึง

ชาวอยุธยาทำงานได้มากกว่าคนข้างล่างที่ขึ้นไปร้าวเรียลละ ๒๐ เนื่องทำงานหนักให้ความปกติ ส่วนคนจากที่ต่ำจะสลดไป ๔ นาทีถ้าออกแรงมาก หลังจากทำงานแล้วกันโดยยังเหลือก็พาหนักให้ออก เช่นที่กำแพงหนึ่งซึ่งอยู่บนยอด Aucaquilleha ในชีตีสูง ๑๗,๔๐๐ ฟุต กันที่นั่นต้องขึ้นไปอีก ๑๐๐๐ ฟุตเพื่อชุกกำมะถันในเหมืองบรรจุในถังชักรอยลงไปปั้งถ่าง เลิกงานแล้วเขายังข้อมือตอนเดียวเข้าแข้งกับชุกของทำบลากลัดเคียง

สักวัดอยู่กิมพลังมากกว่าสักวัดที่ต่ำ เมื่อแรกที่พากอนเดินกลับในสาระ นำม้ากระถุงลงมาแข่งกับม้าพ่วงพืชั่งคันก็คุ้มหมื่น เอาจริงเข้าม้าแข่งพันธุ์ตีพ่วงพีระคี เปรี้ยวเก็บพัมม้าโกโรโกโซ แต่เรื่องนี้พากอนเมริกาได้ไม่ໄ่ ถนนม้าหลายแห่งมีกวางไว้ให้ม้ากอยู่จะเข้าแข่งลงมาอยู่เมืองดุ่มกรุงกามาลาที่กำหนดเสียก่อน มีชนนั้นไม่ยอมญาให้เข้าแข่ง

ทราบว่าหลายประเทศจักที่ฝึกนักกีฬาของเขานอกอย เพื่อเข้าแข่งโอลิมปิกที่กรุงเม็กซิโกในเดือนกันยายน ๒๕๑๐ ไม่ทราบว่านักกีฬาไทยฝึกกันที่ใด หวังใจว่าการเดินกีฬา “เพื่อชาติ” คงจะไม่กล้ายืน “หลีกเพื่อชาติ” โคลป์ไม่เจอกัน การที่เม็กซิโกชวนนักกีฬาร่วมหัวท้านกวยชาติอื่น ไปเล่นกันที่กรุงเม็กซิโกนั้นจะเป็นเพราะกามมีน้ำใจนักกีฬาหรือไม่ก็ไม่ทราบ ถ้าโภคิเวจเทื่อขึ้นมาบ้าง ขอจัดการแข่งขันที่ลาปาซ จะยังสนุกหนักขึ้นไปอีกจนถึงขั้น “สนุกจนตาย” กันบ้างเป็นแน่

พบในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ฉบับวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๑๐ ว่าญี่ปุ่นลองให้นักกีฬาผู้ชนะไปแข่งขันกีฬาโอลิมปิกบนภูเขาในเม็กซิโกด่องใช้ความอึ้งแก่ใจจากอาการบุนที่สูงให้ผลดี ยังไม่อยากเชื่อ ถ้าชาติชาชีวาน้อย จะไปวากลัวคล้ายบนยอดเม็กซิโก กลางเดือนหน้าจัง เราทิ้งจะทราบจะไรๆ กันมากขึ้น

ประชาธิคี หรือ ประชาคม ?

ว่ากันว่าคำพังเพย “เสียงประชาชนคือเสียงสวรรค์” (Vox populi, vox Dei) ขั้ง Kong จริงอยู่ทั้งในระบบประชาธิปไตยแท้และประชาธิปไตยเทียม มุสโตรลินี หมกอ่านาง แล้วเดียดูก็ผิด เพราะทำข้อความประสรงที่ประชาชน ผู้นำทางที่ตีและที่ไม่ต่อชี้ที่จึงทำเรื่อง ก็อยากรทราบความคิดเห็นของประชาชน ไม่ใช่ว่าเพื่อจะเอามาใช้ประชาชนเสมอไปหรอก บางทีก็ทรงข้าม คือหาทางสร้างประชามติเก็บ เชน อิเกเลอร์ ผู้แทนราษฎรที่มา ให้ได้ ประชามติเกลือกหัวก้มมีวนิสท์ เพื่อดือดือในการสกัดกัมมิวนิสท์ซึ่งเป็นภัยขวางคือแล้ว กันจะได้เสวยอานาจ

การออกเสียงเลือกตั้งก็เป็นการแสดงประชามติอย่างหนึ่ง แต่ไม่รักเจน ก็เป็นเพียงแสดงความพอใจในนโยบายอย่างกว้าง ๆ ของบุคคลหรือพรรคร (หรือไม่ก็แสดง ความมبالغเพรารถูกหลอก)

หนังสือพิมพ์เมริกันใช้วิธีหยิบเสียงประชาม คำว่าไปรษณีย์บัตรมาหลายสิบปี บางครั้งแม่นยำมาก เช่นในการเลือกตั้งประธานาธิบดีของ ตรอ. เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ นสพ. Literary Digest ทำนายจำนวนคะแนนที่ท่านประธานาธิบดีโรมูลท์จะได้รับผิดกันไปเพียงร้อยละหนึ่งเท่านั้น นั้นเป็นเรื่องบังเอิญ ส่วนมากผิดกันอย่างแย่มากที่เกี่ยว

เดียวนี้มีวิธีการคือขึ้นเรียกว่าการหยิบเสียงแบบเกล็ปอล (Gallup poll) ถ้าไม่รู้ดู ผิด ๆ ก็ง่ายดี คือส่งคนออกไปสอบถามความคิดเห็นประชามในถนน หรือส่องไปรษณีย์ บัตรไปให้ก่อน และสอบถามรวมรวมความคิดเห็น แท้กวนจริงยาก เพราะจะต้องหาวิธี สอบถามคนต่างชาติพวกให้ได้ส่วนสักเท่าใด ต้องสอบถามผู้มีอาชญากรรม ความรู้ และ ภูมิลักษณะต่าง ๆ กันทั่วประเทศจึงจะพอจะแน่ใจว่าความคิดเห็นทั่วไปได้

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๙ นสพ. ดิแททราร์ ไอกเจสท์ หยิบเสียงแบบเกล็ปอล มีผู้ ตอบแสดงความเห็นถึงสองล้าน แท้ นสพ. ทำนายคะแนนเลือกตั้งประธานาธิบดีผิดถึงร้อย ละ ๑๙ เพราะผู้ตอบส่วนมากเป็นคนชั้นกลางผู้ซึ่งชอบอ่านหนังสือประเภทนี้ และเป็น พวกหัวก้าวหน้าหรืออนุรักษ์นิยม (conservative) ส่วนแกลลัพหยิบเสียงเพียง ๓,๐๐๐ คน

กลับทางดูกว่า罷สเวลที่จะได้รับเลือกอีก ทั้งนี้เพราแกลลพมิวิธิการว่าจะหยุดคุณประเกษาให้ท่าไก ตามอย่างไร และจะถึกความอย่างไร แม้กระนั้นวิธินี้ก็ไม่โอกาสจะผิดหวังอย่างสามและเกย์ผิดหน้ามานมานแล้วทั้ง

วิธีตามก็สำคัญ หลังสิ่งกรรมโโลกรังที่แล้วสำนักหยิ่งเสียงแห่งหนึ่งในอังกฤษ ตามประชานนว่า “ท่านเห็นว่าพระเจ้ายอร์ชแห่งกรีกควรได้รับอนุญาตให้กลับประเทศของพระองค์หรือไม่ ?” ผู้ดูถูกตามร้อยละ ๖๐ ตอบว่าควร แต่อีกสำนักหนึ่งตามนว่า “ท่านรู้จักพระเจ้ายอร์ชแห่งกรีกในหมู่ ?” กันส่วนน้อยเท่านั้นที่รู้จักว่าเป็นใคร การที่ส่วนมากคอมคำตามแรกว่าควรก็ เพราะเขาคิดว่า ท่านเป็นนายทัพรีบก็ควรให้ท่านกลับไปกรีก มิใช่ เพราะนิยมพระองค์หรือสนใจการเมืองกรีก

ก่อนสรอ. จะเข้าสิ่งกรรมโโลกรังที่แล้ว ประชานส่องฟากดูถูกตามนวเห็น เที่ยวกับการอนุญาตให้ชาวอเมริกันเข้าเป็นทหารในกองทัพอังกฤษและเยอรมัน ค้ำดาม สำหรับพวกแรกເอยดึงกองทัพอังกฤษก่อน เยาวชนเยอรมันเอ้าไว้หลัง ปรากฏว่าเห็นควรกันฝ่าย อังกฤษร้อยละ ๔๒ ฝ่ายเยอรมันร้อยละ ๓๑ ค้ำดามสำหรับพวกหลังเอากองทัพเยอรมัน ไว้ก่อน เอาอังกฤษไว้หลัง ปรากฏว่าเห็นควรกันฝ่ายอังกฤษร้อยละ ๕๐ ฝ่ายเยอรมัน ร้อยละ ๒๖ เท่านั้น ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะอเมริกันส่วนมากเอียงเข้ากันอังกฤษ เมื่อดูก ตามนว “อเมริกันควรได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมในกองทัพอังกฤษหรือไม่ ?” ก็จะตอบ “ควร” กันເยอะ กรณีพอดีถึงกองทัพเยอรมันผู้ดูถูกตามก็นอกดึงความเป็นกลางชวนให้กอบ ว่า “ควร” เช่นกัน แต่เมื่อยกเอากองทัพเยอรมันชั้นกันจะชังกเพราะไม่ชอบคนพาด ส่วนมากก็จะตอบ “ไม่ควร” กรณีถึงค้ำดามก่อไปก็ชวนให้พลดยคอมนว่า “ไม่ควร” กับอังกฤษไปเสียด้วย

ตอนกลางสิ่งกรรมเข้าถ่องตามนว “คิดถึงสันกิภาคกันเสียที่คีไนม ?” ร้อยละ ๘๐ เห็นด้วย แต่เมื่อถามนว “เรากว่าจะชนะสิ่งกรรมเสียก่อนแล้วจึงค่อยดำเนินดึงเรื่อง สันกิภาคคีไนม ?”²¹ ปรากฏว่ามีเพียงร้อยละ ๔๑ เท่านั้นที่ยกให้ค้ำเนินการเรื่องสันกิภาคเสียเดียว

ในบางเรื่องการออกเสียงอย่างเบิกเผยแพร่ให้ผลแยกกันจากการออกเสียงลับ กังที ทราบ ๆ กันอยู่

ความคิดเห็นของผู้สัมภาษณ์ที่ทำให้ผลการสัมภาษณ์ดีกิไป ก่อนสรุป เข้า
สังเคราะห์ดังต่อไปนี้ โภคภานผู้สัมภาษณ์เสียก่อนว่า กรม
ความเห็นอย่างไร ปรากฏว่าพวกร้อยห้าสิบห้าอันกถูกพูดว่าผู้สูงสัมภาษณ์ร้อยละ ๒๐
อยากรู้ว่าอย่างกถุ นอกนั้นไม่อยากรู้ส่างกัน ส่วนผู้สัมภาษณ์ที่อยากรู้เป็นกลางพบว่า
ผู้สูงสัมภาษณ์ร้อยละ ๔๙ อยากรู้ว่าอย่างกถุ นอกนั้นอยากรู้ส่างกัน

สำเนียงพูด การศึกษา และฐานะของผู้สัมภาษณ์มีผลต่อการแสดงความคิด
เห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ ชาวเหนือเขายังคงความเห็นกรรมกรว่าอยากรู้ไม่มีสมาคมกรรมกร
หรือไม่ พวกร้อยห้าสิบห้าอันกถูกพูดว่าอย่างร้อยละ ๕๙ ส่วนพวกร้อยห้าสิบห้าอัน
โภคกรรมกรทั้งกันเห็นกัวร้อยละ ๔๖ เพราะผู้ให้สัมภาษณ์เกิดยังความรู้สึกของผู้
สัมภาษณ์และตอบให้ดูก่อนเสียบ้าง

เพราะเหตุนี้เช้าโรงเรียนไม่ให้เกิดประชามติชั้น วิธีหนึ่งคือแบ่งผู้สูงสัมภาษณ์
เป็นสองกลุ่ม ตามด้วยภาระที่ใช้ถ้อยคำแตกต่างกัน ด้วยความเห็นของมาครองกันก็เพียง
เชื่อได้ ถ้าต่างกันก็ต้องลองเปลี่ยนภาระกันใหม่

การทราบความคิดเห็นของประชาชนได้ถูกต้องนั้นมีประโยชน์มาก เช่นเมื่อ
พ.ศ. ๒๕๗๑ รัฐบาลอย่างกถุอยากรู้ว่าประชาชนจำนวนราษฎร์ล้านคนผู้มีสิทธิจะขอ
รับหรือปฏิช่วยราชการส่งตรง ๘๕ ให้ถึง ๒๐ ล้านคน นั้น มีกี่คนอยากรู้ เหรียญ
และกีกนรับใช้ชาติโภคไม่นหวงหรือปฏิช่วยราชการส่งตรง (Social Survey) หยั่ง
ส้านักสังคมสำรวจหยังให้รู้ว่าจะมีกี่คนขอร้อยละ ๓๕ ปรากฏว่ามีผู้ขอริงร้อยละ ๓๙
ประทัดค่าทำหรือปฏิช่วยราชการ ๖—๙ ล้านบาท ผลงานนี้อย่างเดียวที่พอเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับ
สำนักสังคมสำรวจได้เป็นหนึ่ง

อีกตัวอย่างหนึ่ง คือผู้เข้าไปรับคัดเลือกในส่วนของให้รับสมุดหมายเลขโทรศัพท์
ของผู้เข้าห้องในลอนคอนและชานกรุง รัฐบาลอย่างกถุสมัยหนึ่งอยากรู้ประทัด สำนัก
สังคมสำรวจหยังให้ความรู้ สมุดหมายเลขโทรศัพท์ของพวกรอนกรุงตอนคอนนั้นไม่
จำเป็นต้องแจ้ง ทั้งจะไม่ทำให้พวกร้อยห้าสิบห้าคน “ถูกย์หมายเลขที่ตีบสาม” ต้องทำงานหนักขึ้นกว่า
ทำให้ประทัดค่ากระบวนการและอื่น ๆ ได้ ๙—๑๒ ล้านบาท

ตัวอย่างสุดท้ายจะเรียกว่าเป็นประชามติหรือไม่ก็ไม่ทราบ คือเมื่อวันที่ ๒๙
ธันวาคม ๒๕๐๗ สถานวิทยุ “แห่งประเทศไทย” ภาคเช้าประกาศว่า มีผู้พั่งงานคนสี่

จากหมายไปบอกรวบรวมเป็นเอกสารเผยแพร่ในพระธรรมเทศนานาชาติ ๐๘๙๕ น. เป็น ๐๘๐๐ น.
ตามเดิม กรมประชาสัมพันธ์จึงเปลี่ยนความประสรุปของผู้พึงอ่านมาก:

(Eysenck: Uses and Abuses of Psychology)

เครื่องหมายของสภากาชาด

เครื่องหมายของสภากาชาดก็คือ กากบาท (ดินกอก) สีแดงถั่งชากบนพื้นขาว ไม่มีความหมายทางคริสตศาสนา แต่เป็นการให้เกียรติกะบประเทศสวิตซ์ใช้รังกากบาท ขวางบนพื้นแคน เพราะผู้ให้กำเนิดเป็นชาวสวิต ก็อ องรี ดูนังท์ (Henry Dunant) ทำแกกิตเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๓๗๑ เขาจึงใช้วันที่ ๘ พฤษภาคม เป็นวันสภากาชาดแห่งโลก

แต่บางพอกไม่ยอมเชื่อว่าไม่เกี่ยวกับคริสต์ อนุสัญญาเจนีวาจึงอนุมัติให้ ประเทศมุสลิมใช้เครื่องหมายจันทร์เสี้ยวแคนได้ และอิหร่านได้รับอนุมัติให้ใช้เครื่องหมาย สิงโตกับดวงอาทิตย์แคน (ไม่ทราบว่าประเทศเหล่านั้นเรียกong ก์การของตนว่า สภ จันทร์แคน และสภากลางสิงโตกับอาทิตย์เด้งหรือบ้างไร) แต่บางประเทศ เช่น มาเดเชีย ปากีสถาน และอินโกลนีเซีย ใช้เครื่องหมายสามกัง

อิสราเอลไม่ชอบหงั้กินกา จันทร์ อาทิตย์ และสิงโตก อย่างไรใช้ได้หงั้ง ยกิ หรือไม่ก็ความคงหนาแนง (มากกว่าความแคนคงคงมีวนินส์ท์แคนหนึ่ง) แก่ที่ประชุมมี ระหว่างประเทศว่าคั่ยอนุสัญญาเจนีวาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๒ ไม่อนุมัติคั่ยจะแนะนำเดียงมาก กว่าเพียงเดียงเดียว อ้างว่าจะสับสนกันใหญ่ อิสราเอลจึงไม่ได้เป็นภาคีกิชากรระหว่าง ประเทศ (ไม่ทราบว่าเวลาทำสัมภารัมกันอาจรับใช้รอดพยาบาลกิเครื่องหมายอะไร)

หมายเหตุ 21/10/2565

(จากสมุดกาชาดไทย ๒๔๐๔)

สัตว์รู้จำนวน

นกหลายชนิดรู้จำนวน รังที่มีไข่อยู่ ๔ พองถ้าเอาออกเสียพองหนึ่งไม่เป็นไร แต่ถ้าเอาออกเสีย ๒ พอง มันจะหันรังไปเลย

พวกท่อหรือแท่นวางใช้ในรังชี้เป็น “ห้อง” ห้องละพองหนึ่ง แม่จะเตรียมหานอนไปใส่เป็นอาหารสำรองไว้ให้ลูกกินเมื่อถอดจากไข่ (โดยท่อให้นอนที่ใช้เป็นเหยือเป็นอ้มพาด ไม่ให้ถ่ายมิฉะนั้นจะเน่า) จำนวนหานอนที่ใส่ไว้ในแก่กระหองนี้ มีจำนวนคงที่สุดแท้พันธุ์ บางพันธุ์ ห้องละ ๕ ก้า บางพันธุ์ ๑๖ ก้า บางพันธุ์ ๒๙ ก้า ทุกน้ำทึ่งก็อพันธุ์ Bumebus ซึ่งก้าผู้เล็กกว่าก้าเมยมาก แมรูติดอย่างไรไม่ทราบ ว่าใช่พองใจจะพักออกเป็นก้าผู้หรือก้าเมย และเตรียมอาหารไว้ให้ก้านจำนวนที่เหมาะสมโดยไม่เปลี่ยนชนิดหรือขนาดของเหยือ คือถ้าห้องໄกไจ่จะออกเป็นก้าเมยก็ใส่หอนอนไว้ให้ ๑๐ ก้า ถ้าจะออกเป็นก้าผู้ให้เพียง ๕ ก้า

ก้าอ่บ่งเหล่านี้อาจไม่ค่อยแบ格ถ้าคิกว่ามันเป็นจำนวนคงที่ อันเกี่ยวพันกันเรื่องสำคัญที่สุดในชีวิตบันทันของมัน แต่เรื่องท่อไปนี้ ไม่เป็นเช่นนั้น

ผู้มั่งคั่งในชนบทแห่งหนึ่ง หมายใจจะยิงการซึ่งมาทำรังอยู่ที่หนองคายที่เกหาสน์ของเข้า เขาได้พยายามมาแล้วหลายครั้งที่จะทำให้มันตกใจหันรังไปเสีย แต่ไม่สำเร็จ พอก็เห็นคนเข้าไปกลั้มนกนินไปกลางเพ่าดูอยู่เสียที่กันไม้ในระยะห่าง พอกันไปจากหนองคายมันก็กลับเข้ารัง วันหนึ่งท่านกหบก็ให้คนเข้าไป ๒ คน ให้กันหนึ่งกลับออกไปจากหนองคายอีกคนชั่วโมง ๓ นาทีไม่หลง รอจนอีกคนออกไปแล้วมันจึงกลับเข้ารัง เพิ่มกันเป็น๓ ก้าแล้ว ๔ ก้าแล้ววังหลอกก้าไม่สำเร็จ ในที่สุดใช้กัน ๔ คนเข้าไป แล้วกลับออกมาเสีย ๔ คน เจ้าก้าเสียท่าครัวนี้ มันไม่รู้ว่า ๔ คนถ่างกัน ๔ คนอย่างไร กันนินปรือเข้ารังทันที

การรู้จำนวนนี้ มีแมลงและนกบางอย่างกับคนเท่านั้นที่รู้ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เช่น หมา แมว และสัตว์เลี้ยงอื่น ๆ แม้แต่ลิงก็ไม่รู้

คนป่าทางพากหดใหญ่เผ่าในอօสเตรเลีย หมู่เกาะทะเลเตี้ก และแอฟริกา นับจำนวนไม่ໄกมาก Curr ผู้ซึ่งอนศึกษาคนป่าอօสเตรเลียมากบอกว่าไม่มีที่พากที่นับໄกถึง ๔ และไม่มีเลขที่นับໄกถึง ๗.

สัตว์แปลงของโคลัมเบีย

บันເຫາສູງໃນໂຄລົມເບີຍມີເຂົ້າກສອງສາມາຊັນດີ່ງກົນພື້ນເມືອງເວີຍກວ່າ ๕๐๖๙ (ຖຸຫຼອກ
ດ້າຍໄກໂກ ແຕ່ໄມ່ໄວ່ຮ່ອຍ) ການຜົວຫັນນີ້ກ່ອນພິບຊື່ຮ້າຍແຮງມາກ ທີ່ໃຫ້ພິບແຮງທີ່ສຸກກີບ
ຊັນດີທີ່ເວີຍກວ່າ *Phylllobates latidorsatus* ກົວສີດຳ ມີແດນເຫັດອີງສອງຂ້າງສັນຫຼັງ ນາງມາຮ່າເທ
ແລຮຮັນ ໄປຫາສັກວ່າໄຫ້ສົດານັ້ນວິທະຍາຄາສົກຮ່ອງສຫຮຽບອຸເນຣິກາກີກາ ໂຄຍຄາວ່າຈະໄດ້ຢາທີ່
ມີປະໂຍບັນໃນກາຮ່າຍກົມແລະກາຮັກຊາໂຣກຫວ່າຈາກເຊີຍດ ທຳນອງເກີຍກັບທີ່ເກີຍໄດ້ຈາກ
ໝາງນ່ອງ ເຮັດສັກພິພໄໂຍດໃຫ້ກົມຈັບ “ໄກໂກ” (ເວີຍເສີໄຫ້ນ່າເກີລີຍຄະຈະໄດ້ ໄປປະປັນກັນ
ໄກໂກ) ອັດກັນດ້ວຍກະໄກ ກັດໜັງອອກເບີນຮັ້ນໆ ແລ້ວດັດກູ່ອອດ

ກ່າວໜັງປະມາກໄມ້ໄດ້ໃຫ້ກົມຈັບ ກະໄກພຸດາກົມນີ້ ເຮອວົນເອົານີ້ໄສ
ປາກກູ່ກູ່ ຮູ້ສຶກຮສເພື່ອນມາກ (strong metallic taste) ແລ້ວກົ່ວຮູ້ສຶກວ່າກອຫຍົກົນ ເຮອ
ກລວ່າຈຸນເຫັນໂຮກພະວະເຮອໄມມືຢາແກພິມ ເຮອແນນລົງນົນເທິຍສນາມ ທາຍໃຈດ້ວຍຄວາມ
ລໍາບາກ ກັ້ນຄອບນັບອອກກົວເວັງວ່າ “ເຮາຫຍໃຈໄກໆ” ເຮອເກົງງ ກະຖຸກອຍໜ້າວ້າຂໍໂມງໜຸ່ງ
ທຸກກົງຈັກທີ່ຮູ້ສຶກວ່າຄອດກົນເກົງເກົງພ້າຍານດີ່ນີ້ເກົງຈົ່ງກົງທີ່ມີອຸ່ນຍຸ່ງຢ່າງເທິວ ດີນ້າມະເຂົ້າເທກ
ກະບໍ່ປ່ອງ ພັ້ນຈາກແທງນັ້ນມີອົກເອງສອງຂ້າວໂນງເຮອກທໍາງນາໄດ້ ເຮອວ່າທີ່ຮອດຕ່າຍກີເພວະ
ມັນເປັນພິບກົບ ຄືຍັງໄນ້ໄດ້ກ່າວໃຫ້ເໝັ້ນ ແລະເຮອວົນກູ່ອອກເສີຍທັນທີ່ດ້ວຍ

ກ່ອນໜັນນັ້ນເຮອເກຍຕ່ົ່ງໄກໂກໄປ ສຽ. ທາງອາກາກ ៤០ ກົວ ດົງປະຫາກງາງຮອດ
ກາຍເພີຍ ៨ ກົວ ກົກຄາດກົນກາຍອີກ ៦ ກົວ ເມື່ອກາຍແລ້ວເອນຫາຍມົກທີ່ກໍາລາຍພິບຂອງນີ້
ໜົມຄ ພິບຈາກກົວທີ່ວ່ອແຮ່ເຫັດອູ້ເປັນກົວສຸກທ້າຍທໍາໄຫ້ກວິທະຍາຄາສົກຮ່ອງສົນໄຈອາກັນກວ່າທ່ອ
ທ່ອມາເຮັດຕ່ົ່ງພິມທີ່ໄດ້ຈາກໄກໂກ ២៥០០ ກົວ ສະກັດໄກຝຳລຶກ ៣០ ມິລິດິກຣັນຊື່ພອນ່າຫຼຸໄດ້ສາມ
ຄ້ານກົວ ພິນນີ້ແຮງສິນເທົ່າຂອງປລານັ້ນເນົ້າຜູ້ປຸ່ນ (Japanese globefish, or puffer) ຊົ່ງ
ແຕ່ເດີມດີວ່າເປັນສັກວ່າມີພິບຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ

ເຈົາໄກໂກຈະຮັບພິບອອກມາເນື້ອທິກໃຈ ບໍ່ຮູ້ເມື່ອດຸກກຽມານດ້ວຍຄວາມຮັນຫວົວ
ກວາມເຢັນ ເມື່ອຈະທຳລຸກຄອດເຫຼັກຈະຈັບເຈົາໄກໂກເສີຍໄປໄວ່ຢ່າງໄຟ ເມື່ອຮັນເຈົ້ານັ້ນກີ່ຂັ້ນພິບ

ของ แล้วเขาก็เอ่าลูกคอกหึ่งมีร้อยกว่าห้าสิบตัวๆ ร้อยกว่าห้าสิบตัวๆ พิษที่แห้งจะมีถูกหรือใช้การไก่ดิน ๔๕ นี่

ณ บริเวณหนึ่งซึ่งเป็นทุ่งหญ้าอยู่ในระดับสูง ๑๓,๐๐๐—๑๔,๐๐๐ ฟุต บนเทือกแอนดีสทางทันตะวันตกเฉียงใต้ของโคลัมเบีย มีไดเค่อนทั้งขาว ๔ ฟุตใหญ่ว่า ๒ น้ำ คุณภาพไม่น่าจะทนเกินสองหนึ่งเดือน ให้ผู้ข่าวเอกสารอ่าน ที่ว่าขาว ๔ ฟุตหรือเกิน ๔ ฟุต นั้น พอะพะฟ์ได้ เข้าเล่าว่าตัวหนึ่งที่จับได้เมีย ๔๗ น้ำ สีน้ำเงินเข้ม เวลาชุกต้องชุก ให้ออกเกินครึ่งทั้งตัวเสียก่อน ถ้าถึงก็ขาด ถ้าฝันทกมากบางทีก็จับได้โดยไม่ค้องชุก เพราะมันหนึ่งน้ำซึ่งจากรูอย่างไส้เดือนบ้านเรา

ขอทัน สพลิน เล่าไว้ในวารสาร Nature ว่า ชาร์ลส์ แบร์เรทท์ นักธรรมชาติวิทยาชาวอเมริกัน เจ้าได้เดือนยักษ์จากกิพพ์สแลนด์ บริเวณคุ่นหัวแบบสุด ในรัฐวิกฤตเรียส่งให้สถานศึกษาในอังกฤษและ ตรอ. เมื่อต้องผลักพระจากบ้านเกิด เมื่อตอนนั้นมันจะหายไปในสองสามวัน

ไส้เดือนขนาดขาว ๔ ฟุตหาได้ไม่ยาก ส่วนมากขาว ๖—๘ ฟุต ถึง ๑๒ ฟุต ก็มีแต่หายาก ไข่ขาว ๒—๓ น้ำฟุตถักยังคงลักษณะเดิมๆ แต่ชุดที่มีสีก่อนซึ่งเรียกว่า ความขาวที่ว่ามันเป็นไข่ขาวที่มีเมื่อันเดียวถูกห่อหุ้มไว้ในเปลือกหอยหอยตามที่หุ้มไว้ เมื่ออยู่ในน้ำกินกันปักกิวยากว่าหนึ่งอาทิตย์ก็หายและโกรัวหูหันหน่อยและโกรัวหูหันหนึ่งน้ำฟุต

นกคูกะเบอร์รา (Kookaburra หรือ Laughing Jackass) ซึ่งหัวเราะบีก รายการส่งกระจาดเสียงของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งออสเตรเลียไม่ได้สมชื่อ มันรู้สึกว่าได้เดือนยักษ์ซึ่งจากรูมูกินได้ทั้งตัว เมื่อพบไส้เดือนมานะจะร้อง รอจนไส้เดือนซึ่งพองตัวให้กับรูหูผ่อนแรงมันจึงจะคงชื้นมาอีกเป็นระยะๆ จนร้อนจากรูมูกทั้งตัว

ถ้าเชื่อการขานหากกุญแจแห่งแม่เหล็ก แสดงกุญแจรั่วสพลินเด่า ก็มีนัยน่าว่าขณะนี้ทางฝ่ายโลกเสรี ไส้เดือนโคลัมเบียในญี่ปุ่นสัก ไส้เดือนของอเมริกาเดียวกันที่สุด จะว่าใหญ่กว่าที่สุดในโลกยังไม่ได้ กองรองพื้นความหลากหลายหลังม่านเหล็กและมูด์ ไฟแดงก่อน เขาอาจมีไส้เดือนขาวทั้งสองหัวได้ เพราะพวกลดมวนมีนิสัยมักจะมีของวิเศษผิดปกติอันทำให้ฝ่ายโลกแสวงเสรีต้องอับอายอยู่เสมอ.

พระกันเดี้ยงໄກ

ในขณะที่อธิการขึ้นราคาก็ได้ในสารอ. กับบราคากล่องเรือ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๙ ไก่กระทงปอนค์ละ ๗๘ เชนต์ เดียวัน ๓๗ เชนต์ แม้แต่ไก่สิงห์ไม่มีอาชีพทางเลี้ยงไก่ ก็ซื้อไก่ที่ตลาดได้ถูกกว่าที่จะเดียงเอง

เดียวันไก่ไม่ได้อยู่กับคินແಡัว มันอยู่โรงเรมไก่หรือกรุ่งไก่ซึ่งอาจมีผลเมืองดึงล้านหรือกว่า จะเปรียบว่าเป็นโรงงานเกมีกัณฑ์ก็ได้ ก็จะได้จิอกอาหารซึ่งผสมกามสูตรที่เกรว์องค่านวดก้าหนก แล้วย่อยออกเป็นไช้ เนื้อ และปุ๋ย

เด้าไก่อารสุนถึง ๖ ชั้น ขาวสองช่วงบน (บล็อก) คูกล้ายแฟลกจนมีกามเข้าไปปิดมหัต้องว่าวัง มีแม่ไก่ประจ้าการอยู่ในทรงลักษณะพื้นเมืองซึ่งก็อยู่ท่ามกลางแสงฟ้าซึ่งมีพุทธลายหมื่นก้า มีสายพานนำอาหารผ่านไปให้ ผึ้งเครื่องซักอบจากเรือออกไปเป็นระยะๆ มีเครื่องปรับอากาศและความชื้น ทำให้เด้าແหง ไม่มีแมลงและกัดน ะคัคาวกวนมีกลิ่นสะอากดีไม่นักเพราไม่เกยม ใช้ตีขาวสะอากดังไปตามพื้นเมืองลงไปที่สายพานซึ่งหมุนพาเข้าใช้ออกไปเงยบๆ ร่วนนาทีละฟอง โดยเก็บจะไม่มีเสียงกระต้าของผู้ผุดกิจ

การที่เขาให้ไก่อยู่ “วิมาณสีชนพู” เห็นอกตามแหล่งอบยาชั้นกี ที่เพราแสงที่คุกคามกับเวลาสู่อรุณช่วยกระตุนความใคร่สืบพันธุ์ของไก่ ด้วยแสงสีเข้มนั้นจะสนใจกิจกรรมอื่น

ผู้เดียงไก่รายหนึ่งเดียงไก่ ๑,๖๐๐,๐๐๐ ตัว มีการไก่สองเกราะห์หลังตั้งอยู่ในกรุ่งไก่ซึ่งมีเนื้อที่ ๑๐๐๐ ไร่ เนพะแท้อไก่สายไก่เก้อนตะราว ๑๗๕,๐๐๐ บาท ไห้วันละราว ๔๖๐,๐๐๐ บาท โดยไม่เว้นวันสุกสปาก้าหรือวันกัสตักก์

เขางามไก่เพราจะว่า เขามีสักวันแพหย์ประจำ ด้วยไก่ทายก่อนถึงวัยอันสมควรแพหย์จะท้องชั้นสุกครบทุกคพ. มีโภชนาการกอยผสมอาหารไก่ให้เหมาะสมแก่อายุไก่และอาหาค มีนักเกมีวิเคราะห์อาหารผสมและช่วยโภชนาการในการหักกล่องสูตรผสมอาหารใหม่ มีนักสดกิจทำสดกิจประจำทุกอาการไก่ มีพนักงานวิทยาศาสตร์กรุงสีอดีกิว่าไก่ที่ได้ฉีกให้ยังมีความค้านทานโรค (ภูมิคุ้มกัน) ออยู่หรือเปล่า ด้วยความพบว่าไก่เพียง ๑๐ ก้าไม่มีความค้านทานโรคก็จะฉีกไข่ให้ไก่ใหม่หนักหัวที่ก็คือรา ๗๖,๐๐๐ ก้า

พวກເພີ້ງໄກ່ຮາຍໝໍອຍຫາກ ๑๒,๐๐๐—๑๕,๐๐๐ ທັກທີ່ກ່ອງທ່າກໍານອນນີ້ ໂຄງທ່າສົດງາວມມື່ວຳມື່ວຳໃຈຂອນຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບໍລິຫານຂອງອາຫານໄກ່ໃໝ່ງໆ

ຖຸ່ນເມືອນອາຫານໄກ່ຈະໄກ່ຮັບການກຶກຂາແລະກັນກວາດີເສີຍື່ງກວ່າອາຫານຄຸນ ຜົກກົດ່ອອາຫານໄກ່ມີຄວາມສັບສັນມາກ ຈົນຄອງໃຫ້ເກົ່າງຄ່ານາມຫວູ້ຮ່ອສມອງໄຟຟ້າຊ່ວຍຄົກວ່າຜສນຍ່າງປ່າງຈິງຈະໄກ່ອາຫານຄຸນຫຼຸກໂປ່ງຫຍັກທີ່ສຸດ ສາສກරາຈາກຍຸ້ນທີ່ນີ້ວ່າພວະຍັງງັນເນື້ອໄກ່ຈິງເປັນປັບຕິດທີ່ຄຸນກ່າສູງທີ່ສຸດໃນກລາດ

ນອກຈາກນັ້ນກັບພັນຫຼຸກສົກຮຽງຊ່ວຍໃນເຮືອຜສນໄກ່ໄຟ ໄດ້ໄກ່ວ່ານ່າຍຫວູ້ຮ່ອໄຂ່ເກັ່ງແລະຜສນໄຫ້ລຸກເຂີຍບັນກຸ່ມື້ນັກທຳກັນກົມື້ນີ້ເພື່ອຈະໄດ້ແຍກໄກ້ໂຄງເສີຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍນ້ອຍທີ່ສຸດ

ຫວັງວ່າຜູ້ທີ່ໄມ້ມີວິນານສີຮົມພູ້ຊົ່ງນີ້ເກົ່າງຄ່ານີ້ຈະໄມ່ເອີ້ຈາໄກ່ມະຮົກນ ໄນຈ່າທ່ານຈະອຸ່ນໃນຮັບກັນກົບຫາກຫວູ້ຮ່ອໄມ່ ເນື້ອໄດ້ຜູ້ນີ້ອໍານານກໍາເຈີນແລະຄຸມເຈີນຂອງຫາກທີ່ເຫັນຫັກວ່າພົດງານຈາກທ້ອນເຍັນທີ່ເຄີຍເລີກວ່າພົດງານຈາກທ້ອນໄມ່ເຍັນ ທ່ານກົງຈະອຸ່ນຫຼືໄຫັກກົງໜັງ ເກົ່າງປ່າຍກວ່າພົດງານຈາກທ້ອນຈະເປັນການໃໝ່.

(ສ.ອ. ສ.ກ. ๑๐)

ຫັກບັນຫຼຸງໝາກການ

ນາຍອົບຄຽງສູ່ກົນນັ້ນກັບເວີ່ມນາຍທ່ານອັດ “ເຕີນຂວານ”
ກວດຫວ່າໃນຈະນີ້ໃຫ້ອໍານີ້ໄປຄວາມຖຸກກັນ ເຊົາສົ່ງຫຼຸດແດວ ແລ້ວນອກວ່າ
“ດ້ວຍໄປນີ້ເປັນການຫັກອອກດໍາທຳ ໄນພ້ອງອອກນອກແດວ ຄຽງ
ວິບິກຂ່ອງໄຄຣໄຫ້ຄົນນີ້ແລະໄກນອອກນາດັ່ງໆ ແລ້ວຫຼຸກຄນ້າຫານ”

“ເບື້ອດ”

“ໜ້າ ເຄີນ” ເມືອງຄະໂຄນ ພນກ. ຖຸກຄນເຄີນ

“ໜົກ”

“ນອກນາດູດ” ພນກນີ້ຈີ້ງ ຖຸກຄນກຫຼຸດ

“ອລ້ວດ”

“ຂວາ ສັນ”

“ເມື່ອ”

“ເດີກ ແລວ”

ໃນອົດ ຂ ນາຫຼືກເຫັນອົບຄຽງພົກຂຶ້ນນັ້ນແຫ້ອຊຸ່ຄນເຄີ່ງ

(ສ.ອ. ສ.ກ. ๑๔)

นิตเดียวเกือวกันไฟฟ้า

พากเรชา “ไม่เป็นไฟ” ชอบคิดว่า “ไม่เป็นไฟ” ในเสียงแบบทุกเรื่อง แต่ พอมันเกิด “เป็นไฟ” ขึ้น ก็เห็นล้วนแต่ก้องเสียงไกกันแบบทึบหันนั้น

ไฟฟ้าเป็นอย่างหนึ่งที่พากเรชาชอบทำกับมันตามชอบใจโดยคิดว่า “ไม่เป็นไฟ” จนวนหรือเปลือกหุ้มสายชำรุดก็ไม่เป็นไฟ ทำอะไรหลายอย่างผิดไปจากข้อบังคับของ การไฟฟ้า เช่นใช้สายเล็กเกินไป พิวร์ใหญ่เกินไป หรือใช้ลวดแทนพิวร์ก็ว่าไม่เป็นไฟ ประยุกต์เสียอีก ถ้าคนต่างก็คิดว่าเป็นเรื่องง่าย ๆ ใคร ๆ ก็ทำได้

ความจริงข้อบังคับของการไฟฟ้านั้นกำหนดขึ้นโดยดึงหลักภัยความปลอดภัย กับอำนาจความสะดวก หรือจะเรียกว่าประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการใช้ไฟฟ้า ก็ได้ ให้แก่ผู้ใช้ แต่ผู้ใช้มักจะเห็นว่ารู้สึกอิจฉาโดยไม่จำเป็น และหากทางผู้มีอำนาจหรือหลัก เสียง จึงยังมีผู้ได้รับอันตรายจากไฟฟ้าอยู่เนื่อง ๆ อัคคีภัยจากไฟฟ้าลัดวงจรก็ยังมีอยู่ เช่นอ. (รวมทั้งที่ในความผิดให้ไฟฟ้าด้วย) ถ้าเราทำตามข้อบังคับของการไฟฟ้าโดย เกร่งกรากก็จะปลอดภัย สะดวกสบาย เครื่องไฟฟ้าก็จะทำงานได้ผลสมบูรณ์โดยไม่เสีย แรงไฟมากกว่าที่ควร จะประยุกต์มากกว่าที่จะคิดหลักประยุกต์ขึ้นเอง การดูรายจ่าย เสือกๆ น้อยๆ บางอย่าง เช่นใช้ลวดแทนพิวร์ อาจทำให้ไฟไหม้มัน ไม่เรียกว่าเป็นการ ประยุกต์

หลักการรักษาความปลอดภัยอย่างหนึ่งชื่อชั่ง (ไม่ใช่ิกาวร) ไม่ใช่สันໃຈ คือการเลือกสายที่จะให้ผ่านหรือตัดกับไฟฟ้า (สวิทช์) เพราะว่าตามปกติไฟฟ้าตามบ้านใช้สองสาย สายหนึ่งมีแรงไฟ อีกสายหนึ่งเป็นสายว่างสำหรับปั๊ไฟเดินกลับเพื่อให้ กระแสไฟ ขอเรียกว่า “ว่าสายคิน ถ้าเราเอาสายที่ต่อ กับหลอดไฟฟ้าไว้แล้วเส้นนั้น ต่อ กับสายไฟ เอาปล้ายอีกเส้นหนึ่งขึ้นมาเป็นปั๊ไฟ หลอดไฟฟ้าจะสว่างขึ้นได้ แต่ถ้าทำ เช่นนี้กับสายคินหลอดไฟจะไม่สว่าง แสดงว่าสายหนึ่งมีพลังไฟฟ้า อีกสายหนึ่งไม่มีอะไร

เพราะฉะนั้น ในการต่อไฟฟ้าให้ในบ้านเรา ๆ ก็ควรจะเอาสายเส้นที่หุ้มเปลือก สีแดงต่อเข้าสายที่มีพลังไฟฟ้าซึ่งจะว่ามีถูกหรือไม่พิษก็ไม่ผิด เมื่อต่อสายเข้าไฟฟ้า ไม่ว่าจะเพื่อใช้งานหรือแสงสว่าง ก็ให้อาสายแดงนี้แหลบผ่านเข้าไฟฟ้าเสียทุกครั้งไป เมื่อเราปลดไฟฟ้า สายที่ผ่านไปจากไฟฟ้าและไม่มีพลังหรือถูกหรือพิษอยู่อีกด้วย

สมมุติว่าท่อไฟลงส่วน ถ้าทำอย่างที่ฝ่ายมานี้ แม้สายจะขาดก็ตามที่กันเบิกด้านปลอกไก่แล้วเรา ก็หยิบขึ้นได้โดยปลอกด้วย แต่ถ้าทำแบบสามัญ บังเอญอาจสายคืนไปผ่านไก่ไฟฟ้าแม้จะปิดด้วยไก่ก็จะมีพลังอยู่เสมอ รอแค่จะหาทางเกินหักล้มคืนถ้าเราเกินชั่วส่วน เท่าเหยียบคืนเบิกๆ อยู่แล้วไปขับสายนี้เข้า มันก็จะถือโอกาสเกินผ่านคัวර่าลงคืน ก็มีหวังจะได้ไปอยู่โดยใหม่หรือที่เรียกว่าพระๆ แต่พึ่งไม่ค่อยจะเข้าใจว่าプロジェクトมีปัจจัยพหูจะจะว่าไปต่อสุดทิศทางที่ไม่คืบแน่ ผู้ที่ยังไม่อยากไปสู่สุดทิศนั้นๆ เมื่อเห็นสายไฟตก หรือจากห้อยอยู่ไม่ก้าวจะเดือดไปรุ่นวายกับมัน

เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ผู้ผลิตกำหนดให้คือสายตรงคืน เช่นที่เย็น เตาไฟฟ้า หรือเทา แกสที่ใช้ไฟฟ้าก้าวความท่อสายคืนเตียง เมื่อไฟฟ้าเดินตัวลงรวมจะได้เดินลงคืนไปได้โดยสะดวก ไม่พ่ายภัยเดินผ่านคัวผู้ใช้ หรือเกิดประกาย (spark) ทำให้เกิดระเบิด

วิธีที่คืออย่างหนึ่งในการเดินสายเต้าเสียบคือการเดินสายเวียนรอบ เรียกว่าวงจรวงแหวน หรือ ring circuit โดยใช้สายสามเส้น ให้เส้นหนึ่งเป็นสายคืน ต่อลงคืนลึกๆ ที่เบิกและกลดคืน แล้วใช้เต้าเสียบชนกสามรุ่คิกรอบบ้านในที่ทิศท่าว่าจะต้องการใช้กำลังไฟฟ้า เครื่องใช้ในบ้านก็เปลี่ยนใช้ปลั๊กสามขาให้หมด เครื่องใช้อันไหนชำรุดไฟฟ้าร้าวได้มันก็จะไหลลงคืนไปเลย ไม่ทำอันตรายดูได้

บางแห่งเช่นอังกฤษมีปลั๊กชนิดมีฟ้าสีกีฬาประจำอยู่ในแต่ละปลั๊ก เปลี่ยนใช้พื้นสีโค้ชนาคต่างๆ กันสุดแท้จริงใช้ชั้นนั้นๆ จะหักต้องใช้แรงไฟเท่าไก เมื่อเกิดการลัดตัวจริง พื้นสีที่ปลั๊กนั้นๆ ก็จะขาด รู้ได้ทันทีว่าเครื่องไฟชำรุด ไม่ใช่ขาดหมกหังงงง หรือดับ มีคนหมกหังบ้านแล้วก็ความคาดันเหตุกันเป็นการใหญ่ ไม่ทราบว่ามีผู้สูงปีกันแบบนี้มาก่อน หรือไม่ เคยผ่านไปว่าการไฟฟ้านครหลวงทันสมัยมากคงจะมีจำหน่าย ไม่ทันได้ไปก็มีคนบอกว่าจะมี ให้อย่างไรในเมืองที่มีชาติเอามาจากวันอาทิตย์อาเซียนนั่นเอง เป็นอันว่าผู้ผลิตอย่างก็ยังถือหลัก “ไม่เป็นไร” บ้าง “เป็นไร” บ้าง ครึ่งๆ กดังๆ อยู่จนบัดนี้

ขอเรียนย้ำว่ามีเป็นเรื่องฝ่ายสกุนอ่านกามที่เคยทราบมา “ไม่ใช่อาครู” ท่านผู้สนใจขอเชิญไปคิดก่อที่แผนกความปลอดภัยของ การไฟฟ้านครหลวง ซึ่งมีวิศวกรผู้รู้จริงอย่างแน่นอน เข้าใจว่าการไฟฟ้าคงจะอย่างให้มีผู้สนใจไปปรึกษามากๆ เพราะมีผู้ได้รับอันตรายจากไฟฟ้าระบบทั้งสอง โอลท์มามาก จนก้าบรอยราคุณภาพว่าไฟฟ้า ๒๒๐ โวลท์ที่ก่า ๑๐๐ โวลท์ และสถิติของคนตายาวเมื่อไหร่ ๒๒๐ โวลท์มีกันทายน้อยกว่าเมื่อใช้ ๑๐๐ โวลท์นั้น คนสามัญ (“ชาวบ้าน”) ไม่ค่อยเลื่อมใสเสียแล้ว แม้ที่วิศวกรรมทางท่านก็เกรียงไกรด้วยความเหมือนกัน。

ส้านอ้อเรือฤทธิ์

แม่น้ำน้อยที่สินผู้หนึ่งไปที่ห้องบ้าชุบันพยาบาลที่โรงพยาบาลของมหาวิทยาลัยเมืองคีฟแลนด์ เนื่องจากกลืนอะไรมีลงและพูดเกือบไม่ได้ ปากกับดันพองบวมและเจ็บปวดมาก เครื่องแข็งแก่แพทย์ด้วยความลำบากว่า ขณะป่วยนี้บัดไม่ประคับบ้านได้กักกันตัวในบ้านเดียวซึ่งมีใบถ่ายคงเหลือหนึ่ง ความเจ็บปวดรุนแรงจนแพทย์ต้องให้ยาแรงบัวก่ำเพลิงอ้วรพิน สักครู่หนึ่งเรอจิงค์อยู่กลืนอุ Luisiniem—แม่นนี้เชี่ยวฝายครอกไชก์ไปได้เล็กน้อยด้วยความกระมาน เพื่อแก้พิษไม่ว่างที่เรอจิงค์ลงไป เรอเจ็บปากอยู่ทุกที สักพักหนึ่ง กินได้เพียงอาหารเหลว แพทย์เล่าในจกหมายเหตุการแพทย์ยังเรียกันว่า เกิดที่กักกันไม่นานจะเจ็บบัวอย่างร้ายแรงและอาจถึงทายถักริน เพราะว่ามันมีเกลเชียร์ออกชาเดท ซึ่งมีฤทธิ์กัดไหม้อย่างโโซกาไฟ

Dieffenbachia น้ำค้อไม้จำพวกที่เราเรียกว่า ส้านอ้อประแบง เพราะมีรอยประ หรือ กระดาด เนื่องจากมีถ่าย “กระ” คาดอยู่ทามใบ หั้งไทยและฝรั่งเรียกชื่อทรงกันซื้อหนึ่งก็อ อ้ายไม้ หรือ dumb cane ฝรั่งยังมีชื่อยืนยันอีกว่า mother-in-law ยังไม่ได้ยิน “สูกฝรั่ง” ผู้ใดเรียกว่า “กันแม่ผัว” หรือ “กันแม่ยาย” ไม่จำพวกกระดาดนี้มีหลายชนิดหลายลักษณะ ที่ใบสีนวลไม่มีกระดาดอยู่เลย เรียกันว่า “กระดาดเผือก” ก็มีเป็นทัน

แพทย์ผู้หนึ่งเล่าไว้ในจกหมายเหตุทางแพทย์ของแคว้นนิวอิงแลนด์ว่า นักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยแครโรไลนาเหนือนิลส่องคน ได้พั้งชาดเพื่อนพวรรณศิริเพื่อง (benetnik) ว่า ถ้ากิน จันทน์เทศ (mescaline) อะก็จะทำให้เกิดความเพื่องผันแผลเห็นภาพหลอนซึ่งร้าวกับคิมเดลล์สัน LSD-₂₅ (d-lysergic acid diethylamide tartrate) หรือเดลล์สัน เมสคอลีน (mescaline เป็นสารจากกระบอกเพชรชั้นกันหนึ่งของเมกซิโก) หั้งส่องกันก็กินผงจันทน์เทศกันจะส่องช้อนชา ซึ่งเท่ากับ用量ที่ขูดออกจากจันทน์เทศสองผล โดยผสานกับนมคั่ว ภายใน ๕ ชั่วโมงหั้งสองกิรูสิกชาหน้าร้าวกับถูกตัว มีความรู้สึกถ่ายมั่นทัวในกันเร็วเป็นสองเท่า คัวแรกก่อร้าวกับผักกาดแกง มีอาการทึ่นคลัวและเกรว์เกรียด

แพทย์ให้ยาด้วยเพื่อเอาผงจันทน์เทกที่ยังไม่ได้ย่อยออก แต่ทั้งคู่มีความรู้สึกติดปูก็ต้อง ๔๕—๖๐ ชั่วโมง แพทย์ว่าไม่ต้องห่วงว่าไครจะติดกับจันทน์เทก เพราะว่ากินแล้วไม่สบาย จนทำให้ผู้กินตกใจ

นอกจากนี้พวงวัยรุ่นและสคิเพื่องบังซ่อนกินเมล็ดก็ morning glory (ไม่ประกอบจ้ำพวงผักบัง) เพื่อให้เกิดความเพื่องพ้น ฝ่ายความคุ้มอาหารและยา สรอ. บอยก่อเมล็ดที่ของ มอร์นิงกลอรี่ บ่วงพันธุ์ มีคุณสมบัติทางเคมีคล้าย LSD-25 คือทำให้เกิดภาพหลอน.

(ไทย, ๘๙ ก.ก. ๖๖)

รำแพอ กระบอก ชื่อโภเคลอ่อง ชื่อโภฟรัง (Thevetia peruviana หรือ T. nerifolia) มีสารมีพิษคล้ายยางน่อง (strophanthus) ทั้งคัน อินเดียนແแกงใช้เป็นยาพิษ ใบสดหนัก ๑๕—๒๐ กรัมพอฝ่าม้าได้ทันที สำหรับวัจการวายใช้้น้อยกว่านี้

ชื่อโอด (Nerium oleander) มีพิษทุกส่วน เฉพาะอย่างยิ่งราก ว่ามีสารคล้าย digitalin จำนวนน้อยก็ทำให้ตายได้

กระซื้อเจ็คตัว (Excoecaria bicolor) เรียกใหม่เรียกกำลังกระบือเจ็คตัว เป็นไม้พุ่ม ท้องใบเสี้เต่งเข้ม สายคิ ยางมีพิษ ผู้ดูดนมบางคนแพ้ยางทำให้มีอาการและเบื้อย หันสีอ่อนหนึ่งว่าพิษแรงกว่า ตาตุ่มทะเต (E. agallocha) ชื่อถ้าเข้าใจจะทำให้ตาบอด ยางตามคุ่มทะเลเป็นยาด้วยอย่างแรง เทยมีคนเห็นแก่ได้หรือไม่ก็ชุ่ย เก็บหอยแมลงวานิลล่ากากุ ตามคันกาคุ่มทะเลไปขาย ผู้กินอุดชาระร่วงไปถกามๆ กัน

ทองคำ (Gloriosa superba) เป็นวัชพืช ทันคล้ายหัวใจ คอกก่อไว้ กลีบเหลืองครึ่งหนึ่ง ครึ่งปลายแดง หัวมีพิษมาก เคยมีผู้ชักไปทำอาหารเพราะเข้าใจว่า เป็นพวงกุ่มหรือกลอย มีผู้บอกว่าแม้แต่ใบก็คัน เคี้ยววนี้ที่สنانหลังเรียกกันว่า “ดาวดึงษ์” พึงไฟเรารขัน ขายคืชัน

มะกลาคาดานู (Abrus precatorius) เมล็ดมีพิษ ใช้บดอาบลูกน้ำ ผู้ดูก ยิงนักภายใน ๒๕ ชั่วโมง ในอินเดียใช้เบื้องวัจการวาย เข้าใจว่าพิษอยู่ที่เปลือกหุ้มเมล็ด ถ้าก้มเสียจะหมดพิษ มีชื่อโกกว่า Indian liquorice (จะเออนอินเดีย)

ลำโพง (Datura spp.) บ่วงถิ่นเรียก มะเขือบ้า เข้าที่ คอกสวาย ผลมีพิษมาก คุณเมื่อยจะมากที่สุดที่เมล็ด ใช้วางยาแก้ ทำให้สมองพั้นเพื่อนชั่วคราว ถ้ามากตาย

ถ้ามีเก็กเล็กควรระวัง เพราะแม้แค่ผู้ใหญ่ยังชอบชนนไปเก็บ “อ้ายใบี้” เข้า

คันส่าและหรือส่าเหละ

หน้าพระอุโบสถวัดมหาธาตุวรวิหารสุท不失กมีที่นั่นไม้ประหลาดมากอยู่ทั้งหมด มีบ้านบอกว่า “คันส่า” เป็นเหตุให้มีผู้กราบไหว้เนื่องจากเช้าไว้ว่าเป็นพันธุ์ของไม้ศักดิ์สิทธิ์ที่พระพุทธเจ้าได้ทรงอาศัยร่มเงาในคราวประสูติและเสด็จปรินิพพาน ท่านองเดียวกับที่เรากราบไหว้คันโพธิ์จำพวกนั้น รวมกันว่ามันเป็นคันเหตุแห่งการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า

ผู้รู้บางท่าน จะเรียกว่าไม้พฤกษ์พุกษ์พุกษ์วิทยากร พุกษ์กร ผู้ชำนาญผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ฯลฯ อะไรก็ตาม บอกว่าที่นี้ไม่ใช้วัดมหาธาตุที่ทุกคนที่มาล่วงนี้ ไม่ใช่คันส่าแต่เป็นคันสูกนีนใหญ่ (cannon - ball tree) ซึ่งมีชื่อทางพฤกษศาสตร์ว่า Couroupita guianensis มีถิ่นฐานอยู่ในเมริกากลาง ไม่ใช่ไม้อินเดีย แต่ทางวัดมหาธาตุก็ไม่หวั่นไหวคงใช้ชื่อว่าคันส่าตามความคิด อาจมีผู้ “นั่งทางใน” แล้วว่านี้เป็นคันส่าจริงและอาจเป็นต่อ หรือลีบ หรือลีดของคันที่พระพุทธเจ้าได้ทรงอาศัยร่มเงาในคราวเสด็จปรินิพพานก็ได้ สั่นรับผิด (ผู้ฝ่ายอย) ขณะนี้ยังไม่เชื่อจังขอเรียกว่า สาเดะ หรือ สาเหละ ไปพลงก่อน จนกว่าจะ “นั่งทางใน” ได้ความเป็นอย่างนั้นจริงก็ว่ายังเออง

ผมเคยไปปูเก็บที่นั่นที่วัดมหาธาตุรังนึง ได้พบสุภาพสตรีผู้หนึ่งไปเก็บกองสาเหละที่ร่วงอยู่ตามโภคภัณฑ์ ท่านบอกว่าจะเอาไปทำยา ผมช่วยท่านเก็บและคุยกับท่าน ให้ความว่าท่านเคยใช้ได้ผล และรักษาได้ทุกโรคสักแต่จะอธิษฐาน คงจะเป็นพระคุณเพดินหรือคลายหรือไม่ก็ทั้งสองอย่างผมเดยหันไปหันมาแก้ข้อก้อนหนึ่ง กว้างกว่าเป็นเศษสามเลข หยิบขึ้นมาแล้วก็รู้ว่าไม่ใช่จังไม่ได้ให้ท่านไปทำยา แม้ว่าจะเป็นเวลาหลายปี มาแล้วแต่ผมก็ยังไม่หายเจ็บไข้วยามนี้ไปบุ่งอะไรกับคันไม้ศักดิ์สิทธิ์ของเจ้า

หนังสือพิมพ์สิกรรณบันมกราคม ๒๕๑๐ หน้า ๗๗-๘๙ ให้ความรู้ว่าระบุชื่อกำจดเจียวกับ “คันสูกนีนใหญ่” ว่าดื่นกำเนิดมาจากบ่ากอนเหนือของเมริกาใต้ภาคลุ่มน้ำแม่น้ำเมโซนและทางทิศตะวันตกของประเทศไทยนั่นเอง ให้ชื่อมาจากลักษณะของ

ผลซึ่งเป็นลูกกลมใหญ่ข่านาคศีรษะคน ห้ออยู่ที่ก้ามลำต้น กอกโตก ๖ น้ำ ทรงกลางมีกลุ่มเกรสรสีเหลืองโโก ๓ น้ำ กอกมีลักษณะคล้ายกับกักหนูหรือเปรงและหรือ ช่องอกของครองจากลำต้น บ้างว่าหอม บ้างว่าเหม็น ผลสีน้ำตาลแดงโโก ๔-๕ น้ำที่ห้อยออกมากจากลำต้นเมื่อถูกกระแทกนั้นเองหรือกระแทกลำต้นเสียงเหมือนบีบใหญ่ระดมยิงของมา กว่าผลจะสุกกว่าเด็กว่าปี (ผู้เคยอ่านพบว่า ๔-๕ เดือน) เมื่อสักเนื้อกลั้ยเนยแข็ง กดลินเหม็น มีเมล็ดมาก ผลลัพธ์ใบบีบหลายครั้ง แต่ใบใหม่ชันแทนที่ทันที

เมื่อครั้งที่ผมไปพยินดีชั้นนานาเห็นมีผลอยู่ผุดหนึ่งกล้วยมะขวิค พระท่านเอาผลมาข่ายหุ้มไว้ เห็นจะเป็นเพรารมณ์ผลเดียวและเวลาหนึ่นลมไม่แรงเลยไม่ต้องอุดหุ้ม ให้ท่านร่วมว่า “ผู้หัวงดี” ขไมยไปก่อนจะแก่ เขาคงจะเกรงเสียไปรับกวนการพัชเทคน์และปฏิบัติธรรมกรรมนั้น

ผมขอเรียนว่าคอกแปลกและสวนมาก แท่จะมีชนาคเท่าที่เล่าไว้ตามที่ท่านรับ ชากหนังสือพิมพ์กสิกรหรือไม่ก็จำไม่ได้ ท่านที่สนใจควรหาโอกาสไปชม จะเห็นริมลำต้นไปเพื่อจะต้องใช้อุดหุ้มด้วยก็ตี แท่คงจะไม่สูตรามีน้ำเพราะท่วงทากร่วมด้วย “ผู้หัวงดี” คงจะค่อยช่วยกันบังกันไม่ให้มันกระแทกันจนเป็นการเดือดร้อนรำคาญแก่บุชาติกอบูชาสิกาและผู้อื่นอีกมากมายที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับความอยู่ในวัดมหาธาตุฯ ซึ่งมีทั้งกลาดพะระและกลาดอาหาร.

ขุควางแผน

ตอนกลับบ้านของชาติหนึ่งจะต้องไถรัฟฟ์ไปอีกเมือง
ทุกวัน พอได้ไปเสียงเมือง “ไอล จู” เขาอึดของ “เอ้า
บัญชานา” ว่า “เอ้าให้เข้าไม่ดีนิว่า” “ก้าน” สักวันซึ่งต้องห้ามรือ
ด้วยให้เข้าไว้ไม่ได้ระหว่างทางกลับบ้าน อุดหุ้มเป็นอุดหุ้มพะนา
จะไอล จู ต้อง วาง พะน ตลอดไป จนกระถั่ง วาง พะน กระถั่ง
เพราระดมเนื้อเข้ากับปั๊บบุชเชปไข่ พอได้อินเสียง “ไอล จู”
เข้าก็จะบอกว่า “เอ้า วางพะนนา”

ลิมเลียเดิค

(อสารคดี ๒ นาที)

สารคดี ๒ นาทีเรื่อง คำานานคอกไม้ “อย่าลืมฉัน” ของกองวิทยาการ กรมประชาสัมพันธ์บอกว่า —

“ท่านคงจะเคยเห็นชื่อคอกไม้สีครามตามสถานที่ทั่ว ๆ ไป —— กลืนไม่หอม ลักษณะลึกลับประมาน ๒-๓ ฟุต ถ้าเรียกตามชื่ออย่างคนไทยก็เรียกว่า “อย่าลืมฉัน” ——Forget me not —— ถึงวันให้วักรูเก็ก ๆ มักจะทำเป็นคอกไม้ไปไว้วักรู แม้กระทั่งผู้เชียนเองก็เคยปฏิบัติเสมอ เพราะหาง่ายและเป็นชื่อสวยงาม — — ”

อย่าลืมฉัน หรือ Forget-me-not หรือ Myosotis นั้นคูเมือนจะเป็นไม้เมืองหนาว ไม่เคยเห็นตามสถานที่ทั่ว ๆ ไป หากจะมีตามสถานที่ทั่ว ๆ ไปก็เห็นจะไม่ใช่ในที่ราบภาคกลาง “แห่งประเทศไทย” หรือกระรัง ตามสักยังนะที่ท่านเล่าันนี้เห็นจะหมายถึงคอกไม้ที่เขาเรียกกันแพร่หลายว่า ໄวโอลีล์ ซึ่งเข้าใจว่าเป็น “ໄวโอลีล์ ที่ไม่ใช่ໄวโอลีล์” อีกนั้นแหล่ น่าจะเป็น แอสเทลอร์ มากกว่า ที่ว่าเห็นทั่วไปนั้นคงเป็นพวง Aster multiflorus

ส่วนໄวโอลีลันเนื่นพวงเกี่ยวกับแพนซีและໄวโอล่า คูเมือนจะพอทำรังชีวิทอันแสนเขียวอู๊ในเมืองเทวหา (กรุงเทพฯ) ได้ คลับคล้ายคลันคลานว่าเคยเห็นที่ร้านสรรพสินค้าสานนามหลวง

หมายเหตุ 21/10/2565

ใช้หญ้าแพรอก คอกมะเขือ คอกเข็มไหวักรูกิกว่า หญ้าแพรอกเรียกเสียให้มันโก ๆ ว่าหญ้าเมโนร์มิวทาน์กีได้ พึ่งกรีมที่กว่าหญ้าญี่ปุ่นเสียอีก มะเขือปลูกง่ายกินก็ได้ เชื้อปลูกง่าย ตายยาก ส่วนมากบักเป็น คอกมันก็สวยไม่ท้องเอาไปทำให้เป็นคอกไม้รั้น มาก็.

ก็กล่่น ๆ ว่าด้วยการสักคนเอา ต้องคึ่ง หรือ “ดาวดึงษ์” ซึ่งมีหัวขาวผ่องน้ำกิน มาก็เรียกเสียว่า “โสมเก็บหลี” หรือ “โสมคน” จะโดยรู้ไม่เท่าถึงการณ์หรืออย่างไรก็ตาม เดิม กจะจะได้ค้ากังหรือคากลับกันบ้าง ซึ่งกันไม้มีก็คงจะมีความสำคัญกับเข้าบ้างเหมือนกัน อย่างกัน พญาเมือเหล็ก (Strychnos bux-vomica) ซึ่งให้สกปรกนินนั้น บางแห่งเรียกให้รู้จักว่ามีพิษ คือแสดงใจ แสดงเบื้อง และกระกลิง ซึ่งน่าจะเป็นกั้กกลิงคือผู้กักจุะต้องกลืน

สนหะเล (Casuarina equisetifolia) ในเมืองไทยมีเยอะ บางกันสวยมาก กจะจะเป็นกันกัวผู้อย่างที่มีผู้ไว้ในหนังสือเล่มหนึ่ง

ผู้กักกันไม้มีที่สนาમหลวงรายหนึ่งเขียนชื่อคือไว้ว่า “สนօอสเตรเลีย” น่าจะได้ ราคาดี เพราะชื่อบอกว่าเป็น “ของนอก” ของฝรั่งเสียกับซี หลายท่านนิยมนัก ผู้ขาย อาจไม่ได้ทดลองก็เป็นได้ ผู้ไม่รู้จักสนหะเลอาจเก็บเมล็ดมาจากอสเตรเลียแล้วก็เรียก เสียว่าสนօอสเตรเลีย หึ่งเป็นฝรั่งมั่งค่าโก้ ไม่หยอก ถ้าหากจะบอกว่า “ไอคควินสแลนด์” เพราะมันมีชื่อว่า Queensland swamp oak กวัย ก็คงจะได้เกินไป เพราะผู้อยู่เห็นอยู่ โกรง ๆ ว่ามันเป็นสนไม้ไช่ไอค

กันสตือะໄร์ก็สามารถถ้าบอกว่า “ไม้นอก” และ “ไม่ใหม่” ละก็ได้ราคา ผู้ซื้อก็ชื่นชม ผู้ขายก็หน้าบานที่มีไม้นอกมาใหม่ขายกับเขา ได้เงินมากกว่า น่าเห็นใจ เพราะ สมัยนี้ไม่ว่าอะไรแม้กระทั่งการกระทำที่ไร้เหตุผลก็ต้องอ้างคุณพ่อฝรั่งกันทั้งนั้น แม้แต่ กล่องชิ่งบรรพชนท่านสร้างไว้ระบายเนื้อเป็นสุขมหาลายชั่วชาบุคุณ พากบรมบดีที่คัน กระถุลไทยใหม่ยังอ้างฝรั่งถูมเสีย แล้วจ้างท่านฝรั่งมาชุくるะบานหัวซึ่งมันก็คือกล่องชนิด หนึ่งนั้นเอง ประปาล้างผลาญชาที่ห้อเคอเกร้อมองที่เป็นหัวอย่างให้เห็นบารมีคุณพ่อ ฝรั่งได้คี

ผู้ที่เชื่อถือได้แล้วว่า ท่านผู้หนึ่งเห็นภาพกราฟทรงองค์ อุตพิค ในโฆษณา พันธุ์ไม้ของฝรั่งเจ้า ไม่ทันคุ้นรายละเอียดว่าก็ต้นมันเป็นอย่างไรก็สั่งไป ไม่ทราบว่าเมื่อ ให้กันอุตพิคามานั้นท่านเป็นลมหรือเปล่า

พวงคำ (Duranta repens) มีชื่ออย่างกุญแจรั้กคล้าย ๆ กันว่า golden dewdrop เพราะผลสีทองห้อยเป็นพวงน่ารัก บางท่านเรียก พวงม่วง กวัยเห็นว่าก็ออกซ์ซีม่วง น่ารัก แต่มันมีพวงคำชนิดเดียวกับอาจทำให้สับสน นอกจากนั้นยังมีชนิดใบใหญ่

(*D. macrocarpa*) กันไม่น้อยยุ่งไทยนานจนชักจะลืม ๆ กันไป เที่ยวหนเลยกลายเป็น “หยดเทียน” ขายให้ก่อต่องและราคายังคง อาจเป็นเพราะเสกค่าา “ไม้นอกสั่งมาใหม่” ด้วย เที่ยวหนเข้าไปเด็ดเพราะมันบักหันง่าย โถเร็วพอสมควร ถ้าแกะออกมายังออกดอกแพรพยายามน่าช่มมาก ที่น่ารักที่สุดก็อ พวงคำใบบัว ปลูกง่ายเช่นเที่ยวกัน พวงคำมีรื่องโก้ ๆ อีกอย่างหนึ่งว่า ฟองสมุนไพร

กันไม้มีรื่องกล้วยพวงคำก็อ พวงคราม หรือ ชื่อม่าว (Petrea volubilis) เป็นไม้เดาปลูกง่าย บักซ้ำกัน กลับเล็กหันนอกสีขาวอ่อน กลับในม่วงเข้ม กระชุมกระจิมน่ารัก ถ้าได้แกะเพิ่มที่ก่อออก ก็เป็นบางกันมีกอกไม้ก่ออย่าง

ทางเหนือนี้มีไม้เดาออกดอก สีแสดขับตามากเรียกกันว่า พวงแสด (*Pyrostegia venusta*) ทางเมืองเทวาก (กรุงเทพฯ) ที่ปลูกได้ แค่จะได้คุกอกเนพะปีที่อาກต์หนาไว้ชัก อาจเป็นเพราะพวงแสดสวยงามจิงมีผู้เรียกไม้อันว่าพวงแสดเพื่อเรียกร้องความสนใจ หรืออาจเป็นเรื่องนังเอญพ้องกันจริง ๆ ก็ได้

แสงอรุณ (*Tecomaria capensis*) เป็นไม้พุ่มรอเลือย (ปลูกแจ้ง ๆ เป็นพุ่ม枝เข้าร่วมหรือมีที่ให้เลือยกี้เลือย) ปลูกเป็นพุ่มกลางแทคจะออกดอกสีสามแคงคงสวยงาม ก็เรียกกันว่าพวงแสดถ้าเหมือนกัน

พวงแสด (*Campsis chinensis*) ออกสีสามแคงเป็นพวงสวยงาม บางท่านก็เรียกพวงแสดอีก และบ้างก็เรียกแสงอรุณก็วาย

กระแซ (*Oenoba wallieana*) ท่านเจ้าคุณวินิจนาณการเรียนไว้ในสารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถานว่า “—ช้างน้ำ หรือคาดเหลือง หรือคาดกระกีเรียก— ออกเหลืองจักษ์หอม ขนาดใหญ่ร้าว ๒ ซม. ยอดเป็นช่อสัน ๆ ในขณะมีกอกไม้มีหรือเก็บไม้มีใบเลข คูเหติองอ่อนนำไปทั้งกัน—” คำหนังสือชื่อกันไม้ของกรมบ่าไม้ว่าทางราชบุรีเรียกผึ้น ชอบกอ นกจากันนัยนี้เชื่อว่าคงคราน แรง หรือจะแรงงี้อีกกวาย

กันไม้อ่ายางหนึ่งชื่อทางเมืองหากาชของเรารียกตื้นก็อ *Jatropha curcas* ไม่ทราบเพราะอะไร ในหนังสือชื่อกันไม้ของกรมบ่าไม้เรียกว่า มะละกอฟรัง บังจะดูเข้าหากว่า เพาะว่าลำกันอวนนวลใบเป็นแผ่นแบก มีส่วนคล้ายอยู่บัว

ชื่อกันไม้ที่คงจะถังด้วยอารมณ์เข้าແกມความพิกว่าทอย่างสุดแสนจะทนให้เพราะผู้เรียกคือชาวตะวันออกเฉียงใต้นั้นรู้ฤทธิ์ฝรั่งเศสตี ได้แก่ หญ้าฝรั่งเศสตี หรือ ฝรั่งรุกตี (*Eupatorium odoratum*) หญ้านี้กงน่ากลิ้งหนาแน่นล้วนๆ ทางพายพึงเรียก หญ้าเมืองรัง หญ้าเมืองวาย มันคือ ต้นสาบเสื้อ ท่อไปฝรั่งอาจแพ้พม่า เพราะหญ้า “ชาบัน” ขันเข้าหน้าที่ของรัฐบาลซึ่งคำนหลักห้องรอบรู้กว่า “ชาบัน” นำเข้ามาจากพม่า ว่า เสียงสักวัดคืนนั้นมีชื่อว่าฤทธิ์เชزمหากปราบยากแต่จะกำลังข้าราชการอยู่

ที่สนานหลวงมี ว่านถูกไถ่ทอง ขาย ท่านว่าจะเก็บคลากผลมากมายหากกรานให้ทุกคืนวัน อาจถูกคลากหงันรวนและกินไม่รวนคราวละหลายฉบับ วันเดือนศีนศีร่องไว้ ก็อาจร่องบอกหวยกระมัง มันมีขนสีทองสวยงามนับว่าเบลล์ ก็เห็นน้ำที่เหมือนจะค่อยสร้างชาไปแล้ว เพราเว่พอเข้ามาอยู่เมืองเทศาแล้วจะกรานให้หวบชูชัยวิ่ง ไม่มันศีร่องไม่มีออกนอกจากจะเอาไปบูชาไว้ตามเล้าไก่ให้มันประเสริฐประเสริฐสถานเสียงร่วมกับไก่ ว่านถูกไถ่ทองที่วันนี้คือเง่าของ ผักกุดตื้น หรือ fern tree (*Oxathes spp.*) เรียกกันว่า กุดช้างมหาสคำ หัสคำ หัสแดง ในสวยพอใช้

หุดมมู (*Kopsia fruticososa*) ผู้ก้ากันไม้รายหนึ่งที่สนานหลวงเรียก อุณากวรรณ ภานุวารสารวัฒนธรรมไทยอุณากรรณคือ *Sambucus eberhardtii* ซึ่งบางท่านเรียก พวงไช่บูก พึงเข้าทิกว่า พวงไช่บูกออกน้ำรักษาสกใส่มีส่วนคล้ายไช่บูกอยู่มาก ใบก็สวย บักกี้ชันง่ายคี ส่วนพุดมพูนันก็มีผุบบอกกว่าช้าขัน ช่อกอกทึ่งงามๆ เป็นชื่อใหญ่ สวย ลักษณะออก กัน และใบมีส่วนคล้ายพุด

โนตัน (*Epiphyllum oxypetalum*) เดินทางจากເゑ້ມີ່ເຂົາສິງໂປຣເນື່ອ พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่นั่นเข้าเรียกว่าเก็งชัว ท่านว่าเป็นไม้จากเมริกาແກນร้อน ไม่ใช่ของจีน ไม่ยกมีท่านผู้ໄຊเขียนทำการตั้งชื่อไทยหรือแซกให้ໄດ້ ๆ สมกันเป็นไม้อก นักนិยมพฤกษ์ จะໄກสนໃຈໃກกັນມันมากขึ้นอย่างพวงคำ

กระดินเนห์ กระดินหนอง คำได้ (*Acacia farnesiana*) กอกเหตือมลึก กอก หนอง หนองกุ ນลายยกให้เป็นของไทยเรียก “บุหงาเซียม” ไม่ทราบว่าเรียกคือวิความพิคเมยหรืออย่างไรแน่ เพราจะเรียกคนไทยผู้เข้าไปในลายแล้วซื้อของราวกันเพื่อออกจากบ้านเกิดมาไม่เคยพบเห็นของเช่นนั้น ก็ง ๆ ที่น่ายอุ่นใจสั่งไปจากเมืองไทยว่า “กືອເຊີມ” (หมูสยาม)

เบื้องต้น (*Ixora stricta*) ไปเกี่ยวพันธุ์กับผู้สูงศรีปนาวงศ์ในบล็อกช่วงกัน
แห่งหมาดอาชีวบูรพาถึงแต่ครั้งโภคไม่ทราบ ท่านที่เคยไปชื่นชมความเริ่งของญี่ปุ่นเคยเห็น
ทันเข้มในญี่ปุ่นบ้างหรือเปล่า?

ที่สระบูรีมีหญ้าชนิดหนึ่งชื่อราชาบพุดถึงโภคไม่รู้จัก ก็คือ “หญ้าปากคลอก”
(*Eleusine indica*) ก็อหอยชี้งที่อ่อนเรียกว่า หญ้าปากควาย

ทางสุขาทัยและพิษณุโลกมีคนไม่พื้นเมืองที่นำปลูก และซื้อกันเพื่อร่ออยู่คือ ก็อ
“สังขยา” (*Congea tomentosa*) กรุงเทพฯ เรียก หลวงประดิษฐ์ โคราชเรียก พลูหิน
เป็นไม้เลื้อยคลอกต้นพวยพอๆ ไม่ค่อยแพร่หลาย ต่อไปอาจกลายเป็น “พวงสวารค์” มา
แทนออกอึกก็ได้

หญ้านภา (*Jacobinia magnifica*) ได้ยินเรียกันว่า ฟู่ชอมพด ไม่ทราบว่า
หมายถึงพู่ส่วนใหญ่องอาจมีพดคนไหน พื้นโภคพลีก หมายผู้มากเมียอย่างหนึ่งสายเรียว
ผลบดเหลืองก็เรียกสายตะพาบอาจมพด

แพนกหัว (*Asplenium nidus*) มักจะเรียกตามฝรั่งว่าเฟรนรังก ทั้งๆ
ที่ชื่อไทยไฟเราะกว่า

หมายนวล หมายมนีดา หมายหือปีนัง (*Veitchia merrillii*) ก็นัวบ
ไม่สูงใหญ่เท่ากะออย่าง ปาล์มน้ำตาล (*Roystonea regia*) สายพօค มีผู้เรียกว่าหมายอิกาลีน้ำร
หมายเยอรมันบัวง ทำให้ขายกันได้แพงๆ ทั้งๆ ที่ผลลัพทนไม่คงทนก็อกเองได้ ไม่น่า
จะแพงเลย ถ้าบดก็ “หมายรัสเซีย” กจะยังแพงใหญ่ เพราะมัน “แพง” และก็อง
เจาจะมีงานเดลีกเอาอกมา ตามสารานุกรมเมริกานาว่าในญี่ปุ่นมีหมายเพียงอย่างเดียวคือ
Obamaerope หมายนวล เป็นพวงปาล์มพัด ใบขาวไม่เกินสองฟุต ไม่แบ่งเป็นใบข้ออย่าง
หมายนวลซึ่งมีทางยาวคงที่ หมายเยอรมันหรือหมายอิกาลีน้ำร้าไม่ใช่หมายสมนุที่
ເຄາສົກກົດເຫັນຈະເປັນหมายຜູ້ໄປນັ້ນເອງ

ก็นัวที่ยาวที่สุดในโลกคือ หมาย (*Rattan palm*) มีหลักฐานว่ายาวถึง ๗๕๐ ฟุต
และมีรายงานที่ไม่ยืนยันว่ายาวถึง ๑๕๐๐ ฟุต

Heliconia psittacorum ชื่มักเรียกกันว่า พุทธรักษากฎีบูน ทางมลายูที่เรียก Japanese canna เหมือนกัน ไม่ใช่พุทธรักษา และไม่ใช่ของญี่ปุ่น ถ้าได้น้ำใจแกกดี แล้วจะท้องคงอย่างกัน

ชื่อหนึ่งภาษาอังกฤษ หรือ อาบท์มีผู้รำพันไว้ในวรรณกรรมไทยฉบับกันยาณ ทุลากุล และ พฤศจิกายน ๒๕๐๘ นั้น เชื่อว่าเป็นอย่างเดียวกับ อันพรา หรือ นัมมัน (*Cynometra cauliflora*) ที่ท่านเจ้าคุณวินิจนาณครเดล่าไว้ใน “ไม้ประคบบางชันกิของไทย” กองจะพอหาให้โดยไม่ยากนัก

แคดแลต (*Spathodea campanulata*) ก่อนนี้ทางเหนือเรียกว่า ทองกวาว หรือเมียนกัน ทางเมืองเทวากาเพิงจะนิยมกันมากเมื่อกีบีมาันี้ เนื้อไม้อ่อนและเบาะระ ไม่ควรปอกสุกใกล้บ้าน ถ้าได้แกะจักกันสูง ๕—๖ ฟุตก็มีคอก

ผู้ฝอยไม่มีความรู้ทางพุกษศาสตร์ ที่วงเดิมชื่อทางพุกษศาสตร์ ไว้รุ่งรังกี้ เพราะเห็นว่าไม่ประযิชน์ที่จะช่วยให้ทราบว่าพุกถึงทันօไรกันแน่ แต่ที่ท่านว่ากันว่า เห็นชื่อพุกษศาสตร์เข้าแล้วจะก่อรุ้งปืนโดยว่าลักษณะรูปร่างเป็นอย่างไรนั้น เชื่อยาก เพราะการทั้งชื่อทางพุกษศาสตร์นั้นแม้จะมีหลักก็ถูกใจลื้อไป เป็นจินกันได้ เช่นกานที่ท่านผู้รู้เล่าไว้ใน “วนสาร” ฉบับกรกฎาคม ๒๕๐๙ ว่า กามปู (*Samanea saman*) เกยมชื่อ *Enterolobium saman*, *Mimosa saman*, *Pithecellobium saman*, *Calliandra saman*, และ *Albizia saman*.

ข่าวกรุงโภรคธรรม

เผยแพร่ 21/10/2565

ผู้ได้ยินนามแท้ชุมบทแห่งหนึ่งว่า:-

“ ถนนพื้นขาว หน้าบ้าน
ถนนหนองคืนหนา หน้าบ้าง ”

ความรับผิดชอบกับแบบคัดช์

ข่าวต่างประเทศค่าวันอาทิตย์ที่ ๒๘ ถุนภาพันธ์ ๒๕๐๘ ของสданีวิทยุ
กระจายเสียง “แห่งประเทศไทย” ว่า คณะกรรมการเครื่องดื่มและยาออกเนื่องจากมี
ความเห็นข้อแย้งกันในเรื่อง “ควรให้มีโฆษณาสินค้าทางโทรทัศน์หรือไม่ ? ” ตามข่าวว่า
ประชาชนจำนวนมาก (คงไม่ใช่ “ส่วนมาก” กระมัง) เห็นว่าควรเม.

มหาจักรย় !

วันเส้นเกือนไนมี โปรดคืน

ท่านผู้หนึ่งเขียนลงใน “คู่มือแม่น้ำทางวิทยุและโทรทัศน์” ฉบับเดือน
สิงหาคม ๒๕๐๘ ว่า “— — — วันเส้นทำถัวด้วยเหลือง — — อาหารประเพณีถัวมีโปรดคืน
สูง — — ”

ไม่ทราบว่าผู้ผลิตรายได้ใช้ถัวเหลืองทำวันเส้น เกษตรบันทึกว่าใช้ถัวเรีย ยัง
เดียวนี้ก็คงหายาก เพราะมันสำปะหลังถูกกว่า เมื่อไม่เก็บมาเน็นกิวิชาศาสตร์การแพทที่
แห่งกิริราช ให้เก็บหัวอย่างวันเส้นตามตลาดไปวิเคราะห์ ให้ผลทรงกันซ้ำกันที่ถลางกัน
เชื้อ กือปราภูว่ามีเบี้ยงสูงกว่าช้าว มีโปรดคืนน้อยกว่าช้าว เพราะว่าในการทำวันเส้น
ถัวด้วยน้ำแข็งเย็นไปโปรดคืนไม่เสียงสักครั้ง เพราะฉะนั้นวันเส้นจึงไม่ใช้อาหารวิเศษ
สำหรับผู้บุญกว่าโกรกเบาหวานหรือโรคอ้วน ผู้สูงสีและสนใจเชิญไปขออาน “สารคิริราช”
ที่ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลศิริราช หรืออื่น ๆ.

อุดหนุนเพื่อความมั่นคงในประเทศไทย

ในงานเดียวกันของรัฐบาลที่เมืองเชียงใหม่ เจ้าภาพสกอร์และทำการขอประทานเสนาท่านผู้หุ้นของกลุ่มคนไทย เชอร์ชิลล์ ว่า อาคันทุกชาติค่าย่างประเทศผู้เรื่องจะผู้หนึ่งซึ่งได้รับเชิญไปในงานนั้นและปฏิบัติการบ่อนทำลาย โดยได้ทำการเตือนภัยในเบื้องต้น ๆ ให้กระเปาไปเสียแล้ว มันเป็นของขุดโบราณอันไม่อาจทำการหมายเหตุแก่คนใหม่ได้ขอประทานคำว่าจะดำเนินนโยบายดังกล่าวให้

ท่านผู้หุ้นของกลุ่มคนไทยได้ทำการกรุณาประทานความสนใจ และได้ทำการพิจารณาเห็นว่าเรื่องนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งของเกิดการชำรุดภัยไว้ในราษฎร์ดูอันหาได้ยากยิ่งแห่งจักรภพอันครั่วคร่านั้น จึงได้กรุณาทำการคิดอยู่สักครู่หนึ่ง แล้วก็ยอมทำการ “มีบัญชา” อายุ่งแฝ่วเบาให้ท่านผู้ชายวินศกัน เชอร์ชิลล์ ปฏิบัติการตามแผนที่ท่านผู้หุ้นทำการกันคว้ามาได้ในชั่วสองสามอีกใจนั้นเพื่อที่จะให้ได้คืนมาชีวิตภัยในอันถัดค่า

ท่านผู้ชายเชอร์ชิลล์ เมื่อได้ทำการรับบัญชาจากท่านผู้บังคับบัญชาประจำกอง แล้วก็ทำการรับแล้วก็เอาผ้าเชือกมือคลุมจานเงินอีกใบหนึ่งใส่กระเปา แล้วมอบเข้าไปให้ อาคันทุกชาติเรื่องเครื่องดื่มน้ำแล้วก็ทำการปล้นให้จากวิเศษนั้นโดยล่ออกจากกระเปา และกระซิบว่า “ผูกและหยินด้วยหนึ่งเหมือนกัน แต่เราเห็นจะต้องเอ้าไปคืน กุณฑ์กงจะทราบแล้วว่ามีคืนเห็น” แล้วท่านผู้ชายเชอร์ชิลล์สองกันนำขานไปวางที่เติม

เบ็นอันว่าท่านผู้ชายภายใต้การนำของท่านผู้หุ้น ให้ดำเนินงานตามแผนการท่องถ้านการบ่อนทำลายโบราณรายธรรมของอังกฤษด้วยเจตนาขันงอันแน่นร้า บรรลุผลตามเบื้องมา ท่านผู้หุ้นของเชียงใหม่ได้เป็นคนไทยก็คงจะทำการเห็นก่อนมากหรือไม่ก็ต้องทำการพยายามหัวใจทำการราย เนื่องจากไม่สามารถทำการต่อถ้านการบ่อนทำลายโบราณรายธรรมไทยก็ต้องทำการรุ่งเรืองเช่นเดียวกันเพื่อทำการโน้มน้าว และของมีค่า ตลอดจนตัวพระศรีรัตนบุษรุป เพื่อทำการขยายแก่ท่านผู้เริญเลิศลักษณะวัฒนธรรมอันน่าชื่นชม

ยันท่านผู้ชายเชอร์ชิลล์นั่นใจท่านเหี้ยมห่าญ ให้ทำการประทานความสนใจให้แก่การทำการโขนที่ทางอาณาจักรทัพอาณาจักรเยอรมันของ ว.พด.ฯ (พ่อหนีหัวเจ้าเยอรมัน) ชิกเลอร์ ให้ทำการดำเนินปฏิบัติท่องกุศลโดยให้ทำการบุกครุยผ้าห่าวระเบิดเพลิงไปทำการตรวจราชการตามอู่ท่อเรือในลอนดอน งานเป็นเหตุให้ทำการรอตภัยมาได้อย่างหวุดหวิด

ท่านผู้หญิงเชอร์ชิลล์เลึงเห็นว่า หากปล่อยให้ท่านผู้ชายทำใจเหี้ยมห่าญจนถึงแก่การสัญญาร่วมไปเสียไม่แทรกจะเป็น “ท่านผู้หญิงหม้าย” เท่านั้น ประชาชนชาวอังกฤษทั้งปวงก็จะว้าเทว่าไปค้าย จึงจำต้องทำการดำเนินปฏิบัติในอันที่รัฐบาลไว้วางชีวิตของท่านผู้นั้นไปสู่ที่รอบ ๆ ของอังกฤษ โดยได้ประทานการคิดตามพ่อหนีหัวเจ้าอังกฤษไปทำการตรวจราชการโขนที่ทางอาณาจักรท่องท่อไปค้าย เป็นเหตุให้ท่านผู้ชายทำการเบนห่วงความปลอดภัยของท่านผู้หญิง จำต้องทำการยับยั้งการทำการดำเนินปฏิบัติความแบบ “ร้าໄไป ร้าໄเดเห็น ร้าໄไดเกือบตาย” เสีย และทำการกดับบ้านก่อนที่ความมีค่าจะได้หายพ้นคงอยู่ในบ้านนี้และพสุราียนกำลังหม่นหมองของสหราชอาณาจักร

เหล่าอาณาจักรโดยเชื่อยังนั้นให้ทำการพยายามนักที่จะทำการคล่มบ้านเลขที่ ๑๐ ถนนกวานิช ท่านผู้หญิงเกรเมเน ไทน์ทำการทราบซึ่งอยู่แก่ใจทันเป็นอันดีว่าทำเนียบรัฐบาลนั้นถ้าทำการถูกกลุ่มการเบิดเข้าจัง ๆ จะก่อจะทำการพังอย่างไม่มีบัญญาให้ ๆ ทั้งสิ้น ท่านผู้หญิงจึงได้ทำการซื้อห้องให้ท่านผู้ชายวินสตัน ในฐานะที่เป็นท่านผู้นำของปวงประชา ใช้ที่หลบภัยทางอาณาจักรเพื่อให้เป็นทัวอย่างอันดีแก่ผู้อื่น เพื่อทำการเห็นแก่ผู้อื่นแท้ ๆ ที่เกี่ยว ท่านผู้ชายวินสตันจึงได้ทำการยินยอมอย่างไม่สู้จะเก็บเงินนัก

(๑.๙. ๗.๒. ๖๖)

ຈານຂອງປະຊາທິປະໄຕ ເຫຼືອປະຊາທິປະໄຕ

ເນື່ອງຈາກສັນປີນານີ້ ເມືອງເຊົ່ານີ້ປະຕິບັດໃນ
ຮູ້ໂອໄຍ້ໂອທຶນກັ້ມາຕາຣອດພື້ນທາງໄດ້
ໃຫ້ແກ່ທັງຄົນ ແຕ່ມີເສີ່ງຄຳໃນ ນາງຄນວ່າ
ມາຕາຣອດຮັດທໍາໃຫ້ລູກຄ້າລົດຄົງ ຄຳໄຟລ່ອງ
ສັກຮາຍງຽບຂອງເມືອງນີ້ ຈຶ່ງສອບຖານກວາມ
ເຫັນປະຈານ ແຕ່ຜົດທີ່ໄດ້ໄຟເກີດຂາດໄປ
ໃນທາງໄຄທາງທີ່ຈະອັງເປັນປະຈານທີ່
(ປະຈານຄົດຕື່ນີ້ຈະອັງຈາກກວາມຊູ່ຍ້ວຍໂກທຸກ
ຂາເມື່ອ) ກີ່ຍັງໄຟໄດ້ ສັກຮາຍງຽບຈຶ່ງລົງທຶນ
ວ່າ “ເນື່ອກນົກຮັງທີ່ນີ້ທັງກ່າວມາຕາຣອດ
ຮັດ ອີກຮັງທີ່ນີ້ໄຟ່ທັງກ່າວ ເວັບຕົກຈະດອກ
ມັນອອກເສີ່ງຮັງຈຳນານວ່າ”

ເຖິງນີ້ເມືອງນີ້ ມີມາຕາຣອດແລ້ວ
ອີກຮັງຈຳນານວ່າ ໂດຍດອກໂດກອັນຫົ່ງເວັນ
ໄວ້ອັນທີ່ ຕຽບທີ່ທີ່ກັ້ມາຕາຣີເກີນກົດໄປ
ຈົກເສມອ ຜ້າວຸງເມືອງພອໄຈກາຮແກ້ບໍ່ຢູ່ຫາ
ແນນ “ການໃຈທ່ານ” ອີ່ຢ່າງນີ້ມາກ ການທຳ
ມາກ້າຂາຍກົງເວັງທີ່

ອີ່ຢ່າງນີ້ໄຟ່ທັງເອະໂໄວຢາຍໂນຍຸດາ
ປະຈາສັນພັນຮ່ວມເປັນ “ອະໄຮບີປີໄກ”

ໄກ ၅ ເຊິ່ງເຊົ່ານີ້ໂຄຍໄນ້ອ່າຍາກຈະຮູ້ຫົວໜ້າ
ເປັນທັງຮູ້ວ່າມັນເປັນ “ອະໄຮບີປີໄກ”

(ສ.ຄ. ພ.ອ. ๐๘)

ດວຍໂອກສະຫຼຸດຫະຫຼຸດເບື່ອເວົາ

ຮະຫວ່າງກາງເກີນທາງຝຶກໃນນີ້ ທ່ານ
ອັນພິກາກອອງທີ່ນີ້ທຸກພັກ ດັ່ງໂລ່ງຍ່ອມໆ
ກົດາງນີ້ ບັນເອີ້ນເກີດພາຍຸຟຸນພ້າກະນອງ
ແລະໄໝອຍ່າງຮຸນແຮງ ທ່ານຈ່າກອງຮ້ອຍ
ທະໂກນລັ້ນວ່າ “ເຮັຍ ຍືນທ່າງ ຫຼັກຫົ່ວຍ
ໄວ້ ພະເຈົ້າທ່ານຈະໄຟເລືອດໄຟ່ງ່າຍ”

(ສ.ຄ. ຜ.ອ. ๐๘)

ປອດກັບຕ້ວັນປະກາຮັງປວງ ?

ຊຸກນາວີໄໝ່ເຫັນແກວນັບປະກຸດຜົນຝຶກ
ຍາ ຄົນຫົ່ງກຳລັງຈະຊຸກຫົກຫົກກ້ວຍເຂັ້ມ
ທຽບທີ່ຊຸກນີ້ຍີ່ທີ່ວຍເຂື້ອຫນອງຝຶກາະ ດານວ່າ
ເຂັ້ມນີ້ຢ່າງເຮືອແລ້ວທີ່ຮ້ອຍ້າ ພາບາສຊຸກນາວີ
ຄອງຮຸກທຸກທີ່ ທີ່ກົດທຳກຳໃຫຍ່ກ້າວກອບຢ້າງ
ເກີຍວກອນວ່າ “ອ່າຍກລັ້ວເຫັນພ້ອຖຸ້ນ ເຖິງ
ແຂນເອັກຂັງນັ້ນກີ່ຈະໂກນເຊື່ອຍັກນັກທະຍັກ”

(ສ.ຄ. ຜ.ອ. ๐๘)

ความภายนอกและความเนื้อหนัง

พวานหายเหี้ยมผู้หนึ่ง ถูกลวนหาม
เกี่ยวหนึ่งว่าถูกกัดเลือด เกือบตาย
แพร์ก วอตต์ บันทึกเรื่องชาวชีปอย
(Sepoy) ผู้หนึ่งกายเพราะงามไม่มีพิษ มัน
ไม่ได้กัดเขา แต่เขารู้ว่ามันกัดเขาที่ก้น
และคงจะเชื่อมั่นถูกว่ามันเป็นงูพิษ หมอย
ของเขากล่าวและเพื่อนบุ่งหลายคนยืนยันช้าแล้ว
ช้าเด่า แต่เขาก็ตายจนได้เพราใจฟื้อริอ
จะว่าถึงแก่กรรมก็ไม่ใช่โรคหัวใจวายก็ตามที่

(Morris & Morris : Men & Snakes)

เขียวน้ำผักชีวิต

ที่ไอคากิ เยอร์ล์ เบอร์กแมน
เด็กชายไว้ร่างกาย อํา ขวบ กับพ่อและน้อง^๔
ชายอํา ๘ ขวบชื่อริชาร์ด เดินผ่านบ่อ
น้ำเพื่อจะไปหาอะไรครั้งกันสักหน่อย เขายัง
ไม่ทราบว่าสูบน้ำไฟฟ้าซึ่งใช้สูบน้ำขึ้นมาใช้
ในการเพาะปลูกชาร์กูเน่องจากถูกพายุ ทำ
ให้ไฟฟ้าร้าว เมื่อริชาร์ดย่างไปในน้ำ
ที่เจ็บอยู่ เพื่อจะบีบหัว ก็ถูกกุญแจไฟฟ้ากิรริ
กัวเกร็ง หน้าเขียว คาดถุง พ่อเข้าช่วย
ก็ถูกกุญแจกิรริวอักคัน

เยอร์ล์รู้ว่าไฟฟ้าเป็นกันเหตุ เขารู้
เรื่องไฟฟ้าน้อยนิดเดียว เขายังไม่รู้ว่าจะ
ให้กำจังไว้ แก่พ่อของไม่ได้เสียแล้ว

เขาวิ่งไปที่สูบน้ำโดยหลบเลี่ยงไม่ให้
โคน้ำที่น่องอยู่เพื่อปลดไฟฟ้า (สวิตช์)
ให้หยุด แก่กิโคนไฟฟ้าเล่นงานล้มลงกับพื้น
ดึงสองหัน เขายังคงค้ำที่พ่อเคลบอกว่า
เท้าเหยียบพื้นที่เปียกชื้นเป็นสือไฟฟ้า เขายัง
จึงกระโ郭ขึ้นปลดไฟฟ้าห่วงที่เท้ายังอยู่ใน
อากาศ ร่างของพ่อและน้องที่กิรริวันหล่น
ลงน้ำ

เยอร์ล์ลากน้องไปปางที่กินแห้ง แล้ว
กลับไปชูหัวพ่อผู้มีน้ำหนักกว่า ๒๐๐ ปอนด์
ขึ้นเหนือน้ำ จันกระทิ่งเพื่อบ้านผู้ได้ยิน
เสียงร้องของเขามาช่วย เขายังใช้ชาถูกเพื่อ
ช่วยพยายามปอกพ่อและน้องจนพื้น พ่อและ
น้อง จึงรอดตายเพราความฉลากเฉลี่ยว
แต่รากเรือของเขากลับ

(๓.๗. ๖.๙. ๐๔)

โรคตาไฟฟ้าหัวร้อนไม่เชื่อม惚

ชาลด์ต์ กับลิว ไนท์กัน อายุ ๑๖
ขวบ ตกปลาเล่นอยู่ริมน้ำเล็กบ้านใน
อลาบามา เขายังได้ยินเสียงผู้หญิงเรียกให้
ช่วยสามัญบีบันดาลอยู่ในน้ำ จึงโ哥กลงเรือ
เล็กด้านหนึ่งชึ่งขออยู่ช่วยผึ้ง เนื่องจากไม่
มีกรรเชียงจึงใช้มือพับยกไปปานดึง เขายัง
ทำให้เพียงคึ่งคึ่งชีวิต และแขนช้างหนึ่งของ
ชายผู้นั้นร้อนพากรเรือไว้ เขายังคงใช้มือช้าง

เดียวพุ่นน้ำนำเรือเข้าฝั่ง เพราะอีกชั่วหนึ่ง
ต้องกลับร่วงร่างของผู้บ่าวย

คุณหมออผู้หนึ่งมาร่วม และบอกว่า
วิสเดียม เอฟ. แคนนอน ตายแล้ว แต่
เด็กตัวนี้ไม่ยอม死 คงพยายามด้วยวิธียก
แขน ถือยกศอกขึ้นให้อาภัยเจ้าปอค
แล้วลากศอกลง และกอดกระซังอุ้งบ่าเห็นออก
ให้อาภัยอย่าง

ค่ำราตรีกันหนึ่งมารับ “กพ” เจ้า
หน้าที่ยก “กพ” ขึ้นรถไปโดยไม่ยอมพั่ง
เสียงก้านของเด็กตัวนี้ ทำให้การพยายามปอค
ชะงักไป แต่ชาร์ลส์ก็ยืนยันขอติกความไป
ในรถและช่วยพยายามเรียกไป ช้าโคงหนึ่ง
ค่ำราตรีเจ้าเป็นเห็นหมกหักส่องช้าง เจ้า
ระบบพระรัฐกุบพื้น และปวากษ์มือ แล้ว
เจ้าก็คงพยายามปอคต่อไป โดยไม่มีใครยอม
ช่วย

แล้วแคนนอนก็อ้าปากหายใจ และ
ค่อนๆ หายใจเป็นปกติขึ้น หน่วยปฐม-
พยาบาลช่วยให้ออกชีวนิรฟัย แล้วพาไป
โรงพยาบาล ร่างกายกลับเป็นปกติในไม่
ช้า ส่วนพ่อชาร์ลส์บ่รรรไว้มือได้ช่วย
เหลืออย่างดีที่สุดจนหมกหน้าที่แล้ว ก็กลับ
ไปตกปลาต่อไป เมื่อ 21/10/2565

เรื่องที่มีใช่นิทานนี้สอนให้รู้ว่าภารกิจ-
สุกร มิได้มีไว้สอนนักชลากดลาก ๆ ทุก
คนควรศึกษาภารกิจสุกรและปฏิบัติ -

(ร.ค. พ.ศ. ๖๘)

เครื่องมือสร้างมิตร

โครงการหนึ่งซื้อกรทัคค์ เพื่อบ้าน
มาช่วยคิดถึงสายอาภัย แต่ชลากลักษณ์ที่มี
ประภา เพาะเช้ามีแต่เครื่องมือธรรมชาติ
จนกระทั่งเมื่อถูกหนึ่งผู้เพิ่งจะขับมา
อยู่ใกล้ ๆ กันใหม่ ๆ แบบที่นั่นเครื่องมือ
เข้ามาไว้ในพื้นนาด้วยปิงโค้ดสำเร็จ เพราะ
แก้มีเครื่องมือสารพัดที่พากันจะต้องการ
ใช้

ระหว่างที่พากเขากำลังซึ่งมีอยู่หรือ
ขอบคุณ พระเจ้า ที่ทรงประทานเครื่องมือ
โดยผ่านชายผู้นี้มาให้ ให้อยู่นั้นเข้าได้ถูก
แก้ว มีเครื่องมือจิตะทดหนึ่งไว้สร้างอะไร
แก้มของพากเขาแล้วกอบช้า ๆ ว่า “ส่วน
มากก็สร้างเพื่อน”

(ร.ค. พ.ศ. ๒๔๐๐)

เครื่องมือสร้างความสุขใจ

ห้องชายอีฉัน เช้ามา ร่วมวง สนทนนา
ขณะที่น้องสะไภ้คุยกันอีฉันเรื่องประโยชน์
ของเครื่องทุนแรงในการทำงานบ้าน

“ที่ผ่านมาที่สุกคือเครื่องล้างชามค้าบ
ไฟฟ้า” เขาย่าว่า

“ฉันไม่เคยเห็นคุณ เคยล้างชามโดย
ชัวชิวท์” น้องสะไภ้คุ้ยความโนโห

“ก็นั่งชี้ เคี่ยวสีลันนั่งอ่านหนังสือ
พิมพ์สบายใจ ไม่ค้อองกะขิดกะห่วงใจอย่าง
แค่ก่อน”

(ส.ศ. บ.ก. ๒๔๐๐)

สามทตตอรรย

คนบัดชบผู้มีชื่อเดียง กินยาซุ ก้าตัง ยี-
ห้อ “ถวงโถก” ซึ่งกำลังเกลื่อนกรุงเทพฯ
อยู่ ในเวลา นี้ แล้วก็เที่ยว พลาง แก่ ประภา
สหายว่า คืน ก้า カラช ซึ่งคั้งผู้หันนั่ง ก็อกเป็น^ก
เหยือแก่ “ฟอยน้ำตาล” ของเขาก็วัย มีผู้
ตามเชือว่ายานี้ให้ผลตีริงหรือ

“โอ มันเป็นยามหักจารย อันรู้สึก
แจ้งแรงกระชุ่มกระหาย” เขายอดเดียงลง
ฝอยห่อไป “เว้นแต่บางคราวเวลาอีลันลืม
ไปว่าให้กินยาแล้วจะก่อรู้สึกจะปวดจะเบี้ย
เหลือเกิน”

(เยปะจาง ผ.พ.)

พระเจ้าช่วยอนก

พอร์คmin โภ ผู้เคยดำรงตำแหน่งผู้
สำเร็จราชการอินเดีย ตามผู้รับใช้ประจำ
กัวและผู้มีเกียรติขาวอเมริกันของท่าน ว่า
“เจ้าอยากรู้อะไร ?”/10/2565

ผู้รับใช้ชาวอินดูรายงานว่า “นายหนุ่ม
ยังบินได้เกิดความมาก แต่พระผู้เป็นเจ้า
ทรงพระมหากรุณาแก่นกหงปวง”

(ผ.พ.)

สุราษฎร

คนญี่ปุ่นแนสนะสุภาพ คนไทย
รุ่นเก่ายังคงชานชัง เมื่อจะลีกถึงความหลัง
ครั้งสองครั้งโผลกครั้งที่สอง คนไทยรุ่นใหม่
คงยังจำไว เมื่อจะลีกถึง “กีพอาณเสย” เมื่อ
๙—๒๐ กันวาคม ๒๕๐๘

คุณโนมายุ่นผู้หันนั่ง ก็ทำการประพฤติ
คนเยียงสุภาพญี่ปุ่นหงปวง เขาได้ทำการ
ตอบรวมเท้าไว้ที่ประทุก่อนจะทำการเข้าไป
ในบ้านหลังหนึ่ง เพื่อประกอบการภารกิจ
อันไว้เกียรติในอันที่จะให้ได้ไปซึ่งทรัพยา-
กรเหนือธรรมด้วยมิชอบ

คุณหญิงโโคชิโอะ อ็อกสุกุ ได้ทำการ
เห็นรองเท้าแปลกดากคุ้นหันนั่ง เมื่อเชือทำการ
กลับมาถึงบ้าน จึงได้ทำการเก็บไว้ในตู้
เยียง แม่บ้าน ญี่ปุ่น ผู้เรียนร้อย หงปวง อีก
เหมือนกัน ขณะที่กำลังทำการในอันที่จะให้
ได้ไปซึ่งเครื่องเพชรของคุณหญิง อ็อกสุกุ
ท่านไม่ยกทำการยกให้ เนื่องจากได้ทำการ
รู้ว่าเจ้าของบ้าน ได้ทำการกลับมาถึงบ้าน
เสียแล้ว ท่านไม่ยกพรั่งพร้อมกับยมรร-
ญาทิ่งทำการแจ้งมาที่ประทุ เมื่อทำการ
ไม่เห็นรองเท้า จึงทำการจะงักน้อนยุ่ง
นั่นนานพอที่เดียง ชี้อุคุณหญิงอ็อกสุกุทำการ
การร้อง “ช่วยค้ายเจ้าค่ะ ๆ ๆ ” (เพื่อให้
เป็นการสุภาพ) จะทำการเดินทางแวง

อาทิตย์ไปทำการกระตุนให้เพื่อนบ้านผู้บังเอิญเป็นผู้เข้ามายังพิเทศ ทางวิชาการ ท่อสู่อย่างสุภาพ (ยูโตก) ทำการรวมเพื่อทำการช่วยทำการยักสุภาพโดยไว้อย่างสุภาพจนกระทั่งเข้าหน้าที่ทำการไปดึงที่ทำการเกิดเหตุ และก็จะได้ทำการนำตัวสุภาพโดยไปทำการดำเนินการอย่างสุภาพต่อไป.

(ร.ค. พ.ศ. ๖๘)

คุณโภนาชของอ้ายหนู

อ้ายหนูเล่นบอลกันเพื่อน แม่ได้ยินเสียงกระซักแตกดังเบรื้อง (เสียงนี้กังกรุงฟานพานานุกรมครับ) ก็แจ้งออกไปถูกและกะโงนบอกว่า “อ้ายหนู เข้าบ้าน เกี่ยวนี้ ไป ไป โครงการพัฒนาบ้านก่อแก้ทำอะไรแทน”

อ้ายหนูเดินกอดอกเข้าบ้าน “สวัสดี ยะพ่อ” อ้ายหนูรายงาน “ผมจำต้องบอกพ่อทราบว่า เจ้าที่บ้านกับผมเต้นบอลกัน เอ้อ แล้วก็พ่อนีกอกใหมะ หน้าก่อ กระชากบ้านใหญ่ ในห้องนั่งเล่นนั่นนะยะ ?”
เวลา 21/10/2565

เสียงพ่อครัวอย่างท้อแท้ใจถังหักจังหวะ แต่เจ้าหนูกรายงานต่อไป “ผมทำไ้อีบ้านเล็กที่คิดอยู่กันนั่นยะแท้ก”

(ร.ค. พ.ศ. ๖๘)

สวนญี่ปุ่น

พ่อค้าอเมริกันผู้หนึ่ง นำพ่อค้าในญี่ปุ่นผู้หนึ่งมาเมือง ซึ่งรู้เรื่องเข้มแข็งอย่างรับรู้เพราะดูก “เร่งรักพัฒนา” คุณญี่ปุ่นแสดงความชื่นชมสิ่งที่ “ที่ได้เห็นพ่ออเมริกันแสนปลื้มบอกรุณญี่ปุ่นว่า “ผมอยากรู้คุณได้ชั้นสวนญี่ปุ่น ที่เราทำขึ้นในวันของเราร”

“งามมาก งามมาก” คุณญี่ปุ่นรำพัน เมื่อทั้งสองย่างเข้าสวน “แนม ด้าเรามีสวนแบบนี้ในญี่ปุ่นบ้างก็เรียม”

(ร.ค. มี.ค. ๖๙)

ความเป็นคน

วิดเดียน เว็บนี้ ครูมีชื่อเสียงแห่งรัฐเทเนียเนสซี ให้รับเชิญไปพูดในงานชุมนุมที่วิทยาลัยโพโนนา เรื่อง “ความเป็นคนกับการศึกษา” ผู้ที่กล่าวว่าก่อนหน้าเขาไม่คำนึงถึงสิ่งที่ทำให้คนท่องกว่าเสียก็ เช่น การศึกษาเกี่ยวกับศิลธรรม ศาสนา ศิลป์ และวรรณคดีเป็นต้น เช่านั้นแท่ความตั้งอยู่ของวิชาที่น่าไปใช้ในการหาเลี้ยงชีพ โดยตรง เชากล่าวว่า “สิ่งที่เราประดิษฐ์ ก็คือการเรียนสิ่งที่ใช้งานได้จริง ๆ สิ่งที่ช้าพเจ้า ก็คือการให้บุตร ของ ข้าพเจ้ารู้ก็มีเป็นพันว่าการรู้จักปรกนิวว์”

“นั่นเป็นความคิดที่มาก” เว็บนี้ໄก เมื่อถึงคราวที่เข้าพูด “ผมก็ค้องการให้ถูก

ของผู้รักนิววัลเบิน แต่ผู้มีเกียรติประดูนา
จะให้เข้าทำอะไรได้ออกหลาบ ๆ อย่างที่ดู
วัวมันจะทำให้ตึกกว่าไม่ได้กวาย"

(ร.ศ. รัชกาลปี ๒๔๘๙)

ผู้บังคับหมวดดอนใจ "กรับไม่ถูกใจ"
ผู้บังคับหมวดดอนใจ "เมื่อตอนเข้าร่วมมาหานู่กองเชา
พันธุ์กับผู้บังคับ ๒๕ เหตุยุ่งว่า จะเอาเต็وخอง
ท่านออกให้ภายใน ๕ นาที"

(พ.น.)

อันดับการหนัน

พลทหารโจนส์ ขอบท้าพันธุ์เบิน
สั่นภานและชนชากที่เสียกวาย ผู้บังคับ
หมวดกว่ากล่าวจนอ่อนใจก็ไม่ได้ผล จึงส่ง
คำไปให้ผู้บังคับกองร้อยร้องว่ากล่าว เมื่อ
เสร็จแล้ว ผู้บังคับกองร้อยก็เรียกผู้บังคับ
หมวดไป

"ผู้ทำให้ผล ฯ โจนส์เห็นแล้วว่าเข้า
ก็อาจเป็นฝ่ายเดียพันธุ์ไม่เหมือนกัน ผู้
ตามเขาว่า ทำไม่เข้าไม่ยอมเลิกการท้า
พันธุ์ เขาก็ตอบผู้บังคับว่า 'มันเป็นนิสัยที่
คุณทำจะแก้ไม่ได้ครับ ผู้บังคับผู้บังคับ
๑๐ เหตุยุ่งให้ครับว่า ผู้บังคับมีหูที่ให้
ฟัง' ผู้บังคับว่าผู้บังคับไม่มีหูจึงถอดเสื้อให้
เข้าดู เขายอมแพ้และจ่ายผู้บังคับ ๑๐ เหตุยุ่ง
ผู้บังคับใจว่าตนจะเป็นการช่วยคุณนิสัยเข้า
ให้"
หมายเหตุ 21/10/2005

ผู้บังคับหมวดเงยันนังผิดปกติ ผู้
บังคับกองร้อยชี้ถูกว่า "เป็นใจต่อ ๑ ไม่
ถูกใจรี ๑"

วิธีให้สินบนเจ้าหน้าที่

นักศึกษาชั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีผู้หนึ่งเล่าว่า การลงทะเบียนที่ศึกษา
อ่านวิชาของมหาวิทยาลัยนั้น น่าอ่อน
ระอาอย่างนัก ก้องเว้าແດວรออยู่กลางแท๊ค^๑
เบร์ยังเป็นชั่วโมง ๆ กว่าจะได้เข้าไปในศึกษา^๒
นักศึกษาปริญญาชั้นสูงผู้หนึ่งซึ่งแนะนำวิธี
ทันร้อนว่า "ซื้อโคล่าสักสี่ขวด ถือไปสอง
มือ ไปเทะประตูห้องข้างซึ่งใช้เข้าออก
เฉพาะเจ้าหน้าที่ทางเมืองบังเข้าให้ กันกุม^๓
ประตู ก็จะนิ่งกว่าคุณถูกให้ให้ไปเอาก็โคล่า^๔
และจะปล่อยให้เข้าไป คุณก็แจกโคล่าให้
แก่เจ้าหน้าที่ผู้กำลังกระหาย แล้วคุณก็ขอ
จะลงทะเบียนได้สบายเลย"

หากลองคุ้ย ให้ผล

(ร.ศ. ๒๔๘๙)

สถิติบรรมมหาอ้อดิริยะ

เมื่อต้นศตวรรษที่ ๑๙ ๒๕๐๗ หรือ
๒๕๐๘ ไม่นาน หนังสือพิมพ์หลายฉบับ^๕
ลงสถิติว่า การที่รอดกิจกอบแข็งทำให้เสีย

รายได้ประชาชาติไปปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒ ล้านบาท และทำให้ผลประโยชน์ทางด้านบริการอื่นๆ คาดว่ารายได้ร้อยละ ๑๕ ถึง ๗๕ ประมาณว่ารายได้ทั้งปี ๑,๐๙๕ ล้านบาท ท่านเก่งจริง!

สูชีพความพยายาม

ท่านกรรมการ “สำนักงานสอดคล้องทางช่องราย” (Office of Economic Opportunity) ชี้อรรถใหม่ ไอย่อาราคาแพงพรั่ง-พร้อมด้วยอุปกรณ์ทันสมัย ระหว่างเดินทางไปเดินเทือกเขาทางใต้ อันเป็นเขตที่อยู่ใน “ความร้อนแห่งขอบ” ของเข้า ให้แนวที่ร้านริมถนนเพื่อสอดคล้องหนทาง ขณะที่ตามมีอันอยู่ไม่สุข ความวิสัยกันถ้าดังเทือกปั้นนั้นกับให้บานุกระจกหน้าต่างรถเสือนั้นเลื่อนลงเล่น คนหน้าร้านจึงกราบเรียนถ้าหัน กรรมการผู้มีเกียรติ ด้วยอธิษฐาน ไม่เอกสารันคึ่งยวาว่าเข้าทำงานอะไร ท่านได้กรุณาชี้แจงแก่ชาวโดยผู้คนนั่นว่า ท่านกำลังทำสิ่งกรรมกำจัด และกวักถังความชุน

ชน ๔๘๘๔ ๒๑/๑๐/๒๕๖๕

“โอ้โซ” ชาวอย่าว่า “เกล้ากระผมเห็นใจไม่ถ่องถึงว่า ท่านได้ชั่นสะสางกรรมแล้ว อย่างงั้นใช่ไหมขอรับกระผมด้วย”

มรรยาณในการขับรถ

ยอดที่สูง หยุดรถ เมื่อไฟแดง และเครื่องที่เลิกกัน พยายามอย่างให้เครื่องติดไม่ติด ระหว่างนั้นท่านสภาพชนในกันหลังผู้ขาดความอุดหนา ก็เบ็ดการบรรเทาทุกๆ แคร์เป็นการใหญ่ ในที่สุดยอดที่สูงก็ถูกจราจรเดินไปข้างหลัง

“อันเสียใจเหลือเกิน แต่อีอันเห็นจะสกัดไว้ไม่ติดแน่” เธอบอกกับผู้ขับรถ กันหลัง “ถ้าคุณจะกรุณาไปช่วยติดเครื่องรถให้อีอันๆ ยินดีจะคอยช่วยเบ็ดการของคุณให้อบายังไไฟเราจะเพราะพรั่งทีเกียว”

(พ.ร.)

มรรยาณในการขับรถของผู้ต้องคดีนา

นักท่องเที่ยวผู้หนึ่ง นั่งรถ ชุมชนภูเขาบานหดี โถมีหมู่บ้านชุมชนที่สืบสาน เมื่อถึงกลางถนนแคบและยาวแห่งนั้นก็ถ่องซัดอยู่ด้วย เพราะมีผู้ท้องฟุ่งเบ็ดขั้นกระพาน ไปทางเกียงกัน

“ทำไมไม่เบ็ดແກ?” คุณหญิงผู้ขาดความอุดหนา

“ เพราะผมคิดว่าเบ็คคงหลับเคนเร็วที่สุดอยู่แล้วขอรับคุณนาย ”

ความเรื่อง

นักธุรกิจในถอสแองบิลิต ผู้หนึ่งเพื่อให้ทราบเบื้องต้นก็งานว่า จะค้องเดินทางไปเมืองเฟรสน์ เขาคิดว่าภาริยาเขากองอยากรไปปีกวัน เพราะเชื่อมเพื่อนอยู่เมืองนั้นหลายคน แต่เรื่อออกตลาดแต่เช้าและจะไม่กลับจนกว่าจะเข้าน ไม่ทราบจะไปตามได้ที่ไหน

ภรรนแล้วเขานึกขึ้นได้ว่าเธอเป็นบัญชีซึ่งเชื่อไว้ตามรัตนบรรพสินค้าหลายแห่ง จึงโทรศัพท์ไปที่สมกนผู้ค้าเชื่อ ขอให้ช่วยแจ้งให้ สมาริคผู้ค้า ปลีกงขาย เชื่อ แก่ภาริยาของเข้า ไม่ถึงชั่วโมงเธอก็โทรศัพท์ร่ำให้ถึงเข้า เขายืนอกให้เธอจัดกระเบ้าไปร่องเข้าที่สถานีรถไฟ

(พ.พ.)

หมวดฯ

คุณหญิงผู้หนึ่งโดยสารรถไฟได้คืนในนิวยอร์ก เป็นแต่คนพิการข้อมือของเธออย่างกว้าง ในที่สุดก็ยกขันแนบทุข้างหนึ่งแล้วก็อีกข้างหนึ่ง แล้วก็เขย่าและพังอีกคุณชายผู้หนึ่งนั่งเคียงเธอ ลัว เอาหูพังจากกระเบ้าทำใบใหญ่ขึ้นมาส่วนหู เธอปลาดิบเข้าที่นาพิกาของเธอ

“คุณหญิงครับ” คุณชายรายงานผลอย่างผู้รู้จริง “นาพิกานั้นไม่เดิน”

(ร.ศ. ก.ช. ๐๙)

ผลเสียของเครื่องปรับอากาศ

ก็หนึ่งของอาคารของโครงการอาสาสร้างเครื่องปรับอากาศนี้ กิจกรรมเครื่องปรับอากาศ อีกก็หนึ่งไม่ก็ ผลการสำรวจในเวลาที่มาปรากฏว่า บ้านที่ใช้เครื่องปรับอากาศ มีเกิดเกิดสองเท่าครึ่ง ของบ้านที่ไม่ใช้เครื่องปรับอากาศ

(ร.ศ. ก.ช. ๐๙)

น้ำพลาทว

คุณชายยกปลาที่เขามีรู้จักให้กัวหนังจึงโทรศัพท์ ตามไปที่ สถาบันสมุนไพรศาสตร์ สกriverพส์ บังเอญมีนักการอยู่แต่เดียวคาดแกะพึ่งค้าสารขยายลักษณะ แล้วก็บอกไม่ถูกว่าเป็นปลาอะไร เข้าวันรุ่งขึ้นก็มีข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์ว่า “ปลาประทุมหากำความฉุนฉวงมากแก่เหล่านักศึกษาการแห่งสกriverพส์”

(ร.ศ. ก.ช. ๐๙)

นกอีก

ท่านผู้หนึ่งแบก “นาพิกาปารีส” ไปตามถนนคนแน่นเพื่อส่องร้านชื่อ เนื่องจากนาพิกานั้นจึงเห็นท่วงได้ ไม่สูงจะตะคลอกเลยชนหอยผู้หนึ่งล้ม เมื่อเรือเก็บของลุกขึ้นมาได้แล้วก็ตามเขาว่า “ทำไม่มีรู้จักใช้นาพิกาข้อมืออย่างคนอื่นเขานั้งเล่า ?”

(พ.พ.)

ສົວສັກນ່ຳຫີ

ໄກຮອນນີ້ໄປປຽນກວານເວລາຂອງໄກຮອນ
ອືກຄນນີ້ແມ່ວ່າຈະນອກລາແລ້ວກີຍັງ
ອ້ອຍອິ່ນໄອເອົ້ອຢູ່ ແລະວ່າ “ອືດນວ່າຈະພຸດ
ອະໄໄກກັບຄຸດອົກນີ້ໄມ້ອອກ”

“ດ້າຈະສວສັກຄືຄະນັກຄະ”

(ກ.ນ.)

ທີ່ໄກຮ່າໃຫຍ່

ສານາມກນ (Song) ແທ່ງນີ້ປ່ຽກກາຕ
ວ່າສຸນຫຼັກທີ່ເຂົ້າໄປໃນສານາມຈະຖຸກຈັບສ່ວນໃຫ້ພວກ
“ກິນໝາ” (ຕ່າງໜັກນີ້ຮັບປະການສຸກ
ແກ່ທ່ານອອງເຄີຍກັນ “ກິນຂອບ” ໃນສທຣຸ
ອເມເຣິກາ ສຸນຫຼຸກອີໄມຍໄປຫາຍີໃຫ້ຜູ້ທີ່ກັ້ອງການ
ໃຊ້ໃນການທັດຄອງ)

ເຈົ້າຂອງ ສຸນໜີໃນ ບັນ ພັດງໜີ້ ທີ່ງຕັ້ງ
ປະຈັນແນວທາງທີ່ກົບມີໜັນສີແຈ້ງຄວາມໄປ
ຢັງສານາມວ່າ ນັກທີ່ກົບຜູ້ໄກເຂົ້າໄປຫາຄຸດກົກນ
ທີ່ພັດແຂ້າໄປໃນເຫັນມັນຂອງເຂາຈະຖຸກຈັບມັກ
ໄວ້ແລ້ວແຮ້ງທໍາຮວຈວ່ານຸກຮຸກ ແລະດ້ານນັກທີ່ກົບ
ຜູ້ໄກກັດຄົນຂອງເຂາຮະຫວ່າງການປຸກປັດໜ້າອັນ
ອາຈເກີກ ຂັ້ນ ເນື່ອງຈາກ ກາຮຈັບຖຸມ ຈະທັງຖຸກ
ກັກກັກໄວ້ ແລ້ວ ວັນ ເພື່ອຮອດການທ່ຽວພຶສູນ
ໄຮຄກຄົວນ້ຳ.

(ຮ.ຄ. ຕ.ຄ. ๐๘)

ນູ້ທີ່ນ້ອ

ໜ້າຍຮາຫຼຸຫນວກຜູ້ນີ້ກັ່ງທີ່ຂໍອເກົ່າອິ່ນຫຼຸ
ພິ່ນຂອງຢ່າງຄືໃຫ້ ສອງສັບຄາທີ່ຄ່ອມແກວໄວໄປ
ຮັມກັບພັນກັງການປະຈຳຮ້ານວ່າເກົ່າອິ່ນທີ່ຂໍອໄປ
ນັ້ນດີເຫຼືອເຖິງ, ພິ່ນເສີ່ງສັນກາທ້ອງຫັ້ງ-
ເຕີ່ງກີໄດ້

“ເຫື່ອນຸ່ງແລະຫຼູກທີ່ຂອງຄຸດຄຸງຄົງທີ່ໄຈ
ນັກທີ່ກູຍກັນໄກສະຫວັກຂຶ້ນ”

“ອີ່ຈຸ່ງໄມ່ນ່ອກເຂົ້າໂວດ” ຄຸດຄຸງ
ເລົ່າພັສາຍັນນ້ອຍຍື່ນໃຫ້ຢູ່ “ຈຸ່ງທີ່ຍັນໆພິ່ນ
ເຫຼົາກູຍກັນ ໜ້າຮູ້ໃໝ່ນວ່າໄຟຟ້າຜລຍັງໄຟນັ້ນ ?
ລຸ່ງກໍາພິນຍັງການໃໝ່ສອງທັນແລ້ວ”

(ກ.ນ.)

ເກົ່າອິ່ນຫຼຸກທີ່ນຸ້ກໄດ້

ໃນງານເສີ່ງອາຫາຮ່າຄໍາແຫ່ງທີ່ນີ້ “ຍົດ
ນັກພລ່ານ” (ອ່າຍ່າງທີ່ພວກເຮົານີ້ໄມ້ພັນໃນ
ກຮກກັນນັ້ນແທະ) “ວ່າພັນ” ດີ່ງຜົດງານ
ຂອງທ່ານອອນິຕີ ອັດວາ ເອົດຕັນ ກລ່າວເຖິງ
ຂອງທ່າງ ຖ້າທ່ານປະຄົມງົງຫຸ້ນ ທີ່ຮັນຮົມ
ຢືກຍາວເປັນພິເຕະກີກີ່ເກົ່າອິ່ນພຸດ (ໜ້າມດົງ
ເກົ່າອິ່ນບັນທຶກເສີ່ງແນບແຮກ ທີ່ເປັນກັນ
ກຳນົດກາຈານເສີ່ງແລະທົນເສີ່ງ)

ທ່ານນັກປະຄົມງົງຫຸ້ນ ພູ້ຂ່າຍືນຂັ້ນພຸດຍ່າງ
ຍື້ນ ຖ້າ “ພມຂອບຄຸມທ່ານສຸກາພນຸ່ງຢູ່
ໄກສຽງໄຍກຍ່ອງ ແກ່ຜົມຈຳກ່າວກ່າວແກ້ໄຟໃຫ້
ຖຸກກັ້ອງສັກຍ່າງ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າທ່ານກວງ

ประคิษฐ์ เกรื่องพุก ส่วนผสมประคิษฐ์
เกรื่องพุกที่สามารถจะ หยุดได้เป็น เกรื่อง
แรก"

(พ.น.)

เห็นอนหratio ไทยเป็น

ช่างแก้ไขรหัสนี้เรื่องเกรื่องมือของจาก
กระเบ้าพลาสติกตามว่า "เกรื่องเป็นยังไงไป
ครับ ?"

"ประการแรกก็คือมันร้อนได้แต่ร้ายกาจ
เช่นๆ" แม่บ้านชี้แจง

(ส.อ. ก.อ. ๖๖)

ว้อ — ว้อ — ว้อ

ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกำลังขับรถคืน
คลานไปตามถนน ชึ้งคับคั่ง อย่างยิ่ง ด้วย
ความวิทกว่า จะตกนั่น นึกขึ้นได้ว่า
ทางสถานีกำลังเริ่มรายการ กำลังตักแต่งความ
และล้างยาซุการุม ด้วยการเบีกแตรเสียง
ครัวภูรง (ไซเรน) เข้าใจเป็นเกรื่อง
รับวิทยุคุ้งเต็มที่ เสียงแทรกที่ครัวภูรง
ให้หวนออกมาทั้งถนน รถทั้งปวงก็หลบ
เข้าข้างถนน รถของพ่อเจ้าประคุณกิ่ง
ปราศไปถึงที่หน้ายังได้ทันเวลา

หมายเหตุ 21/10/25 (ส.อ. ก.อ. ๖๖)

วิธี "กักกัน" เด็ก

ทุกครั้งที่คุณผู้หอยิงพาลูกชายอาชญากรรม
ช่วงไปเล่นที่ระเบียงหน้า และบีบประคุณไว้

เพื่อไม่ให้เลือดออกออกไปข้างนอก ลูกชาย
จะประท้วงอย่างรุนแรงทุกที วันหนึ่งคุณ
ผู้ชาย จับแกะใส่ไว้ที่ "กอก" นั่นบ้างก็ไม่
เห็นแกร่องจะอะกรีกกรีต กลับเล่นง่วน
อยู่คนเดียว

พ่อมหาเจ้าเริ่มเผยแพร่มีด ของเขากำ
กับผู้หอยิงว่า "ผิดนักออกแกกว่า ผิดนักประคุณ
เพื่อไม่ให้คุณเข้าไปป่วนแก"

(ส.อ. ก.อ. ๖๖)

วิธีม้วยคลอนอย่างหนึ่ง

ฝรั่งพันธุ์ "มุง" กำลังมุ่งคลานตัว
ผู้หนึ่ง ผู้กำลังนอนอาบน้ำแกดอยู่ที่ชายหาด
เรือนอนหงายหลับสนิท ยกทรงของเขือ
หลุดขณะนอนกวน เมื่อเรือพลิกควันมันจึง
ไม่ได้กีดขวางมาด้วย

ชายชาว ท่าทาง น่านับถือ ผู้หนึ่งผ่าน
มาและคุ้นตาเรื่องแล้ว ก็ออกเกินค่าไป
พอแกกด้อยจากที่ทรงนั้น ก็ล้มลงชักอยู่กับ
พื้นทรารย์ร้องครัวภูรงน้ำสูงสาร นักมุ่ง
หังหงายก็ยังไปมุ่งกันกำลังซักดันซักงอ

พอครกหนึ่งบอกว่าจะไปตามหมอด
แกกีลูกขึ้นโคงยิ่งงาม รวมกับตราโล่คร
ก่อนบีกฉากสุกท้าย แล้วก็ออกเกินค่าไป
อย่างสนับายนิ

สายกานก้มุ่งทั้งหลาย ก็หันกลับไปหา
สาวสวย แท้ที่เรอหายกัวไปเสียแล้ว

(ส.อ. ก.อ. ๖๖)

นักศึกษาติดเบ็ด

นักกอกปลากู้หันนึง ภกปลาทีวินล่าธาร ไกลัดกับหลุนที่ห้าของสนานทีกบแห่งหนึ่ง เขาวักปลาเทราท์คัวหันนึงซ้ำมีรีไซร์ขึ้นมา บังเอิญปลาทุกเช้าไปในสนานซึ่งท่านผู้มาพักหากอ่าาการที่ท่าน กำลังกิจกรรมทีดูก กบมา จึงวางกันเบ็คเช้าไปหาปลาในกบ หอย

ท่านนักศึกษาหันนึงถามว่า “คุณมาทำอะไรอยู่ที่นี่?”

นักกอกปลานิรนามของเท้าย่างหุ้มชาสูงถึง สะโพก มีข้องและสวิงติกคัวไปคัวย บอก ยื่นห้อหักอยู่แล้วว่าเป็นนักกอกปลา เขา尼ก ชมว่าตามโน้ะ แต่ก็ตอบว่า “ภกปลา”

“อี ปลาเกี้ยวยู่ในน้ำซี” อีกท่านว่า

“ไม่นั้นหรอก มันขึ้นมากินตกแทน ผอมก็เย็บมันมีอเป่า” พอดีนักกอกปลา เห็นปลากัวนันกันอยู่ในกบหอย ก็จับขึ้น มาชูให้หงส์ท่านเห็น พดาว่าว “เอ้านี่กัว โน้งละ” เมื่อเอาปลาใส่ข้องแล้วเขาก็มั่ลง ทำทีหาปลาอีก

ท่านหงส์ ก็เลยวางแผนอุปกรณ์ทีกบ เที่ยวความหาปลาในกบหอย ในสนาน ทีกอต์ฟกันตลอดวัน

(๑.๙. พ.ก. ๐๘)

อาชญากรรมแห่งความจำนำ

“คุณหยิบ” ผู้หนึ่งเล่าว่า พระคริสต์ เชอผู้กังวลกับการลอกนาหนักคัว ค่างพากัน ก็คิดแผนangแบบทรงงามอย่างไม่รู้ในชุด อาบน้ำนี้ก็ไว้ที่ประคุกี้เย็น สำหรับเชอ ผู้หนึ่งนับว่าได้ผลดีเยี่ยม ก่อนน้ำหนักจะ ปอนก์ใน ๖ วัน แต่กลับทำให้เข้าผู้สามี เผ้าเวียนวนอยู่แก้วคู้เย็น จนทำให้น้ำหนักเงิน ๖ ปอนก์

(๑.๙. พ.ก. ๐๘)

ประชนการดี ประชนการดี ประสบทกการ?

ตามพจนานุกรม:-

การดี เป็นคำนาม แปลว่า เนทุ เก้า นุส

การ เป็นคำนาม แปลว่า กิจ งาน ศรีรุ่ง หน้าที่ ผู้ทำ กรรม เป็นคำนำกริยา ให้เป็นนาม เช่น การกิน

ประสบท กิจ คำกริยา แปลว่า ให้ พบ

ประสพ เป็นคำนาม แปลว่า การ เก็ปผล

เพาะระนั้น ประสพกการดี ก็คือเนทุ หรือเก้าหรืออนุผลของการเก็ปผล

ประสบการณ์ ก็ต้อเหตุ

หรือเก้าหรือมูลที่เคยได้ เคยพบ

ประสบการ ก็ต้อ การ

หรืองานที่เคยพบ

สองคำหลังพอยจะเข้าใจ คำแรกพึง
โถก แต่เข้าใจยาก เช่นว่าลีที่ชอบใช้กันว่า
“จากประสบการณ์ของข้าพเจ้า” ซึ่งควร
จะแปลว่า “จากเหตุหรือเก้าหรือมูลของ
การเกิดผลของข้าพเจ้า” เวียนหัวจัง ถ้า
จะพูดเป็นไทย ๆ ว่า เคยกิน เคยพบ เคย
เห็น เคยทำ เคยรู้ เคยวรียน ฯลฯ ก็จะ
พูดแตะเรียนง่าย ก็พั่งและอ่านเข้าใจซึ้ง
หากว่าคำนี้จะหมายความว่า

อย่าว่าแต่คน พนาค์หนไม่ไหว

จากเบอร์ลินตะวันตก เมื่อวันที่
๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๙ ว่าหมายพันธุ์อัลเซ-
เชียนกับผู้สืบค้าหัวหน้า ซึ่งเป็นข้ารัฐการ
คอมพิวันส์เยอรมันตะวันออก มีหน้าที่
ส่วยยา眠คอมมิวนิสต์ ควบคุมการปรับปรุง
กำแพงเบอร์ลิน ได้หนึ่งชั่วโมงแล้วก็ถูก
กันฝ่ายโลกเสรี.

ข้าม

นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๓ พลเมือง
ตรอ. เสียชีวิตเนื่องจากปืน ๗๕๐,๐๐๐ คน
มากกว่าที่ภายในทุกสังคมที่ สรอ. รวมมา
ก็ต้อง ๕๓๐,๐๐๐ คน พากเมืองถูกยิงตาย
รวมปีละ ๑๗,๐๐๐ คนหรือวันละเกิน ๕๐
คน นับแต่ พ.ศ. ๒๕๖๗ สรอ. มีประชานา-
ธิบดี ๒๐ คน ถูกยิง ๘ คน ตายไป
๔ คน

คนอเมริกันถูกยิงตายมากกว่าคนชาติ
อื่นรวมกัน การฆ่ากันใน สรอ. กว่าต่อรึ,
ก็ต้อง ปีละ ๖๐๐๐ ราย ใช่ปืน.

(ร.ศ. ก.ศ. ๐๘)

ลองตีสมองกล

รองประธานธนาคารแห่งหนึ่งในอิน-
เดียนาโพลิสไม่เห็นด้วยกับการใช้ “สมอง-
กล” อ้างว่าเป็นรายจ่ายไม่จำเป็น แต่เพียง
เสียงข้างมากของกรรมการบริหาร เมื่อ
พนักงานผู้ดูแลน้ำยาส้มของกลั่นนำเครื่องมาคิด
กัง ปรากฏว่าอุปกรณ์เหล่านั้นเข้าเกรวิน
(ลิฟท์)ไม่ได้ เพราะใหญ่เกินไป ผู้ดูแลเครื่อง
ไปสูงเรียนปรึกษาท่านรองประธานว่า ทำ
ยังไงถึงจะเอามันขึ้นไปทิศกังบันชั้นสามได้
ท่านก็กรุณาตอบว่า “เสียบปลั๊กเข้าช่อง
มันคิดหาทางของมันเอง”

นายกเทศมนตรีคนนี้รัก

ระหว่างที่มีการจัดเตรียมการประชุมผู้นำชาติคหบดี กับประธานาธิบดี ขอท่านสันทิกรุ่งมนตรี ผู้ที่เป็นสุขที่สุดก็อันโภคเนียว วิลเลกัส นายกเทศมนตรีกรุงน้ำดี เพราะท่านได้สนใจการที่จะกระทำ “รัฐกรรม” ขนาดย่อมเยา (minor political coup) ก็เมื่อท่านทราบว่าข่าวyanaynn แห่งห้องประชุมท่านผู้นำ จะถังผ่านถนนโรเชส(Roxas Boulevard) ท่านก็สั่งพนักงานไปรื้อถนนนั้นเสีย รัฐบาลตกใจรับสั่งให้ซ้อมชนิดเต็มท่าไปก็ไม่ว่า ท่านวิลเลกัสก็เลยได้โอกาส สั่งทำถนนนั้นให้สำเร็จ อย่างรวดเร็วที่สุดเป็นประวัติการณ์ พร้อมกับทำท่อ สำหรับการทิ้งน้ำตามระบายน้ำ และประปาเสียใหม่ เพราะท่านได้ร้องขอท่อรัฐบาลตั้งแต่พ.ศ. ๒๕๐๗ แล้ว แต่ไม่ได้ผล.

(๙.๘. ๖๐)

ราคากลุ่มเบบิก

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗ หนรัฐอเมริกาขายถูกะเบบิกเหลือรัชนากร ๗๕๐ ปอนด์ ให้บริษัทเยอรมันไป ๗๕๖ ถูก ๆ ละราวด๔๕ บาท เนื่องจากเครื่องมินแบบบี-๕๙ ไปทั้งกะเบบิกทึบมาก เมื่อปลายปี๒๕๐๘ จึงขอซื้อกัน ๔๗๐ ถูก ในราคากลุ่มราวด๓๙ บาท ทำให้คนสงสัยว่ามีการ “ท่าน” กันหรือย่างไร

กลาโหม สรอ. ชี้แจงว่า บริษัทกิจค้าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่นค่าขน ค่าเช่าที่ทำงาน เอกอัคิโนะเบบิกที่เป็นในทางที่ออกไปทำปั้น ค่าเช่าที่เก็บ และอื่น ๆ

ค่าทำรำเบบิกเก่านั้นถูกคละ ๓๓๐ เหรียญ (เกือบ ๖๙๐๐ บาท) และไก่สูงท่าใหม่ แล้วในราคากลุ่มราวด๔๕๐ เหรียญ (ราวด๑๔๕๐ บาท) ฯพณฯ รองนายกรัฐ แมคนามารา บอกว่าไม่ใช่จากแคตอลุ่มกะเบบิก เพราะไก่สะฟีไว้ทั่วโลก ๓๓๐,๐๐๐ ตัน

(บางกอกไฟสท. ๑๘ เม.ย. ๖๑)

พระปฐมเจดีย์

พระปฐมเจดีย์สูง ๗๗๔ พุก กับ ๑๑ หัวครึ่ง (ไม่ทราบท่านผู้ใดกวัก ละเอียกดีจัง)

(Thailand Official Yearbook ๒๕๐๗)

วันทันนงก

น.ก. เจนต์ ชอร์เรลล์ แห่งสนธิ นานิเวลล่า เมื่อประชุมอยู่หน่วยทหารเรือที่เกรนด์คิตต์ในอดีตินอยส์ ได้วันนี้ถูกชาให้เครื่องคำอวยพรสำหรับวันทัพบก เช้ากันพากันไม่พูน และไม่แน่ใจว่าวันทัพนกันนี้ เขาจัดเพื่อระลึกถึงของไร้กันแน่ จึงโปรดศัพท์ดาม ประชาชนสัมพันธ์กันทัพบก ที่ฟอร์ทเซอร์แคน สมัพนธ์กรุงฯ

ผู้ไปปามาได้ผู้ร่วมงาน แล้วจะโทรศัพท์บอก สักครู่สัมพันธ์กับโทรศัพท์ที่อยู่ว่า “ทัพนบกเดือนต้องวันทัพนบกใหม่ใช่แต่ พ.ศ. ๒๔๙๐ เดี๋ยวนี้ฉล่องวันกล้าไหมกันเป็นงานใหญ่ ไม่มีโทรศัพท์วันทัพนบกอีกแล้ว นอกจากพากหารเรือที่เกรทเดคส์ ซึ่งส่งพาร์สวรรค์ให้ทุกน้ำม้า ๒๐ มีแล้ว!”

(ร.ศ. ส.ก. ๘๐)

หมายความคือ

โรงพยาบาลสำหรับพหุหารผ่านศึกของ สรอ. แห่งหนึ่ง ได้รับผู้ป่วยผู้อ้างว่าเป็นพหุารสมัยสองครั้งเสียญกัน สรอ. (พ.ศ. ๒๔๙๐) ไว้ ฝ่ายแพทย์ก็ดำเนินการรักษาฝ่ายธุรการ ก็พยายามกันห้าประวัติยอกพหุารกันแน่แท้ไม่พบแพทย์พหุารจึงชักใช้ข้อมูลพหุารผู้นั้นโดยอ้างว่าหาประวัติไม่พบ

ผู้ป่วยราชกอนบอย่างไม่อนาทรว่า “อ้อ เท่านี้จะเป็นเพราแรมอยู่ทางฝ่ายเสียญ”

(ร.ศ. ส.ก. ๘๐)

สรอ. สนับสนุนให้คนไทยสูบบุหรี่

นับแต่แพทย์ใหญ่สาธารณสุขประกาศว่า การสูบบุหรี่เป็นภัยต่อสุขภาพเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๗ หน่วยงานใหม่ของทบวงสาธารณสุขสหราชอาณาจักร คือ National Clearinghouse on Smoking and Health (อย่าง

จะเรียกเป็นภาษาไทยสมัยใหม่เรียกว่า “สำนักงานหักถังแห่งชาติ เพื่อการสูบบุหรี่และอนามัย” — ถ้าท่านสนใจกับชื่อนี้ก็จะเดยก่อนไม่รู้เรื่อง) ก็ดำเนินการต่อต้านเพื่อล้มล้างการสูบบุหรี่อย่างทรงพลังเรื่อยมา ขณะเดียวกันนั้น ห่างออกไปเพียง ๗๗๐ ก้าวบนถนนสายเดียวกันนั้นเอง หน่วยงานหนึ่งของกระทรวงเกษตรสหราชอาณาจักร ได้จ่ายเงิน ๒๕๐,๐๐๐. เหรียญ เพื่อช่วยส่งเสริมการจ้างหน่ายยาสูบ ที่มวนในประเทศไทย ซึ่งบุน แล้วเอาสเก็ตช์ (ใช้ใบยาอมริกา)

ยังกว่านั้น กระทรวงเกษตรสหราชอาณาจักรได้ออกเงิน ๑๐๖,๐๐๐ เหรียญให้บริษัทวอร์เนอร์บราเดอร์ ผลิตภัณฑ์เรื่อง “โลกบรรยายสุข” (World of Pleasure) เพื่อฉายใน ๓ ประเทศ ซึ่งหน้ายังประเทศไทยในวันนวนมีนิยายต่อต้านการสูบบุหรี่ เช่น จะไม่บอกผู้ซึ่งมัวกระทรวงเกษตรและกลุ่มผู้ค้ายาสูบของสหราชอาณาจักร ขอคำถ่ายทำภพยันตนนั้นเป็นเรื่องท่องเที่ยวสันๆ มีหนุ่มสาวสาวใส่เก้าอุกบุหรี่สูบ ที่พื้นแม่น้ำห่อไอเพลและอื่นๆ.

(ร.ศ. ส.ก. ๘๐)

ความชุกชุมเพื่อวัยเด็ก ของแม็กไชไซ

ท่านประธานาธิบดีแม็กไชไซ หวานใจของชาวพลับบินส์ ผู้ได้ถึงแก่อสัญกรรมไปแล้วนั้น เมื่อเป็นเด็กชูน้อย่างดีกว่า

ครั้งหนึ่ง เมื่อท่านยังเรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียนนักยิน ในเมืองชานนาร์ซิโซ่ ท่านหาเรื่องเห็นว่ามีเด็กยากกว่า ๆ ในรั้วแล้วเป็นขี้น้ำหน้าระษัณป์สุด โกรธไม่มีใครเทินผู้กเชือกเข้ากับคุณระพัง เหวยังเชือกลงมา เมื่อท่านถ่ายลงมาแล้วก็เดินคลื่นเชือกออกไปจนถึงนอกหมู่บ้านซึ่งเป็นระยะทางห่างจากบ้านสุดเกิน ๑ ไมล์

ท่านแมกิไซเริ่มคิดเชือกตอนเที่ยงคืน ระหว่างเริ่มคั่งขึ้นชา ๆ อ่อนแรง ทุกคนในหมู่บ้านพากันแตกตื่น หลายกันรีบแต่งกายวิ่งไปโบสถ์ ร้องตะโภนาตามสามเหลี่ยมอะอะ ว่าพี่ลิบมีน์สุดอกบุก หรือเกิดแผ่นดินไหว หรือว่าไฟไหม้

ชาวบ้านเข้าไปพบบากหลวง คุณเข้าส่วนคนที่อยู่ในโบสถ์ ท่านได้รับขึ้นไปปูบนห้องระพังมาแล้วแต่ไม่เห็นว่าคนที่ระพังแค่คุณระพังอันใหญ่ยังคงแก่งเคาะระพังต่อไปรากับผิดสิ้น。

พ่อของคุณ ผู้กำลังกระถูกหางเชือกอยู่ ได้ยินเสียงชลมุนวุ่นวายที่ยังออกแรงเห็นได้ชัดหนักมีขึ้นเป็นทวีคูณ ระพังส่งเสียงก้องกังวาลตี่ยิ่งขึ้น [2565](#) แล้วก็หยุด เพราะว่าไกรคนหนึ่งวิงฟ้าความมืดไปสะทุกเชือกขาด

เข้าขึ้นจึงได้เห็นกันว่า มีเชือกผูกอยู่จากคุณระพังลงมา แค่ไม่มีผู้ใดสามารถ

บอกให้รู้ว่าการเป็นผู้ก่อการ ความมืดช่วยให้ท่านแมกิไซเริ่งไปได้โดยสะดวกแต่ท่านก็ตัดสินใจเบิกเมียความจริง และขออภัยจากท่านมากหลวง

(Romulo & Gray: Magsaysay Story)

ไอคุณคุ

เมื่อเดือน พฤษภาคม ๒๕๔๔ พลจักรไวกร์ ไอเซนเยาว์ ถูกส่งไปสำรวจสถานเดาที่อังกฤษ เพื่อจะส่งทัพเพิร์กันไปช่วยพิชิตฝ่ายอังกฤษ

ระยะนั้นพลเอกเบอร์นาร์ด มอนทานมอร์ ค่าวังดำเนินแห่งผู้บัญชาการทัพอังกฤษภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีหน้าที่บังคับบัญชาที่ภาคหมายกันว่า จะถูกเยอรมันบุกขึ้นไป ขณะนั้นมอนต์กำลังคิดเนินการประดองยุทธ์ ที่ใช้ชื่อรหัสว่า “สิงห์” อันเป็นลายของมอนต์ที่ใช้อยู่ระยะนั้นด้วย ไอค์ และพลจัตวามาร์ท คาดเดาได้วันเชิญไปขึ้นการประดองนั้น

เมื่อไปถึงสองนาฬิกาได้รับเชิญเข้าไปรับให้ทำงานขนาดย่อม ซึ่งคาดหวังแผนที่ เมื่อสิ่งที่มาพบและทำความรู้สึกกันแล้ว ก็เริ่มกำบังร้ายสตานะของทัพประดองยุทธ์ ที่กำลังดำเนินอยู่อย่างแจ่มแจ้งชัดเจน ในห้องนั้นมีนายทหารอื่น ๆ

อีกหลายคน ทุกคนสนใจคำอธิบายของมอน-
ซือย่างเงินที่ สักครู่ ไอค์นิ กอยากบุหรี่จึง
หุงบุหรี่ออกมาส่งให้คลาร์ก แต่คลาร์ก
สั่นศีรษะปี๊เสด ไอค์จึงจุดสูบคนเดียว
อีกครั้นเข้าไปได้สักสองครั้ง บำรุงด้วยของ
สิงห์ก็จะงักลงกลางประ毗ค สิงห์ทำจมูก
ฟูฟูที่คือไขไม่เหลียวมาดู แล้วตามด้วยว่า
“ครับสูบบุหรี่?”

“ผิดๆ” ไอค์ตอบเสียงอ่อน

มอนกับอกเสียงกระดังว่า “ผิดไม่
อนุญาตให้สูบบุหรี่ในห้องทำงานของผม”

ไอค์กับบุหรี่ การบรรยายดำเนินเหตุท่อ
ไป การพนักครั้งแรกระหว่างไอค์กับ
มอนทัน ทำให้ไอค์กับคลาร์กให้หัวร่องกัน
อย่างสนุกสนานเมื่อถัดมา “สิงห์” ผู้ไม่ชอบ
ลมควันแล้ว.

(Clark: Calculated Risk)

วิธีให้เด็กอินชา

ทำยังไงๆ ลูกชายอายุ ๑๖ เก็บของ
คุณหญิงผู้หนึ่งก็ไม่ยอมกินยาคุณหญิงอ่อน
ใจก์เลยออกไปนอกรถห้องให้พนักพันกาน เมื่อ
เชอกลับเข้ามาอีกทกเห็นอ่อนหนึ่งอันปาก
ขอ Gün หายอย่างความปรึกษา เพราจะว่าคุณ
ชายผู้สาวมีแก้บัญหาโดยผิดสมยาภันน้ำส้มคัน
ใส่เข้าในบันฉีดคนน้า ยิงเข้าปากเจ้าหนู

(๓.๙. ๘. ๘)

สมรรถภาพแบบฉบับ

เมื่อพ้นช่วงการบุกขึ้นฝรั่งเศส ใน
สัปดาห์โอลิมปิกครั้งที่สอง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗
การจำเลียงทหารนาคเจ็บ กลับไปรับการ
รักษาพยาบาลในอังกฤษทำกันได้อย่างรวด
เร็วมาก

นายหัวหน้า แห่งกองพลทหาร
ราบที่ ๔๓ (เวสเตอร์) ของอังกฤษ
ไปสำรวจทหารนาคเจ็บที่สังกัดกรมของเขา
ณ โรงพยาบาลสตูลแห่งหนึ่ง เมื่อได้
เห็นทหารนาคเจ็บทั้งหลาย ในโรงพยาบาล
นั้น และได้ก็อตต์ไม่ชวนคอมท่องๆ เย้าก็มีอา
การจะเป็นผล พลพยาบาลจึงช่วยให้หนอน
พักในเบดหานคนใช้ที่วางอยู่ เมื่อเช้ารุ่งสัก
ก้าวเข้าไปปรากฏว่า กันกลับไปนอนอยู่ใน
อังกฤษเสียแล้ว.

ครอบคลุมและน่าเดือน

ในสัปดาห์โอลิมปิกครั้งที่สอง ณ เกาะ
เล็กๆ เกาะหนึ่งแอบคุณย์สูกร ขณะที่ทหาร
อเมริกันหมวดหนึ่งทำหน้าที่ขันทีบกระสุน
ชั่งกองอยู่ที่ชายหาดหลาภพันทิบ เข้าไปไว้
ในเกาะ ชั่วโมงแล้ว ชั่วโมงเดียว จนกว่าโกร
เพราความหนัก ชาวเกาะกลุ่มนั้นนอน
เชดงอยู่ใต้ร่มมะพร้าว เพื่อคุ้มครองรักษา
ตนอย่างสวยงาม

ทุกครั้งที่ขึ้นหนึบกรรสุนผ่าน พวากขาว เกาะที่นอนอยู่พื้นอยู่นั้น ทหารคนหนึ่งจะบ่นพิมพ์ว่า “ โปรดอย่าอ้ายพวากจนบ้าบัดชู ” เมื่อบ่นได้สัก ๕-๖ ครั้ง เพื่อนเดือนสติว่า “ ลือไม่ควรว่าคนพวากจนบ้านยังนั้น ”

“ พวากนั้น ! ” เขากล่าวด้วย “ ไคร บอกฉะว่า ว่าอ้ายพวากนั้น พวากเรานี้แหล่บ้าเดือนและบัดชู . ”

กัญญาดักช์ของวิชาชีพ

คุณหมอด่าไว้ว่า วันนี้นี่เป็นอย่างไร รีบผ่านหน้ารถค้าขาย ฯ ได้ตาม หมอบัญญาไว้วิภาคร่อหึ่งกราช (หุพง) ชี้ว่างอยู่บนที่นั่งข้างๆ ยืนออกไปปีนอกรถ ค้าขายวันทงหาทัดดอย่างงาม แล้วเดิกติพิทักษ์

สองสามวันท่อนมา คุณหมอด่าคนนั้นสายเดิน รถค้าขายกันหนึ่งเด่นชั้นหน้าไป คุณหมอด่าค้าขายผู้นั้นได้ และค้าขายก็จ้าคุณหมอด้วย เข้ากันคีระยะแสดงไม่ตรึงก พร้อมกับขึ้นแขวนออกมาน กวักแก่วงกุญแจ มือคุ้นหนึ่ง.

(ว.ส. ๗.๙.๐๔)

หมายเหตุ 21/10/2565

ชุมชนดะหาย

พ.อ. เก็นเนธ เอ็ม, เว็บอร์นเด่าไว้ เมื่อลาพักระหว่างสังคրามโลกลครั้งที่สองได้ให้กันแพทัยเล่มพื้นที่ท่อง คุณมา

กันแพทัยที่ฐานที่พอกาด ‘Offset ’ ได้ตอนพื้นที่พวากนี้ออก

เข้าพื้นประจำการ และสืบเรื่องพื้นที่นิท คุณมากได้รับหนังสือแจ้งจากทบทวิ ทหารอากาศว่า “ การตรวจสอบประจำตัวบุรุษประจำภูมิที่นี่ ท่องที่ส่งมาพร้อมกับหนังสือนี้ใช้สมบัติของรัฐบาล โปรดลงนามรับรองในหนังสือฉบับนี้ด้วย ”

ท่องที่ส่งไปด้วยคือท่องเลื่อนพื้นของ เขา

(ว.ส. ๗.๙.๐๔)

วินัยเครียด

ที่ค่ายฝึกทหารใหม่ของ นาวิกโยธิน อบรมริกันมีระเบียบว่า ทหารใหม่จะพูดกับผู้ซึ่งมิใช่ทหารใหม่ด้วยกัน จะห้องขออนุญาตเสียก่อน โดยเริ่มว่า ท่านขอรับ (Sir)

นายทหารชั้นประทวน ผู้เป็นครูผู้ก ว่างน้ำที่ค่ายแซนด์ไฮต์ได้เรียน เด่าไว้ ได้เห็น การรักษาวินัยอย่างเคร่งเครียด กือทหารใหม่ผู้หนึ่งว่างน้ำไม่เป็น แท็กพยาภานตะถุยทะกาญน้ำอย่างสุดความสามารถ เมื่อผ่านกองน้ำลึกได้ครึ่งทาง เขาถือทำท่าจะน ครูผู้ก ได้ยินเสียง “ ท่านครับ พลทหารบรรวนขออนุญาตพูดกับครู ” ครูตอบ “ อนุญาต ”

“ ท่านครับ บ่าวด้วย ” ทหารใหม่ผู้ ก กำลังคอกใจกะโกรน.

(ว.ส. ๗.๙.๐๔)

ฉบับอักษรธรรมชาติ

ເບົດເວຼວຽກ ເຄີຍ ເລັ່ວວ່າ ວຳຂອງເຫຼັກ
ທີ່ກາງແຍກແຫ່ງໜີ່ໃນກຽງວາຍຮັງທັນ ວຳດຳ
ດັ່ງນຸ້ນັ້ນກັນໃນຢູ່ ເຊິ່ງໄດ້ມີເຕີຍງານກ່ອນກີ່
ເຫຼື້ອວຸຽບອຸ່ນໆ ຖ້າ ເກີນກໍາວຽັງຜູ້ທີ່ນີ້ໃນກ
ນີ້ໃຫ້ເຂົາແບນເຂົ້າຂ້າງຄົນນໍ ດໍາວຽກເດີນປົກ
ເຂົ້າມາຫາເຂົາກົມສົງບອກວ່າ “ພົມຫວັງວ່າຄຸ້ມ
ຄົງໄນ້ໄມ້ໂທນະກົມ ພົມເພີ່ງເຂົາໃໝ່ພົມສົງສົຍ
ວ່າທີ່ກົດຕືກກັນນຸ້ນັ້ນຈະເປັນພື້ນມື້ພົມ ພົມ
ຄະນວ່າດ້າມໄປ ຖ້າຈາກລົມກີ່ຈະເຮັບ
ຮ້ອຍໄປເອງ ພົມຈຶ່ງຂອງອາກີ່ຄຸ້ມເປັນຂ້ອງອ້າງ”
(ຮ.ຄ. ນ.ບ. ๐๘)

ຮ້ອນໄສ

ບຣີ່ຈັກພຸລິຕີ ເກີ່ອງກໍາວຽກເຢັນບຣີ່ຈັກ
ທີ່ນີ້ເປັນເຂົ້າມີເລື້ອງອາຫານສາງວັນແກ່ສມາ-
ຕີກຂອງສາມາຄນ່າງ ດັ່ງກັ້ນການແຫ່ງໜີ້
ຢູ່ນີ້ອີງກັດການແກ່ງໜີ້ໃຊ້ເກີ່ອງກໍາວຽກ
ເຢັນຂອງບຣີ່ຈັກທີ່ເປັນຄຸ້ມແງ່ ແລະປະປະນາ
ກຽມການບຣີ່ຈັກ ຜູ້ເປັນເຂົ້າມີອື່ນ ກີ່ໄປນັ້ນ
ອູ່ທຽບທັນກົດຕືກກັນນັ້ນຈະເປັນພື້ນມື້ພົມ
ປະການກັດຕ່າຍກາພ້າວ່າຂອງທັນສື່ອພິມພົມຈະ
ດ້າຍກາພໄປປະກອບຂ່າວ ທ່ານປະປະນາ
ກີ້ວັ້ນສີກວ່າສານກາຮົມ ຂ້າງຈະ “ກັບໄທ” ອີ່ນ
ປລ້ອຍໃຫ້ດ້າຍຮູບໄປອ່າງນັ້ນຈະເສີ່ງທ່າ ຈຶ່ງໄດ້
ແກ້ໄຂໃຫ້ ສາດາກາຮົມທຸລຸກອົກມາຈາກ
ປາກໄທ

ປະກູງການກາພໃນທັນສື່ອພິມພົມຈະ ຖ້າ
ຈັນນັ້ນຈຸ່ງເຂັ້ນວ່າ ທ່ານປະປະນາ ໃຫັນກັບ

ຮ້າຍ໌ອ່າຫານໃນກະບາຍຄວາມຮ້ອນຍູ້ອ່າງ
ແລ້ງຂັ້ນທີ່ຖ້າກີ່ນັ້ນອູ່ຫຼັກເກີ່ອງປັບອາການ
(ຮ.ຄ. ນ.ບ. ๐๘)

ສອນເຫັນ

ທີ່ນີ້ມີປັງປົງພັນກັງການຈໍາຫາຍ່ອງເຫັນ
ກໍາລັງອ່ານາຍຄວາມສະຄວກ ໃຫ້ແກ່ສາວສາຍຜູ້
ທີ່ນີ້ເຊື່ອກົງການລືລັດເປັນກຽງແຮກນີ້ຮອງ
ເຫັນຄຸ້ມທີ່ນີ້ດຸກໃຈມາກ ເຮັດລອງສາມເຄີນໄປກໍ
ກະຈຸກ “ຄູ່ນີ້ສ່ວຍມາກ ຄຸ້ມຄົກວ່າຈັນຈະສາມ
ນັ້ນໄປໃນການລືລັດໄດ້ໄຫມ”

ທີ່ນີ້ຜູ້ຂ້າຍຢືນແນນໄຫ້ ພັດງນອກວ່າ
“ດອງຄູ່ໃໝ່ກົມກົມນັ້ນ?”

(ຮ.ຄ. ສ.ຄ. ๒๔๐)

ຫຼຸ່ມເວລາ—ຫຼຸ່ມແຮງ

ກຽງສອນການຫາວິທີກໍາວຽກໄຟ້ງ່າຍ ໄກສັດ
ກີ່ແລະຮວກເວົວເພື່ອທີ່ເວລາແດະແຮງ ຜູ້ທີ່ນີ້
ແນວໃນໄຫ້ນໍາວິຫານນີ້ໄປໃຊ້ທີ່ບ້ານ ເຫັນເລົ່າວ່າ
ເຫຼົາສີກາກາກໍາວິຫານເຫັນກົງການກົມກົມນັ້ນໄປ
ວ່າເຫຼົາເຄີນກົດລັບໄປກົດລັບມາຮ່ວມຫວັງຫຼູ້ ເຫັນ
ໄສ້ຮູ້ວ່າກໍ່ກຽງຕ່ອກກໍ່ກຽງ ໜີບຂອງທີ່ດັບ
ອ່າງໆ ທ່າເຫຼົາສີກາກໍາວິຫານນີ້ໄຫ້ເຮັດປະຫຍັກ
ເວລາ ໂດຍຫຍົບຂອງເສີ່ພວັນກັນທີ່ສະຫຼາຍ
ອ່າງໆ

“ເນື່ອມເວີ່ມຕິກິຈາ ເຮັດໃຫ້ເວລາ ۲۰
ນາທີ ໃນການປຽງອາຫານ ແລະຈັກໂທີ່” ເຫັນ
ເດີ “ພົມຄົດເວລາສົງຄຽງນຸ້ນນີ້ກຽງນີ້ນໍ້ອຍ
ຈັນກະທັງເກີຍນີ້ ພົມກີ່ເລີຍຕ້ອງເປັນຜ່າຍກໍາ
ເສີ່ເອງເພວະໃຫ້ເວລາເພື່ອ ۷ ນາທີ”

(ຮ.ຄ. ສ.ຄ. ๒๔๐)

น.ม.ส. ท่านทรงว่าไว้:-

สำนวนเขียนชรุขระเหນ่อนมหกรุค
สำนวนพดเคราะห์กระเหນ่อนมหอึก
ผู้อ่านพึงฟังสันสนับแล้วนึก
ว่าคณถูกบัญญาตราขอร่วม

วิชาแปลภาษาวิชาบท
รู้ไม่มากแปลไปก็ໄไฟ่ผง
ความเข้าใจต้นฉบับปรับไม่ตรง
เพราะหมายม่องเพียงแต่จะแปลเดา
ฉันเคยเห็นคำแปลที่แสดงคิด
วิปริตเวียนวนไม่เป็นเจ้า
枉空งหวยเหวลด้านล่างดำเนา
แล้วไถ่เต้าไปไหนก็ไม่รู้
เพราะอ่านความความฉบับฉบับใหม่นั่น
จะขันคันคำแปลให้แพ่ฟู
วิธีเดินข้าง ๆ เหนื่องอย่างปู
หน้าศักดิ์ศรัทธาคินจันสันใจ.

วันที่ 21/10/2565

(ออกพระนิพนธ์ เรื่อง “ศักดิ์ศรัทธา”)

เพราะฉะนั้น ผู้ฟอยก็ต้องกันหน้าติดตันเพื่อขออภัย.

คำพิค ตก เกิน

มีคำพิค ตก เกิน เท่าที่ทราบพบหลายคำ บางคำถ้าไม่แก้จะ “เป็น” หรือ “ไม่เป็นภาษา” ส่วนคำที่หันผู้อ่านทราบได้โดยง่ายไม่ได้บันทึกไว้ จะทำให้รุ่งรังเบล่าๆ

หน้า	บรรทัด	คำที่พิมพ์ไว้	แก้เป็น
๕	๔ จากข้างล่าง	Giron	Giron
๑๖	๖ ,,,	เกนเนท	เคนเนธ
๕๙	๗ ,,,	แซร์ชร้อง	แซร์ชอง
๗๐	๖	๒๐	๒๐
๗๗	๒ จากข้างล่าง	กองทัพสายที่๒	กองทัพที่๒
๗๘	๑๕	คงรับแนว	คงรับความแนว
๘๗	สุดท้าย	รู้กรรมเพราะ	กรรมเพราะ

หนดอยุ 21/10/2565